

A TANÁCS 215/2013/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2013. március 11.)****a Kínai Népköztársaságból származó egyes szerves bevonatú acéltermékek behozatalára vonatkozó kiegyenlítő vám kivetéséről**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló 597/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 15. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS**1.1. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSA**

- (1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) 2012. február 22-én az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett értesítésben ⁽²⁾ (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) bejelentette a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína vagy az érintett ország) származó egyes szerves bevonatú acéltermékek Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megindítását.
- (2) A szubvencióellenes eljárást az egyes szerves bevonatú acéltermékek uniós gyártásának ebben az esetben több mint 70 %-át képviselő termelők nevében az Eurofer (a továbbiakban: a panaszos) 2012. január 9-én benyújtott panaszát követően indították meg. A panasz meggyőző bizonyítékot tartalmazott az említett termék támogatására és az ebből származó jelentős kárra vonatkozóan, amit az eljárás megindításához elégségesnek ítélték.
- (3) A Bizottság az eljárás megindítását megelőzően és az alaprendelet 10. cikkének (7) bekezdésével összhangban értesítette a Kínai Népköztársaság kormányát (a továbbiakban: a kínai kormány), hogy dokumentumokkal megfelelően alátámasztott panasz érkezett hozzá, amely szerint a Kínából származó egyes szerves bevonatú acéltermékek támogatott behozatala jelentős kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság konzultációt kezdeményezett a kínai kormánnyal annak érdekében,

hogy a panasz tartalma tekintetében tisztázzák a helyzetet, és kölcsönösen elfogadott megoldást találjanak. A kínai kormány elfogadta a felkérést, és ezt követően megtartották a konzultációkat. A konzultációk során nem sikerült kölcsönösen elfogadható megoldást találni. Ugyanakkor kellő mértékben figyelembe vették a kínai kormányzati hatóságoknak a panaszban szereplő állításokkal kapcsolatos észrevételeit, melyek a támogatási rendszerek kiegyenlíthetőségének hiányára vonatkoztak. A konzultációkat követően a kínai kormány beadványokat nyújtott be.

1.2. DÖMPINGELLENES ELJÁRÁS

- (4) Az Európai Bizottság 2011. december 21-én az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben ⁽³⁾ bejelentette a Kínából származó egyes szerves bevonatú acéltermékek Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindítását.
- (5) A Bizottság 2012. szeptember 20-án a 845/2012/EU rendelettel ⁽⁴⁾ ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Kínából származó egyes szerves bevonatú acéltermékek behozatalára vonatkozóan.
- (6) Az ennek a szubvencióellenes vizsgálatnak, illetve a párhuzamosan folyó dömpingellenes vizsgálatnak a keretében végzett kárelemzések megegyeznek, mivel az uniós gazdasági ágazat fogalommeghatározása és az azt képviselő uniós gyártók mindkét vizsgálatban azonosak, és a vizsgálati időszak is megegyezik. Ezért a kárral kapcsolatban bármelyik eljárás során tett észrevételeket mindkét vizsgálatban figyelembe vették.

1.3. AZ ELJÁRÁSBAN ÉRINTETT FELEK

- (7) A Bizottság az eljárás megindításáról hivatalosan értesítette a panaszost, más ismert uniós gyártókat, az ismert kínai exportáló gyártókat, a közismerten érintett importőröket, kereskedőket, felhasználókat, szállítókat és szövetségeket, valamint Kína képviselőit. Az érdekeltek lehetőséget kaptak arra, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül írásban ismertessék álláspontjukat vagy szóbeli meghallgatást kérjenek.

⁽¹⁾ HL L 188., 2009.7.18., 93. o.

⁽²⁾ HL C 52., 2012.2.22., 4. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2011.12.21., 16. o.

⁽⁴⁾ HL L 252., 2012.9.19., 33. o.

- (8) Figyelembe véve azt, hogy sok az exportáló gyártó, uniós gyártó és független importőr érintett, a Bizottság minden ismert exportáló gyártót és független importálót felkért arra, hogy jelentkezzen a Bizottságnál, és az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglaltaknak megfelelően szolgáltatson alapszolgáltatásokat a 2010. október 1. és 2011. szeptember 30. közötti időszakban az érintett termékre vonatkozó tevékenységéről. Ezt a tájékoztatást a Bizottság az alaprendelet 27. cikke alapján kérte annak érdekében, hogy el tudja dönteni, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, akkor ki tudja választani a mintákat. A Bizottság a kínai hatóságokkal is konzultált.
- (9) Kezdetben 19 kínai exportáló gyártó vagy gyártói csoport szolgáltatta a kért információkat és járult hozzá ahhoz, hogy szerepeljen a mintában. Az exportáló gyártóktól kapott információk alapján és az alaprendelet 27. cikkével összhangban, a Bizottság először három exportáló gyártóból vagy exportáló gyártók csoportjából álló mintát javasolt. A mintába felvett egyik exportáló gyártó azonban elállt az együttműködéstől. Következésképpen a helyére a második legnagyobb, Unióbba irányuló exportvolumennel rendelkező exportáló gyártó került. Az értesítést követően azonban ez az exportáló gyártó is elállt az együttműködéstől.
- (10) Az eljárás további késleltetésének elkerülése érdekében a Bizottság úgy döntött, hogy a mintát az Unióbba irányuló legnagyobb exportvolumennel rendelkező két exportáló gyártói csoportra, azaz a Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd. vállalatra és kapcsolt vállalkozásaira, valamint a Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co., Ltd. vállalatra és kapcsolt vállalkozásaira korlátozza. Az e csoportok, valamint a mintában nem szereplő összes együttműködő exportáló gyártó számára nyújtott támogatás szintjének az alaprendelet 15. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírtak szerinti meghatározásának alapja az exportáló gyártók e két csoportjából álló minta.
- (11) Ami az uniós gyártókat illeti, a Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben bejelentette, hogy ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát. Ezt a mintát hat olyan uniós gyártó alkotta, amelyekről a Bizottság tudta, hogy gyártják a hasonló terméket, és az értékesítések, a termelés volumene, a méret és az Unión belüli földrajzi elhelyezkedés alapján kerültek kiválasztásra. A mintába felvett uniós gyártók az uniós termelésnek 46 %-át, az uniós értékesítésnek pedig 38 %-át tették ki. Az eljárás megindításáról szóló értesítésben az érdekelt feleket is felhívták, hogy ismertessék az ideiglenes mintával kapcsolatos álláspontjukat. Az egyik uniós gyártó kijelentette, hogy nem kíván szerepelni a mintában, és azt a következő legnagyobb gyártóval váltották fel.
- (12) Öt független importőr nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele abba, hogy felvegyék a mintába. Az együttműködő importőrök kis számára tekintettel a Bizottság végül nem tartotta szükségesnek a mintavételt.
- (13) A Bizottság kérdőíveket küldött Kína képviselőinek, a mintába felvett két kínai exportáló gyártónak, 14 másik kínai exportáló gyártónak, amelyek ezt kérték, a mintába felvett hat uniós gyártónak, az öt együttműködő uniós importőrnek, valamint az ismert felhasználóknak.
- (14) Válasz Kína képviselőitől, kilenc kínai exportáló gyártótól és velük kapcsolatban álló vállalatától, a mintába felvett hat uniós gyártótól, két független importőrtől és tíz felhasználótól érkezett.
- (15) A Bizottság megvizsgálta és ellenőrizte az uniós érdek tekintetében kárt okozó támogatás megállapításához szükséges valamennyi információt. A következő állami hatóságoknál és az alábbi vállalatok telephelyén került sor ellenőrző látogatásokra:
- a) **A Kínai Népköztársaság kormánya**
- Kínai Kereskedelmi Minisztérium, Peking, Kína
- b) **Uniós gyártók**
- ArcelorMittal Belgium, Belgium, és a vele kapcsolatban álló értékesítő vállalat, az ArcelorMittal Flat Carbon Europe SA, Luxemburg
- ArcelorMittal Poland, Lengyelország
- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Németország
- voestalpine Stahl GmbH és voestalpine Stahl Service Center GmbH, Ausztria
- Tata Steel Maubeuge SA (korábbi nevén Myriad SA), Franciaország
- Tata Steel UK Ltd, Egyesült Királyság

c) Exportáló gyártók csoportjai (és a velük kapcsolatban álló vállalkozások) Kínában

- Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd és a vele kapcsolatban álló vállalkozások: Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd, Zhangjiagang Wanda Steel Strip Co., Ltd, Jiangsu Huasheng New Construction Materials Co. Ltd és a Zhangjiagang Free Trade Zone Jiaxinda International Trade Co., Ltd;
- Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co. Ltd és a vele kapcsolatban álló Hangzhou P.R.P.T. Metal Material Company Ltd;

d) Uniós importőrök

- ThyssenKrupp Mannex, Németország
- Macrometal, Hamburg, Németország.

(16) A későbbiekben valamennyi fél tájékoztatást kapott azokról a főbb tényekről és szempontokról, amelyek alapján a Bizottság a Kínából származó egyes szerves bevonatú acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám elrendelésére kívánt javaslatot tenni (a továbbiakban: a végleges nyilvánosságra hozatal). A felek számára határidőt biztosítottak ahhoz, hogy a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatban közölhessék észrevételeiket.

(17) Az érdekelt felek észrevételeit mérlegelték és indokolt esetben figyelembe vették.

1.4. VIZSGÁLATI IDŐSZAK ÉS FIGYELEMBE VETT IDŐSZAK

(18) A támogatás és a kár vizsgálata 2010. október 1-jétől 2011. szeptember 30-ig terjedő időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) vonatkozott. A kár felmérése szempontjából fontos tendenciák vizsgálata a 2008. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakot foglalta magában (a továbbiakban: a figyelembe vett időszak).

2. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

2.1. AZ ÉRINTETT TERMÉK

(19) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a vizsgálat tárgyát képező terméket egyes szerves bevonatú acéltermékek alkotják, például síkhengerelt termékek ötvöztött vagy ötvöztelen acélból (kivéve a rozsdamentes acélt), legalább az egyik oldalon festve, lakkozva vagy műanyaggal bevonva, az olyan, úgynevezett szendvicspanelek kivételével, amelyeket épületekben alkalmaznak,

és két külső fémlemezről állnak, köztük stabilizáló magként szigetelőanyaggal, és kivéve azon termékeket, amelyek végső bevonata cinkpor tartalmú (olyan, cinkben gazdag festék, amely legalább 70 tömegszázalék cinket tartalmaz).

2.2. TERMÉKEK KIZÁRÁSÁRA IRÁNYULÓ KÉRELMEK

(20) A China Iron and Steel Association, két importőr és két felhasználó öt terméktípus kizárását javasolta. Ezeket a kérelmeket a következőképpen elemezték ki:

2.2.1. KRÓMMAL VAGY ÓNNAL BEVONT SZERVES BEVONATÚ ACÉLTERMÉKEK

(21) A szerves bevonatú acéltermékek egyik felhasználója kérelmet nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a termékek köréből zárják ki a krómmal vagy ónnal bevont hordozóréteggel rendelkező szerves bevonatú acéltermékeket. A vizsgálat megállapította, hogy a króm vagy ón fémbevonat ezt a terméktípust fizikai és technikai értelemben eltérővé teszi a vizsgálat tárgyát képező szerves bevonatú acéltermékektől. Ezenkívül a króm vagy ón fémbevonatú hordozóréteggel rendelkező, szerves bevonatú acéltermékeket szinte kizárólag az élelmiszer-csomagolási ágazatban és kábelgyártásban használják. Végül az uniós gazdasági ágazat közölte, hogy a fent említett terméktípust nem kívánja bevonni a vizsgálatba. A fenti okok miatt a króm vagy ón fémbevonatú hordozóréteggel ellátott szerves bevonatú acéltermékek nem szerepelnek a vizsgált termékek körében.

2.2.2. SZERVES VAGY SZERVETLEN VÉDŐALAPOZÓVAL BEVONT, MELEGEN HENGERELT LEMEZEK

(22) Ezt a kérelmet elutasították, mert ezek a termékek nem tartoznak a vizsgálat tárgyát képező KN-kódok alá. A festés vagy a bevonás csak a korrózióvédelmet szolgálja, ezért a 7208 KN-kód alá tartozik, nem pedig a 7210 KN-kód alá. A szerves vagy szervetlen védőalapozóval bevont, melegen hengerelt lemezek nem kerültek be a termékkörbe, és ezért nem is lehet azokat onnan kivenni.

2.2.3. 0,6 MM ÉS 2 MM KÖZÖTTI VASTAGSÁGÚ HORDOZÓRÉTEGGEL ELLÁTOTT, SZERVES BEVONATÚ ACÉLTERMÉKEK

(23) A CISA és két importőr kérte a kínai import 5–10 %-át kitevő, 0,6 mm és 2 mm közötti vastagságú hordozóréteggel ellátott, szerves bevonatú acéltermékek termékkörből való kizárását azt állítva, hogy a kínai kivitel és az uniós gazdasági ágazat között csak a 0,25 mm és 0,6 mm vastagságú hordozóréteggel ellátott, szerves bevonatú acéltermékek tekintetében áll fenn közvetlen verseny.

- (24) A kérelmet elutasították, mivel mindkét kínai exportőr és az uniós gazdasági ágazat is gyárt és értékesít 0,6 mm és 2 mm közötti vastagságú hordozóréteggel ellátott, szerves bevonatú acéltermékeket, ezért e termékek nyilvánvalóan versenyben állnak egymással. Nem nyújtottak be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a 0,6 milliméternél vastagabb hordozóréteggel ellátott, szerves bevonatú acéltermékek nem versenytársai a 0,6 milliméternél vékonyabb hordozóréteggel ellátott, szerves bevonatú acéltermékeknek, és hogy ezért ez más terméktípusnak minősülne. A 0,6 milliméternél vékonyabb hordozóréteggel ellátott, szerves bevonatú acéltermékek azonos alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel bírnak, ennél fogva azonos terméknek minősülnek.

2.2.4. ALUMÍNIUM-CINK ÖTVÖZET BEVONATÚ HORDOZÓRÉTEGGEL ELLÁTOTT, SZERVES BEVONATÚ ACÉLTERMÉKEK

- (25) A két importőr azt állította, hogy csak négy uniós gyártó rendelkezik engedéllyel e terméktípus gyártására, és azt ténylegesen mindössze egy vállalat gyártja. Ezenkívül azt állították, hogy ez a termék a termékjellemzők tekintetében eltér a cinkbevonattal ellátott, szerves bevonatú acéltermékektől.
- (26) Ezt a kérelmet elutasították, mivel a két terméktípus felcserélhető az egymást átfedő felhasználási területeken, és a vizsgálati időszak alatt legalább két együttműködő uniós gyártó gyártotta ezt a terméktípust. Meg kell jegyezni, hogy a vizsgálati időszak alatt ezt a terméktípust csak egy együttműködő kínai exportáló gyártó exportálta az Unióba.

2.2.5. CINKÖTVÖZET-BEVONATÚ HORDOZÓRÉTEGGEL ELLÁTOTT, SZERVES BEVONATÚ ACÉLTERMÉKEK

- (27) Ezt a kérelmet elutasították, mert – szemben az egyik felhasználó állításával – ezt a terméket számos uniós gyártó állítja elő és értékesíti jelentős mennyiségben, és e termék és a szerves bevonatú acéltermékek más típusai ugyanazokkal az alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel és végfelhasználási területekkel rendelkeznek.

2.3. A VIZSGÁLT TERMÉKEK KÖRÉNEK BŐVÍTÉSE IRÁNTI KÉRELEM

- (28) Az egyik szövetség azt kérte, hogy a 7210 12 20 10 és a 7210 50 00 10 TARIC-kód alá besorolt króm vagy ón fémbevonattal ellátott, szerves bevonatú acélterméket vonják be a termékkörbe. Ezt a kérelmet elutasították, mivel ezek a kódok nem szerepeltek az eredeti panaszban, és az e kódok alá tartozó termékek és a panaszban megjelölt termékek eltérő fizikai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek.

2.4. AZ ÉRINTETT TERMÉK

- (29) Tekintettel arra, hogy a (21) preambulumbekfezdésben foglaltaknak megfelelően a króm vagy ón fémbevonattal

ellátott szerves bevonatú acéltermékek kizárását elfogadták, az érintett termék e kizárással módosult.

- (30) Az érintett terméket ennél fogva az egyes szerves bevonatú acéltermékek alkotják, azaz síkhengerelt termékek ötvözött vagy ötvözetlen acélból (kivéve a rozsdamentes acélt), legalább az egyik oldalon festve, lakkozva vagy műanyaggal bevonva, az olyan, úgynevezett „szendvics-panelek” kivételével, amelyeket épületekben alkalmaznak, és két külső fémlemezről állnak, köztük stabilizáló magként szigetelőanyaggal, és kivéve azon termékeket, amelyek végső bevonata cinkpor-tartalmú (olyan cinkben gazdag festék, amely legalább 70 tömegszázalék cinket tartalmaz), továbbá a Kínai Népköztársaságból származó, jelenleg az ex 7210 70 80, az ex 7212 40 80, az ex 7225 99 00 és az ex 7226 99 70 KN-kód alá tartozó, króm vagy ón fémbevonattal ellátott hordozóréteggel rendelkező termékeket (a továbbiakban: az érintett termék).

2.5. HASONLÓ TERMÉK

- (31) A vizsgálat azt mutatta, hogy az uniós gazdasági ágazat által az Unióban gyártott és értékesített, a Kínában gyártott és az ottani belföldi piacon értékesített, valamint a Kínából az Unióba importált szerves bevonatú acéltermékek ugyanazokkal az alapvető fizikai és kémiai jellemzőkkel rendelkeznek, és ugyanazok az alapvető végfelhasználási területeik. Ezért ezeket a termékeket az alapelrendelet 2. cikkének c) pontja értelmében hasonló terméknek tekintették.

3. TÁMOGATÁS

3.1. ELŐZETES MEGJEGYZÉSEK

- (32) Mind a kínai kormány, mind a mintába felvett kínai exportáló gyártók visszaküldték a kitöltött kérdőíveket és a válaszok ellenőrzése érdekében hozzájárultak a helyszíni ellenőrző látogatásokhoz.
- (33) A kitöltött kérdőívek elemzését követően a Bizottság egy hiánypótlást kérő levelet, és az ellenőrző látogatást megelőzően két értesítést küldött a kínai kormánynak. A Bizottság elegendő időt biztosított a kínai kormány számára az előkészületekre és a jogosan igényelt beadványok elküldésére. Valójában a határidőket a kínai kormány számára jelentősen meghosszabbították, például a kitöltött kérdőívek visszaküldése esetén húsz nappal, azaz a kitöltött kérdőívek visszaküldésére összesen 57 nap állt a rendelkezésükre, a hiánypótlást kérő levél esetében pedig 25 nappal.
- (34) A kérdőívekre, a hiánypótlást kérő levelekre és a különböző egyéb beadványokra adott válaszaiban a kínai kormány csak a mintába felvett exportáló gyártók által használt rendszerekre tért ki, és azzal érvelt, hogy nem kérhetnek tőle válaszokat a mintavételben nem szereplő vagy a magukat nem megnevező gyártók számára állítólagosan rendelkezésre álló támogatási rendszerekről.

- (35) A Bizottság ezt a megközelítést nem tudta elfogadni és kifejtette a kínai kormánynak, hogy a számára megküldött kérdőív célja az, hogy a Bizottság tájékoztatást kapjon a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó kínai ágazat támogatásáról, és meghatározza, hogy az érintett termék Unióba irányuló importja milyen mértékű támogatásban részesül. A Bizottság tájékoztatta a kínai kormányt, hogy a támogatás mértékéről azért van szükség átfogóbb tájékoztatásra, hogy felmérhesse, mely esetekben fordul elő, hogy egyes, a mintába felvett vagy együttműködő vállalatok által igénybe nem vett támogatási rendszerekből állítólagosan részesülő exportálók együttműködésének hiánya jelentős, valamint hogy foglalkozhasson az együttműködő exportáló gyártók általi egyéni vizsgálatra vonatkozóan benyújtott esetleges kérelmekkel. A kínai kormány azonban nem változtatott szemléletmódján, és nem nyújtott tájékoztatást a mintába felvett vállalatok által nem használt, de a panasz szerint létező egyéb támogatási rendszerek többségéről.
- (36) A helyszíni ellenőrző látogatást megelőzően a kínai kormány további írásbeli információkat kért a Bizottságtól, különösen az ellenőrző látogatás során feltenni kívánt kérdések teljes listáját, továbbá azoknak a minisztériumoknak a felsorolását, amelyeket az ellenőrző látogatások várhatóan érinteni fognak. Azzal érveltek, hogy mindezek hiányában a kínai kormány „nem kapott tájékoztatást arról, hogy mit kellene előkészítenie vagy mi várható az ellenőrzés során”, és hogy az ellenőrzést megelőzően küldött levél „semmilyen utalást nem tartalmaz arra, hogy a Bizottság tulajdonképpen mit kíván ellenőrizni...”.
- (37) A Bizottság nem tudott eleget tenni a kínai kormány kérésének. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az alapelrendelet 26. cikkében foglalt összes vonatkozó feltételnek eleget tett. Az ellenőrző látogatás előtt levelet küldött a kínai kormánynak, amelyben részletesen felsorolta a napirendi pontokat (napi bontásban az egyes megvitatandó rendszereket), és kérte, hogy az egyes rendszerekért felelős hatóságok, illetve a kínai kormány által küldött beadványok elkészítésében közreműködő munkatársak legyenek jelen az ellenőrző látogatáson. A Bizottság a helyszíni ellenőrző látogatásokat megelőzően kifejtette, hogy csak a kínai kormány képes megnevezni a vizsgálat tárgyát képező rendszerekért felelős hatóságokat, illetve azokat a tisztviselőket, akik leginkább közre tudnának működni az ellenőrzésben és válaszolni tudnának a feltett kérdésekre. Az egyes kérdések felsorolását illetően a Bizottság kifejtette, hogy sem az uniós jogszabályok, sem a WTO előírásai nem írják elő az ilyen jellegű felsorolást, és a vizsgálat célja az, hogy a kínai kormány által a kérdőívre adott válaszokat, illetve a vonatkozó kiegészítő beadványokat ellenőrizze; ezért az ellenőrzés során e dokumentumok felépítését fogják követni. A Bizottság törekedni fog arra, hogy a folyamatban lévő eljárásához szükséges további információkat is összegyűjtse és tisztázza, a pontos kérdések azonban ebben a vonatkozásban attól függenek, hogy a kínai kormány a válaszai első ellenőrzésére milyen visszajelzéseket ad. A Bizottság az ellenőrző látogatást megelőzően azt is egyértelműen a kínai kormány tudomására hozta, hogy a vizsgálat súlyosan hátráltathatja, ha nem adják meg a kért információkat, illetve ha a vizsgáló hatósággal nem működnek együtt az eljárás lefolytatásához szükségesnek tartott információk és adatok ellenőrzésében. Az alapelrendelet 28. cikke rendelkezéseinek a következményeire szintén felhívták a kínai kormány figyelmét.
- (38) A Bizottság Pekingben, a Kínai Kereskedelmi Minisztériumban tett ellenőrző látogatás során törekedett arra, hogy az alapelrendelet 11. és 26. cikkével összhangban ellenőrizze azokat az információkat, amelyek a kínai kormány válaszában elkészítéséhez felhasznált igazoló dokumentumok alapját képezték. A Bizottság ennek során előzetesen arra a következtetésre jutott, hogy az információk és az igazoló dokumentumok hiánya a kérdőívre adott válaszok megfelelő ellenőrzését nem teszi lehetővé. Ezenkívül a kínai fél bizonyos információkat egyáltalán nem adott meg, még külön kérésre sem, és egyes kérdésekre egyszerűen nem válaszolt. A kínai kormányt következőképpen tájékoztatták arról, hogy az alapelrendelet 28. cikkének (1) és (6) bekezdése szerint milyen következményekkel jár, ha nem működik együtt.
- (39) A kínai kormány azt is állította, hogy a Bizottság túlságosan nagy terheket rótt a kínai kormányra és a tárgyhöz nem tartozó, szükségtelen információkat kért a kérdőívben és az azt követő, hiánypótlást kérő levélben.
- (40) A kért információkkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a panaszban foglalt állításokkal kapcsolatban olyan információkat kért, amelyeket szükségesnek ítélt annak érdekében, hogy reprezentatív megállapításokat tehessen, és ehhez következetesen tartotta magát, amikor a vizsgálat során ugyanezeket az adatokat és információkat kérte, illetve felkérte a kínai kormányt, hogy magyarázza meg a beadványban szereplő információkat és a vizsgálat tárgyát képező rendszerekkel való kapcsolatukat. Más szóval a Bizottság csak olyan információkat kért, amelyek szükségesek az érintett termék tekintetében rendelkezésre álló – a panaszban szereplő állítás szerint más támogatási rendszerekből nyújtott – támogatás meglétének és mértékének a megállapításához. Ezek az információk lehetővé tették volna a nem együttműködő exportáló gyártók rendelkezésére álló és a vizsgálat tárgyát képező egyéb támogatási rendszerek keretében nyújtott támogatási összegnek meghatározását. Mivel sem a kínai kormány képviselői, sem az együttműködő exportáló gyártók nem biztosították az annak megállapításához szükséges információkat, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók rendelkezésére álltak-e más támogatási rendszerek, a meglévő tények alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a más állítólagos támogatási rendszerek valóban a többi nem együttműködő exportáló gyártó rendelkezésére álltak; és a rendelkezésre álló legjobb tények alapján számításokat kezdett az e rendszerek révén nyújtott gazdasági előny összegének megállapítása érdekében.

3.2. EGYÉNI VIZSGÁLAT

- (41) Az alaprendelet 27. cikkének (3) bekezdése alapján két együttműködő exportáló gyártó – a Union Steel China (Union Steel) és a Shenzhen Sino Master Steel Co. Ltd – nyújtott be egyéni vizsgálatra vonatkozó kérelmet. Az egyéni vizsgálat iránti kérelmet nem lehetett mindkét vállalat számára jóváhagyni, mivel az állítólagos támogatási rendszerek nagy száma és a szubvencióellenes vizsgálat időigényes volta miatt ez indokolatlanul nagy terhet jelentene és akadályozhatná a vizsgálat megfelelő időben történő lezárását.
- (42) A párhuzamosan zajló dömpingellenes vizsgálat során azonban a Union Steel vállalatot már alávetették egyedi vizsgálatnak, és e vállalat tekintetében egyéni kárkülönbözetet állapítottak meg.
- (43) Tekintettel arra, hogy – a fenti (34) preambulumbekzdésben kifejtettek szerint – válaszaiban a kínai kormány csak a mintába felvett kínai exportáló gyártók által igénybe vett rendszerekre tért ki, a Union Steel által esetlegesen igénybe vett egyes támogatási rendszereket gyakorlatilag lehetetlen volt elemezni. Ennélfogva az alaprendelet 28. cikke szerinti tények alapján e vállalat esetében is a más együttműködő vállalatok tekintetében alkalmazott átlagos támogatási rátát feltételezték.

3.3. EGYEDI TÁMOGATÁSI PROGRAMOK

- (44) A Bizottság a panaszban szereplő információk alapján a következő rendszerekkel kapcsolatban próbált tájékozódni, mivel ezek állítólag kormányzati támogatásban részesülnek:

I. Az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított áruk és szolgáltatások biztosítása

- A megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított hozzájárulások: melegen és hidegen hengerelt acél
- földhasználati jogok biztosítása a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében
- a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében víz szolgáltatását magukban foglaló programok
- a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében villamos energia biztosítását magában foglaló program
- a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében villamos energia biztosítását magában foglaló program Jiangsu tartományban

— a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében nyújtott különböző hozzájárulások

II. Kedvezményes hitelek és kamatok a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó ágazat számára

III. Sajáttőke-programok

— Hitel-tőke konverzió

— Tőkeinjekciók

— Ki nem fizetett osztalék

IV. Jövedelemadó és egyéb közvetlen adók

— Adópolitikai intézkedések a kutatásra és fejlesztésre fordított kiadások levonására

— Adókedvezmények a közép-nyugati régiók számára

— Jövedelemadó-jóváírás belföldön előállított berendezések vásárlásakor

— Kedvezményes adópolitika az új, illetve csúcstechnológiát alkalmazónak minősülő vállalkozások részére

— Jövedelemadó-kedvezmény az erőforrások átfogó kihasználása iránt elkötelezett vállalkozások számára („különleges nyersanyagok”)

— Adójóváírás különleges berendezések vásárlására

— Kedvezményes jövedelemadó-politika az északi régióban működő vállalkozások számára

— Jövedelemadó-mentesség a hazai technológia megújításába történő befektetés esetén

— Különböző helyiadó-mentességek (Shandong tartomány, Chongqing város, Guangxi Zhuang régió, a közép-nyugati régiók fejlesztéséhez nyújtott adókedvezmények)

— A minősítéssel rendelkező belföldi vállalkozások közötti osztalék adómentessége

— „2 évig mentesség + 3 évig fele adó” program szerinti adómentesség a termelékeny, külföldi tőkével működő vállalatok számára

— Helyi jövedelemadó alóli mentességre vagy csökkentésre irányuló adóprogramok a termelékeny, külföldi tőkével működő vállalatok számára

- Jövedelemadó-jóváírás a belföldön előállított berendezéseket vásárló, külföldi tőkével működő vállalatok számára
 - Jövedelemadó-támogatások külföldi tőkével működő vállalatok számára, földrajzi elhelyezkedésük alapján
- V. Közvetett adó- és behozatalivám-programok
- A külföldi tőkével működő vállalatoknak és a támogatott iparágakban működő, behozott berendezéseket használó egyes hazai vállalatoknak a behozatali vám és a héa megfizetése alóli mentesség
 - Héa-visszatérítés a külföldi tőkével működő vállalatok számára belföldön előállított berendezések vásárlásakor
 - Befektetett eszközökre vonatkozó hozzáadottérték-adó levonása a középső régióban
 - Ma'anshan egyéb adókedvezményei
- VI. Támogatási programok
- A „China World Top Brand” program (a világ legjobb kínai márkája program)
 - „Famous Brands” (híres márkák) program
 - Kulcsfontosságú technológiákkal kapcsolatos projektek állami alapja
 - A dömpingellenes eljárásokhoz kapcsolódó jogi díjak visszatérítésére irányuló programok
- VII. Áruk felvásárlása a kormány által a megfelelő ellenszolgáltatásnál magasabb összegért
- VIII. Egyéb regionális programok
- A Tianjin Binhai Új Területen és a Tianjin Gazdasági és Technológiafejlesztési Területen nyújtott támogatások
 - Az északkeleti régióhoz kapcsolódó programok
 - Jiangsu tartomány tudományos és technológiai programja keretében nyújtott támogatások

- Hebei tartomány tudományos és technológiai programja keretében nyújtott támogatások

IX. A panaszban említett eseti támogatások

3.3.1. AZ ÁLLAM ÁLTAL A MEGFELELŐ ELLENSZOLGÁLTATÁSNÁL JÓVAL KEVESEBB ÖSSZEG FEJÉBEN BIZTOSÍTOTT ÁRUK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK

3.3.1.1. **Melegen és hidegen hengerelt acél biztosítása megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében**

- (45) A panaszban megfogalmazott állítás szerint egyes beszállítói iparágak és termékek a kínai kormány ellenőrzése alatt állnak, hogy kedvező árú felhasználható anyagot biztosíthassanak a szerves bevonatú acéltermékek gyártói számára. Ezen az alapon a szerves bevonatú acéltermékek gyártói kiegyenlíthető támogatásban részesülnek azáltal, hogy állami tulajdonú vállalatoktól állami gyártású, hidegen és melegen hengerelt acélt szereznek be a piaci árnál alacsonyabb áron, azaz az állami tulajdonú vállalatok számára a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében.

Az együttműködés hiánya

- (46) A Bizottság részletes tájékoztatást kért a kínai kormánytól a szerves bevonatú acéltermékek kínai exportáló gyártói számára hidegen és melegen hengerelt acélt biztosító állami tulajdonú vállalatokról, hogy ellenőrizhesse a panaszban foglalt állításokat és megállapíthassa, hogy ezek az állami tulajdonú vállalatok állami szervek-e. Ehhez a Bizottság egy, az állami tulajdonú vállalatokra vonatkozó B. függelékkel csatolt a kínai kormány által kitöltendő kérdőívhez, és felkérte a kínai kormányt, hogy válaszoljon az abban foglalt kérdésekre. A hiánypótlást függelékben foglalt kérdésekre, és arra bátorította, hogy a válaszokat egyeztesse le az érintett állami tulajdonú vállalatokkal.
- (47) A kínai kormány azonban a B. függelék egyetlen kérdésére sem válaszolt, és a fő kérdőívben kért lényeges információkat sem tárta fel (például az acélgártásban tevékenykedő állami tulajdonú vállalatok tulajdonosi szerkezetéről és a kínai kormány e vállalatok feletti ellenőrzéséről, továbbá a kínai kormány a kínai acélipar átszervezésében vállalt szerepéről). A kért információk helyett a kínai kormány a kérdőívre adott válaszában kijelentette, hogy a panaszok nem bizonyították, hogy a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek gyártói állami szervek.

- (48) A kínai kormány együttműködésének hiányában a Bizottságnak a rendelkezésre álló egyéb megbízható információkat kellett megvizsgálnia. A Bizottság e lépésről értesítette a kínai kormányt. Annak felmérésekor, hogy a szerves bevonatú acéltermékek kínai exportáló gyártói számára hidegen és melegen hengerelt acéltermékeket biztosító állami tulajdonú vállalatok állami szervek-e, a Bizottság figyelembe vette a kínai kormány által nyújtott részleges tájékoztatást, a panaszban foglalt információkat,

más vizsgáló hatóságok által folytatott hasonló eljárásokból nyilvánosan hozzáférhető, tényszerű információkat, valamint más nyilvánosan hozzáférhető információkat, és megállapításait az aktában szereplő információk összességére alapozta.

- a) A szerves bevonatú acéltermékek gyártói számára hidegen és melegen hengerelt acéltermékeket biztosító állami tulajdonú vállalatok állami szervek.

Előzetes megjegyzések

- (49) A panaszos szerint a kínai állami tulajdonú vállalatok az alaprendelet 2. cikkének b) pontja értelmében állami szervnek minősülnek, amelyek a piaci ár alatt biztosítanak árukat (hidegen és melegen hengerelt acéltermékeket) a szerves bevonatú acéltermékek gyártói számára, ezzel előnyt biztosítva számukra.
- (50) Kereskedelmi Világszervezet fellebbviteli testülete az „Egyesült Államok – Végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámok egyes Kínából származó termékekre” című jelentése (United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China) ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: a fellebbviteli testület jelentése) az állami szervet olyan szervezetként határozza meg, amely „kormányzati hatáskörrel rendelkezik, ilyen hatáskört gyakorol vagy amelyet ilyen hatáskörrel ruháznak fel” ⁽⁶⁾. A fellebbviteli testület azt is figyelembe vette, hogy az állami szervek egyik jellemzője a „kormányzati feladatok végrehajtása” ⁽⁷⁾, amelyet általában „az adott tag jogrendjében a kormányzati gyakorlat részének tekintenek” ⁽⁸⁾.
- (51) A Kereskedelmi Világszervezet fellebbviteli testületének következtetéseire figyelemmel a vizsgálat szempontjából két kérdésre kell választ találni: a) az érintett állami tulajdonú vállalatok ellátnak-e olyan feladatokat, amelyek általában a kormányzati gyakorlat részének minősülnek Kínában és b) amennyiben igen, gyakorolnak-e kormányzati hatáskört e feladatok végrehajtása során?

Kormányzati feladatok végrehajtása

- (52) A kínai kormánnyal összefüggésben számos bizonyíték mutat arra, hogy a kormány jelentős mértékben részt vesz a gazdaság irányításában. A kínai kormány gazdaságban betöltött alapvető szerepét a Kínai Népköztársaság alkotmánya garantálja. Az alkotmány 7. cikke kimondja: „Az államgazdaság a szocialista gazdaság azon ágazata, amely a nép tulajdonát képezi; ez a nemzetgazdaság vezető ereje. Az állam biztosítja az államgazdaság konszolidációját és növekedését”. Hasonlóképpen, az alkotmány 15. cikke kimondja: „Az állam tervgazdaságot tart fenn, amelynek alapja a szocialista állami tulajdon”. A Kínai Kommunista Párt alkotmánya az állami tulajdon elsődleges szerepét is előírja; a párt alkotmányának preambulumban például a következő olvasható: „a Pártnak fenn kell tartania és javítania kell

az alapvető gazdasági rendszert, amelyben az állami tulajdon meghatározó szerepet tölt be...”. A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság által kihirdetett és a legmagasabb kínai hatóság, az Államtanács által elfogadott ötéves tervek szintén arra engednek következtetni, hogy a kínai kormány nagyon erősen kézben tartja a gazdaságot.

- (53) Azt acélágazat tekintetében az aktában szereplő információk arra utalnak, hogy a hidegen és melegen hengerelt acéltermékeket előállító, kínai állami tulajdonú vállalatok gyakran látják el a leírt kormányzati feladatokat, többek között a vas- és acélgépgyártásra vonatkozó ágazati tervek keretében. Ezek a tervek megerősítik, hogy a kínai kormány közvetlen szerepet vállal a kínai acélipar irányításában és fejlesztésében, ezért e tervek állami tulajdonú vállalatok általi végrehajtása a kormányzati feladatok körébe tartozónak tekinthető. A tervek a vas- és acélipar valamennyi szereplője számára célkitűzéseket és célokat határoznak meg, és az ágazat egészét meghatározott mennyiségek előállítására kötelezik. A kínai kormány valójában az állami tulajdonú vas- és acélipari vállalatokat az állam meghosszabbított karjaként használja a tervekben meghatározott célok és célkitűzések eléréséhez.

- (54) A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottságnak a vas- és acélipar fejlesztési politikájáról szóló 35. sz. rendelete többek között politikát vázol fel a vas- és acélkohászati vállalkozások számának csökkentésére, és célokat tűz ki a hazai piacon az első 10 közé rangsorolt acélipari vállalkozáscsoport termelése tekintetében (3. cikk), a termelési kapacitás tekintetében megtiltja új vas- és acélipari kapcsolt vállalkozások létrehozását (10. cikk), meghatározza a vas- és acéliparba való belépés eszközfeltételeit, valamint a vas- és acélipari vállalkozások által követendő technológiai és gazdasági indexeket (12. cikk), szabályokat állapít meg az acélipari vállalkozások szervezeti felépítésének változásai tekintetében (22. és 23. cikk), feltételeket határoz meg a pénzügyi forrásokhoz való hozzáférés tekintetében (25. és 26. cikk) és jogot biztosít az államnak ahhoz, hogy a nyersanyagbeszerzésbe beavatkozzon (30. cikk).

- (55) A 12. acélipari ötéves fejlesztési terv összefoglalja a korábbi tervben meghatározott célok megvalósítását, tartalmazza a fejlesztési stratégiát és célokat tűz ki az egész acélipar számára. A 35. sz. rendelethez hasonlóan nagyon pontos célokat határoz meg az ipari csoportosulások szintjén (III. szakasz, III. 6. pont), egyes projekteket ösztönöz, másokat visszafog (IV. szakasz, IV. pont), és megkülönböztetést alkalmaz a vas- és acélipar különböző tartományokban történő támogatása érdekében (IV. szakasz, V. pont), előírja az acélipari nagyvállalatok támogatását és vezető szerepet biztosít a legnagyobb állami tulajdonú kínai acélgépgyártók – például a Bao Steel, az Anshan Iron and Steel, a Wuhan Iron and Steel stb. – számára ⁽⁹⁾. A terv előírja továbbá a meglévő acélipari vállalkozások által végzett termelőtevékenység szabályozásának és irányításának megerősítését (V. szakasz, IV. pont).

⁽⁵⁾ A 2011. március 11-i WT/DS379/AB/R dokumentum.

⁽⁶⁾ A fellebbviteli testület jelentésének 317. bekezdése.

⁽⁷⁾ A fellebbviteli testület jelentésének 290. bekezdése.

⁽⁸⁾ A fellebbviteli testület jelentésének 297. bekezdése.

⁽⁹⁾ A 12. acélipari ötéves fejlesztési terv angol nyelvű változata, 33. oldal.

- (56) A Kínai Népköztársaságnak a vállalkozások állami tulajdonú eszközeiről szóló törvénye kötelezi továbbá az állami tulajdonú (vagy a törvény szóhasználatára szerint: állami beruházással működő) vállalatokat a nemzeti iparpolitikáknak való megfelelésre⁽¹⁰⁾. Hasonlóképpen a központi vállalkozások által eszközölt beruházások felügyeletére és irányítására vonatkozó átmeneti intézkedések a fejlesztési tervek és az állami iparpolitika követésére kötelezik az állami tulajdonú (állami beruházással működő) vállalatokat⁽¹¹⁾. A központi vállalkozások fejlesztési stratégiáinak és terveinek irányítására vonatkozó intézkedések értelmében minden, állami beruházással működő vállalatnak fejlesztési és stratégiai tervet kell kidolgoznia, amelyet az Államtanács állami tulajdonú eszközök felügyeletével és igazgatásával foglalkozó bizottságának (SASAC) meg kell vizsgálnia és jóvá kell hagynia. E vizsgálatok során és a jóváhagyás megadása előtt a SASAC-nak mérlegelnie kell többek között azt, hogy ez a terv összhangban áll-e a nemzeti fejlesztési tervezési és iparpolitikákkal, és az állami tulajdonú gazdaság szerkezetének és felépítésének stratégiai kiigazításával⁽¹²⁾.
- (57) A tervekben meghatározott intézkedések végrehajtásának konkrét példái – például a Capital Steel Corporation telephelyének áthelyezése⁽¹³⁾ vagy az acélipari vállalkozások között létrejött számtalan egyesülés⁽¹⁴⁾ – azt jelzik, hogy a tervek nemcsak iránymutatásként szolgáló indikatív dokumentumok, hanem az állami tulajdonú acélipari vállalatok részéről konkrét intézkedéseket is eredményeznek, amelyeket a (Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság és az Államtanács által képviselt) kormány készít elő.
- (58) A tervekben érintett vállalatoknak kivétel nélkül végre kell hajtaniuk a fenti preambulumbekendésekben ismertetett konkrét intézkedéseket. Az a következtetés vonható

le, hogy az acélipari vállalatok üzleti magatartásába való közvetlen kormányzati beavatkozással az állami tulajdonú acélipari vállalatok a kormány karjaként működve olyan kormányzati feladatokat látnak el, amelyek végső soron a tervekben meghatározott célok és célkitűzések teljesítéséhez vezetnek.

Az állami tulajdonú vállalatok kormányzati ellenőrzése

- (59) Miután megállapítást nyert, hogy az állami tulajdonú vállalatok kormányzati feladatokat látnak el, a kérdés az, hogy ennek során kormányzati hatáskört gyakorolnak-e. Ebben a tekintetben központi kérdés, hogy e vállalatokat a kormány érdemben ellenőrzi-e⁽¹⁵⁾. Amennyiben ez a helyzet, a vonatkozó bizonyítékokra figyelemmel ésszerűen meghatározandó, hogy az állami tulajdonú vállalatok a kormányzat kinyújtott karjaként eljárva a fenti tervekben kitűzött politika tényleges végrehajtói.
- (60) Az alábbiakban ismertetett kormányzati ellenőrzés azt jelzi, hogy az állami tulajdonú vállalatok kormányzati hatáskört birtokolnak, gyakorolnak, illetve azokat ilyen hatáskörrel ruházták fel. Az ellenőrzés gyakorolható többek között kormányzati tulajdon, közigazgatási szabályozás, valamint a SASAC szerepvállalása, az igazgatótanács és kormányzati tervek révén.
- Kormányzati tulajdon
- (61) Amint arról az együttműködés hiányáról szóló fenti szakaszokban (a (46)–(48) preambulumbekendésben) már említés történt, a kínai kormány nem bocsátotta rendelkezésre a hidegen és melegen hengerelt acéltermékek kínai gyártóinak tulajdonosi szerkezetére vonatkozó információkat. A kínai kormány a kitöltött kérdőívben megadott egy 54 vállalatot tartalmazó listát, amelyekben a kínai kormány a legnagyobb részvényes, de az ellenőrző látogatás során azt állította, hogy a lista nem helytálló, és magántulajdonban álló vállalatokat is tartalmaz. A kínai kormány nem javította ki a listát és nem adta meg azt sem, hogy mely vállalatok állnak magántulajdonban és melyek képezik a kínai kormány tulajdonát. Az együttműködés hiánya miatt a Bizottságnak meg kellett vizsgálnia az aktában szereplő más bizonyítékokat és a nyilvánosan hozzáférhető információkat.
- (62) A panaszos bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek legjelentősebb gyártói állami tulajdonban állnak, és erről

⁽¹⁰⁾ A Kínai Népköztársaság vállalkozások állami tulajdonú eszközeiről szóló törvényének 36. cikke szerint: „Az állami beruházással működő vállalatoknak meg kell felelniük a nemzeti iparpolitikáknak...”.

⁽¹¹⁾ A központi vállalkozások által eszközölt beruházások felügyeletére és irányítására vonatkozó átmeneti intézkedések 6. cikke értelmében: „a fejlesztési terveknek és az állami iparpolitikának való megfelelés elvét be kell tartani a vállalkozások beruházási tevékenységei, valamint a SASAC által a vállalkozások beruházási tevékenységeire vonatkozóan végzett felügyelet és irányítás tekintetében”.

⁽¹²⁾ A központi vállalkozások fejlesztési stratégiáinak és terveinek irányítására vonatkozó intézkedések 13. cikkének (1) és (2) bekezdése.

⁽¹³⁾ A kínai miniszterelnök-helyettes, Cseng Pei-jan kifejtette, hogy a Capital Steel telephelyének Hupej tartományba való áthelyezése a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottsága és az Államtanács által meghozott nagy jelentőségű politikai döntés (Hszinhua hírügynökség, 2005. október 23.).

⁽¹⁴⁾ Lásd például: „China approves Anshan Steel merger with Panzhihua” <http://www.reuters.com/article/2010/05/25/us-china-steel-merger-idUSTRE64O2G020100525>.

„Steel merger will become China's biggest”, http://www.chinadaily.com.cn/bizchina/2010-04/19/content_9747309.htm. „Four Chinese steel makers agree to merge”, <http://online.wsj.com/article/SB10001424052748703792704575366830150284538.html>. „New steel group formed by merger in China's Hubei Province”, <http://www.steelorbis.com/steel-news/latest-news/new-steel-group-formed-by-merger-in-chinas-hubei-province-685647.htm>.

⁽¹⁵⁾ „... álláspontunk szerint annak bizonyítéka, hogy a kormány érdemi ellenőrzést gyakorol-e egy jogalany és annak magatartása felett, bizonyos körülmények között bizonyíték lehet arra, hogy az érintett jogalany kormányzati hatáskör birtokában van, és e hatáskört a kormányzati feladatok ellátása keretében gyakorolja.” A fellebbviteli testület DS379 jelentésének 318. pontja.

részletes információkat nyújtott be a panasz 10. mellékletében⁽¹⁶⁾. Más nyilvánosan hozzáférhető információk⁽¹⁷⁾ is megerősítik, hogy a kínai kormány a hidegen és melegen hengerelt acéltermékek számos gyártójában tulajdoni hányaddal rendelkezik.

- (63) Figyelembe véve az aktában szereplő összes információt, ésszerűen levonható az a következtetés, hogy a kínai kormány a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek számos kínai gyártójában jelentős tulajdoni hányaddal rendelkezik.

Közigazgatási szabályozás és a SASAC szerepvállalása

- (64) A SASAC látja el az állami befektető feladatait és kezeli a felügyelete alá tartozó állami tulajdonú eszközöket. Meg kell jegyezni, hogy noha a kínai kormány a kitöltött kérdőívben és későbbi beadványaiban is azt állította, hogy a SASAC nem vállal szerepet az állami tulajdonú vállalatok kereskedelmi műveleteiben, és ezt az állítását az állami tulajdonú vállalatok eszközeinek felügyeletére és igazgatására vonatkozó ideiglenes intézkedések⁽¹⁸⁾ 7. cikkére való hivatkozással támasztotta alá, ugyanezen jogszabály más cikkei és az aktában szereplő más bizonyítékok⁽¹⁹⁾ másképpnek következtetni.
- (65) A kínai kormány által kitöltött szubvencióellenes kérdőív valójában azt igazolja, hogy az Államtanács által felhatalmazott SASAC jogi eljárások útján nevezi ki és hívja vissza a felügyelt vállalatok felső vezetőit, illetve értékeli teljesítményüket. Feladata egyben, hogy a felügyelt vállalatokat az irányadó elvek és politikák végrehajtására ösztönözze, felel a vállalkozások állami tulajdonú eszközeinek alapvető kezeléséért, valamint irányítja és felügyeli a helyi állami tulajdonú eszközök jogszerű igazgatási munkáját.

⁽¹⁶⁾ A mellékletben felsorolt 17 vállalat a legnagyobb kínai állami tulajdonú acélgyártó vállalatok közé tartozik.

⁽¹⁷⁾ pl.: http://en.wikipedia.org/wiki/Shougang_Corporation, http://en.wikipedia.org/wiki/Hebei_Iron_and_Steel, <http://companies.china.org.cn/trade/company/559.html>, <http://companies.china.org.cn/trade/company/557.html> stb.

⁽¹⁸⁾ Az állami tulajdonú vállalatok eszközeinek felügyeletére és igazgatására vonatkozó ideiglenes intézkedések 7. cikke kimondja: „a különböző szintű népi kormányzati szervek szigorúan szabályozzák az állami tulajdonú eszközök igazgatására vonatkozó jogszabályokat és rendelkezéseket, ragaszkodnak a közügyek igazgatása kormányzati funkciójának és az állami tulajdonú eszközökhöz való hozzájárulás funkciójának szétválasztásához, és ragaszkodnak a kormányzati szervek és a vállalkozások szétválasztásához, valamint a tulajdonlás és az igazgatási hatáskör szétválasztásához. Az állami tulajdonú eszközök felügyeleti és igazgatási szervei nem gyakorolhatnak a közügyek igazgatásával kapcsolatos kormányzati funkciókat, valamint a kormányzat más szervei és minisztériumai nem gyakorolhatnak állami tulajdonú eszközök vállalkozásokba bevitelével kapcsolatos feladatokat.”

⁽¹⁹⁾ A Think!Desk – China research&Consulting for Eurofer 2009. évi tanulmánya: The state-business nexus in China's steel industry – Chinese market distortions in domestic and international perspective (Az állam és az üzleti vállalkozások kapcsolata Kína acéliparában – kínai piaci torzulások belföldi és nemzetközi nézőpontból); Capital Trade Incorporated (2011): Analyses of State-owned Enterprises and State Capitalism in China (A kínai állami tulajdonú vállalatok és államkapitalizmus elemzése), készült az USA–Kína Gazdasági és Biztonsági Felülvizsgálatot végző Bizottság megbízásából.

- (66) A SASAC feladatkörébe tartozik emellett az állami tulajdonú vállalatok vezetőinek javadalmazása és értékelése; továbbá e vállalkozások vezetőinek kinevezése, és jutalmazásukra és szankcionálásukra vonatkozó döntések meghozatala⁽²⁰⁾. Valójában az összes bizonyíték arra enged következtetni, hogy az állami tulajdonú vállalatok vezetőinek pályafutása a SASAC-on múlik. E körülmények azt jelzik, hogy a SASAC-ot egyértelműen kormányzati hatáskörrel ruházták fel.

Igazgatótanács

- (67) Az állami tulajdonú vállalatok igazgatótanácsának összetétele is a kínai kormány e vállalkozások felett gyakorolt ellenőrzését támasztja alá. Az aktában szereplő bizonyítékok⁽²¹⁾ azt jelzik, hogy az igazgatótanácsok számos tagja jelenleg kormányzati vagy pártfunkciót visel vagy a múltban ilyet töltött be, és kiválasztásukat erőteljesen befolyásolják a kormányzati szervek, úgy mint a SASAC vagy a Kínai Kommunista Párt.

Kormányzati tervek

- (68) A kínai kormány acéliparral kapcsolatos szakpolitikáit, érdekeit és céljait különféle központi szintű és központi szint alatti kormányzati tervben határozta meg. A kormány szorgalmazza, hogy az állami tulajdonú vállalatok e szakpolitikákat kövessék (ennek elmulasztása esetén a vállalkozásokat még szankcionálják is), és egyes vezető kínai állami tulajdonú acélipari vállalatok közelmúltbeli intézkedéseiből nyilvánvalóan látszik, hogy e szakpolitikákat betartják, és az állami tulajdonú acélipari vállalatok a tervekben meghatározott célszámok és célok elérésén munkálkodnak.
- (69) A 12. acélipari ötéves fejlesztési terv szerint kizárólag a „nemzeti vas- és acélipari szakpolitikát, és a vas- és acélipar termelési és működési szabványait és feltételeit betartó vállalkozások jutnak elsődleges szerephez az egyesülésben és szerkezetátalakításban.”⁽²²⁾
- (70) Számos tartományi és helyi szintű terv tesz név szerinti említést állami tulajdonú vállalatokról és tűz ki számukra célokat és célszámokat. A panaszos panaszához csatolta e tervek kivonatait⁽²³⁾. A kérdőív, valamint az ellenőrzést és pontosítást szolgáló hiánypótlást kérő levél az összes

⁽²⁰⁾ A Kínai Népköztársaság állami tulajdonú vállalati eszközeiről szóló törvényének 22., 27. és 29. cikke.

⁽²¹⁾ A Think!Desk – China research&Consulting for Eurofer 2009. évi tanulmánya: The state-business nexus in China's steel industry – Chinese market distortions in domestic and international perspective (Az állam és az üzleti vállalkozások kapcsolata Kína acéliparában – kínai piaci torzulások belföldi és nemzetközi nézőpontból); Capital Trade Incorporated (2011): Analyses of State-owned Enterprises and State Capitalism in China (A kínai állami tulajdonú vállalatok és államkapitalizmus elemzése), készült az USA–Kína Gazdasági és Biztonsági Felülvizsgálatot végző Bizottság megbízásából, valamint a panasz 10. melléklete.

⁽²²⁾ A 12. acélipari ötéves fejlesztési terv IV. szakaszának VII. pontja – Az egyesülés és szerkezetátalakítás felgyorsítása.

⁽²³⁾ A panasz 108–109. oldala.

ilyen tervet bekérte, de a kínai kormány úgy döntött, nem adja át azokat. Meg kell azonban jegyezni, hogy a kínai kormány az eljárás során ezen idézetek pontosságát nem vitatta. Emellett a tartományi és helyi tervekben említett vállalatok elismerik a hatóságokkal folytatott együttműködést, és ismertetik, hogy jelenleg miként járnak el a terveknek megfelelően, illetve a múltban miként tették ezt ⁽²⁴⁾.

- (71) Noha a kínai kormány állítása szerint a fenti tervek némelyike nem kötelező erejű, csak a tájékoztatás célját szolgálja, ezt az állítást az aktában szereplő többi bizonyíték nem támasztja alá. Ellenkezőleg, számos – kétségtelenül jogilag kötelező erejű – törvény és rendelet ⁽²⁵⁾ az állami tulajdonú vállalatok számára kötelezővé teszi az állami fejlesztési tervek és iparpolitika követését.

Következtetés

- (72) A kínai kormány az ötéves tervben és más vonatkozó hivatalos dokumentumban fogalmazza meg a vas- és acéliparra vonatkozó célokat és célszámokat, amelyeket e dokumentumokban ismertetett funkciók és tevékenységek révén valósít meg. Mivel ezeket a terveket és dokumentumokat a kínai kormány szervei – az Államtanács vagy a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság – fogalmazzák meg, az azokban említett funkciókat és feladatokat kormányzatinak kell tekinteni. Mivel a fent ismertetettek szerint az állami tulajdonú acélipari vállalatok számára kötelező a tervek és szakpolitikák követése, a kormányzat kinyújtott karjaként járnak el, és mivel a kormányzat érdemi ellenőrzést gyakorol felettük, ténylegesen kormányzati hatáskört gyakorolnak.
- (73) Az együttműködés kínai kormány részéről tapasztalt hiányára tekintettel az „állami szervnek” minősülő jogalanyok körét nem sikerült teljes mértékben meghatározni. Mindenesetre állami szervnek minősül minden olyan állami tulajdonú vállalat, amelyben a kormány a többségi vagy a legnagyobb részvényes. Magánjogi szerv minden olyan jogalany, amelyben a kormánynak nincs részesedése. A fentiek alapján nyilvánvaló, hogy nincs szükség az állami jogalanyok és a magánjogi szervek közötti egyértelmű határvonal meghúzására, mivel az alábbi, (85)–(98) preambulumbekkezdésben igazolást nyer, hogy az acélagazatban valamennyi magánjogi szervet az állam bízta meg és irányítja, ezért magatartásuk valamennyi fontos szempontból az állami szervekével azonos.

⁽²⁴⁾ Pl.: a Chongqing Iron and Steel weboldala (<http://en.cqgtjt.com/>), a Baosteel weboldala http://www.baosteel.com/group_e/01news/ShowArticle.asp?ArticleID=2553.

⁽²⁵⁾ Pl.: Kísérleti intézkedések a központi vállalkozások által eszközölt beruházások felügyeletére és kezelésére; A központi vállalkozások fejlesztési stratégiáinak és terveinek irányítására vonatkozó intézkedések; A Kínai Népköztársaság állami tulajdonú vállalati eszközeiről szóló törvénye; A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottságnak a vas- és acélipar fejlesztési politikájáról szóló 35. sz. rendelete.

b) Gazdasági előny (állami szervek)

Általános megfontolások

- (74) Annak értékeléséhez, hogy felmerül-e az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti gazdasági előny, az exportáló gyártók által a melegen és hidegen hengerelt acéltermékekért fizetett árat össze kell hasonlítani a releváns viszonyítási alappal. A fellebbviteli testület jelentése megerősítette, hogy amennyiben a vétel helye szerinti ország piaca a kormányzati szerepvállalás miatt torzult, külső viszonyítási alap használata megengedett. A jelentés megjegyezte továbbá, hogy „amennyiben a kormány a piacon domináló szállító, valószínű, hogy a magánpiaci árak is torzulnak, ennek ellenére szükséges az eseti elemzés” ⁽²⁶⁾. A fellebbviteli testület azt is kimondta, hogy: „... javaslatunk nem egy olyan határérték megállapítására irányul, amely felett az ártorzulás megállapításához elegendő az a pusztán tény, hogy a kormány a piacon a meghatározó szállító, hanem arra az egyértelmű tényre, hogy minél meghatározóbb a kormány piaci szerepe, annál valószínűbb, hogy ez a szerepvállalás a magánpiaci árak torzulásához fog vezetni.” ⁽²⁷⁾ A fellebbviteli testület kimondta továbbá, hogy: „amennyiben a kormány »jelentős« szállító, a kormány piaci részesedésén túli tényezőkhöz kapcsolódó bizonyítékokra is szükség lesz, mivel a kormányzat jelentős szállítói szerepvállalása önmagában nem bizonyítja a magánpiaci árak torzulását.” Ezért az első megválaszolandó kérdés az, hogy a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek kínai gyártásában a kormány szerepe meghatározó vagy pusztán jelentős.
- (75) A Bizottság információkat kért a kínai kormánytól a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek piacáról az állami tulajdonú vállalatok és a magánvállalatok által gyártott melegen és hidegen hengerelt acéltermék-termelés aránya tekintetében, azonban a kínai kormány e tekintetben semmiféle releváns információt nem nyújtott be ⁽²⁸⁾.
- (76) A Bizottság ebben a kérdésben más hozzáférhető információkat használt fel ⁽²⁹⁾, amelyek alapján megállapította, hogy Kínában a melegen hengerelt acéltermékek legalább

⁽²⁶⁾ A fellebbviteli testület DS 379. sz. jelentésének 441. pontja.

⁽²⁷⁾ A fellebbviteli testület DS 379. sz. jelentésének 444. pontja.

⁽²⁸⁾ A kínai kormány által benyújtott táblázat tartalmaz ugyan számadatokat az állami tulajdonú vállalatok és a magánvállalatok melegen és hidegen hengerelt acéltermék-termeléséről, de az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a táblázat hiányos és a kínai kormány megtagadta a táblázat összeállításához használt információk átadását, ami lehetővé tette volna a megfelelő ellenőrzést.

⁽²⁹⁾ A négy kínai exportáló gyártó (két gyártó a mintába felvett, kettő pedig önkéntesen válaszolt) melegen (és hidegen) hengerelt acéltermék-beszerzéseiről adott válasza. Az alábbi adatokat más vizsgáló hatóságok hasonló vizsgálatai is alátámasztják. Például a USDOC megállapította, hogy Kínában egykor a hidegen hengerelt acéltermékek alábbi hányadát gyártották állami tulajdonú vállalatok: nagy nyomású acélhengerek (70 %), drót állványpalc (az OSDOC megállapította, hogy a vizsgálati időszakban a kormányzati hatóságok adták a melegen hengerelt acéltermékek többségét), könnyűfalú, téglalap keresztmetszetű csőszelvény (70,81 %),

63 %-át állami tulajdonú acélipari vállalatok állítják elő. Fontos megjegyezni, hogy az állami tulajdonú vállalatok e 63 %-os részesedése egy igen konzervatív szemléletű elemzés eredménye és az abszolút minimumszámot jelenti. Az a tény, hogy az exportőrök által bejelentett állítólagos magántulajdonú szállítók közül sok a jelek szerint kereskedelmi vállalat (amelyek termékeiket vélhetően állami tulajdonú vállalatoktól szerezték be), a kínai kormány részéről az együttműködés hiánya (lásd a fenti (46)–(48) preambulumbekendést), valamint más vizsgáló hatóságok megállapításai (lásd: 32. lábjegyzet) arra a következtetésre vezetnek, hogy az állami tulajdonú vállalatok valós részesedése a melegen hengerelt acéltermékek piacán sokkal nagyobb. A kínai kormány hangsúlyos jelenléte a melegen hengerelt acéltermékek piacán (lásd az alábbi (85)–(94) preambulumbekendést) a magánszereplők mozgásterét is beszűkíti.

(77) A fentieket figyelembe véve megállapítást nyert, hogy a melegen hengerelt acéltermékek kínai piacán az állami tulajdonú vállalatok meghatározóak. A melegen hengerelt acéltermékek piacán az állami tulajdonú vállalatok ezen erőfőlénye olyan jelentős, hogy a magántulajdonú gyártóknak nincs más választásuk, mint áraikat az állami tulajdonú vállalatok árához igazítani, amint az az alábbiakban bemutatásra kerül.

(78) A hidegen hengerelt acéltermékek vonatkozásában az állami tulajdonú vállalatok kínai exportáló gyártók által jelentett piaci részesedése (18 %) sokkal alacsonyabb, mint melegen hengerelt acéltermékek esetében, noha ennek más információk ellentmondanak (lásd az alábbi (79) preambulumbekendést). Figyelemmel a kínai kormány együttműködésének hiányára, arra a tényre, hogy az exportőrök által bejelentett állítólagos magántulajdonban levő szállítók közül sok a jelek szerint kereskedelmi vállalat (amelyek termékeiket vélhetően állami tulajdonú vállalatoktól szerezték be), valamint a magánszereplők kereskedelmi tevékenységének a kínai kormány ágazatbeli részvételéből fakadó korlátozásaira (lásd az alábbi (85)–(94) preambulumbekendést) az a következtetés vonható le (részben az alaprendelet 28. cikke szerint rendelkezésre álló tények alapján [lásd az alábbi (79) preambulumbekendést]), hogy az állami tulajdonú vállalatok Kínában a hidegen hengerelt acéltermékek piacán is meghatározó szerepet játszanak.

(79) Ezt a következtetést támasztja alá a World Steel Capacity Book (a nemzetközi acéltermelési kapacitás könyve), amely cáfolja a kínai exportőrök által jelentett 18 %-os részesedést, és arra enged következtetni, hogy Kínában a hidegen hengerelt acéltermékek teljes termelési kapacitásának több mint 70 %-a állami tulajdonban áll ⁽³⁰⁾.

(80) A Bizottság információkat kért a kínai kormánytól a kínai piacon állami és magántulajdonú vállalatok által értékesített melegen és hidegen hengerelt acéltermékek

áráról. A kínai kormány a kérdőívre adott válaszában ilyen információkat egyáltalán nem adott meg. Az állami tulajdonú vállalatok exportőreinél végzett vizsgálat megállapította, hogy a vizsgálati időszakban a négy exportáló gyártó, illetve gyártói csoport által a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek magángyártóitól vagy kereskedőtől beszerzett melegen és hidegen hengerelt acéltermékek ára rendre megközelítette az állami tulajdonú vállalatok árait ⁽³¹⁾. Így a megfigyelt adatok az állami tulajdonú vállalatok ágazatbeli erőfőlényével együtt azt igazolják, hogy a magántulajdonban levő szállítók árai ténylegesen az állami tulajdonú vállalatoknak fizetett árakat követik. Továbbá a mintába felvett egyik exportáló gyártó által benyújtott, a magántulajdonban levő szállító által melegen hengerelt acéltermékek szállítására szóló szerződésben még egy olyan feltétel is szerepel, amely az árat az állami tulajdonú vállalatok által alkalmazott árhoz köti.

(81) Az aktában szereplő információk összessége alapján megállapítható, hogy az állami tulajdonú vállalatok által értékesített melegen és hidegen hengerelt acéltermékek árai – az állami tulajdonú vállalatok melegen és hidegen hengerelt acéltermékek kínai piacán tapasztalható kimagasló erőfőlénye következtében – torzultak. A magántulajdonban levő szállítók által a melegen és hidegen hengerelt acéltermékekre alkalmazott árakat az állami tulajdonú vállalatok által felszámított árakhoz igazították. Ennek figyelembevételével megállapítható, hogy a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek vonatkozásában Kínában nem léteznek megbízható piaci árak. Mivel a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek piacán nem léteznek „uralkodó piaci viszonyok”, a Bizottságnak az alaprendelet 6. cikkének d) pontja értelmében helyettesítő viszonyítási alapot kellett keresnie. Mivel a teljes kínai piac torzult, a kínai költségek és árak bármely érdemi kiigazítását a gyakorlatban kivitelezhetetlennek ítélték, és a jelek szerint az állami tulajdonú vállalatok erőfőlénye a behozatali árakat hasonlóképpen torzította volna. Emiatt az alaprendelet 6. cikke d) pontjának ii. alpontjával összhangban külső viszonyítási alapot kellett keresni.

(82) A legmegfelelőbb viszonyítási alapnak a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek különféle acélipari szaklapokban – pl. a Steel Business Briefing, a MEPS és a CRU című folyóiratban – rendszeresen közzétett világpiaci árai alapján számított viszonyítási alap tűnt.

(83) Az állami tulajdonú vállalatok árainak egy külföldi (az alábbi (103) preambulumbekendés alapján kiszámított) viszonyítási alappal való összevetéséből az derült ki, hogy ezek az árak jóval elmaradtak a referenciaáraktól,

⁽³⁰⁾ A World Steel Capacity Book szerint a hidegen hengerelt acéltermékek kínai gyártókapacitása évi mintegy 81 035 000 tonna, és a tulajdoni hányaddal kapcsolatos nyilvánosan hozzáférhető adatok alapján ebből mintegy 57 490 000 tonnát állami tulajdonú vállalatok állítanak elő.

⁽³¹⁾ Az állami tulajdonú vállalatok és a magánszállítók árai a vizsgálati időszak során átlagosan mindössze 3,75 %-kal tértek el.

minek következtében a szerves bevonatú acéltermékek kínai exportáló gyártóinál az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett gazdasági előny keletkezett.

c) Egyedi jelleg

- (84) A támogatási program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében véve egyedi, tekintve, hogy a melegen és hidegen hengerelt acéltermékeket csak korlátozott számú kínai iparág és vállalkozás használja fel termelésében.

d) Magántulajdonban levő szállítók megbízása és utasítása

- (85) A következő megválaszolandó kérdés az, hogy a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek magántulajdonú gyártóit – amelyek nem állami szervek – ennek ellenére a kínai kormány bízta-e meg és utasítja-e az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében arra, hogy melegen és hidegen hengerelt acéltermékeket szállítsanak a szerves bevonatú acéltermékek gyártói számára.

Kormányzati politika

- (86) Már a kezdetektől megállapítást nyert, hogy a kínai kormány politikája az, hogy melegen és hidegen hengerelt acéltermékeket szállít a szerves bevonatú acéltermékek ágazatának, mivel ebben a szállításban a kormányzat részét képező állami szervek vesznek részt, amelyek piaci erőfölényük miatt a piaci áraknál alacsonyabb árakat kínálhatnak fel. Továbbá e szervek állami vagy nem állami besorolásától függetlenül ugyanez a bizonyíték utal az iparágba hangsúlyosan beavatkozó kormányzati politika jelenlétére. Most azt kell meghatározni, hogy ez a politika a magántulajdonban levő szállítókra is érvényes-e.

A politika kiterjesztése a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek magántulajdonban levő szállítóira

Iránymutatást és támogatást nyújtó kormányzati tervek

- (87) Számos kormányzati terv és szakpolitikai dokumentum utal arra, hogy a kínai kormány ösztönzi és támogatja a kínai acélgyártókat (az állami tulajdonú és magántulajdonú gyártókat egyaránt). E dokumentumok egyes szakaszai arra engednek következtetni, hogy a kormány és a

magántulajdonú acélvállalatok magatartása között közvetlen kapcsolat áll fenn, és olykor megfigyelhető, hogy az ilyen „iránymutatás” eredményeként az acélvállalatok magatartása a tervekben ajánlott módon alakult.

- (88) A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság vas- és acélipar fejlesztési politikájáról szóló 35. sz. rendelete például az acélvállalatokat egy adott magatartásforma követésére ösztönzi⁽³²⁾, feltételeket szab a beruházásokhoz és azokat a hatóságok jóváhagyásához köti⁽³³⁾, befolyásolja az erőforrásokért folytatott versenyt⁽³⁴⁾, sőt, szankciókat helyez kilátásba azon vállalatok esetében, amelyek nem tartják be a rendeletet⁽³⁵⁾. Az acélvállalatok üzleti döntéseit emellett a 12. acélipari ötéves fejlesztési terv is befolyásolja, ami emiatt a költségszerkezetre és az árakra is hatással lehet⁽³⁶⁾.

- (89) Ezen túlmenően a panaszos a panasz 24. mellékletében benyújtott összeállítást nyújtott be különféle kormányzati szervezetek szakpolitikai dokumentumaiból származó

⁽³²⁾ A 35. sz. rendelet 18. cikke – Az importált technológiákra és berendezésekre vonatkozó szakpolitikák: a vállalkozásokat ösztönzik belföldön előállított berendezések és technológiák felhasználására és a kivitel csökkentésére.

A 35. sz. rendelet 20. cikke – A vas- és acélvállalkozásokat ösztönző csoportosulások kialakítására és a nagyvállalkozások közötti szövetség útján stratégiai szerkezetátalakításra...

⁽³³⁾ A 35. sz. rendelet 22. cikke – A vas- és acélprojektek terén megvalósuló beruházások feltétele a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság vonatkozó rendelkezések szerinti vizsgálata és jóváhagyása vagy ellenőrzése.

A 35. sz. rendelet 23. cikke – A kínai vas- és acélágazatba való külföldi beruházás esetében a külföldi befektetők főszabályként nem rendelkezhetnek ellenőrző befolyást biztosító részesedéssel.

⁽³⁴⁾ A 35. sz. rendelet 24. cikke – A vas- és acélipari fejlesztési politikának meg nem felelő, valamint vizsgálatnak és jóváhagyásnak alá nem vetett, illetve az olyan projektek vonatkozásában, amelyek ellenőrzése és jóváhagyása a vonatkozó rendelkezésnek nem felel meg, az állami termőföld- és erőforrástügyi minisztérium nem vállalja a földhasználati joggal kapcsolatos formák intenzívését, az ipari és kereskedelmi minisztérium nem fogadja el azok nyilvántartásba vételét, a kereskedelmi minisztérium nem hagyja jóvá a szerződést és az alapítást, a pénzügyi intézmények pedig nem nyújtanak hitelt, illetve semmilyen más formában nem nyújtanak hitelezési támogatást...

A 35. sz. rendelet 25. cikke – A vas- és acélkohászati, valamint acélhengerelési projektek állóeszköz-beruházásaihoz közép- és hosszú távú hitelek nyújtásához a pénzügyi intézménynek meg kell felelniük a vas- és acélipari fejlesztési politikának és javítaniuk kell kockázatkezelési folyamataikat.

⁽³⁵⁾ 30. cikk: Amennyiben két vagy több belföldi vállalkozás között áráz versenyben van a tengerentúli erőforrásokért, az állam az áráz verseny elkerülése érdekében közigazgatási koordináció elfogadásával el szövetség létrehozását szorgalmazhatja vagy az egyik vállalkozást a beruházásra kijelölheti.

⁽³⁶⁾ A 12. acélipari ötéves fejlesztési terv III. szakaszának III.6. pontja – Ipari klaszterképzési szint: az acélvállalkozások számát jelentősen csökkenteni kell; a tíz legnagyobb vállalkozás nemzeti össztermeléshez viszonyított acélgyártásának 48,6 %-ról mintegy 60 %-ra kell emelkednie.

A 12. vas- és acélipari ötéves terv III. szakaszának 5. pontja – Az iparszerkezet kialakításának optimalizálása: Ez a fejezet ismerteti, hogy az acél- és vasipar szerkezetátalakítását miként kell elvégezni egyesületek, földrajzi áttelepítések, a gyártási kapacitás ellenőrzése, egyes tartományokban tilalmak, másokban pedig támogatások révén.

kivonatokból, amelyek általánosságban az acélipar, konkrétan pedig a szerves bevonatú acéltermékek üzetágának a kínai kormány általi támogatására világítanak rá⁽³⁷⁾.

- (90) Emellett nyilvánosan hozzáférhető információk is azt igazolják, hogy a magántulajdonú vállalatok magatartása a különféle kormányzati terveknek és szakpolitikai dokumentumoknak megfelelően alakul⁽³⁸⁾.

A melegen és hidegen hengerelt acéltermékekre vonatkozó kiviteli korlátozások

- (91) A kínai kormány lépéseket a bonyolult hea-visszatérítési rendszerben kirótt kiviteli korlátozásokon keresztül tett a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek kivitelének visszafogására. Konkrétan: a melegen és hidegen hengerelt acéltermékeket 17 %-os hea megfizetése terheli. A hidegen hengerelt acéltermékekből (amelyeket melegen hengerelt acéltermékekből állítanak elő) gyártott szerves bevonatú acéltermékek belföldi értékesítését terhelő hea 13 %-ban visszatérítendő, miközben a melegen vagy hidegen hengerelt acéltermékek kivitelét választó vállalatok egyáltalán nem igényelhetnek adó-visszatérítést. Ez a rendszer azt jelenti, hogy a melegen vagy hidegen hengerelt acéltermékek magántulajdonú gyártóit nem illeti meg a szokásos kereskedelmi szabadság; a rendszer pedig a melegen vagy hidegen hengerelt acéltermékek belföldi kínálatának növelésével és a kínai piacon azok árának nyilvánvaló leszorításával jár. Ilyen módon a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek magántulajdonú gyártói (az állami tulajdonú vállalatokkal megegyezően) nem függetlenedhetnek a kínai kormány politikájától.

A magántulajdonban levő szállítók árképzése

- (92) Az állami szervek gazdasági előnyéről szóló fenti szakaszban megállapítást nyert, hogy az állami tulajdonú acélipari vállalatoknak a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek piacán jellemző erőfölénye miatt a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek magántulajdonú gyártóinak nincs más választásuk, mint áraikat az állami tulajdonú vállalatok áraihoz igazítani. Más megfogalmazásban ez azt jelenti, hogy áraikat nem megszabják, hanem inkább átveszik. Ez egy újabb jele annak, hogy a melegen

és hidegen hengerelt acéltermékek magántulajdonú gyártói nem járhatnak el a kínai kormány és más állami szervek intézkedéseitől függetlenül.

- (93) Ezt a tényt támasztják alá a kínai exportáló gyártók által a kitöltött szubvencióellenes kérdőíven beküldött információk, amelyek azt mutatják, hogy a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek magántulajdonban levő szállítónak árai majdnem teljesen igazodnak az állami tulajdonú vállalatok áraihoz. Továbbá a mintába felvett egyik exportáló gyártó által benyújtott, a magántulajdonban levő szállító által melegen hengerelt acéltermékek szállítására szóló szerződésben még egy olyan feltétel is szerepel, amely az árat az állami tulajdonú vállalatok által alkalmazott árhoz köti.

- (94) Figyelemmel arra a fenti megállapításra, hogy az állami tulajdonú vállalatok által alkalmazott árak a piaci árszintek alatt maradnak, egyértelmű, hogy a magántulajdonú szállítók állami tulajdonú vállalatok által felszámított árakhoz igazított árai is elmaradnak a piaci árszinttől.

e) Pénzügyi támogatás

- (95) Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontja iv. alpontjának második francia bekezdése szerint pénzügyi támogatás áll fenn, ha a kormány: „egy magánszervezetet bíz meg az i., ii. és iii. pontban felsorolt olyan feladatok ellátásával, vagy utasítja azt ezen feladatok ellátására, amelyek szokásos esetekben a kormányzat feladatai lennének, és ez a gyakorlat valójában nem különbözik a kormányzat által követett szokásos gyakorlattól;” A WTO fellebbviteli testülete az „utasítást” akként értelmezte, hogy az olyan helyzetekre utal, amikor a kormányzat egy magánjogi szerv felett hatásköreit gyakorolja, beleértve bizonyos fokú kényszert, a „megbízást” pedig olyan helyzetekre utalva használja, amikor a kormány egy magánjogi szervezetre feladatköröket ruház át⁽³⁹⁾. Ezen túlmenően a WTO USA-exportkorlátozásokkal foglalkozó vizsgálóbizottsága⁽⁴⁰⁾ hárompil-lérű tesztet állapított meg a megbízás és utasítás létezésének vizsgálatára, amelyhez a következőkre van szükség a) egy olyan kormányzati intézkedés, amelyet b) egy adott félhez intéznek és c) amelynek tárgya egy adott feladat vagy kötelezettség⁽⁴¹⁾.

- (96) Ennek alapján a magántulajdonban levő szállítóknak a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek szállítását célzó kínai kormányzati politikába való bevonása kimeríti a magánszállítók „megbízás”-ának és „utasítás”-ának fogalmát, a következő okok miatt:

⁽³⁷⁾ A panasz 24. melléklete – összeállítás a különféle tervekkel és jogszabályokkal vett, témakörbe vágó idézetekből.

⁽³⁸⁾ Pl.: a Jiangsu Shagang-csoport az alábbiakat tette közzé weboldalán (<http://www.sha-steel.com/eng/index.html>): A Shagang-csoport lelkiismeretesen végrehajtja az acélipar fejlesztésére vonatkozó állami politikát. A fejlesztésre vonatkozó *Scientific Outlook* (tudományos kitekintés) segítségével a Shagang a fenntartható fejlesztési stratégiát követi, az iparosítás új útjára lép, felgyorsítja az átalakítást és korszerűsítést, erőteljesen előmozdítja a termékszerkezet átalakítását, továbbá kiterjeszti ipari láncát, megfelelő figyelmet fordít a vállalkozások támogatására, a Shagang a fenntartható épít ki, tökéletesíteteket hajt végre, folyamatosan javítja nemzetközi versenyképességét annak érdekében, hogy még tökéletesebbé, erősebbé és kiválóbbá váljon, és minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy a Shagang méltó legyen a „Százéves gyár” híres márkanév viselésére. A Shagang munkavállalói egyben újfent hozzájárulnak a harmonikus életvitelű Jiangsu tartomány felépítéséhez és ahhoz, hogy Kína erőteljes acéliparú országgá váljon.

⁽³⁹⁾ A fellebbviteli testület jelentése, USA – a kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró vizsgálat a dinamikus véletlen hozzáféréstől memóriák (DRAM) esetében, 111. és 116. pont.

⁽⁴⁰⁾ A DS194. sz. jogvita, Egyesült Államok – Az exportkorlátozásokat támogatásként kezelő intézkedések (a vizsgálóbizottság 2001. június 29-i jelentése).

⁽⁴¹⁾ A vizsgálóbizottság jelentésének 8.28.–8.30. pontja. Noha a kormányzati „intézkedést” eredetileg „kifejezett és megerősítő” jelzővel minősítették, a fellebbviteli testület későbbi megállapításai arra engednek következtetni, hogy ez normaként túlságosan merev lehet.

A kormányzati „intézkedés” kitétel:

- A kínai kormány „politikája” (lásd: a fenti (86) preambulumbekezdés) „intézkedést” vagy „intézkedéseket” valósít meg. A politikát egyfelől állami szervek (állami tulajdonú vállalatok) hajtják végre, amelyek a piacon erőfölényben vannak és piaci árszintek alatt értékesítenek, másfelől a kínai kormány valósítja meg tervek és az exportkorlátozások manipulálása révén. Ennek általános hatása, hogy a magántulajdonban levő szállítók ténylegesen arra kényszerülnek, hogy kövessék az állami szervek piaci árszint alatti árait.

Az „egy adott félhez intézett” kitétel:

- A kormányzati politika (nevezetesen a tervek és az exportkorlátozások) a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek valamennyi gyártójára vonatkozik, azaz az állami és magántulajdonú gyártókra egyaránt. Ebben az értelemben a politika „címzettje” az összes gyártó. Ezt bizonyítja az a tény, hogy az állami tulajdonú vállalatok és a magántulajdonban levő szállítók árai összehangoltak, és a magántulajdonú szállítók kereskedelmi szempontból ésszerűtlen árakon értékesítenek.

Az „amelynek tárgya egy adott feladat vagy kötelezettség” kitétel:

- A kormányzati politika célja – amint azt a kínai árszintek is bizonyítják – a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek piaci ár alatti rendelkezésre bocsátása. A kínai kormány és az állami tulajdonú vállalatok intézkedései nyomán a magántulajdonban levő szállítóknak nem marad más választásuk, mint követni az állami szervek gyakorlatát, ami ténylegesen egy konkrét feladatot vagy kötelezettséget ró rájuk. A kínai kormány politikája – különösen a terveken és a héra manipulációján keresztül – súlyosan korlátozza a magántulajdonban levő szállítók szabadságát e feladat vagy kötelezettség tekintetében.

Következtetés

- (97) A fenti összes tényezőt figyelembe véve megállapítható, hogy a kínai kormány exportkorlátozása, a kormányzati tervezés és az állami tulajdonú vállalatok erőfölénye korlátozza a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek magántulajdonban levő szállítóinak szabadságát, arra kötelezve őket, hogy nem-kereskedelmi módon járjanak el, és közgazdaságilag ésszerűtlen (piaci ár alatti) árakat fogadjanak el, amit egy szabad és nyitott piacon nem tennének meg. Ez megerősíti azt, hogy a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek szállítására vonatkozó kormányzati politika (a szerves bevonatú acéltermékek ágazatát is beleértve) a magántulajdonban levő szállítókra is kiterjed.

- (98) Ezen túlmenően – a fenti elemzésre figyelemmel – az aktában szereplő bizonyítékok és más nyilvánosan hozzáférhető információk a Bizottságot arra a következtetésre vezették, hogy a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek kínai magántulajdonú gyártóinak a kínai kormány ad megbízást és utasítást az áruknak az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja és 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. pontja szerinti szállítására és az állami tulajdonú acélipari vállalatokkal azonos módon történő eljárásra.

f) Gazdasági előny (magántulajdonban levő szállítók)

- (99) A Bizottság megállapította, hogy a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek magántulajdonban levő szállítói a kínai kormány megbízásából és utasítására járnak el, és a vizsgálat igazolta, hogy a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek magántulajdonú szállítói által felszámított árak igazodnak az állami tulajdonú vállalatok által felszámított árakhoz (lásd a fenti szakaszt).
- (100) Ennek figyelembevételével megállapítást nyert, hogy az állami tulajdonú vállalatok piaci ár alatti, melegen és hidegen hengerelt acéltermék-szállítására vonatkozó gazdasági előnyre és egyedi jellegre vonatkozó megállapítások egyúttal a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek magántulajdonú szállítók általi szállítására is vonatkoznak.

g) A vizsgálat megállapításai

- (101) A programból a mintába felvett két exportáló gyártó húzott hasznót. Az egyik exportáló gyártó (Panhua Steel Group) előnyben részesült a melegen hengerelt acéltermékek megfelelő ellenszolgáltatásnál alacsonyabb összegért történő szállításából, és a másik exportáló gyártó (Huadong Steel Group) a hidegen hengerelt acéltermékek megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében történő rendelkezésre bocsátásából részesült gazdasági előnyben.

h) A támogatási összeg kiszámítása

- (102) A kiegyenlíthető támogatási összeget a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A gazdasági előny kiszámítása a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek tényleges beszerzési értékének és a megfelelő referenciaértékek különbözetének kiszámításával történik. Az így kapott összeget aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártó vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.
- (103) Mivel a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek kínai piaca torzult, a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek referenciaárának meghatározásához a melegen és hidegen hengerelt acéltermékek világpiaci árát tekintették megfelelő alapnak. A különféle acélipari szaklapok (az SBB és a MEPS) alapján öt ország/régió (azaz Európa,

USA, Törökország, Japán és Brazília) adózás utáni, nettó belföldi árait választották ki. A reprezentatív referenciaérték kiszámításához a Bizottság valamennyi releváns földrajzi régió tekintetében a legnagyobb piacot választotta ki, ezek Európa (EU), Észak-Amerika (USA), Latin-Amerika (Brazília), Ázsia (Japán) és Közel-Kelet/Észak-Afrika (Törökország). A havi referenciaár meghatározásához az öt ország/régió vizsgálati időszakokra vetített havi átlagárainak számtani átlagát vették alapul. A kiválasztott öt ország/régió árai a vizsgálati időszakban nem a legmagasabbak voltak, mindegyikük tagja a WTO-nak, világszinten a tíz legnagyobb acélgyártó közé tartoznak, és földrajzilag elszórtam, más-más földrészen találhatók. Az így meghatározott referenciaárak ezért méltányosnak és ésszerűnek tekinthetők.

- (104) A vizsgálati időszakban a mintába felvett exportáló gyártók esetében a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta a Huadong-csoport vonatkozásában 23,02 %, a Panhua-csoport vonatkozásában pedig 27,63 %.
- (105) A mintába fel nem vett együttműködő vállalatokra megállapított súlyozott átlagos támogatási ráta 25,37 %.
- (106) Az együttműködés csekély mértéke miatt az összes nem együttműködő vállalatra vonatkozó támogatási rátát az e rendszer tekintetében a mintába felvett együttműködő vállalatokkal kapcsolatban álló jogalany esetében megállapított legmagasabb szintű támogatási rátában, azaz 32,44 %-ban határozták meg.

3.3.1.2. Földhasználati jogok biztosítása a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében

a) Bevezetés

- (107) A panaszos állítása szerint a földterületek értékesítésének nincs működő piaca Kínában, és a vállalatok által a földhasználati jogokért fizetett összeg jóval a szokásos piaci ár alatt van. A kínai kormány a szubvencióellenes kérdőívre adott válaszában közölte, hogy „a Kínai Népköztársaság földügyi igazgatásról szóló törvényének megfelelően a városi területeken a föld az állam tulajdona, míg vidéki és elővárosi területeken eltérő állami rendelkezés hiányában a földművelők közös tulajdona”. A kínai kormány állítása szerint létezik a földterületek értékesítésének szabványosított és megfelelően versengő piaca, a földhasználati jogokkal pedig a földpiaci törvény rendelkezéseinek megfelelően nyilvánosan kell kereskedni. A kínai kormány azt állította továbbá, hogy az ipari és

kereskedelmi földterületeket földhasználati kompenzációval kell megszerezni a nyílt piacon nyilvános ajánlattétellel, árverés és verseny útján. A kínai kormány nem szolgáltatott adatot a tényleges földhasználati díjakkal, a kormányzat által kialakított minimális földárakkal kapcsolatban, amelyeket a kitöltött szubvencióellenes kérdőívben és az ellenőrző látogatáson említettek.

- (108) Az ellenőrzés során a Bizottság bizonyítékot kért a kínai kormánytól azon állítás alátámasztására, hogy Kínában valamennyi ipari földterületet nyilvános ajánlattétellel, ajánlattétellel vagy árverés útján osztanak ki. A kínai kormány az ellenőrző látogatás során erre nem tudott bizonyítékot szolgáltatni, de a látogatást követően benyújtott információkat erre vonatkozóan. Mindazonáltal az összes bizonyíték arra utal, hogy a mintába felvett exportáló gyártók tizenhárom földhasználati ügylete közül mindössze hat esetben zajlott nyilvános ajánlattétellel vagy árverési eljárás. A Bizottság kérése ellenére az árverés/nyilvános ajánlattétel résztvevőiről nem érkezett információ, és a vállalat által fizetett végső ár valójában minden alkalommal megegyezett a helyi hatóságok által önkényesen megszabott árral.
- (109) A Bizottság egyben – feltételezve, hogy Kínában a földnek nincs piaci ára – azt kérte a kínai kormánytól, hogy fejtse ki a lehetséges viszonyítási alapokra vonatkozó nézeteit. Noha ez a kérdőív kínai kormányának való elküldésekor csak egy feltételezés, és semmi esetre sem megállapítás vagy következtetés volt, a kínai kormány arra az álláspontra helyezkedett, hogy ez a feltételezés téves, és semmiféle lehetséges viszonyítási alapot nem szolgáltatott. A kínai kormány egyben rámutatott a panaszos egyik állítólagos hiányosságára, miszerint a panaszos egyfelől azt állítja, hogy Kínában a földnek nincsen piaca és egy „külső viszonyítási alapot” kell igénybe venni, másfelől viszont azt, hogy az állami tulajdonú vállalatok a magántulajdonú vállalkozásokhoz képest kedvezőbb feltételekkel kapnak földet a kormánytól, és azt javasolja, hogy ha egyáltalán használnak viszonyítási alapot, az legyen a „nem kedvezményezett” kínai iparágak által fizetett ár, viszont ezekről az árakról nem adott információt. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a panaszos állítása szerint a földhasználati jogok teljes kínai piaca torzult – a szerves bevonatú acéltermékek állami és a magántulajdonú gyártói egyaránt a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében jutnak földhasználati jogokhoz.

b) Jögalap

- (110) Kínában a földhasználati jog biztosítása a Kínai Népköztársaság földügyi igazgatásról szóló törvényének és a Kínai Népköztársaság ingatlanokról szóló törvényének hatálya alá tartozik.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (111) A földügyi igazgatásról szóló törvény 2. cikkének megfelelően minden földterület állami tulajdonban van, mivel a kínai alkotmány, illetve a vonatkozó jogi rendelkezések szerint a föld a kínai nép közös tulajdona. A földet nem lehet eladni, a földhasználati jogot azonban a törvény alapján át lehet ruházni. Az állami hatóságok a földterületet nyilvános ajánlattétel, árajánlat vagy árverés útján ruházhatják át.

d) A vizsgálat megállapításai

- (112) Az együttműködő exportáló gyártók információkat közöltek az általuk használt földterületről, illetve a legtöbb földhasználati jogra vonatkozó szerződésekről/okiratokról, a kínai kormány azonban a földhasználati jogok ellenértékének megállapításával kapcsolatban azonban csak igen korlátozott tájékoztatást adott.
- (113) A fent említetteknek megfelelően a kínai kormány azt állította, hogy Kínában valamennyi ipari földterület nyilvános ajánlattétel, árverés vagy verseny útján osztanak ki. Ezt a Kínai Népköztársaság ingatlanokról szóló törvényének 137. cikke is ⁽⁴²⁾ előírja.

Panhua Group Co. Ltd.

- (114) Az együttműködő exportáló gyártók ellenőrzése során azonban megállapítást nyert, hogy a kínai kormány által ismertetett rendszer a gyakorlatban nem mindig így működik. Például a Chongqing Wanda Steel Strip Co. Ltd. (a Panhua Group Co. Ltd része) által megvásárolt hat földhasználati jogból négy esetben nem volt nyilvános ajánlattételi eljárás és ezt a vállalat tisztviselői megerősítették. Az eljáráson a Chongqing Wanda volt az egyetlen résztvevő, és a vállalat által fizetett végső ügyleti ár megegyezett a helyi földterőforrás-hivatal által önkényesen meghatározott induló árral. A fennmaradó két másik földhasználati jogra vonatkozóan lezajlott nyilvános ajánlattételi eljárás, de erre sem a vállalat, sem a kínai kormány nem szolgáltatott bizonyítékot. A kínai kormány által az ellenőrző látogatást követően benyújtott dokumentumokból valójában az látszik, hogy e két földhasználati jogot a helyi földterőforrás-hivatal által megszábottt árral megegyező áron vették meg. A Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd (egyben a Panhua Group Co. Ltd része is) három földhasználati jogot szerzett magántulajdonú vállalatoktól történő átruházással a Panhua Group Co. Ltd részvényeiért cserében.

⁽⁴²⁾ Az ipar, üzleti vállalkozások, rekreációs vagy kereskedelmi lakóházak stb. céljaira használt, illetőleg az olyan földet illetően, amelyre legalább két potenciális használó jelentkezik, az elidegenítéshez olyan eszközöket kell használni, mint az árverés, a nyilvános ajánlattételre felhívás vagy más megfelelő nyilvános ajánlattételi módszer.

A Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co., Ltd

- (115) A Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co., Ltd két földhasználati jogát a Xiaoshan kerületi helyi földterőforrás-hivaltól szerezte, egyet pedig a magántulajdonú vállalatától. A nyilvános vételi ajánlatról vagy árverésről nem lehetett bizonyítékot szolgáltatni, mivel a kínai kormány szerint a 2006. szeptember 1-je előtt megvett földhasználati jogok tekintetében nem létezett a földhasználati jogokkal kapcsolatos ügyletek eladási megerősítése, és a kínai kormány ténylegesen nem erősítette meg, de nem is tagadta, hogy ezen ügyletek kapcsán nyilvános ajánlattételre vagy árverésre került sor.
- (116) Az eljárás megállapításai megerősítik, hogy Kínában a földhasználat biztosításával és megszerzésével kapcsolatos helyzet tisztázatlan és nem átlátható, az árakat pedig a hatóságok gyakran önkényesen szabják meg. A hatóságok a települési földértékelési rendszer szerint szabják meg az árakat, mely rendszer – egyéb szempontok mellett – arra kötelezi őket, hogy az ipari földterületek árának meghatározásakor az iparpolitikát is vegyék figyelembe. Ugyanakkor – legalábbis az acélgazatban – az ipari földterületekhez való hozzáférés törvényileg csak azokra a vállalatokra korlátozódik, amelyek betartják az állam által meghatározott iparpolitikát ⁽⁴³⁾.
- (117) A panaszos által benyújtott információkból az is kiderül, hogy Kínában a földet a szokásos piaci ár alatt bocsátják rendelkezésre ⁽⁴⁴⁾.

e) Következtetés

- (118) Ennek megfelelően a földhasználati jogok kínai kormány által történő biztosítását – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – áruk rendelkezésre bocsátásának formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel. A fenti (114)–(115) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a földterületek értékesítésének nincs működő piaca Kínában, és a külső viszonyítási alap használata azt bizonyítja, hogy az együttműködő exportőrök által a földhasználati jogokért fizetett összeg jóval a szokásos piaci ár alatt van. A támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) és c) pontja értelmében egyedi jellegű, mivel az ipari földterületekhez való hozzáférés törvényileg csak azokra a vállalatokra korlátozódik, amelyek betartják az állam által meghatározott iparpolitikát, nyilvános ajánlattételi eljárásra csak egyes ügyletek tekintetében került sor, az

⁽⁴³⁾ A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság vas- és acélpár fejlesztési politikájáról szóló 35. sz. rendeletének 24. cikke (A vas- és acélpár fejlesztési politikái): A vas- és acélpár fejlesztési politikának meg nem felelő, valamint vizsgálatnak és jóváhagyásnak alá nem vetett, illetve az olyan projektek vonatkozásában, amelyek ellenőrzése és jóváhagyása a vonatkozó rendelkezésnek nem felel meg, az állami termőföld- és erőforrásügyi minisztérium nem vállalja a földhasználati joggal kapcsolatos formák intenzívését.

⁽⁴⁴⁾ George E. Peterson: Land leasing and land sale as an infrastructure-financing option (Földlízing és földeladás mint infrastruktúra-finanszírozási lehetőség), a Világbank 2006. november 7-i, 4043. politikai kutatási munkadokumentuma.

árakat a hatóságok gyakran önkényesen szabják meg és a kormányzati gyakorlat ezen a területen tisztázatlan és nem átlátható.

- (119) Következésképp ez a támogatás kiegyenlíthetőnek minősül.

f) A támogatási összeg kiszámítása

- (120) Mivel megállapítást nyert, hogy a földhasználati jogokkal kapcsolatos viszonyokat Kínában nem a piac határozza meg, Kínában a jelek szerint a magánszektor vonatkozásában viszonyítási alapok egyáltalán nem állnak rendelkezésre. Így a kínai árak és költségek kiigazítása nem megvalósítható. Ilyen körülmények között a Bizottság azt állapította meg, hogy Kínában nincs működő piac, és az alaprendelet 6. cikke d) pontjának ii. alpontjával összhangban a gazdasági előny meghatározásához indokolt a külső viszonyítási alap használata. Mivel a kínai kormány nem működött együtt, illetve a külső viszonyítási alapra nem volt hajlandó javaslatot tenni, a Bizottságnak a megfelelő külső viszonyítási alapot a rendelkezésre álló tények alapján kellett meghatároznia. Ebben a tekintetben megfelelő viszonyítási alapként a Tajvan Független Vámterületről származó információkat ítélték megfelelőnek.

- (121) A Bizottság véleménye szerint a tajvani földárak biztosítják a legjobb összehasonlítási alapot azon kínai földterületek vonatkozásában, ahol az együttműködő exportáló gyártók tevékenysége folyik. Az exportáló gyártók többsége Kína keleti részén található, fejlett, magas GDP-vel és nagy népsűrűséggel rendelkező tartományokban.

- (122) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy figyelembe vették az egyes vállalatok által a földhasználati jogokért fizetett összeg és a tajvani viszonyítási alapnak megfelelően fizetendő rendes összeg közötti különbséget.

- (123) A Bizottság a számítás során a tajvani földterületek átlagos négyzetméterárát alkalmazta és azt a földhasználati jogokra vonatkozó szerződések időpontja után bekövetkezett valutaleértékelődéssel és a GDP alakulásával kiigazította. Az ipari földterületekre vonatkozó árak Tajvan Gazdasági Minisztériuma Ipari Hivatalának honlapjáról származnak. A valutaleértékelődést és a GDP alakulását Tajvan vonatkozásában az IMF 2011-es World Economic Outlook című kiadványában közölt inflációs ráták, illetve a tajvani egy főre jutó folyóár, USD-ben kifejezett GDP alakulása alapján számították ki. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban – a kínai

ipari földterületek földhasználati joga szokásos időtartamának (azaz 50 év) figyelembevételével – kivetítették a vizsgálati időszakra. Ezt az összeget aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

- (124) A vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók esetében a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta a Huadong-csoport vonatkozásában 0,34 %, a Panhua-csoport vonatkozásában pedig 1,12 %.

- (125) A mintába fel nem vett együttműködő vállalatokra megállapított súlyozott átlagos támogatási ráta 0,73 %.

- (126) Az együttműködés csekély mértéke miatt az összes nem együttműködő vállalatra vonatkozó támogatási rátát az e rendszer tekintetében a mintába felvett együttműködő vállalatokkal kapcsolatban álló jogalany esetében megállapított legmagasabb szintű támogatási rátában, azaz 1,36 %-ban határozták meg.

3.3.1.3. A megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében víz szolgáltatását magában foglaló program

a) Bevezetés

- (127) A panaszos azt állította, hogy Kínában a víz árát kizárólag a hatóságok határozzák meg, és az árképzési szerkezetet az ipari makropolitika határozza meg. Beszámolt arról is, hogy a víz ára a különféle helyi területeken eltérő, és hogy az árszabás vállalatonként is eltérő. A panaszos állítása szerint vélelmezhető, hogy a szerves bevonatú acéltermékek gyártói a magas hozzáadott értékű acéltermékek ösztönzésére irányuló politikának megfelelően a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében élvezték a vízszolgáltatást.

- (128) A kínai vízellátás és -piac a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság, a Vízügyi Erőforrások Minisztériuma és a Környezetvédelmi Minisztérium irányítása alá tartozik. A vízellátási piacon még mindig főként a helyi állami tulajdonú vállalatok erőfölénye érvényesül, noha a külföldi illetőségű befektetési vállalatoknak az egyes városok vízellátási projektjébe való belépésével megtört az állami szállítók monopóliuma. A kínai kormány ugyanakkor nem tudott részletes listát adni a vízszolgáltatókról, szolgáltatási területükről és a szolgáltatott mennyiségekről (lásd később a (129) preambulumbekendést), hanem válaszában a mintába felvett exportáló gyártók területén működő vízszolgáltatók listájára szorítkozott.

(129) Az árképzést illetően elmondható, hogy a fő árképzési politikát a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság alakítja ki, és egy meghallgatási eljárást követően – a vízkészletek fenntartható hasznosításának céljával – a helyi hatóságok állapítják meg a helyi vízársakat. Az árak a költségeket, valamint a helyi vízszolgáltatók ésszerűen elfogadható nyereségét tükrözik. A kínai kormány benyújtotta az azokra a tartományokra érvényes árlistákat, ahol a szerves bevonatú acéltermékek mintába felvett gyártói földrajzilag elhelyezkednek. Pontosították, hogy a különféle önkormányzati árak az ipari felhasználókra egységesen vonatkoznak, és nem változnak vállalatonként vagy felhasználónként.

b) A vizsgálat megállapításai

(130) A vizsgálat megállapította, hogy a víz alapárát a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság szabja meg, de az egyes tartományokban érvényes árat az önkormányzatok ármegállapítási közigazgatási hatóságai határozzák meg, több paraméter (pl. az elosztás költsége, haszon és ésszerű többlet) alapján. A víz árát az ugyancsak önkormányzati szinten megállapított „szennyvízkezelési” díj is kiegészíti.

(131) Miközben az alap vízdíj, a szennyvízkezelési díj és más esetleges helyi pótdíjak valamennyi, azonos kategóriába tartozó felhasználóra egyformán vonatkoznak, megállapítást nyert, hogy a mintába felvett két exportőr egyike – a Zhejiang Huadong vállalatcsoport – nem fizetett szennyvízkezelési díjat.

(132) Az exportáló azt állította, hogy ezt az összeget átalányösszeg formájában fizette meg a Környezetvédelmi Hivatalnak. Azonban az alábbi három ok miatt nem lehet úgy tekinteni, hogy a vállalat ezt a befizetést a szennyvízkezelési díj gyanánt teljesítette: 1) a hivatalos dokumentumon ez áll: „szennyvíz-kibocsátási díj” és nem „szennyvízkezelési díj”; 2) a befizetett összeg nem áll arányban a tényleges vízfogyasztással; 3) a teljes megfizetett összeg meglehetősen alacsony ahhoz képest, ami a tényleges vízfogyasztás után fizetendő szennyvízkezelési díjként esedékes lett volna.

c) Pénzügyi támogatás

(133) A Zhejiang Huadong Group – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja szerinti – pénzügyi támogatásban részesült általa, hogy a kormány vízzel látta el a helyi vízszolgáltató vállalatot (azaz a Hangzhou Xiaoshan Water Supply Co. Ltd-n) keresztül. Ez az alaprendelet értelmében véve kimeríti a nem általános infrastruktúráként áruk rendelkezésre bocsátásának formájában nyújtott kormányzati pénzügyi támogatás fogalmát. Másként megfogalmazva ez a kormányzat elmaradt bevételeinek tekinthető, mivel az állami szerv a 3. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében egyébként esedékes bevételt elengedte.

d) Gazdasági előny

(134) A Huadong Steel Group az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett gazdasági előnyben részesült akkor, amikor a kormány a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított számára vizet. Megállapítást nyert, hogy ez az exportőr nem fizette meg a vízellátásért a felhasználói kategóriájára szokásosan alkalmazott teljes árat, mivel a vízárs „szennyvízkezelési díj” összetevőjét nem fizette be.

e) Egyedi jelleg

(135) A vízszolgáltatás formájában az együttműködő exportőrök egyikének nyújtott támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében egyedi jellegű, mivel a szennyvízkezelési díjat nem engedték el valamennyi vállalkozás számára. Az ilyen támogatást bizonyos vállalkozásokra korlátozó jogszabály hiánya ellenére az a támogatást egyfelől az a lehetőség teszi valóban egyedivé, hogy az érintett terméket gyártó bizonyos vállalatok a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében juthatnak vízhez, másfelől pedig az, hogy ez együtt jár a helyi hatóságokra ruházott, a szokásosan fizetett vízdíj egy részének elengedésére vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési jogkörrel. A Bizottság nem tudott további bizonyítékokat összegyűjteni arról a jogalapról, amelynek alapján ezt a díjat elengedték, mivel az exportáló gyártó nem tudott ilyen jogalapot szolgáltatni.

f) A támogatási összeg kiszámítása

(136) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Gazdasági előnynek a vizsgálati időszak alatti vízfogyasztásért meg nem fizetett szennyvízkezelési díj összege minősül. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

(137) A Zhejiang Huadong vállalatcsoport a szennyvízkezelési díj meg nem fizetése folytán gazdasági előnyhöz jutott. A vállalatcsoport vonatkozásában megállapított támogatási ráta 0,01 %.

(138) A mintába fel nem vett együttműködő vállalatokra megállapított súlyozott átlagos támogatási ráta 0,01 %.

(139) Az együttműködés csekély szintje miatt az összes nem együttműködő vállalatra vonatkozó támogatási rátát az e rendszer tekintetében a mintába felvett együttműködő vállalat esetében megállapított legmagasabb támogatási rátában, azaz 0,01 %-ban határozták meg.

3.3.1.4. A megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében villamos energia biztosítását magában foglaló program

a) Bevezetés

- (140) A panaszban szereplő állítás szerint a kínai kormány kedvezményes díjszabással a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított villamos energiát. A panasz különösen azt állította, hogy a villamos energia árát tartományonként eltérően határozták meg, és hogy a kedvezményes díjszabást iparpolitikai eszközként alkalmazták a magas hozzáadott értékű acéltermékek gyártásának ösztönzésére és az elavult termelési kapacitások visszafogására.
- (141) Kínában a villamosenergia-piac szabályozása és az árszabás a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság feladata. A több tartományon áthaladó, illetve az egy tartományon belül maradó hálózatot két állami tulajdonú szállító üzemelteti: a State Grid Corporation of China és a China Southern Power Grid Corporation. Az önkormányzati szinten működő villamosenergia-szolgáltatók e vállalatok leányvállalatai. Kína néhány kísérleti projekten keresztül versenymechanizmus bevezetésén dolgozik, de ennek hatása ebben a szakaszban egyelőre elhanyagolható.
- (142) A villamos energia árát a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság szabja meg egy olyan eljárás alapján, amelynek része a költségvizsgálat, a szakértői értékelés, nyilvános meghallgatás, valamint a végső ármeghatározás és közzététel. A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság az egyes tartományokra érvényes árakat értesítésekben teszi közzé, majd ezzel kapcsolatos értesítést a központi Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság által meghatározott árakat helyi szinten végrehajtó helyi ármegállapítási hivatal teszi közzé. A végső ár tükrözi a beszerzési költségeket, az átviteli költségeket és veszteségeket, valamint a kormányzati felárakat. Az árakat a helyi viszonyoktól és az egyes tartományokban érvényesülő politikai célkitűzésektől függően tartományonként differenciálják. Az árak meghatározása végfelhasználói kategóriánként (pl.: lakossági, ipari felhasználók) történik. Az ipari felhasználók tekintetében további árdifferenciálás van érvényben a kínai kormány által megszabott iparpolitika követése érdekében, amely a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 2005. évi 40. sz. határozatában szereplő listában jelenik meg (a további magyarázatot lásd a (182)) preambulumbekezdésben). A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság listája szerint az alap villamos energia díjszabást az „ösztönzött” kategóriába tartozó vállalatok fizetik, míg az „elavult” vagy „tiltott” kategóriába tartozó vállalatok az alapidíjszabáson felül pótdíjat kötelesek fizetni. A listában felsorolt kategóriák egyikébe sem tartozó felhasználók a „megengedett” vállalatok alapkategóriájába tartoznak és szintén az alapidíjszabást kötelesek fizetni, pótdíjak nélkül. A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 40. sz. határozata értelmében a szerves bevonatú acéltermékek gyártói rendszerint az „ösztönzött” kategóriába tartoznak.

b) Az együttműködés hiánya

- (143) A Bizottság a kínai kormánytól bekérte a villamosenergia-piac és az ármegállapítás keretszabályozását, valamint az összes vonatkozó szerv és jogalany által betöltött szerepkör leírását. A kínai kormány azonban nemcsak a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság és a helyi ármegállapítási hivatalok által a mintába fel nem vett exportáló gyártók, hanem a mintába felvett exportáló gyártók tekintetében kiadott vonatkozó ármegállapítási döntések benyújtását is elmulasztotta. A kínai kormány nem ismertette pontosan a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság és a helyi ármegállapítási hivatalok ármegállapításban betöltött szerepét sem. A Bizottság a mintába felvett exportáló gyártókkal kapcsolatban felmerült e hiányszakaszokról a 2012. augusztus 12-i levelében értesítette a kínai kormányt. Az ellenőrző látogatást követően azt is feltárták, hogy a mintába felvett egyik együttműködő exportőr tekintetében a kínai kormány téves villamosenergia-díjszabást adott meg.

c) A vizsgálat megállapításai

- (144) A vizsgálat megerősítette, hogy az egyes tartományokban érvényes villamosenergia-árakat a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság határozza meg. Igazolást nyert, hogy a helyi ármegállapítási hivatal pusztán a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság által központi szinten meghatározott árak végrehajtója. Ezt megerősíti az a tény is, hogy a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság értesítéseket ad ki, amelyekben meghatározza az egyes tartományokra vonatkozó árakat, majd ezeket az értesítéseket formálisan a helyi ármegállapítási hivatal által elfogadott helyi értesítésekbe ültetik át és hajtják végre helyi szinten. A vizsgálat azt is megállapította, hogy bizonyos tényezők – nevezetesen a központi kormányzat és a helyi önkormányzatok ötéves terveiben és az ágazati tervekben meghatározott iparpolitikai célok követése – szerint egyes ágazatokban, illetve tartományi vagy helyi szinten más és más villamosenergia-díjszabást határoznak meg.
- (145) A mintába felvett együttműködő exportőrök vizsgálatából az derült ki, hogy egyikük – a Chongqing Wanda Steel Strip (CWSS) – az ipari nagyfelhasználókra általánosan érvényes díjszabásnál alacsonyabb villamosenergia-díjszabás folytán gazdasági előnyben részesült. Megállapítást nyert, hogy abban a konkrét térségben, ahol ez az exportőr található, egyes ipari felhasználók – beleértve az érintett terméket gyártó felhasználókat – ezt az alacsonyabb díjszabást vehették igénybe.

d) Pénzügyi támogatás

- (146) A mintába felvett egyik együttműködő gyártó (CWSS) – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja szerinti – pénzügyi támogatásban részesült azért, hogy a kormány a helyi áramszolgáltató vállalatot keresztül villamos energiát szolgáltatott számára. Ez az alaprendelet értelmében véve kimeríti a nem általános infrastruktúráként áruk rendelkezésre bocsátásának formájában nyújtott kormányzati támogatás fogalmát.

e) Gazdasági előny

- (147) A CWSS az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett gazdasági előnyben részesült akkor, amikor a kormány a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított számára villamos energiát. Megállapítást nyert, hogy ez az exportőr a más ipari nagyfelhasználókra általában vonatkozó díjszabásnál alacsonyabb díjszabásra volt jogosult.

f) Egyedi jelleg

- (148) A villamos áram biztosítása formájában az együttműködő exportőrök egyikének nyújtott támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja és 4. cikkének (3) bekezdése értelmében egyedi jellegű. Az alacsonyabb villamosenergia-díjszabás a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság vonatkozó értesítése határozza meg és a helyi ármegállapítási hivatal által kiadott értesítésben is szerepel, azaz a központi hatóság rendelte el és helyi szinten hajtották végre. Ez az alacsonyabb díjszabás az ipari nagyfelhasználók kategóriájába tartozó egyes meghatározott ágazatokra (főként a villamos árammal üzemelő kohókban vasötvözeteket előállító, illetve műtrágyagyártó vállalatokra) korlátozódik. Ezért az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében az alacsonyabb díjszabás *de jure* csak az e kategóriákba tartozó vállalatokra vonatkozik.

- (149) A támogatás egyúttal csak egy meghatározott régióban nyújtható abban az értelemben, hogy csak arra a meghatározott kijelölt földrajzi területre korlátozódik, ahol az exportáló gyártó található. Ez a terület a központi kormányzat által kiadott jogszabály – azaz a *Kína kiterjedt nyugati régiói fejlesztésének végrehajtására vonatkozó politikai intézkedésekről szóló államtanácsi körlevél* – értelmében „ösz-tönzött” területnek minősül (részletesebben lásd az alábbi (233) preambulumbekendést). Ez a körlevél a villamosenergia-átvitel és -szolgáltatás ármegállapítási mechanizmusait kifejezetten az egyes ágazatok fejlesztésére szolgáló eszközök egyikeként említi. Mivel az ezen a területen érvényes villamosenergia-díjszabást a központi hatóság határozza meg, ez a támogatás az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében regionálisan is egyedi jellegű.

g) A támogatási összeg kiszámítása

- (150) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Az exportáló gyártók számára biztosított gazdasági előnyt az egy kWh-ra jutó, kifizetett tényleges villamosenergia-díj és az azon díj közötti különbözet figyelembevételével számolták ki, amelyet az ipari nagyfelhasználók számára kWh-nként ki kellett volna fizetni, megszorozva a vizsgálati időszakban fogyasztott villamosenergia-mennyiséggel. Ezt az összeget (számláló) aztán az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

- (151) A Panhua-vállalatcsoporthoz tartozó, a mintába felvett egyik együttműködő exportáló gyártó (a CWSS) számára ezt a csökkentett villamosenergia-díjat biztosították. A Panhua-csoport vonatkozásában megállapított támogatási ráta 0,14 %.

- (152) A mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra megállapított támogatási ráta súlyozott átlaga 0,07 %.

- (153) Az együttműködés csekély szintje miatt az összes nem együttműködő vállalatra vonatkozó támogatási rátát az e rendszer tekintetében a mintába felvett valamely együttműködő vállalattal kapcsolatban álló jogalany esetében megállapított legmagasabb szintű támogatási rátában, azaz 0,17 %-ban határozták meg.

3.3.1.5. A megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított különböző áruk biztosítása

- (154) A panasz a kínai kormány által az állami tulajdonú vállalatok keresztlát a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó vállalatok számára biztosított számos egyéb áruval tett említést. A panasz különösen néhány konkrét ügyletet is felsorolt az állami tulajdonú vállalatok által előállított acéltermék – többek között vasérc-koncentrátum, sörétek, szinterezett érc, hulladék, acélbuga, ötvözetek és még számtalan egyéb termék – biztosításával kapcsolatban. A panaszból kiderült, hogy az ezen áruk biztosítására megállapított árat különböző elemekre és/vagy viszonyítási alapokra való hivatkozással állapították meg, és hogy maximumárakat vagy kiigazításokat alkalmaztak a különböző áruktól és attól függően, hogy az ügylet kapcsolatban álló feleket érintett-e.

- (155) A kínai kormány azt válaszolta, hogy ez a program az acélgyártók vonatkozásában a vizsgálati időszakban nem állt rendelkezésére. Mivel a kínai kormány erről a programról további információt nem szolgáltatott, a Bizottság az alaprendelet 28. cikkének megfelelően az aktában szereplő információkra alapozta megállapításait.

- (156) Amennyiben a fent említett különböző árukra vonatkozó árak nem tükrözik megfelelő ellenszolgáltatást, e program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja és 6. cikkének d) pontja alapján kiegyenlíthető. Az ezen áruk biztosítására vonatkozó különböző ügyletek és az eljárás aktájában nem elérhető, alapul szolgáló szerződések összetettsége miatt azonban a Bizottság nem tudott határozott következtetésre jutni e

programmal kapcsolatban. Ezért a Bizottság úgy határozott, hogy nem vizsgálja tovább ezt a programot.

3.3.2. KEDVEZMÉNYES HITELEK ÉS KAMATOK A SZERVES BEVONATÚ ACÉLTERMÉKEKET GYÁRTÓ IPAR SZÁMÁRA

a) Bevezetés

- (157) A panaszos állítása szerint az állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankok és az állami bankok a kínai kormány politikájának megfelelően alacsony (támogatott) kamatokat nyújtanak a szerves bevonatú acéltérmeteket gyártók számára, hogy az ötéves terv keretében támogassák és fejlesszék a kínai acélipar terjeszkedését.

b) Az együttműködés hiánya és a rendelkezésre álló tények felhasználása

- (158) A Bizottság tájékoztatást kért a kínai kormánytól az azon bankok által az ágazat egészének és az eljárásban érintett ágazatnak nyújtott hitelek arányáról, amelyekben a) a kínai kormány a legnagyobb vagy az egyetlen részvényes, b) a kínai kormánynak részesedése van, de nem a legnagyobb részvényes, c) a kínai kormány nem rendelkezik részvényekkel, és d) amelyek külföldi tulajdonban vannak. A kínai kormány válaszában közölte, hogy nem őriz adatokat az állami tulajdonban lévő bankok által nyújtott hitelek összegéről és százalékarányáról, és hogy a kínai kormány az acélipar számára nyújtott hitelekéről sem tart nyilván adatokat. A kínai kormány ebben a tekintetben semmilyen alternatív információforrást sem javasolt.

- (159) A Bizottság a bankok és pénzügyi intézmények feletti állami tulajdonosi hányad mértékére vonatkozóan is tájékoztatást kért, de a kínai kormány tájékoztatásában nem említette, hogy nem tart nyilván ilyen adatokat. Bár valószínűtlen, hogy a kínai kormány nem tud a saját tulajdonában álló eszközökről, a Bizottság megjegyzi, hogy a nyilvánosan hozzáférhető információk⁽⁴⁵⁾ ⁽⁴⁶⁾ szerint a kínai kormány jelentős részvényes számos Kínában letelepedett nagyobb bankban, ezért – ahogy a hidegen és melegen hengerelt acéltérmeteket előállító kínai állami tulajdonú vállalatok esetében is – hozzáfér a bankok alapszabályához, amelynek részletesen ismertetnie kell a részvényesi tulajdonra vonatkozó adatokat. Ezzel összefüggésben a Bizottság azt is megjegyzi, hogy a kereskedelmi bankokról szóló (2003. évi) törvény 61. cikke értelmében a bankoknak „be kell terjeszteniük a mérleget,

az eredménykimutatást és az egyéb pénzügyi kimutatást, valamint a statisztikai jelentéseket és dokumentumokat az Államtanács bankfelügyeleti szervének a Kínai Központi Banknak”.

- (160) A Bizottság (egyedi kérdőív segítségével – A. függelék) információkat kért az érintett kínai bankok kormányzati irányításának szerkezetéről, valamint a kormányzati politikák vagy érdekek képviseletéről is az acélgártási ágazatot illetően (azaz az igazgatótanácsról és a részvényesek tanácsáról, a részvényesek/igazgatók üléseinek jegyzőkönyveiről, a részvényesek/igazgatók nemzetiségéről, a hitelezési politikáról, valamint az együttműködő exportáló gyártóknak nyújtott hitelekhez kapcsolódó kockázattértelezésről). Mindazonáltal a kínai kormány a kérdőívre adott válaszában csak egy, – főleg a bankok honlapja alapján összeállított – általános információkat tartalmazó A. függelékben nyújtott be. A kínai kormány az A. függelékben kért konkrét információk többségét nem adta meg. A kínai kormány néhány kérdésre azt válaszolta, hogy az adott pillanatban nem rendelkezett ilyen információkkal, míg bizonyos kérdésekkel kapcsolatban csak bizonyos kiválasztott bankokra vonatkozóan nyújtott információt (pl. az alapszabályt csak nyolc bank esetében adta meg). A Bizottság a hiánypótlást kérő levélben megismételte kérését és felhívta a kínai kormányt, hogy a kérdőívben eredetileg kért valamennyi információt adja meg. A hiánypótlást kérő levélre adott válaszában a kínai kormány benyújtott néhány kiegészítő információt. A válasz azonban még így is nagyon hiányos volt, és a kért információk közül sokat (pl. a kormányzat tulajdoni hányadát az állami tulajdonú bankokban, a kérdőívben felsorolt bizonyos bankok alapszabályát, az A. függelékben szereplő kérdésekre adott hiánytalan válaszokat) nem tartalmazott.

- (161) A Bizottság a kérdőívben, a hiánypótlást kérő levélben, majd a helyszíni ellenőrző látogatás során ismét kérte a Kínai Központi Bank YinFa [2003] 250. sz. és YinFa [2004] 251. sz. körleveleit a pénzügyi intézmények hitelkamatláb-politikájáról. A Bizottság egy előző vizsgálat során értesült e körlevelek meglétéről. A kínai kormány azonban ahelyett, hogy rendelkezésre bocsátotta volna e körleveleket, a Kínai Központi Bank honlapjára irányította a Bizottságot, hogy ott tájékozódjon a pénzügyi intézmények hitelkamatláb-politikájáról. Az ellenőrzés során ezzel kapcsolatban két bizonyítékot terjesztettek elő, de azok csupán a honlapról kinyomtatott adatok voltak. A Bizottság megjegyezte, hogy az említett körlevelek teljes tartalma a Kínai Központi Bank honlapján nem található meg.

- (162) A Bizottság azt is kérte továbbá, hogy a helyszíni ellenőrzés során a Kínai Központi Bank 2012. június 8-i változásokról szóló körlevelét is nyújtsák be. A kínai kormány a körlevelet nem bocsátotta rendelkezésre, ehelyett csupán a Kínai Központi Bank honlapjáról kinyomtatott általános információkat szolgáltatva a referencia-kamatlábak kiigazításával kapcsolatban.

⁽⁴⁵⁾ A Deutsche Bank által Kína bankszektoraival kapcsolatban végzett 2006. évi kutatás.

⁽⁴⁶⁾ A WT/TPR/S/230 dokumentum (79. o.) és a WT/TPR/C/264 dokumentum (122. o.).

(163) A Bizottság arra is kérte a kínai kormányt, hogy szervezzen találkozót egyes bankokkal annak érdekében, hogy ellenőrizze a kínai a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó ágazat számára biztosított kedvezményes hitelekre vonatkozó információkat. A kínai kormány azonban nem szervezett ilyen találkozót és azt állította, hogy nem tudott közbenjárni az állami tulajdonban lévő bankoknál a találkozók megszervezése érdekében. A kínai kormány arra is felhívja a figyelmet, hogy a 2012. június 7-i, ellenőrzést megelőzően küldött levélben a Bizottság kifejtette, hogy ha a kínai kormány véleménye szerint a bankok vannak leginkább abban a helyzetben, hogy a kedvezményes hitelezésre vonatkozóan pontosításokkal és magyarázatokkal szolgáljanak, az ellenőrzést kész egy nappal korábban megkezdeni és tulajdonképpen ezáltal több időt hagyni az ellenőrzésre. A Bizottság ezért felkérte a kínai kormányt, hogy az ellenőrzés előtt erősítse meg a bankok jelenlétét, hogy az ellenőrző csoport megtehesse a szükséges előkészületeket. A kínai kormány a 2012. június 15-i levelében kijelentette, hogy noha a bankokat továbbra is együttműködésre kéri, kényszeríteni nem tudja őket. Végül a Bizottság munkacsoportja csak az ellenőrzés első napján értesült arról, hogy a Kínai Építési Bank képviselője a kérdések és magyarázatok céljából rendelkezésre áll. Mivel a Bizottság erről nem értesült (jóllehet az ellenőrzést megelőzően küldött levélben kifejezetten kérte), csak általános jellegű kérdéseket tudott feltenni a szerződési és hitelfeltételekről, konkrét kérdéseket nem. A Kínai Építési Bank képviselőjének kijelentéseit mindenesetre semmilyen igazoló dokumentummal nem támasztották alá, azzal a magyarázattal, miszerint a Bizottság által kért valamennyi dokumentum bizalmas és belső jellegű.

(164) A kínai kormányt tájékoztatták arról, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) és (6) bekezdése szerint milyen következményekkel jár, ha nem működik együtt. Az együttműködés hiányában – a többi fél által rendelkezésre bocsátott vonatkozó kormányzati dokumentumokon túlmenően – a másodlagos forrásokból származó információkat, többek között a panaszt és az interneten nyilvánosan hozzáférhető információkat kellett felhasználni.

c) A vizsgálat megállapításai

Állami befolyás a bankszektorban

(165) A vizsgálat megállapította, hogy a kínai pénzügyi piacot kormányzati beavatkozás jellemzi, mivel a nagyobb bankok többsége állami tulajdonban van. A kínai hatóságok csak nagyon kevés információt szolgáltatottak a kínai bankok részvénytulajdonáról/tulajdonviszonyairól. Az alább kifejtettek szerint azonban a Bizottság összegyűjtötte a rendelkezésre álló információkat, hogy megállapítsa a reprezentatív tényeket. Annak elemzésekor, hogy a bankok kormányzati hatáskörrel bíró vagy ilyen hatáskört gyakorló szervezetek-e (állami szervek), a Bizottság nemcsak arról gyűjtött adatokat, hogy a bankok kormányzati tulajdonban vannak-e, hanem egyéb jellemzőkről is, mint amilyen az igazgatótanácson belüli

kormányzati jelenlét, tevékenységeik kormányzati ellenőrzése, a kormányzati politikák vagy érdekek képviselése, valamint az, hogy a szervezeteket jogszabály útján hozták-e létre.

(166) A rendelkezésre álló információk alapján azt a következtetést lehet levonni, hogy a kínai pénzügyi piacon az állami tulajdonban lévő bankok rendelkeznek a legnagyobb piaci részesedéssel és ők a piac meghatározó szereplői. A Deutsche Bank által a kínai bankszektorral kapcsolatban végzett 2006. évi kutatás⁽⁴⁷⁾ szerint az állami tulajdonban lévő bankok több mint kétharmados részesedéssel rendelkeznek a kínai piacon. Ugyanezzel kapcsolatban a Kereskedelmi Világszervezet Kína kereskedelem-politikájáról szóló áttekintése a következőképpen fogalmaz: „Az állami tulajdon magas aránya a kínai pénzügyi szektor egy másik fontos jellemzője”⁽⁴⁸⁾ és „csekély változás következett be a kínai bankszektor piaci struktúrájában, amelyet az állami tulajdonban lévő bankok túlsúlya jellemez”⁽⁴⁹⁾. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az öt legnagyobb állami tulajdonban lévő kereskedelmi bank (a Mezőgazdasági Bank, a Bank of China, a Kínai Építési Bank, a Bank of Communications és az Ipari és Kereskedelmi Bank) a kínai bankszektor több mint felét képviseli⁽⁵⁰⁾.

(167) A Bizottság információkat kért az említett kínai bankok kormányzati irányításának szerkezetéről, valamint a kormányzati politikák vagy érdekek képviseléséről is az acélgéártási ágazatot illetően (azaz az igazgatótanácsról és a részvényesek tanácsáról, a részvényesek/igazgatók üléseinek jegyzőkönyveiről, a részvényesek/igazgatók nemzetiségéről, a hitelezési politikáról, valamint az együttműködő exportáló gyártóknak nyújtott hitelekhez kapcsolódó kockázatelemzéséről). Mindazonáltal a fenti (160) preambulumbekkezdésben megállapítottak szerint a kínai kormány csak nagyon kevés információt szolgáltatott ezzel kapcsolatban. Ebből következően a Bizottságnak a rendelkezésre álló információkat kellett használnia. A rendelkezésre álló adatok alapján arra a következtetésre jutott, hogy az említett bankok a kormány irányítása alatt állnak, és olyan szinten gyakorolnak kormányzati hatáskört, hogy a cselekményeiket az államnak lehet tulajdonítani. A fenti megállapítások alapját képező adatok a következő forrásokból származnak: a kínai kormány által szolgáltatott információkból, a kínai bankok éves jelentéseiből, amelyeket vagy a kínai kormány szolgáltatott vagy nyilvánosan hozzáférhetőek voltak, a Deutsche Bank által a kínai bankszektorral kapcsolatban végzett 2006. évi kutatásból, a Kereskedelmi Világszervezet által készített, Kína politikájára vonatkozó áttekintésből (2010 és 2012 vonatkozásában), a Világbank által „China 2030” címmel kiadott jelentésből, az együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott, illetve a panaszban szereplő információkból. Független források becslései szerint a külföldi bankok a kínai bankszektor mindössze csekély részét képviselik, így a fejlesztéspolitikai hitelezésben elenyésző szerepet

⁽⁴⁷⁾ http://www.dbresearch.com/PROD/DBR_INTERNET_EN-PROD/PROD0000000000204417.PDF

⁽⁴⁸⁾ WT/TPR/S/230. sz. dokumentum, 2010. április, 79. o.

⁽⁴⁹⁾ WT/TPR/S/264. sz. dokumentum, 2012. július, 122. o.

⁽⁵⁰⁾ Ugyanott.

játszanak; az erre vonatkozó információk szerint a külföldi bankok részesedése a kínai piacon mindössze 1 %⁽⁵¹⁾. A témához kapcsolódó nyilvánosan hozzáférhető információk szintén megerősítik, hogy a kínai bankok, különösen a nagy kereskedelmi bankok – azokban az esetekben, amikor a hitelbővítés eredményeként jelentkező tőkeigfelelés hiánya miatt tőkefeltöltésre van szükség – még mindig az állami tulajdonú részvényesekre, illetve a kormányzatra támaszkodnak⁽⁵²⁾.

(168) Az együttműködő exportáló gyártók részére hitelt folyósító bankok többsége állami tulajdonban van. A rendelkezésre álló információk alapján megállapítható, hogy a 17 bejelentett bank közül 14 állami tulajdonban van, ideértve a nagyobb kínai kereskedelmi bankokat, mint például a Bank of China, a Kínai Építési Bank és a Kínai Ipari és Kereskedelmi Bank. A többi érintett, állami tulajdonban lévő bankot illetően a Bizottság ugyanazokat a fent említett, a kormányzati irányításra és a kormányzati politikák vagy érdekek acélipart illető képviselőire vonatkozó adatokat kérte. A kínai kormány nem szolgáltatott ilyen részletes információkat. Így tehát megállapítást nyert, hogy a bankok kormányzati irányítás alatt állnak, és olyan szinten gyakorolnak kormányzati hatáskört, hogy a cselekményeiket az államnak lehet tulajdonítani. Ezért az állami tulajdonban lévő kínai kereskedelmi bankokat állami szervnek kell tekinteni.

(169) A kínai pénzügyi piacon a kínai kormány befolyásának másik jele a Kínai Központi Bank szerepe abban, hogy a kamatlábak megállapítását és azok ingadozását korlátok közé szorítja. A vizsgálat ténylegesen megállapította, hogy Kínában a Kínai Központi Bank konkrét elvek alapján szabályozza a kamatlábak ingadozását. A rendelkezésre álló információk szerint ezeket a szabályokat a Kínai Központi Bank a betéti és hitelkamatok szabályozásáról szóló Yinfa [2004] körlevelében (a továbbiakban: 251. sz. körlevél) határozza meg. A pénzügyi intézményeket arra kéri, hogy hitelkamataikat a Kínai Központi Bank referencia-hitelkamatlábjának bizonyos tartományán belül állapítsák meg. A kereskedelmi bankok által, illetve az állami fejlesztési bankok által kereskedelmi alapon folyósított hitelek esetében nincs felső határ, csak az alsó határt szabta meg. A városi és a vidéki hitelszövetkezetek számára mind a felső, mind az alsó határértékeket meghatározták. A kedvezményes hitelek, illetve azon hitelek esetében, amelyekre az Államtanács különleges rendelkezései vonatkoznak, a kamatlábak felfelé nem ingadoznak. A Bizottság kérte a kínai kormányt, hogy tisztázza a 251. sz. körlevélben, illetve az azt megelőző jogszabályban (A Kínai Központi Bank körlevelével a pénzügyi intézmények hitelkamatlábjának ingadozási sávjáról – Yinfa [2003] 250. sz.) szereplő fogalom-meghatározásokat és megfogalmazásokat. Amint azt a fenti (161) és (162) preambulumbekzdés ismerteti, a

kínai kormány e körleveleket nem bocsátotta rendelkezésre, ami a Bizottságot megakadályozta, hogy ellenőrizze azok tartalmát és magyarázatokat kérjen. Mivel a kínai kormány ezzel kapcsolatban semmilyen fontos információt nem szolgáltatott, amely arra utalna, hogy a helyzet 2011 májusa óta – amikor a Bizottság a bevont finompapírra vonatkozó szubvencióellenes vizsgálatát⁽⁵³⁾ befejezte – megváltozott, megállapítást nyert, hogy a Kínai Központi Bank részt vesz a kamatoknak az állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankok általi meghatározásában és befolyásolja azt.

A kínai kormány nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a bevont finompapírral kapcsolatos vizsgálatban megállapított helyzet megváltozott, ezért a rendelkezésre álló adatok és fent említett egyéb bizonyítékok alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kamatmegállapításra vonatkozó módszertant illetően a helyzet minden bizonnyal változatlan maradt a teljes vizsgálati időszakban.

Megbízás és utasítás

(170) A Bizottság annak elemzésére is törekedett, hogy a kínai kormány megbízza-e és irányítja-e a magántulajdonban lévő kínai kereskedelmi bankokat abban a tekintetben, hogy az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében kedvezményes (támogatott) hitelt nyújtsanak a szerves bevonatú acéltermékeket gyártók számára.

A kínai kormány politikája

(171) A fenti, a bankszektorban tapasztalható állami befolyásról szóló rész ((165)–(169) preambulumbekzdés) alapján nyilvánvaló: a kínai kormány azt a politikát követi, hogy a szerves bevonatú acéltermékek ágazata számára kedvezményes hitelezést biztosít, mert a hitelnyújtásban a piacon meghatározó helyet elfoglaló állami szervek (állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankok)⁽⁵⁴⁾ is részt vesznek, amelyek így a piacon alacsonyabb kamatok tudnak kínálni. Az még megállapításra vár, hogy ez a politika magánszolgáltatókra is kiterjed-e.

A politika kiterjesztése magánbankokra

(172) A kereskedelmi bankokról szóló (2003. évi) törvény az állami tulajdonban és a magántulajdonban lévő kereskedelmi bankokra egyaránt vonatkozik. E törvény 38. cikke például az összes kereskedelmi bankot (így a magántulajdonban lévőket is) arra utasítja, hogy „a hitelkamatot a Kínai Központi Bank által a hitelkamat tekintetében megállapított felső és alsó határértéknek megfelelően határozzák meg”, míg törvény 34. cikke arra utasítja a kereskedelmi bankokat, hogy „a hitelezési tevékenységüket a nemzetgazdaság és a

⁽⁵¹⁾ A Deutsche Bank által a kínai bankszektorral kapcsolatban végzett 2006. évi kutatásból (3–4. oldal) származó információ.

⁽⁵²⁾ A Kínai Központi Bank monetáris politikát elemző csoportja által, Kína 2010. II. negyedévről készített monetáris jelentésből (2010. augusztus 5., 10. oldal) származó információ.

⁽⁵³⁾ A Tanács 452/2011/EU végrehajtási rendeletének (87) és (90) preambulumbekzdése.

⁽⁵⁴⁾ Lásd az állami szervekre vonatkozó megállapítást az (53) preambulumbekzdésben.

társadalmi fejlődés igényeinek megfelelően, illetve az állami iparpolitika iránymutatásainak szellemében végezzék”.

- (173) A vas- és acélipar fejlesztési politikájáról szóló 35. sz. rendelet, és különösen annak (24) és (25) cikke – amely azokra a vállalatokra korlátozza a hitelnyújtást, amelyek teljesítik a vas- és acéliparra vonatkozó nemzeti fejlesztési politikákat – sem tesz különbséget az állami és magántulajdonban lévő kereskedelmi bankok között.
- (174) A fent említetteken kívül ((161) és (162) preambulumbekzdés) a Kínai Központi Bank körlevelei a magántulajdonban lévő kereskedelmi bankokra nézve is kötelezőek.
- (175) A bankszektorra vonatkozó törvényekből és rendeletekből származó fenti idézetek azt bizonyítják, hogy a kínai kormány arra irányuló politikája, hogy a szerves bevonatú acéltermékek gyártói számára kedvezményes hitelezést biztosítson, a magántulajdonban lévő kereskedelmi bankokra is kiterjed, és a kínai kormány tulajdonképpen arra utasítja őket, hogy „a hitelezési tevékenységüket a nemzetgazdaság és a társadalmi fejlődés igényeinek megfelelően, illetve az állami iparpolitika iránymutatásai alapján végezzék”⁽⁵⁵⁾.

Hitelkockázat-értékelés

- (176) A Bizottság a kínai kormánytól releváns információkat kért annak megállapítása érdekében, hogy a kínai bankok hogyan végzik a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó vállalatok hitelkockázat-értékelését, mielőtt eldöntik, hogy nyújtanak-e számukra hitelt és milyen feltételekkel. A kérdőívhez csatolt A. függelékben a Bizottság információt kért arra vonatkozóan, hogy hitelnyújtáskor a bankok hogyan veszik számításba a kockázatokat, hogyan vizsgálják a hitelfelvevő hitelképességét, a különböző vállalatok/iparágak esetében milyen kockázati felárat számít fel a bank, milyen tényezőket vesz figyelembe a hitelkérelem elbírálásakor, ismertetésekor és a jóváhagyási folyamat során stb. Azonban sem a kínai kormány, sem a kérdőívben szereplő egyes bankok nem szolgáltattak bizonyítékot ezzel kapcsolatban. A kínai kormány csak általános jellegű válaszokat adott, amelyeket semmilyen bizonyíték nem támasztott alá abban a vonatkozásban, hogy ténylegesen sor kerül bármilyen hitelkockázat-értékelésre.
- (177) A Bizottság az együttműködő exportáló gyártóktól is hasonló információt kért, és a mintába felvett exportáló gyártóknál tett helyszíni ellenőrző látogatások során törekedett annak ellenőrzésére. A mintába felvett exportáló gyártók mindkét csoportja azt válaszolta, hogy hitelnyújtás előtt a bankok kérnek tőlük bizonyos dokumentumokat és végeznek valamiféle hitelkockázat-elemzést. Állításait azonban semmilyen bizonyítékkal nem tudták alátámasztani. A Bizottság a helyszíni ellenőrzés során bizonyítékot kért arra vonatkozóan, hogy a bankok

kértek ilyen dokumentumokat, illetve hogy e dokumentumokat a vállalatok benyújtották a bankoknak, vagy hogy a bankok közzétettek olyan jelentést, amely bizonyítja az ilyen hitelkockázat-elemzés elvégzését. Az exportáló gyártók mintába felvett csoportjai azonban nem tudtak ilyen bizonyítékkal szolgálni, és állításait semmilyen bizonyítékkal sem tudták alátámasztani. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy az exportáló gyártók mintába felvett csoportjai, illetve az e csoportokon belüli egyes vállalatok közül egyik sem rendelkezik hitelminősítéssel.

- (178) A hitelkockázat-értékeléssel kapcsolatos információkat a Bizottság többször kérte az érdekelt felektől, mivel azok elengedhetetlennek minősülnek, figyelemmel többek között a következők megállapításaira: i. az IMF 2006. évi jelentése, amely szerint Kínában nem teljes a banki liberalizáció és a hitelkockázatot nem fejezik ki megfelelően⁽⁵⁶⁾, ii. az IMF 2009. évi jelentése, amely kiemelte a kamatláb-liberalizáció Kínában tapasztalható hiányát⁽⁵⁷⁾, iii. az IMF 2010. évi országjelentése, amely kijelentette, hogy Kínában viszonylag alacsony a tőkeköltség, a hitelkihelyezést néha olyan módszerrel határozzák meg, amely nem kapcsolódik az árhoz, a vállalatok nagymértékű megtakarításai pedig részben a különböző ráfordítási tényezők (ideértve a tőkét és a földterületet) alacsony költségéhez kapcsolódnak⁽⁵⁸⁾, iv. Kína OECD által végzett, 2010. évi gazdasági felmérése⁽⁵⁹⁾, valamint az OECD gazdasági osztályának 747. számú, Kína pénzügyi ágazati reformjairól szóló munkadokumentuma⁽⁶⁰⁾, amely kijelentette, hogy az, hogy a pénzügyi intézmények tulajdonjogával túlnyomórészt továbbra is az állam rendelkezik, problémákat vet fel abban a tekintetben, hogy a bankok hitelezési döntései milyen mértékben alapulnak tisztán kereskedelmi megfontolásokon, miközben a bankok hagyományos szerepe látszólag az, hogy kormányzati kapcsolatokkal rendelkező kormányzati ügynökségekként működnek.

d) Pénzügyi támogatás

- (179) A bizonyítékok összességére tekintettel megállapított nyert, hogy az exportáló gyártók mintába felvett két csoportja által felvett hitelek legnagyobb részét állami tulajdonban lévő bankok folyósították, amelyek állami szervezetnek minősülnek, mivel kormányzati hatáskörrel bírnak és kormányzati feladatokat látnak el. További bizonyíték is van arra, hogy ezek a bankok gyakorlatilag kormányzati hatáskört gyakorolnak, mivel – a (169) preambulumbekzdésben kifejtettek szerint – a kormányzat (azaz a Kínai Központi Bank) egyértelműen beavatkozik abba, hogy a kereskedelmi bankok milyen

⁽⁵⁵⁾ A kereskedelmi bankokról szóló törvény 34. cikke.

⁽⁵⁶⁾ IMF munkadokumentum: Progress in China's Banking Sector Reform: Has Bank Behaviour Changed? (Előrelépés a kínai bankszektor reformjában: megváltozott a bankok viselkedése?), WP/06/71, 2006. március (lásd: a 3–4., a 13. és a 18–20. oldal).

⁽⁵⁷⁾ IMF munkadokumentum: Interest Rate Liberalization in China (A kamatlábak liberalizációja Kínában), WP/09/171, 2009. augusztus (lásd: a 3–4. és a 21–23. oldal).

⁽⁵⁸⁾ IMF országjelentés, Kína: Az IMF Alapokmány IV. cikke szerinti, 2010. évi 10/238. sz. konzultáció, 2010. július (lásd: a 22., a 24. és a 28–29. oldal).

⁽⁵⁹⁾ OECD: Kína pénzügyi ágazati reformjai, a gazdasági osztály 747. sz. munkadokumentuma, ECO/WKP (2010) 3, 2010. február 1. (lásd: a 2., a 8–15. és a 36. oldal).

⁽⁶⁰⁾ OECD: Kína 2010. évi gazdasági felmérése, 2010. február (lásd: a 3. fejezet és a 71., a 73–81. és a 97. oldal).

döntéseket hoznak a kínai vállalatoknak folyósított hitelek kamatainak megállapításakor. Ilyen körülmények között ezeknek a jogalanyoknak a hitelezési gyakorlatát közvetlenül a kormányzat határozza meg. Azt a tényt, hogy a bankok kormányzati hatáskört gyakorolnak, megerősíti az is, ahogyan a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottságnak a *vas- és acélipar fejlesztési politikájáról* szóló 35. sz. rendelete⁽⁶¹⁾, a 40. sz. határozat és a *kereskedelmi bankokról* szóló törvény 34. cikke eljár a kormányzati ipari szakpolitikák teljesítésével kapcsolatban. Sok közvetett – objektív tanulmányokkal és jelentésekkel alátámasztott – bizonyíték van továbbá arra, hogy a kínai pénzügyi rendszerben még mindig erős a kormányzati beavatkozás, amint azt már a fenti (178) preambulumbekzdés is kifejtette. Végezetül a kínai kormány nem szolgáltatott olyan információkat, amelyek lehetővé tették volna az állami tulajdonban lévő bankok és a kormány közötti viszony jobb megértését, amint azt a (159)–(164) preambulumbekzdés kifejti.

Így az állami tulajdonban lévő kínai kereskedelmi bankok által folyósított hitelek vonatkozásában a Bizottság megállapítja, hogy a kormányzat a szerves bevonatú acéltermékek gyártóit – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerint – közvetlen transzfer formájában pénzügyi támogatásban részesíti. Továbbá ugyanez a bizonyíték igazolja azt, hogy az állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankokat (valamint a magántulajdonban lévő bankokat) a kormányzat bízta meg, illetve utasítja, követezkésképpen ez azt jelenti, hogy az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja szerinti pénzügyi támogatás esete áll fenn.

- (180) A fenti (170)–(175) preambulumbekzdésben foglalt elemzés figyelembevételével az is megállapítást nyert, hogy a kínai kormány magántulajdonban lévő bankokat bíz meg, illetve utasít, hogy a szerves bevonatú acéltermékek gyártóinak hitelt nyújtsanak, és hogy az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. és iv. alpontja szerinti pénzügyi támogatás esete áll fenn.

e) Gazdasági előny

- (181) A hitelfelvevő olyan mértékben jut az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése és 6. cikkének b) pontja szerinti gazdasági előnyhöz, amennyivel kedvezőbb feltételek mellett veheti fel a kormányhiteleket, mint a piacon megszerezhető kereskedelmi hitelt. Mivel megállapítást nyert, hogy Kínában a nem kormányzati hiteleket nem lehet megfelelő piaci referenciaértéknek tekinteni (a magántulajdonban lévő bankokat a kínai kormány bízta meg, illetve utasítja), a referenciaértéket az alábbi (191) és (192) preambulumbekzdésben leírt módszer szerint számították ki.

f) Egyedi jelleg

- (182) Az acélipar a 40. sz. határozat szerint a támogatott besorolásba tartozik. A 40. sz. határozat az Államtanácsnak, azaz Kína legfőbb közigazgatási szervének a rendelete,

így az egyéb állami szervek és gazdasági szereplők számára jogilag kötelező erejű. A határozat az ipari szektort három osztályba sorolja: „támogatott, korlátozottan támogatott és a támogatásból kirekesztett projektek”. Ez a jogi aktus egy iparpolitikai iránymutatás, amely a Címtárral egyetemben azt mutatja meg, hogy a kínai kormány miként folytatja az egyes vállalkozói csoportokat vagy iparágakat, mint például a Címtárban a „támogatott iparágak” között szereplő acélipart/a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó ágazatot ösztönző és támogató politikáját. A „támogatott” kategóriában szereplő iparágak számával kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy ezek a kínai gazdaságnak csak egy részét képviselik. Ezenkívül a „támogatott” státusz e támogatott ágazatokon belül csak bizonyos tevékenységekre vonatkozik. A 40. sz. határozat 17. cikke előírja továbbá, hogy „a támogatott beruházási projektek” különleges előnyökben és ösztönzőkben, többek között pénzügyi támogatásban részesüljenek. A 40. sz. határozat a „korlátozottan támogatott és a támogatásból kirekesztett projektek” vonatkozásában ugyanakkor feljogosítja az állami hatóságokat arra, hogy a piac szabályozása érdekében közvetlenül beavatkozzanak. A 18. és 19. cikk valójában arról rendelkezik, hogy az érintett hatóság akadályozza meg a pénzügyi intézményeket abban, hogy hitelt nyújtsanak a „korlátozott és kirekesztett projektek” számára. A fentiekből egyértelműen kiderül, hogy a 40. sz. határozat a támogatott iparágak ösztönzésével és támogatásával kapcsolatban – irányelvek formájában – minden gazdasági intézmény számára kötelező érvényű szabályozást ír elő, és az egyik ilyen támogatott iparág a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó ágazat része.

- (183) Továbbá a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottságnak a *vas- és acélipar fejlesztési politikájáról* szóló 35. sz. rendelete, különösen a 24. és 25. cikk azon acélipari vállalkozásokra korlátozza a hitelnyújtást, amelyek maradéktalanul teljesítik a vas- és acéliparra vonatkozó fejlesztési politikákat.

- (184) A panaszos arra vonatkozóan is szolgáltatott bizonyítékot, hogy bizonyos más kormányzati tervek és dokumentumok az acélipar pénzügyi támogatására ösztönöznek és utasítanak általánosságban és Kína egyes földrajzi térségeiben is⁽⁶²⁾ ⁽⁶³⁾.

⁽⁶²⁾ Hupei tartomány esetében a tíz kulcsfontosságú ágazat kiigazítására és fellendítésére vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló közlemény a következőket javasolja: „az iparfejlesztésre irányuló támogató tartományi pénzügyi tőke hatékony integrációja, a tőkebefektetés optimalizálása, innovatív hozzáállás a különböző támogatási módzatokban. A vas és acél innovációjára és technológiai fejlődésére vonatkozó támogatási intenzitás növelése...”, „Pénzügyi intézkedések felhasználása az ipar konszolidációjának előmozdításához és versenyképes vállalkozások számára a finanszírozás megszerzésének megkönnyítése az M&A tekintetében”, „az alapiparágakra vonatkozó támogatási tervek végrehajtása. Vas- és acélipar: Valamennyi pénzügyi intézménynek fejlesztenie és optimalizálnia kell a hitelnyújtást az acél- és színesfémágazatok mélyfeldolgozási projektjei számára az érintett vállalatok beruházással, exportértékesítéssel és egyéb alapvető területekkel stb. kapcsolatos pénzügyi szükségleteinek teljesítése érdekében”.

⁽⁶³⁾ Az acéliparral kapcsolatos kiigazítási és élénkítési program végrehajtására vonatkozó részletes szabályok (2009) „a kulcsfontosságú vállalkozásokra irányuló pénzügyi támogatás növeléséről” rendelkeznek.

⁽⁶¹⁾ 16. 24. és 25. cikk.

(185) A fentiek figyelembevételével nyilvánvaló, hogy a hatóságok csak azt teszik lehetővé a pénzügyi intézmények számára, hogy azon korlátozott számú ágazatnak/vállalatnak nyújtsanak kedvezményes hitelt, amelyek teljesítik a kínai kormány fejlesztési politikáit. Az aktában szereplő bizonyítékok alapján és a kínai kormány részéről az ügygel kapcsolatos együttműködés hiányában megállapítást nyert, hogy a kedvezményes hitelezés formáját öltő támogatások általánosságban nem állnak rendelkezésre, ennél fogva az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek tekintendő. Továbbá egyik érdekelt fél sem nyújtott be arra utaló bizonyítékot, hogy a támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt objektív szempontokon és feltételeken alapulna.

(186) A vizsgálat kimutatta, hogy a vizsgálati időszakban a mintába felvett exportáló gyártók két csoportja részesült a kedvezményes hitelezésben.

g) Következtetés

(187) Ennek megfelelően a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó ágazat finanszírozását támogatásnak kell minősíteni.

(188) Az exportáló gyártók számára biztosított pénzügyi támogatásra és gazdasági előnyre, illetve az egyedi jellegre tekintettel ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

h) A támogatás összegének kiszámítása

(189) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előny az alaprendelet 6. cikkének b) bekezdése szerint a hitelt felvevő vállalat által a kormányhitel esetében fizetendő összeg és a vállalat által a piacon megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel esetében visszafizetendő összeg közötti különbség.

(190) Mivel a fent említettek szerint ((165)–(178) preambulumbekkezdés) a kínai bankok által folyósított hitelek jelentős kormányzati beavatkozásról árulkodnak a bankszektorban és nem egy működő piacon fellelhető kamatozatot tükrözik, a megfelelő piaci referenciaértékeket az alábbi módszer alkalmazásával számították ki. Ezenkívül a kínai kormány együttműködésének hiányában a Bizottság a megfelelő referencia-kamatlábát a rendelkezésre álló tények alapján állapította meg.

(191) A megfelelő referencia-kamatláb kiszámításánál észszerűnek tekintik a kínai kamatlábak alkalmazását, oly módon kiigazítva, hogy azok a szokásos piaci kockázatot tükrözzék. Abban a helyzetben, ahol az exportőrök aktuális pénzügyi helyzetét torz piaci körülmények között állapították meg és a kínai bankok a kockázatelemzésükkel és a hitelminősítésükkel kapcsolatban nem bocsátottak rendelkezésre megbízható információkat, a

Bizottság szükségesnek ítélte, hogy a kínai exportőrök hitelképességét ne névértéken, hanem felárral vegye figyelembe, ami az eltorzult kínai piacnak az exportőrök pénzügyi helyzetére gyakorolt lehetséges hatását tükrözi.

(192) A (160), a (163) és a (164) preambulumbekkezdésben kifejtettek szerint mind a kínai kormányt, mind az együttműködő exportáló gyártókat felkérték, hogy bocsássanak a Bizottság rendelkezésére információkat a kínai bankok hitelpolitikájáról és arról, hogy a hiteleket az exportáló gyártóknak hogyan folyósítják. A felek többszöri kérés ellenére sem bocsátották rendelkezésre ezeket az információkat, és az állami tulajdonban lévő bankokhoz való hozzáférést sem biztosították. Ennek megfelelően az együttműködés hiányára és a rendelkezésre álló tények összességére tekintettel és az alaprendelet 28. cikkének (6) bekezdésével összhangban a Bizottság úgy tartotta megfelelőnek, hogy valamennyi kínai vállalat részére csak a „nem befektetési besorolású” kötvények legmagasabb kategóriáját adja (a Bloombergnél „BB”) és a Kínai Központi Bank megszokott hitelezési kamatlábara az ilyen minősítésű vállalatok által kibocsátott kötvények esetében várható felárat alkalmazza. Az exportáló gyártók gazdasági előnyét úgy számították ki, hogy figyelembe vették a százalékos arányban kifejezett kamatkülönbözet és a hitelből még fennmaradó összeg szorzatát, azaz a vizsgálati időszakban ki nem fizetett kamatot. Ezt az összeget aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártók összes forgalmával.

(193) A vizsgálati időszakban a mintába felvett exportáló gyártók esetében a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta a Huadong-csoport vállalatainak vonatkozásában 0,25 %, a Panhua-csoport vállalatainak vonatkozásában pedig 0,89 %.

(194) A mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra megállapított támogatási ráta súlyozott átlaga 0,58 %.

(195) Az együttműködés csekély mértéke miatt az összes nem együttműködő vállalatra vonatkozó támogatási rátát az e rendszer tekintetében a mintába felvett együttműködő vállalatokkal kapcsolatban álló jogalany esetében megállapított legmagasabb szintű támogatási rátában, azaz 0,97 %-ban határozták meg.

3.3.3. SAJÁTTŐKE-PROGRAMOK

(196) A panasz számos, sajátjótéként érintő állítólagos támogatási programról tartalmazott részleteket a mintában nem szereplő és/vagy a vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártók vonatkozásában. A Bizottság arra kérte a kínai kormányt, hogy az eredeti és a kiegészítő kérdőívekben szolgáltatson információt e programokról, majd ezt követően elegendő lehetőséget biztosított a kínai kormány számára arra, hogy e programokra vonatkozóan megküldje válaszait. A kínai kormány arra az álláspontra helyezkedett, hogy csak a mintába felvett

két exportáló gyártót érintő állítólagos támogatási programokkal kapcsolatban ad válaszokat, és ezt az álláspontot erősítette meg az eljárás során.

- (197) Az eljárás során az együttműködés jelentős mértékű hiánya akadályozta a Bizottságot abban, hogy információt és bizonyítékot szerezhesen a panaszban említett programokról. A Bizottság ellenőrizte, hogy a mintába felvett exportáló gyártók nem vették igénybe e programokat. Ezért a Bizottságnak az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdésének rendelkezései szerint az aktában szereplő bizonyítékok alapján meg kellett állapítania a támogatási programok meglétét és meg kellett határozni a maradványvámot az összes többi olyan program tekintetében, amelyekre vonatkozóan a kínai kormány nem nyújtott információt, és amelyek nem álltak a mintába felvett exportáló gyártók rendelkezésére és azokat nem vették igénybe.

3.3.3.1. *Hitel-tőke konverzió*

a) *Ismertetés*

- (198) A panasz bizonyítékot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy 2000-ben számos acélgyártó vett részt hitel-tőke konverzióra irányuló ügyletekben, amelyek összesen 62,5 milliárd RMB adósságot foglaltak magukban. Állítólag az állami tulajdonban lévő acélgyártóknak az állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankok felé fennálló adósságát négy kínai vagyongazdálkodó társaság bevonásával részvénytőke fejében elengedték, ami nem piaci megfontolásokon alapult. A panasz azt állította továbbá, hogy a vagyongazdálkodó társaságokat kifejezetten azért hozták létre, hogy a kulcsfontosságú iparágakban, többek között az acélipari ágazatban megszabaduljanak a hatalmas nem teljesítő hitelektől, és hogy az állami tulajdonú vállalatok adósságait többek között adósság-részvény csere ügyletek révén átütemezzék. Mivel a kínai kormány erről a programról nem szolgáltatott információt, a Bizottság az alaprendelet 28. cikkének megfelelően az aktában szereplő információkra alapozta megállapításait (lásd a fenti (33)–(35) preambulumbekendést). Ugyanezen okból a Bizottság az alaprendelet 28. cikkét alkalmazta az alábbi (204)–(215) preambulumbekendésben ismertetett, „tőkeinjekció” és „ki nem fizetett osztalékok” programok tekintetében.

b) *A vizsgálat megállapításai*

- (199) Az e programmal kapcsolatos megállapítások a panaszban foglalt információkon alapulnak. A hitel-tőke konverzió az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerinti tőkeinjekció és/vagy hitel formájában, vagy az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerinti, elengedett vagy vissza nem fizetett adósságból származó bevételkiesés formájában megvalósuló pénzügyi támogatásnak minősül. A kormányzat ezt a pénzügyi támogatást az ügyletekben részt vevő állami szerveken – azaz a négy vagyongazdálkodó

társaságon és különböző állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankokon – keresztül biztosította (lásd a fenti (168) preambulumbekendést). A kínai kormány együttműködésének hiányában a hivatalos feljegyzésben szereplő bizonyítékok azt igazolják, hogy a vagyongazdálkodó társaságok állami szervek, mivel a kínai kormány kifejezetten azért hozta létre e társaságokat, hogy a kulcsfontosságú iparágakban, többek között az acélipari ágazatban megszabaduljanak a hatalmas nem teljesítő hitelektől, és hogy az állami tulajdonú vállalatok adósságait átütemezzék. Következésképpen úgy tekintik, hogy kormányzati hatáskört gyakorolnak.

- (200) Ezen túlmenően a panaszos meggyőző bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a hatalmas összegű adósságelengedésre nem a szokásos kereskedelmi megfontolások alapján került sor, mivel a kínai kormány nem hajtott végre olyan értékelést, amelyet általában egy magánbefektető elvégzett volna az adósság-részvény csere következtében idővel várható ésszerű megtérülési arány tekintetében. Ehelyett a panasz azt állította, hogy a kínai kormány hatalmas összegű adósságot cserélt részvénytőke fejében az acélgyártók eszközei és forrásai arányának csökkentése céljából, hogy növelje versenyképességüket, eltekintve azon kereskedelmi megfontolásoktól, amelyeket egy magánbefektető figyelembe vett volna. A Bizottság a panaszban megadott információk alapos elemzését követően – és mivel az aktában más információ nem szerepelt – arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések az alaprendelet 6. cikkének a) pontja szerinti gazdasági előny nyújtásának tekinthetők.

- (201) E támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének értelmében egyedi, mivel csak az állam által szerepeltetett, kiválasztott jogalanyokra korlátozódik, a finanszírozás megítélése pedig önkényes, és nem alkalmaznak objektív szempontokat. Ennélfogva megállapítást nyert, hogy e program az érintett termék exportáló gyártóira irányuló kiegészíthető támogatásnak minősül.

c) *A támogatás összegének kiszámítása*

- (202) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előny egyszeri és a hitel-tőke konverzió teljes összegét, azaz az elengedett adósság összegét teszi ki. Mivel a kínai kormány nem nyújtott egyéb információt e gazdasági előny értékeléséhez, a Bizottság a panaszban foglalt információkra alapozta megállapításait. Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerint az így kiszámított támogatási összeget a támogatásban részesülő vállalkozások eszközei szokásos értékcsökkenési idejének alapján kivetítették a vizsgálati időszakra. Az összeget kiigazították az ezen időszakra eső kamatok hozzáadásával annak érdekében, hogy tükrözze a gazdasági előny értékének időbeli alakulását, és így lehetővé váljon annak az összkedvezménynek a meghatározása, amelyben a

támogatásban részesülő fél a vizsgált támogatási rendszer révén részesült. Ezt a támogatási összeget az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban az érintett termék vizsgálati időszakban történő előállításának szintjén részarányosan osztják el, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

- (203) Az ilyen módon az összes nem együttműködő vállalkozásra vonatkozóan kiszámított támogatási ráta 0,05 %-ot tesz ki. A (196) és (197) preambulumbekkezdésben ismertetett okok miatt a mintába felvett és egyéb együttműködő gyártók vonatkozásában a támogatási ráta kiszámítására nem volt szükség.

3.3.3.2. Tőkeinjekciók

a) Ismertetés

- (204) A panasz állítása szerint azt a kínai kormány tőkeinjekciók segítségével éveken keresztül jelentős készpénzösszegeket biztosított az acélgyártók számára. A panasz szerint a kínai kormány (különböző állami tulajdonú jogalanyok révén) anélkül szerzett részesedést olyan vállalatokban, amelyekben már fő részvényes volt, hogy kiegészítő részvényesi jogokat szerzett volna. A panasz részleteket tartalmaz az állam irányítása alá tartozó jogalanyokat, többek között a „China International Capital Corporation”-t (CICC) és a SASAC-ot érintő egyes ügyletekről is.

b) A vizsgálat megállapításai

- (205) Mivel a kínai kormány erről a programról nem nyújtott információt (lásd a fenti (196) és (197) preambulumbekkezdést), a programmal kapcsolatos megállapítások a panaszban foglalt információkon alapulnak, megfelelő forrásokkal alátámasztva. A tőkeinjekciók az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerinti közvetlen transzfernek minősülnek. A kormányzat ezeket a pénzügyi támogatásokat az ügyletekbe bevont állami szerveken, többek között a CICC-en és a SASAC-on keresztül nyújtotta. A panasz tőkeinjekciókra vonatkozó konkrét bizonyítékot tartalmaz egy állami tulajdonú acélgyártó vállalat tekintetében, ahol a CICC fő részvényjegyzőként és a részvénykibocsátás irányítójaként lépett fel. A panaszban foglalt információk szerint a CICC 51 %-ban állami tulajdonban van, és végül is a SASAC irányítása alatt áll, amely a panaszban dokumentált konkrét ügyletekben a kínai kormánynak az állami tulajdonú acélgyártó vállalat felett ellenőrzést gyakorló szerveként lépett fel (a SASAC feladatainak elemzését lásd a fenti (64)–(66) preambulumbekkezdésben). Ezért ezeket az ügyleteket a kínai kormány az alaprendelet 2. cikkének b) pontja és a Kereskedelmi Világszervezet vonatkozó joggyakorlata szerinti közjogi szervein keresztül hajtotta végre.

- (206) E tőkeinjekciók a támogatásban részesülő vállalkozások vonatkozásában az alaprendelet 6. cikke a) pontja

értelmében gazdasági előny nyújtásának tekinthetők, mivel a magánbefektetők szokásos befektetési gyakorlatával nem egyeztethetők össze. A panasz részletesen bizonyítja, hogy az említett tőkeinjekciók nem egyeztethetők össze a magánbefektetők gyakorlatával. A panasz az említett konkrét ügyletekkel kapcsolatban először is azt mutatja ki, hogy az állami tulajdonú acélgyártó vállalat az új részvénykibocsátásban való részéért a tisztességes piaci feltételekkel össze nem egyeztethető módon túlértékelt árat fizetett, másodszor pedig a pénzeszközöket arra használta fel, hogy állami tulajdonban lévő eszközöket és tőkebefektetéseket szerezzen meg a piacinál alacsonyabb áron. A panaszból az is kiderül, hogy a kínai kormány ugyanazt az árat fizette, mint a többi befektető annak ellenére, hogy részvényei kevesebbet értek, mivel a többi részvényesnek eladott részvényekhez viszonyítva eltérő jogokkal és kilátásokkal rendelkeztek.

- (207) E támogatások az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében egyediek, mert korlátozott számú kiválasztott jogalanyok nyújtották, amelyekben részt vett a kormányzat. Ennélfogva megállapítást nyert, hogy e program az érintett termék exportáló gyártóira irányuló kiegyenlíthető támogatásnak minősül.

c) A támogatás összegének kiszámítása

- (208) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt a tőkeinjekciók összegének kell tekinteni. Mivel a kínai kormány nem nyújtott egyéb információt e gazdasági előny értékeléséhez, a Bizottság a panaszban foglalt információkra alapozta megállapításait. Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerint az így kiszámított támogatási összeget a támogatásban részesülő vállalkozások eszközei szokásos értékcsökkenési idejének alapján kivetítették a vizsgálati időszakra. Az összeget kiigazították az ezen időszakra eső kamatok hozzáadásával annak érdekében, hogy tükrözze a gazdasági előny értékének időbeli alakulását, és így lehetővé váljon annak az összkedvezménynek a meghatározása, amelyben a támogatásban részesülő fél a vizsgált támogatási rendszer révén részesült. Ezt a támogatási összeget az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban a támogatásban részesülő feleknek a vizsgálati időszak alatti össztermelési szintjén – ez a megfelelő nevező – részarányosan osztják el, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

- (209) Az ilyen módon az összes nem együttműködő vállalkozásra vonatkozóan kiszámított támogatási ráta 0,08 %-ot tesz ki. A (196) és (197) preambulumbekkezdésben ismertetett okok miatt a mintába felvett és egyéb együttműködő gyártók vonatkozásában a támogatási ráta kiszámítására nem volt szükség.

3.3.3.3. *Ki nem fizetett osztalékok*

a) *Ismertetés*

- (210) A panasz azt állítja, hogy a kínai kormány politikája szerint az állami tulajdonú vállalatoknak – többek között a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó vállalatoknak – még nyereség esetén sem kell osztalékot fizetniük a kormányzatnak mint tulajdonosuknak. Ennek következtében az állami tulajdonú acélgyártó vállalatok az e program szerint ki nem fizetett, osztalékként ki nem osztott nyereségek segítségével hatalmas befektetéseket tudnak finanszírozni.

b) *A vizsgálat megállapításai*

- (211) Mivel a kínai kormány az osztaléknak az állami tulajdonú acélgyártó vállalatok általi felosztásáról nem nyújtott információt (lásd a fenti (196) és (197) preambulumbekendést), a programmal kapcsolatos megállapítások a panaszban foglalt információkon alapulnak, megfelelő forrásokkal alátámasztva. A ki nem fizetett osztalékokat az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerint rejtett támogatásnak kell tekinteni, illetve 3. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében bevételek elengedésének abban a tekintetben, hogy a kínai kormány nem szedi be az osztalékokat, amelyet rendes körülmények között a magánbefektetőknek a részvényeik után kifizetnek. A kormányzat e rejtett támogatásokat az állami tulajdonú acélgyártó vállalatokban közvetlenül részvényekkel rendelkező jogalanyon – elvben a SASAC-on – keresztül nyújtotta. A SASAC-ra vonatkozó elemzés azt bizonyítja, hogy kormányzati feladatokat lát el (a részleteket lásd a fenti (64)–(66) preambulumbekendésben).

- (212) A ki nem fizetett osztalékok teljes összege a támogatásban részesülő állami tulajdonú acélgyártó vállalatok vonatkozásában az alaprendelet 6. cikke a) pontja értelmében gazdasági előny nyújtásának tekinthető, mivel a magánbefektetők szokásos befektetési gyakorlatával nem egyeztethető össze, akik megkövetelik a részvényeikhez rendes körülmények között kapcsolódó osztalékfelosztást. A részben magántulajdonban lévő, állami tulajdonú vállalatok esetében a gazdasági előny összege megegyezik a közöttük arányosan elosztott, ki nem fizetett osztalékok összegével.

- (213) E támogatások az alaprendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében egyediek, mert korlátozott számú kiválasztott jogalanyok nyújtották, amelyekben részt vett a kormányzat. Ennélfogva megállapítást nyert, hogy e program az érintett termék exportáló gyártóira irányuló kiegyenlíthető támogatásnak minősül.

c) *A támogatás összegének kiszámítása*

- (214) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően

számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt a ki nem fizetett osztalékok összegének kell tekinteni. Mivel a kínai kormány nem nyújtott egyéb információt a gazdasági előny értékeléséhez, a Bizottság a támogatásban részesülő felekről nyilvánosan elérhető pénzügyi információkra alapozta megállapításait. Az így kiszámított támogatási összeget az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban a támogatásban részesülő felek a vizsgálati időszak alatti teljes forgalmával részarányosan osztják el, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

- (215) Az ilyen módon az összes nem együttműködő vállalkozásra vonatkozóan kiszámított támogatási ráta 1,36 %-ot tesz ki. A (196) és (197) preambulumbekendésben ismertetett okok miatt a mintába felvett és egyéb együttműködő gyártók vonatkozásában a támogatási ráta kiszámítására nem volt szükség.

3.3.4. JÖVEDELEMADÓ- ÉS EGYÉB KÖZVETLEN ADÓPROGRAMOK

3.3.4.1. *Adópolitikai intézkedések a kutatásra és fejlesztésre fordított kiadások levonására*

- (216) Ez a program azon vállalkozásoknak biztosít gazdasági előnyt, amelyek új technológiákat, új termékeket vagy új módszereket vezetnek be a termelésben. A támogatásra jogosult vállalat a társasági adó összegét a jóváhagyott projektek tényleges költségeinek 50 %-ával csökkenthetik.

- (217) A Bizottság megjegyezte, hogy bár a kínai kormány a kérdőívre és a hiánypótlást kérő levélre adott válaszát a mintába felvett vállalatok által igénybe vett programokra korlátozta, e programokra vonatkozóan semmilyen információt nem szolgáltatott annak ellenére, hogy a mintába felvett vállalatok egyike a kérdőívre adott válaszában az e program keretében nyújtott gazdasági előnyökről számolt be. Amikor a helyszíni ellenőrzés során ismét felkérték a szükséges információk biztosítására, a kínai kormány e programmal kapcsolatban részleges kiegészítő választ adott. Az információ késői szolgáltatása ellenére az ellenőrző csoport több kérdéssel kapcsolatban is pontosításokat kért (lásd az alábbi (219) preambulumbekendést), ezeket azonban nem biztosították. Ennek következtében a Bizottságnak az elérhető legjobb tényekre kellett alapoznia megállapításait.

a) *Jogalap*

- (218) Ezt a programot a Kínai Népköztársaság vállalkozások adózásáról szóló törvénye (a Kínai Népköztársaság elnökének 2008. január 1-jétől hatályos 63. sz. határozata) 30. cikkének (1) bekezdése, a Kínai Népköztársaság vállalkozások adózásáról szóló törvénye végrehajtási rendeleteinek 95. cikke, (a Kínai Népköztársaság Államtanácsának 512. sz. rendelete) és a kiemelt területekre vonatkozó útmutató (Guide to Key Fields, 6. sz. értesítés,

2007) kedvezményes adóztatás formájában biztosítja. A kínai kormány az eljárás során az 512. sz. rendeletet és 6. sz. értesítést nem bocsátotta rendelkezésre.

b) Jogosultság

- (219) A fent említettek szerint a kínai kormány a kérdőívre és a hiánypótlást kérő levélre adott válaszában e programra vonatkozóan semmilyen lényeges információt nem szolgáltatott. A helyszíni ellenőrzés során a kínai kormány által benyújtott dokumentum megállapítja, hogy csak „a vállalatoknál új technológia, új termékek és új készségek fejlesztése kapcsán felmerülő kutatási és fejlesztési költségek” számolhatók el a megadóztatható bevételben levonás céljából. A kínai kormány azonban nem fejtette ki az „új technológia”, „új termékek” és „új készségek” kifejezések jelentését. A Bizottság a Zhejiang Huadong ellenőrzése során törekedett az említett kifejezések pontos jelentésének megállapítására, de a vállalat nem tudott konkrét magyarázattal szolgálni és azt válaszolta, hogy ezek csupán általános kifejezések.
- (220) A bevont finompapírral kapcsolatos vizsgálat során azonban megállapítást nyert, hogy ez ebben a programban való részvételre – a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság által közzétett jelenlegi fejlesztési prioritások alapján – kizárólag az elsődleges állami támogatásban részesülő új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok K+F projektjei, illetve a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének kiemelt területeire vonatkozó útmutatóban felsorolt projektek jogosultak⁽⁶⁴⁾. Mivel az eljárás során nem szolgáltatott olyan új releváns információt, amely megcáfolná ezt a következtetést, megállapítást nyert, hogy ez a program általánosságban nem elérhető, mivel csak a kiválasztott iparágak/vállalatok/projektek jogosultak támogatásra.
- #### c) Gyakorlati végrehajtás
- (221) A kínai kormány válasza szerint azon vállalatoknak, amelyek ezt az adókedvezményt igénybe akarják venni, társaságiadó-bevallást és „egyéb vonatkozó dokumentumokat” kell benyújtaniuk az adóhatóságnak, de a válasz nem határozza meg pontosan, melyek ezek az egyéb vonatkozó dokumentumok. A bevont finompapírral kapcsolatos vizsgálat azonban megállapította, hogy azoknak a vállalatoknak, amelyek az e rendszer által nyújtott gazdasági előnyben kívánnak részesülni, a K+F projektekkel kapcsolatban részletes információkat kell benyújtaniuk a helyi Tudományos és Technológiai Hivatalhoz, és a jóváhagyásról szóló értesítést csak a vizsgálatot követően állítja ki az adóhivatal. A jóváhagyást követően a társasági adó összegét a jóváhagyott projektek tényleges költségeinek 50 %-ával csökkentik⁽⁶⁵⁾.

d) A vizsgálat megállapításai

- (222) A vizsgálati időszak során egyetlen együttműködő exportáló gyártó, a Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co. Ltd vett részt ebben a programban. Mivel a kínai kormány nem működött együtt, és mivel a programmal kapcsolatban késve és hiányos választ adott, nem lehetett megállapítani azt a jelentkezési és jóváhagyási eljárást, amelyet a programban részt vevő vállalatoknak vállalniuk kell. A fent megállapítottaknak megfelelően a Bizottságnak részben a bevont finompapírral kapcsolatos vizsgálat során megállapított tényekre kellett támaszkodnia.

e) Következtetés

- (223) A programot – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – kormányzati bevétel elengedése formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.
- (224) A kínai kormányt felkérték, hogy az e rendszerből származó gazdasági előny megszerzésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a támogatás felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány a kérdőívre és a hiánypótlást kérő levélre adott válaszában nem szolgáltatott ilyen információt. Ezen túlmenően a helyszíni ellenőrző látogatás során ezzel kapcsolatban szolgáltatott információ a bevont finompapírral kapcsolatos vizsgálatban szereplő vállalatok által alkalmazott ugyanezen rendszerre vonatkozó megállapítások vonatkozásában a jelek szerint hiányos. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia. A legmegfelelőbb adatokat a bevont finompapírral kapcsolatos vizsgálat megállapításai tartalmazzák.

- (225) Ez a támogatási program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel maga a jogszabály, amely szerint a támogatást nyújtó hatóság működik, a programhoz való hozzáférést kizárólag a „támogatott” kategóriába tartozó vállalatokra és iparágakra, például a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó ágazatra korlátozza. Ezenfelül úgy tűnik, hogy a jogosultság korlátozására nincsenek objektív szempontok és olyan egyértelmű bizonyíték, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság – az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint – automatikus. A Bizottság megjegyzi, hogy a kínai kormány együttműködésének hiánya az ilyen objektív szempontok meglétének megállapítását nem tette lehetővé a Bizottság számára.

- (226) Ennek megfelelően ezt a támogatást kiegészíthetőnek kell tekinteni.

⁽⁶⁴⁾ A Tanács 452/2011/EU végrehajtási rendeletének 116. cikke.

⁽⁶⁵⁾ A Tanács 452/2011/EU végrehajtási rendeletének 117. cikke.

f) A támogatás összegének kiszámítása

- (227) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy a szokásos adókulcsnak megfelelően fizetendő adó teljes összegéből levonták a jóváhagyott projektek tényleges K+F költségeinek 50 %-ával csökkentett befizetett összeget. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.
- (228) A mintába felvett együttműködő gyártók közül csak egy, a Huadong-vállalatcsoport vett részt ebben a programban. A Huadong-csoport vonatkozásában megállapított támogatási ráta 0,19 %.
- (229) A mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra megállapított támogatási ráta súlyozott átlaga 0,09 %.
- (230) Az együttműködés csekély mértéke miatt az összes nem együttműködő vállalatra vonatkozó támogatási rátát az e rendszer tekintetében a mintába felvett együttműködő vállalatok esetében megállapított legmagasabb szintű támogatási rátában, azaz 0,19 %-ban határozták meg.

3.3.4.2. Adókedvezmények a közép-nyugati régiók számára

- (231) Ez a program a közép-nyugati régiókban található vállalatok számára biztosít gazdasági előnyt. A támogatásra jogosult vállalatokra a Kínában rendszerint alkalmazandó 25 %-os adókulcs helyett 15 %-os kedvezményes társaságiadó-kulcs vonatkozik.
- (232) A Bizottság felkérte a kínai kormányt arra, hogy nyújtson információt a programról a kérdőívben, a hiánypótlást kérő levélben, majd a helyszíni ellenőrző látogatás során ismét. A kérdőívre és a hiánypótlást kérő levélre adott válaszaiban a kínai kormány egyetlen kérdésre sem válaszolt, és kijelentette, hogy ez a program már nem érvényes, mivel 2010. december 31-én lejárt, és azt is állította, hogy a mintába felvett vállalatok közül egyik sem vett részt a programban a vizsgálati időszak alatt. Ez azonban ellentétben állt az egyik exportáló gyártó (a Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd) válaszaival és az e vállalatnál tett helyszíni ellenőrző látogatás során gyűjtött bizonyítékokkal.

a) Jogalap

- (233) Ezt a programot kedvezményes adóztatás formájában biztosítja a Pénzügyminisztérium, az Általános Adóhivatal és az Általános Vámhivatal által kiadott, 2001. január 1-jétől hatályos, a nyugati régió fejlesztésére irányuló kedvező adópolitikai intézkedésekről szóló értesítés, amelyet a Pénzügyminisztérium, az Általános Adóhivatal és az Általános Vámhivatal által kiadott, 2011. január 1-jétől hatályos, a nyugati fejlesztési stratégia adópolitikai intézkedéseinek további végrehajtásáról szóló értesítés frissített, és amely 2020. december 31-ig kiterjeszti a program érvényességét.

b) Jogosultság

- (234) A Bizottság megállapította, hogy a kínai kormány a programmal kapcsolatban egyetlen kérdésre sem válaszolt a kérdőívre, a hiánypótlást kérő levélre adott válaszában, illetve a helyszíni ellenőrzés során. A nyugati régió fejlesztésére irányuló kedvező adópolitikai intézkedésekről szóló értesítés szerint azonban ez a kedvezményes adóztatás a nyugati régió támogatott besorolású vállatai által vehető igénybe (a „támogatott” besorolás az iparágak jegyzékében ismertetettek szerint a teljes bevétel legalább 70 %-ára vonatkozó fő üzleti könyveléssel rendelkező vállalatokra vonatkozik, az állam támogatja a terméket és technológiákat). A Chongqing Wanda helyszíni ellenőrzése során a vállalat megerősítette, hogy a kedvezményes adókulcs alkalmazásának az az oka, hogy a nyugati és a középső régió támogatott besorolású iparágai közé tartozik.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (235) Sem a kínai kormány, sem a Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd nem nyújtott információt a program működéséről és igazgatásáról. Az Államtanácsnak a Kína kiterjedt nyugati régiói fejlesztésének végrehajtására vonatkozó politikai intézkedésekről szóló körlevele szerint a szokásos 25 %-os adókulcs 15 %-os kedvezményes adókulcsra való csökkentéséhez a tartományi szintű népi kormány jóváhagyása szükséges. A társaság éves társaságiadó-bevallásában a levont (elengedett) társaságiadó összege a 28. tételnél szerepel (levont adó).

d) A vizsgálat megállapításai

- (236) A vizsgálati időszak során csak egyetlen együttműködő exportáló gyártó, a Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd vett részt ebben a programban. Mivel a kínai kormány nem működött együtt, nehéz megállapítani a jelentkezési és jóváhagyási eljárást, amelyet a programban részt vevő vállalatoknak vállalniuk kell. A Bizottságnak a program jogalapját képező benyújtott dokumentumok alapján kellett levonnia saját következtetéseit anélkül, hogy magyarázatokat tudott volna kérni a kínai kormánytól.

e) Következtetés

- (237) A programot – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – kormányzati bevétel elengedése formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.
- (238) A kínai kormányt felkérték, hogy az e programból származó gazdasági előny megszerzésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a támogatás felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.
- (239) Ez a támogatási program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja és 4. cikkének (2) bekezdése értelmében egyedi, mivel maga a jogszabály, amely szerint a támogatást nyújtó hatóság működik, a programhoz való hozzáférést kizárólag a „támogatott” kategóriába tartozó vállalatokra és iparágakra, például a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó ágazatra, ezenkívül Kína bizonyos régióiban található vállalatokra és iparágakra korlátozza. Ezenfelül úgy tűnik, hogy a jogosultság korlátozására nincsenek objektív szempontok és olyan egyértelmű bizonyíték, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság – az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint – automatikus. A Bizottság megjegyzi, hogy a kínai kormány együttműködésének hiánya az ilyen objektív szempontok meglétének megállapítását nem tette lehetővé a Bizottság számára.
- (240) Ennek megfelelően ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

f) A támogatás összegének kiszámítása

- (241) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy a szokásos társaságiadó-kulcsnak megfelelően fizetendő adó teljes összegéből levonták a kedvezményes adókulcs alapján eddig befizetett összeget. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

- (242) A Panhua-csoport vonatkozásában megállapított támogatási ráta 0,03 %.
- (243) A mintában nem szereplő együttműködő vállalatokra megállapított támogatási ráta súlyozott átlaga 0,02 %.
- (244) Az együttműködés csekély mértéke miatt az összes nem együttműködő vállalatra vonatkozó támogatási rátát az e rendszer tekintetében a mintába felvett együttműködő vállalatokkal kapcsolatban álló jogalany esetében megállapított legmagasabb szintű támogatási rátában, azaz 0,04 %-ban határozták meg.

3.3.5. EGYÉB TÁRSASÁGIADÓ-PROGRAMOK, AMELYEKRE VONATKOZÓAN A KÍNAI KORMÁNY EGYÁLTALÁN NEM ADOTT VÁLASZT, VAGY NEM KIELÉGÍTŐ VÁLASZT ADOTT

- (245) A panasz számos, állítólagos támogatási programról tartalmazott részleteket a mintában nem szereplő és/vagy a vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártók vonatkozásában. A Bizottság arra kérte a kínai kormányt, hogy az eredeti és a kiegészítő kérdőívekben szolgáltatson információt e programokról, majd ezt követően elegendő lehetőséget biztosított a kínai kormány számára, hogy e programokra vonatkozóan megküldje válaszait. A kínai kormány arra az álláspontra helyezkedett, hogy csak a mintába felvett két exportáló gyártót érintő állítólagos támogatási programokkal kapcsolatban ad válaszokat, és ezt az álláspontot erősítette meg az eljárás során. A kínai kormány azonban e programok közül néhányra vonatkozóan arra utaló információt és bizonyítékot nyújtott be, hogy a programok befejeződtek és a vizsgálati időszak alatt már nem voltak érvényben. A Bizottság ezt a kínai kormány által benyújtott bizonyítékot figyelembe vette megállapításaiban.
- (246) A kínai kormány az összes többi program vonatkozásában nem nyújtott be információt vagy bizonyítékot. Az eljárás során az együttműködés jelentős mértékű hiánya akadályozta a Bizottságot abban, hogy az exportáló gyártóktól információt és bizonyítékot szerezhesen a panaszban foglalt programokról. A Bizottság megerősítette, hogy a mintába felvett exportáló gyártók nem voltak jogosultak e programokra vagy nem vették ezeket igénybe (főleg azért, mert magántulajdonban lévők vagy a program alkalmazási körén kívül esnek, vagy viszonylag kis méretűek). Ezért a Bizottságnak az alaprendelet 28. cikke (1) bekezdésének rendelkezései szerint az aktában szereplő bizonyítékok alapján meg kellett állapítania a program meglétét és meg kellett határoznia a maradványvámot az összes többi olyan program tekintetében, amelyekre vonatkozóan a kínai kormány nem nyújtott információt, és amelyek nem álltak a mintába felvett exportáló gyártók rendelkezésére vagy azokat nem vették igénybe.

3.3.5.1. Társaságiadó-jóváírás belföldön előállított berendezések vásárlásakor

a) Ismertetés

- (247) E program lehetővé teszi a vállalatok számára, hogy adójóváírást igényeljenek a belföldön gyártott berendezések vásárlásakor, ha a projekt összhangban áll a kínai kormány iparpolitikai iránymutatásaival. A belföldön gyártott berendezések beszerzési árának maximum 40 %-át kitevő adójóváírás az előző évi adókötelezettség fokozatos növekedésére alkalmazható.

b) Jögalap

- (248) A program jögalapját az 1999. július 1-jei, a vállalkozások a technológia megújítására irányuló projektek esetében a belföldön előállított berendezésekbe történő befektetésekkel kapcsolatos társaságiadó-jóváírásra vonatkozó átmeneti intézkedések, valamint a Központi Adóigazgatóságnak a társaságiadó-levonás végrehajtásának beszüntetéséről és a vállalatok belföldön gyártott berendezésekbe történő befektetésire vonatkozó mentesítési politikáról szóló, 2008. január 1-jétől hatályos (2008. évi) 52. sz. értesítése képezi.

c) Az együttműködés hiánya

- (249) A kínai kormány azt válaszolta, hogy ez a program az említett 52. sz. értesítés értelmében 2008 januárjával befejeződött, és hogy legjobb tudomása szerint nem lépett helyébe másik program. A Bizottság arra kérte a kínai kormányt, hogy szolgáltatson vonatkozó kiegészítő információt, azaz adja meg a gazdasági előny fokozatos kivezetésére vonatkozó ütemezés részleteit. A kínai kormány nem biztosította ezt az információt és válaszát a szerves bevonatú acéltermékek összes gyártójára vonatkozó tényleges gazdasági előnyre korlátozta azáltal, hogy pusztán a mintába felvett gyártók kérdőívre adott válaszaire hivatkozott. A Bizottság már kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt arra kérte a kínai kormányt, hogy ne csak a mintába felvett gyártókra, hanem szerves bevonatú acéltermékek összes gyártójára vonatkozóan nyújtson információt (lásd a fenti (34) és (35) preambulumbefektetést). Továbbá a kínai kormány a mintába felvett gyártók tekintetében sem szolgáltatott információt, mivel pusztán a válaszaikra hivatkozott. A Bizottság véleménye szerint nem elegendő a program befejezésére vonatkozóan bizonyítékot szolgáltatni anélkül, hogy a program szerinti tényleges gazdasági előnyök fokozatos kivezetésével és a potenciális helyettesítő programokkal kapcsolatban további bizonyítékot nyújtana. E program vonatkozásában az egy adott évben felhalmozódott adóelőny (azaz adójóváírás) ténylegesen egy másik adóévben használható fel, így a gazdasági előny kiterjedhet a program érvényességi idején túlra még akkor is, ha a program közben befejeződött. Más „befelejeződött” adóprogramokról kiderült, hogy hivatalos lejáratuk után még néhány évig továbbra is gazdasági előnyt nyújtanak.

Az is előfordulhat, hogy lehetőség van a szokatlanul nagy összegű gazdasági előny időbeli elosztására. Mivel a kínai kormány ezzel kapcsolatban nem nyújtott információt, a Bizottság az alaprendelet 28. cikkének megfelelően az aktában (ebben az esetben a panaszban) foglalt információkra alapozza megállapításait.

d) A vizsgálat megállapításai

- (250) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében támogatásnak minősül, mivel a kínai kormány által bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi támogatást foglal magában. Ez a program az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében az adómegahtakarítás összegének megfelelő gazdasági előnyt nyújt a támogatásban részesülő feleknek. Ez a támogatás az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében egyedi, mivel az adómegahtakarítás a hazai áruk használatának az importárúk használatával szemben történő előnyben részesítésétől függ.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (251) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Mivel az uniós intézmények ezt a programot szubvencióellenes eljárás keretében még nem vizsgálták, valamint másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrás az Egyesült Államok hatóságai által hozott, összehasonlítható határozat volt. Amennyiben a támogatás összegének meghatározása más vizsgálatok megállapításai alapján történik, e rendelet figyelembe veszi többek között, hogy történt-e jelentős változás a szóban forgó programban, és idővel esetlegesen csökkent-e a támogatás összege. Megjegyzendő, hogy az ismétlődő támogatások összege általában ily módon nem csökken. Ilyen változások és a támogatási összeg csökkenésének hiányában, ebben az esetben a támogatás összegeként a szóban forgó vizsgálat alapján megállapított eredeti mértéket alkalmazzák.

- (252) A vizsgálati időszakban az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,38 %, amely a kör alakú minőségi szénacél csővezetékekről szóló, 2008. november 17-i amerikai határozati feljegyzés szerint az erre a programra megállapított ráta (26. oldal) (Szövetségi Közlöny, 73. kötet, 227. szám, 2008. november 24., 70961. oldal). Az Egyesült Államok hatóságai által lefolytatott vizsgálatokkal

kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az adóprogramokból eredő gazdasági előny összegének kiszámításához alkalmazott módszer lényegében megegyezik az Unió által alkalmazott módszerrel ⁽⁶⁶⁾.

3.3.5.2. *Kedvezményes adópolitika az új, illetve csúcstechnológiát alkalmazónak minősülő vállalatok részére*

a) Leírás

- (253) Ez a program az új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok tanúsítványára (Certificate of High and New Technology Enterprise) pályázó vállalatoknak a szokásos 25 %-os társasági adó helyett 15 %-os csökkentett társaságiadó-fizetést tesz lehetővé. Ezt a programot mind a bevont finompapírra vonatkozó uniós vizsgálat, mind pedig az Egyesült Államok hatóságai kiegyenlíthetőnek minősítették ⁽⁶⁷⁾.

b) Jegalap

- (254) Ennek a programnak a jogalapja a Kínai Népköztársaság vállalatok adózásáról szóló (2007. március 16-án közzétett 63. számú) törvényének 28. cikke, az új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok meghatározására vonatkozó közigazgatási intézkedések és a Központi Adóigazgatóság új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok társaságiadó-fizetésével kapcsolatos kérdésekre vonatkozó közleménye (Guo Shui Han [2008], 985. sz.).

c) Az együttműködés hiánya

- (255) A kínai kormány válaszában kijelentette, hogy a vizsgálati időszakban a mintába felvett vállalatok egyike sem vette igénybe ezt a programot, és az e program alapján esetlegesen szerzett gazdasági előnyökkel kapcsolatos információk tekintetében a mintába felvett gyártók válaszaira hivatkozott. A Bizottság hivatkozik a fentiekben kifejtett érvekre azzal kapcsolatban, hogy a kínai kormányt arra kérte, hogy ne csak a mintába felvett exportőrökre vonatkozó, hanem teljes körű választ adjon (a fenti (34)–(35) preambulumbekkezdés). A Bizottság ezért az erre a programra vonatkozó megállapításait az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló információkra (ebben az esetben a bevont finompapírra vonatkozó megállapításokra és a panaszra) alapozza.

d) A vizsgálat megállapításai

- (256) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében támogatásnak minősül, mivel a kínai kormány által bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi támogatást foglal magában. Az

alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a támogatásban részesülő fél számára nyújtott gazdasági előny a program által biztosított adómentekelés összegének felel meg. Ez a támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel az a „támogatott” kategóriába tartozó, bizonyos vállalatokra és iparágakra, például az acéliparban működő vállalatokra korlátozódik. Ezenkívül a programra való jogosultságra vonatkozóan nincsenek jogszabályban megállapított vagy a támogatást nyújtó hatóság által meghatározott objektív kritériumok, és ez a jogosultság az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdése b) pontja szerint nem automatikus.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (257) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felekre átruházott gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy a szokásos adókulcsnak megfelelően fizetendő adó teljes összegéből levonták a kedvezményes adókulcs alapján eddig befizetett összeget. Mivel ennek a gazdasági előnynek az értékelésére vonatkozóan nem állnak rendelkezésre információk, és az uniós intézmények ezt a programot egy korábbi szubvencióellenes eljárás keretében már vizsgálták, az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrás a Kínai Népköztársaságból származó bevont finompapír behozatalára vonatkozó végleges szubvencióellenes vám kivetéséről szóló, 2011. május 6-i 452/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet ⁽⁶⁸⁾ keretében az ezzel a programmal kapcsolatban végzett, a fenti (252) preambulumbekkezdésben említettek szerint szükség esetén megfelelő módon kiigazított értékelés.

- (258) Az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,9 %, amely az előző preambulumbekkezdésben említett rendeletben az erre a programra meghatározott ráták számtani átlaga.

3.3.5.3. *Társaságiadó-kedvezmények az erőforrások átfogó kihasználása iránt elkötelezett vállalatok számára (különleges nyersanyagok)*

a) Leírás

- (259) Ez az adóprogram lehetővé teszi, hogy azok a vállalatok, amelyek az erőforrások átfogó kihasználása iránt elkötelezett vállalatok számára nyújtott társaságiadó-kedvezmények katalógusában felsorolt anyagokat fő nyersanyagként használják, és amelyek az ugyanabban a katalógusban felsorolt termékeket a vonatkozó nemzeti és nemzetközi szabványoknak megfelelően állítják elő, az így megszerzett jövedelmüket összjövedelmükben 90 %-ra csökkentett adókulccsal szerepeltethetik. A társasági adó kiszámításánál tehát a vállalatok jövedelmük 10 %-át levonhatják. Ezt a mentességet 5 évre biztosítják.

⁽⁶⁶⁾ A támogatási összeg kiszámításához alkalmazott módszer leírása a kör alakú minőségi szénacél csővezetékekről szóló, 2008. november 17-i amerikai határozati feljegyzés 25. és 26. oldalán található (Szövetségi Közlöny, 73. kötet, 227. szám, 2008. november 24., 70961. oldal).

⁽⁶⁷⁾ A Kínai Népköztársaságból származó egyes acélkerekek, Előzetes megerősítő határozat kiegyenlítő vámról, 2011. szeptember 6., Az Amerikai Egyesült Államok Szövetségi Közlönye, dokumentum-szám: 2011-22720.

⁽⁶⁸⁾ HL L 128., 2011.5.14., 18. o.

b) Jogalap

- (260) Ennek a programnak a jogalapját a következők képezik: a Kínai Népköztársaság vállalatok adózásáról szóló törvényének 33. cikke, a Kínai Népköztársaság vállalatok adózásáról szóló törvénye államtanácsi végrehajtási rendeleteinek 99. cikke, valamint az erőforrások átfogó kihasználása iránt elkötelezett vállalatok számára nyújtott társaságiadó-kedvezmények katalógusa.

c) Az együttműködés hiánya

- (261) A kínai kormány kijelentette, hogy a vizsgálati időszakban a mintába felvett vállalatok egyike sem vette igénybe ezt a programot, és az e program alapján esetlegesen szerzett gazdasági előnyökkel kapcsolatos információk tekintetében a mintába felvett gyártók válaszaiba hivatkozott. A Bizottság hivatkozik a fentiekben kifejtett érvekre azzal kapcsolatban, hogy a kínai kormányt arra kérték, hogy ne csak a mintába felvett exportőrökre vonatkozó, hanem teljes körű választ adjon (a fenti (34)–(35) preambulumbekzdés). A Bizottság ezért az erre a programra vonatkozó megállapításait az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló információkra (ebben az esetben a panaszra) alapozza.

d) A vizsgálat megállapításai

- (262) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében támogatásnak minősül, mivel a kínai kormány által bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi támogatást foglal magában. A program az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében az adómegahtakarítás összegének megfelelő gazdasági előnyt nyújt a támogatásban részesülő félnek. Ez a támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel csak bizonyos vállalatokra korlátozódik, amelyek az *adókedvezményeket tartalmazó*, fent említett katalógusban felsorolt termékek előállításához elsődleges nyersanyagként az ebben a katalógusban felsorolt erőforrásokat használják.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (263) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felekre átruházott gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy a szokásos adókulcsnak megfelelően fizetendő adó teljes összegéből levonták a kedvezményes adókulcs alapján eddig befizetett összeget. Más információ hiányában ennek a gazdasági előnynek az értékeléséhez a Bizottság megállapításait a panaszban foglalt információkra alapozta. Az így kiszámított támogatási összeget az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották a támogatásban részesülő felek vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mint megfelelő nevezővel, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a

gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

- (264) Az így megállapított támogatási ráta az összes nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,01 %.

3.3.5.4. *Adójóváírás különleges berendezések vásárlására*

a) Leírás

- (265) Ez a program lehetővé teszi, hogy a vállalatok a környezetvédelemhez, az energia- és víztakarékossághoz, valamint a termelésbiztonsághoz használt különleges berendezések beszerzési költségének 10 %-át leírják a vásárlás évében fizetendő társasági adóból. A befektetett összeg 10 %-ának fennmaradó részét a következő 5 évre tovább lehet vinni.

b) Jogalap

- (266) Ennek a programnak a jogalapját a következők képezik: a Kínai Népköztársaság vállalatok adózásáról szóló törvényének 34. cikke, a Kínai Népköztársaság vállalatok adózásáról szóló törvénye államtanácsi végrehajtási rendeleteinek 100. cikke.

c) Az együttműködés hiánya

- (267) A kínai kormány válaszában kijelentette, hogy a vizsgálati időszakban a mintába felvett vállalatok egyike sem vette igénybe ezt a programot, és az e program alapján esetlegesen szerzett gazdasági előnyökkel kapcsolatos információk tekintetében a mintába felvett gyártók válaszaiba hivatkozott. A Bizottság hivatkozik a fentiekben kifejtett érvekre azzal kapcsolatban, hogy a kínai kormányt arra kérték, hogy ne csak a mintába felvett exportőrökre vonatkozó, hanem teljes körű választ adjon (a fenti (34)–(35) preambulumbekzdés). A Bizottság ezért az erre a programra vonatkozó megállapításait az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló információkra alapozza.

d) A vizsgálat megállapításai

- (268) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében támogatásnak minősül, mivel a kínai kormány által bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi támogatást foglal magában. A program az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében az adómegahtakarítás összegének megfelelő gazdasági előnyt nyújt a támogatásban részesülő félnek.
- (269) A program egyedi jellege tekintetében a Bizottság úgy véli, hogy további megállapítások megtételéhez és így a program egyedi jellegének végleges megállapításához kevés információ áll rendelkezésére. A Bizottság ezért részletesebben nem értékelte a programot.

3.3.5.5. Az északkeleti régió vállalataira vonatkozó kedvezményes társaságiadó-politika

a) Leírás

- (270) Ez a program lehetővé teszi, hogy az északkeleti régióban (többek között Liaoning, Jilin és Heilongjiang tartományban, valamint Dalian önkormányzatának területén) található vállalatok először is adózási célból legfeljebb 40 %-kal csökkentsék a befektetett eszközök értékcsökkenési időtartamát, növelve ezáltal a társasági adóból levonható éves értékcsökkenés összegét, másodsor pedig adózási célból legfeljebb 40 %-kal csökkentsék az immateriális javak értékcsökkenési időtartamát, ami nagyobb éves levonást eredményez. A Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság által kiadott dokumentum szerint bizonyos meghatározott ágazatok, például a kohászati ágazatban tevékenykedő társaságiadó-alanyok a befektetett eszközök beszerzésével összefüggésben más hea-, forrásadó- és társaságiadó-kedvezményekben is részesülhetnek.

b) Jogalap

- (271) Ennek a programnak a jogalapját a következők képezik: az Északkeleti régió iparterület vállalatainak újjáfejlesztésére irányuló kedvezményes társaságiadó-politikák (Cais-hui, 153. sz., 2004. szeptember 20.), a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság közleménye az eszközök értékcsökkenési leírásáról és az értékcsökkenési politika végrehajtásáról az északkeleti régió iparterületen (Caishui, 17. sz., 2005. február 2.) A kínai kormány benyújtotta az e program 2008. január 1-jén történő megszüntetését igazoló jogalapot, nevezetesen a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság 2008. évi 1. sz. közleményét a társasági adóra vonatkozó több kedvezményes politikáról.

c) Az együttműködés hiánya

- (272) A kínai kormány az e program alapján esetlegesen szerzett gazdasági előnyökkel kapcsolatos információk tekintetében a program megszüntetését igazoló, fent említett jogalap benyújtása mellett mindössze a mintába felvett gyártók válaszaire hivatkozott. A Bizottság hivatkozik a fentiekben kifejtett érvekre azzal kapcsolatban, hogy a kínai kormányt arra kérték, hogy ne csak a mintába felvett exportőrökre vonatkozó, hanem teljes körű választ adjon (a fenti (34)–(35) preambulumbekkezdés). Ezenkívül a Bizottság megjegyzi, hogy mivel ez a program olyan befektetett eszközök beszerzéséhez kapcsolódó támogatásokat tartalmaz, amelyek több év alatt kerülhetnek amortizálásra, és a kínai kormány nem bocsátott rendelkezésre részletes információkat sem az e program alapján szerzett gazdasági előnyök fokozatos megszüntetéséről, sem azokról a gazdasági előnyökről, amelyekre korábban szereztek jogosultságot, de még nem szűntek meg teljesen, a Bizottság úgy határozott, hogy az erre a programra vonatkozó megállapításait az alprendelet 28. cikkével

összhangban a rendelkezésre álló információkra (ebben az esetben a panaszra és az Egyesült Államok vonatkozó megállapításaira) alapozza.

d) A vizsgálat megállapításai

- (273) Ez a program az alprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a kínai kormány által bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi támogatásnak minősül. Az alprendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti gazdasági előny annak az adómentesítésnek az összegével egyezik meg, amelyet a jogosult vállalatok a befektetett eszközök beszerzéséhez kapcsolódó gyorsított értékcsökkenési leírás és amortizációs költségek levonásával érnek el. Ez a támogatás az alprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében egyedi, mivel az kijelölt földrajzi térségben, azaz az északkeleti régióban található vállalatokra korlátozódik.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (274) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felekre átruházott gazdasági előny az érintett eszközökre vonatkozóan a rendes értékcsökkenési szabályok alapján a vizsgálati időszakban fizetendő adó és a gyorsított értékcsökkenés szerint ténylegesen fizetett összeg közötti különbség. Mivel az uniós intézmények ezt a programot szubvencióellenes eljárás keretében még nem vizsgálták, valamint másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrás az Egyesült Államok hatóságai által hozott, összehasonlítható határozat volt (a program jellegének hasonlósága alapján⁽⁶⁹⁾). A fenti (252) preambulumbekkezdésben említettek szerint, amennyiben a támogatás összegének meghatározása más vizsgálatok megállapításai alapján történik, e rendelet figyelembe veszi többek között, hogy történt-e jelentős változás a szóban forgó programban, és idővel esetlegesen csökkent-e a támogatás összege. Megjegyzendő, hogy az ismétlődő támogatások összege általában ily módon nem csökken. Ilyen változások és a támogatási összeg csökkenésének hiányában, ebben az esetben a támogatás összegeként a szóban forgó vizsgálat alapján megállapított eredeti mértéket alkalmazzák.

- (275) A vizsgálati időszakban az így megállapított támogatási ráta ennek a programnak az esetében valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,08 %, amely a dróthálókról szóló, 2010. június 3-i amerikai határozati feljegyzés szerint a „Liaoningben belüli kijelölt földrajzi térségek befektetőinek nyújtott társaságiadó-mentességet” biztosító programra megállapított ráta (25. oldal) (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 111. szám, 2010. június 10.,

⁽⁶⁹⁾ Mindkét program ugyanazon földrajzi térség hasonló kedvezményes társasági adóztatására vonatkozik.

32902. oldal). Az Egyesült Államok hatóságai által lefolytatott vizsgálatokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az adóprogramokból eredő gazdasági előny összegének kiszámításához alkalmazott módszer lényegében megegyezik az Unió által alkalmazott módszerrel ⁽⁷⁰⁾.

3.3.5.6. A hazai technológia megújításába történő befektetés esetén biztosított társaságiadó-mentesség

a) Jögalap

- (276) E program jogalapja a Központi Adóigazgatóság által 2000. január 17-én 13. sz. alatt elfogadott Társaságiadó-ellenőrzés hazai berendezések technológiai átalakításába történő beruházások hitelgazdálkodása és a Kiemelt nemzeti technológiafejlesztési projektek igazgatására vonatkozó intézkedések közzétételéről és terjesztéséről szóló közlemény.

b) A vizsgálat megállapításai

- (277) A kínai kormány válaszában kifejtette, hogy ezt a programot a Központi Adóigazgatóság a vállalatok belföldi gyártmányú berendezések beszerzésével megvalósuló beruházásaival kapcsolatos társaságiadó-levonás és mentességi politika végrehajtásának leállításáról szóló, 2008. évi 52. sz. központi adóhatósági közleménnyel 2008. január 1-jei hatállyal megszüntette. Mivel ez a program olyan ismétlődő adókedvezményeket nyújt, amelyeket 2008-ban megszüntettek, és nincs bizonyíték arra, hogy a vizsgálati időszakban továbbra is nyújtott olyan gazdasági előnyöket, amelyekre korábban szereztek jogosultságot, a Bizottság megállapítja, hogy ez a program nem kiegészíthető.

3.3.5.7. Különböző helyi adókedvezmények

a) Leírás

- (278) A panasz számos olyan adókedvezményt sorol fel, amelyek az általában alkalmazandó 25 %-os társasági adóval szemben több tartományban (azaz Shandon, Chongqing önkormányzata, Guangxi régió Zhuang, központi és nyugati régiók) 15 %-os csökkentett társasági adó formájában állnak rendelkezésre.

b) Jögalap

- (279) A panasz megnevezi a shandoni adókedvezmény – nevezetesen a Földrajzi fekvésen (Zhejiang és Shandon tartomány) alapuló csökkentett társasági adók – jogalapját: a Kínai Népköztársaság külföldi tőkével működő

vállalatok és külföldi vállalatok társasági adójáról szóló, 1991. április 9-én elfogadott, 45. számú törvényének 7. cikke.

c) Az együttműködés hiánya

- (280) A kínai kormány egyszerűen kijelentette, hogy a vizsgálati időszakban a mintába felvett vállalatok egyike sem vette igénybe ezt a programot, és az általuk esetlegesen szerzett gazdasági előnyökkel kapcsolatos információk tekintetében a mintába felvett vállalatok válaszaival hivatkozott. A Bizottság a kínai kormánynak a teljes körű válaszadásra vonatkozó kötelezettségével kapcsolatos érveken túl (lásd a fenti (34)–(35) preambulumbekendést) megjegyzi, hogy az egyik együttműködő exportőr az ebben a szakaszban felsorolt alacsonyabb adókulcsok közül legalább egyben részesült (lásd a fenti (231) és az azt követő preambulumbekendést). A Bizottság ezért az erre a programra vonatkozó értékelésnél az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló információkra (ebben az esetben a panaszra és az Egyesült Államok vonatkozó megállapításaira) támaszkodik.

d) A vizsgálat megállapításai

- (281) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a kínai kormány által bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi támogatásnak minősül. Ez az ismétlődő gazdasági előny az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében az alacsonyabb társasági adó révén elért adómentekítés összegének felel meg. A program az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében egyedi, mivel kijelölt földrajzi térségekben található vállalatokra korlátozódik.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (282) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felekre átruházott gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy a szokásos adókulcsnak megfelelően fizetendő adó teljes összegéből levonták a kedvezményes adókulcs alapján befizetett összeget. Mivel az uniós intézmények ezt a programot szubvencióellenes eljárás keretében még nem vizsgálták, valamint másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrás az Egyesült Államok hatóságai által hozott, összehasonlítható határozat volt (a program jellegének hasonlósága alapján). A fentiekben említettek szerint, amennyiben a támogatás összegének meghatározása más vizsgálatok megállapításai alapján történik, e rendelet figyelembe veszi többek között, hogy történt-e jelentős változás a szóban forgó programban, és idővel esetlegesen csökkent-e a támogatás összege. Megjegyzendő, hogy az ismétlődő támogatások összege általában ily módon nem csökken. Ilyen változások és a támogatási összeg csökkenésének hiányában,

⁽⁷⁰⁾ A támogatási összeg kiszámítására alkalmazott módszer leírása a dróthálókról szóló, 2010. június 3-i amerikai határozati feljegyzés 25. oldalán található (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 111. szám, 2010. június 10., 32902. oldal).

ebben az esetben a támogatás összegeként a szóban forgó vizsgálat alapján megállapított eredeti mértéket alkalmazzák.

- (283) A vizsgálati időszakban az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,66 %, amely az egyes vontatott gyepekezők és egyes alkatrészeikről szóló, 2009. június 12-i amerikai határozati feljegyzés szerint a földrajzi fekvésen alapuló csökkentett társasági adókra megállapított ráta (11. oldal) (Szövetségi Közlöny, 74. kötet, 117. szám, 2009. június 19., 29180. oldal). Az Egyesült Államok hatóságai által lefolytatott vizsgálatokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az adóprogramokból eredő gazdasági előny összegének kiszámításához alkalmazott módszer lényegében megegyezik az Unió által alkalmazott módszerrel ⁽⁷¹⁾.

3.3.5.8. **Osztalék adómentessége a minősítéssel rendelkező belföldi vállalkozások között**

a) Leírás

- (284) Ez a program más kínai belföldi vállalatokban részesedéssel rendelkező kínai belföldi vállalatoknak biztosít kedvezményes adóztatást olyan formában, hogy a belföldi anyavállalatok számára bizonyos osztalékokból, prémiumokból és más tőkebefektetésekből származó jövedelem után adómentességet nyújt. Ezt a programot az Unió a *bevont finompapírra* vonatkozó szubvencióellenes eljárásban kiegyenlítette ⁽⁷²⁾.

b) Jogalap

- (285) A jogalap a Kínai Népköztársaság vállalatok adózásáról szóló törvényének 26. cikke, a Kínai Népköztársaság vállalatok adózásáról szóló törvénye végrehajtási rendeleteinek 83. cikke, az Államtanács 2007. december 6-án közzétett 512. sz. rendelete.

c) Az együttműködés hiánya

- (286) A kínai kormány válaszában kijelentette, hogy a vizsgálati időszakban a mintába felvett vállalatok egyike sem vette igénybe ezt a programot, és az e program alapján esetlegesen szerzett gazdasági előnyökkel kapcsolatos információk tekintetében a mintába felvett gyártók válasza

hivatkozott. A Bizottság utal azokra az érveire, hogy a kínai kormány teljes körű válaszára kérte (a fenti (34)–(35) preambulumbeközlés). A Bizottság ezért úgy határozott, hogy az alaprendelet 28. cikkével összhangban az erre a programra vonatkozó megállapításait a rendelkezésre álló információkra, nevezetesen a bevont finompapírról szóló határozatban foglalt megállapításokra alapozza.

d) A vizsgálat megállapításai

- (287) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi támogatásnak minősül. Ez a gazdasági előny az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében bizonyos osztalékok, prémiumok és más tőkebefektetések után a kínai belföldi vállalatok számára nyújtott adómentesség révén elért adómentesítés összegének felel meg. A program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében jogilag egyedi, mivel a jogszabály – amely szerint a támogatást nyújtó hatóság működik – korlátozza a programhoz való hozzáférést, mégpedig kizárólag azokra a kínai belföldi vállalatokra, amelyek más kínai belföldi vállalatot osztalékot kapnak, szemben azokkal a vállalatokkal, amelyek nem belföldi vállalatokba fektetnek be. A program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében is egyedi, mivel kizárólag az állam által ösztönzött fontos iparágak és projektek, például az acélipar számára van fenntartva (lásd például a fenti (182) preambulumbeközlést), és az erre a programra való jogosultság korlátozására nincsenek objektív szempontok, és nincs olyan egyértelmű bizonyíték sem, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság automatikus.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (288) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felekre átruházott gazdasági előny az osztalékokra vonatkozó adómentesség figyelembevételével eddig befizetett összeg levonása után a más kínai belföldi vállalatoktól kapott osztalékból származó jövedelem figyelembevételével fizetendő adó teljes összege. Mivel ennek a gazdasági előnynek az értékelésére vonatkozóan nem állnak rendelkezésre információk, és az uniós intézmények ezt a programot egy korábbi szubvencióellenes eljárás keretében már vizsgálták, az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrás a *bevont finompapírra* vonatkozó eljárás keretében az ezzel a programmal kapcsolatban végzett, a fenti (252) preambulumbeközlésben említettek szerint szükség esetén megfelelő módon kiigazított értékelés.

- (289) Az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,77 %, amely a *bevont finompapírra* vonatkozó eljárás keretében az erre a programra meghatározott ráták számtani átlaga.

⁽⁷¹⁾ A támogatási összeg kiszámítására alkalmazott módszer leírása az egyes vontatott gyepekezőkről és egyes alkatrészeikről szóló, 2009. június 12-i amerikai határozati feljegyzés 11. oldalán található (Szövetségi Közlöny, 74. kötet, 117. szám, 2009. június 19., 29180. oldal).

⁽⁷²⁾ A 452/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (125)–(136) preambulumbeközlése.

3.3.5.9. **Kedvezményes adóprogram a külföldi tőkével működő vállalatok számára**

(290) A panasz a következő, külföldi tőkével működő vállalatok számára biztosított kedvezményes társaságiadó-programokat sorolja fel:

— a külföldi tőkével működő termelő vállalatok számára két évig teljes körű mentesség, három évig az adó felének elengedése;

— a külföldi tőkével működő termelő vállalatok számára helyi társaságiadó-mentességet és adócsökkentést biztosító programok;

— belföldön előállított berendezések beszerzése esetén a külföldi tőkével működő termelő vállalatok számára nyújtott társaságiadó-jóváírás;

— a földrajzi fekvés alapján a külföldi tőkével működő termelő vállalatok számára nyújtott társaságiadó-támogatások.

(291) A kínai kormány annak igazolására, hogy a külföldi tőkével működő termelő vállalatokkal kapcsolatos programokat a 2008. évi társaságiadó-törvény 2007. március 16-i, a Kínai Népköztársaság 10. Országos Népi Kongresszusának 5. ülészakán történő elfogadásával megszüntették, a következő jogalapot nyújtotta be:

— az Államtanács 2007. évi 39. sz. közleménye a társasági adóra vonatkozó átmeneti kedvezményes politikák végrehajtásáról;

— a Központi Adóigazgatóság 2008. évi 52. sz. közleménye a vállalatok belföldi gyártmányú berendezések beszerzésével megvalósuló beruházásaival kapcsolatos társaságiadó-levonás és mentességi politika végrehajtásának leállításáról.

(292) Ezek a rendelkezések arról tanúskodnak, hogy a külföldi tőkével működő vállalatok számára nyújtott társaságiadó-kedvezményeket 2011 végéig fokozatosan megszüntették. A kínai kormány kijelentette továbbá, hogy a külföldi tőkével működő vállalatok számára nem biztosítottak helyettesítő programot, és a külföldi tőkével működő vállalatok adóztatása jelenleg megegyezik a többi társaságiadó-alany adóztatásával. A Bizottság megjegyzi, hogy ezek a külföldi tőkével működő vállalatokat érintő kedvezményes társaságiadó-programok továbbra is kiegyenlíthetők, mivel a szerves bevonatú acéltermékek gyártói a vizsgálati időszak legalább egy részében, 2011 végéig továbbra is élvezhetnek olyan gazdasági előnyöket, amelyekre korábban szereztek jogosultságot, és nem zárható ki, hogy 2012-től a külföldi tőkével működő vállalatok számára létezik egy helyettesítő program. A Bizottság azonban, figyelembe véve, hogy minden érintett fél tekintetében csökkenteni kell az adminisztratív terhet, és tekintettel arra, hogy közeledik a fokozatos

megszüntetési időszak vége, valamint nincsenek az esetleges helyettesítő programra utaló jelek, úgy határozott, hogy ezeket nem vizsgálja tovább.

3.3.6. KÖZVETETT ADÓ- ÉS BEHOZATALIVÁM-PROGRAMOK

3.3.6.1. **Behozatalivám- és héamentességek a támogatott iparágakon belül az importált berendezéseket használó, külföldi tőkével működő vállalatok és bizonyos belföldi vállalatok számára**

a) Leírás

(293) Ez a program azoknak a külföldi tőkével működő vállalatoknak vagy belföldi vállalatoknak biztosít héa- és behozatalivám-mentességet, amelyek a termelésükhöz tárgyi eszközöket importálnak. A mentességre való jogosultsághoz a berendezés nem szerepelhet a támogatásra nem jogosult berendezések jegyzékében, és a támogatást igénylő vállalatnak be kell szereznie a kínai hatóságok vagy a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság által – a vonatkozó befektetési, adózási és vámjogszabályokkal összhangban – kibocsátott, államilag támogatott projektek tanúsítványát. Ezt a programot az Unió a bevont finompapírra vonatkozó szubvencióellenes eljárásban kiegyenlítette ⁽⁷³⁾.

b) Jogalap

(294) Ennek a programnak a jogalapja az Államtanács Guo Fa 37/1997. sz. körlevele a behozott berendezésekre vonatkozó adópolitika szabályozásáról, a Pénzügyminisztérium, a Vámügyi Főigazgatóság és a Központi Adóigazgatóság (2008. évi) 43. sz. közleménye, a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 2006. február 22-i 316. sz. közleménye az állami fejlesztési támogatásban részesülő belföldi vagy külföldi finanszírozású projektek igazolásának kezelésével kapcsolatos lényeges kérdésekről, továbbá a külföldi tőkével működő, illetve belföldi vállalkozások számára behozott, vámfizetés alól nem mentesíthető árucikkek 2008. évi jegyzéke.

c) Az együttműködés hiánya

(295) A kínai kormány azt állította, hogy a vizsgálati időszakban a program révén a mintába felvett vállalatok egyike sem jutott gazdasági előnyhöz, és az e program alapján esetlegesen szerzett gazdasági előnyökkel kapcsolatos információk tekintetében a mintába felvett gyártók válaszaival hivatkozott. A Bizottság utal azokra az érveire, hogy a kínai kormányt teljes körű válaszadásra kérte (a fenti (34) és az azt követő preambulumbekzdés), és így az alaprendelet 28. cikkével összhangban az erre a programra vonatkozó megállapításait a rendelkezésre álló információkra, nevezetesen a bevont finompapírra vonatkozó eljárásban foglalt megállapításaira alapozza.

⁽⁷³⁾ A 452/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (137)–(147) preambulumbekzdése.

d) A vizsgálat megállapításai

- (296) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a kínai kormány által bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi támogatásnak minősül, mivel a külföldi tőkével működő vállalatok és más jogosult belföldi vállalatok mentesülnek a hea és/vagy vám megfizetése alól, amelyet egyébként meg kell fizetniük, ha nem szerzik meg az államilag támogatott projektekre vonatkozó, a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság által kiállított tanúsítványt. Ez a program tehát az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében gazdasági előnyt biztosít a támogatásban részesülő vállalatoknak. A program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a jogszabály – amely szerint a támogatást nyújtó hatóság működik – korlátozza a programhoz való hozzáférést, mégpedig azokra a vállalatokra, amelyek jogszabályokban részletesen meghatározott, bizonyos üzleti kategóriákban fektetnek be, és megszerzik az államilag támogatott projektek tanúsítványát. Ezenfelül az erre a programra való jogosultság korlátozására nincsenek objektív szempontok, és nincs olyan egyértelmű bizonyíték, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság – az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint – automatikus.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (297) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felekre átruházott gazdasági előny a behozott berendezésre vonatkozó, elengedett hea és vám összege. Mivel ennek a gazdasági előnynek az értékelésére vonatkozóan nem állnak rendelkezésre információk, és az EU ezt a programot egy kiegyenlítő intézkedésre vonatkozó korábbi eljárás keretében már vizsgálta, az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrás a *bevont finompapírra* vonatkozó vizsgálat keretében az ezzel a programmal kapcsolatban végzett, a fenti (252) preambulumbekkezdésben említettek szerint szükség esetén megfelelő módon kiigazított értékelés.
- (298) Az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,89 %, amely a *bevont finompapírra* vonatkozó vizsgálat keretében az erre a programra meghatározott ráták számtani átlaga.

3.3.6.2. A külföldi tőkével működő vállalatok számára a belföldön előállított berendezések vásárlásakor fizetett hea visszatérítése

a) Leírás

- (299) Ez a program a külföldi tőkével működő vállalatok számára a belföldön előállított berendezések vásárlásakor fizetett hea visszatérítésének formájában biztosít gazdasági előnyt. A berendezés nem tartozhat a vámfizetés alól nem mentesíthető árucikkek jegyzékébe és a berendezés

értéke – „a belföldön előállított berendezések vásárlására vonatkozó kísérleti közigazgatási intézkedések” szerint – nem haladhatja meg a külföldi tőkével működő vállalatokra megállapított teljes beruházási összeghatárt. Ezt a programot az Európai Unió a *bevont finompapírra* vonatkozó szubvencióellenes eljárásban⁽⁷⁴⁾, az Egyesült Államok hatóságai pedig a Kínai Népköztársaságból származó bevont famentes papírokkal kapcsolatos kiegyenlítő intézkedésre vonatkozó eljárásokban⁽⁷⁵⁾ kiegyenlítették.

b) Jogalap

- (300) Ennek a programnak a jogalapját a következők képezik: a Központi Adóigazgatóság 1999. szeptember 20-i 171. sz. és 199. sz. körlevele a külföldi tőkével működő vállalatok által a belföldön előállított berendezések vásárlásakor fizetett adó visszatérítésével kapcsolatos eljárásra vonatkozó ideiglenes intézkedések közzétételéről, illetve a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság 2008. évi 176. sz. közleménye a külföldi tőkével működő vállalatok által a belföldön előállított berendezések vásárlásakor fizetett adó visszatérítésével kapcsolatos politika végrehajtásának megszüntetéséről.

c) Az együttműködés hiánya

- (301) A kínai kormány azt állította, hogy ezt a programot a fent említett 2008. évi 176. sz. közleménnyel 2009. január 1-jei hatállyal megszüntették. A Bizottság tájékoztatást kért a kínai kormánytól a gazdasági előnyök tényleges megszüntetésére vonatkozóan, amelyek eredetileg egy hosszabb időszakra vonatkoztak volna, hiszen ez a program a belföldön előállított eszközök beszerzéséhez kapcsolódott. A kínai kormány az e program alapján esetlegesen szerzett gazdasági előnyökkel kapcsolatos információk tekintetében egyszerűen hivatkozott a mintába felvett gyártók válaszára. A Bizottság utal azokra az érveire, hogy a kínai kormányt teljes körű válaszadásra kérte (a fenti (34) és az azt követő preambulumbekkezdés). A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a 176. sz. közlemény a támogatható befektetett eszközök beszerzésére és a gazdasági előnyök megszerzésére irányuló kérelem benyújtására vonatkozóan 2009. június 30-ig átmeneti időszakot ír elő. Mivel a kínai kormány a gazdasági előnyök fokozatos megszüntetésével kapcsolatosan nem nyújtott tájékoztatást, és tekintettel arra, hogy ezek a gazdasági előnyök, mivel befektetett eszközökhöz kapcsolódnak, időben elhúzódhatnak és a vizsgálati időszakra is kiterjedhetnek, a Bizottság az erre a programra vonatkozó megállapításait az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló információkra, nevezetesen a *bevont finompapírra* vonatkozó eljárásban foglalt megállapításokra alapozza.

⁽⁷⁴⁾ A 452/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (148)–(136) preambulumbekkezdése.

⁽⁷⁵⁾ A Kínai Népköztársaságból származó bevont famentes papírral kapcsolatos kiegyenlítő intézkedésre vonatkozó eljárásban hozott végleges határozatra vonatkozó kérdések és határozati feljegyzés, 2007. október 17., Az Amerikai Egyesült Államok Szövetségi Közlönye, C-570-907.

d) A vizsgálat megállapításai

- (302) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a kínai kormány által bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi támogatásnak minősül, ezáltal az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében gazdasági előnyt biztosít a támogatásban részesülő vállalatoknak. A program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel maga a jogszabály – amely szerint a támogatást nyújtó hatóság működik – korlátozza a programhoz való hozzáférést, mégpedig bizonyos vállalatokra (a külföldi tőkével működő vállalatokra), amelyek a vámfizetés alól nem mentesíthető árucikkek jegyzékében nem szereplő berendezéseket vásárolnak. Az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint nincs arra utaló jel, hogy a program ne lenne egyedi, mivel az erre a programra való jogosultság korlátozására nincsenek objektív szempontok, és nincs olyan egyértelmű bizonyíték, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság automatikus. Ezenkívül a programot – az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében – azért is egyedinek kell tekinteni, mivel a támogatást a hazai áruk használatának az importárúk használatával szemben történő előnyben részesítése függvényében adják meg.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (303) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felekre átruházott gazdasági előny a belföldön előállított berendezések vásárlása után visszatérített héa összegének felel meg. Mivel ennek a gazdasági előnynek az értékelésére vonatkozóan nem állnak rendelkezésre információk, és az Unió ezt a programot egy kiegyenlítő intézkedésre vonatkozó korábbi eljárás keretében már vizsgálta, az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrás a *bevont finompapírra* vonatkozó eljárás keretében az ezzel a programmal kapcsolatban végzett, a fenti (252) preambulumbekkezdésben említettek szerint szükség esetén megfelelő módon kiigazított értékelés.
- (304) Az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,04 %, amely a *bevont finompapírra* vonatkozó eljárás keretében az erre a programra meghatározott ráták számtani átlaga.

3.3.6.3. A központi régióban a befektetett eszközökre kivetett héa levonása

a) Leírás

- (305) Ez a program elsősorban bizonyos meghatározott iparágakban, például a kohászati iparban tevékenykedő héaalanyokra vonatkozik. A program szerint a központi régió régi ipartelepein elhelyezkedő 26 városban lévő héaalanyok, amelyek bizonyos befektetett eszközökre

ruháznak be, a befektetett eszközök után fizetett héa összegét levonhatják a fizetendő héa teljes összegéből.

b) Jogalap

- (306) E program jogalapját a következők képezik: a 2007. évi 75. sz. közlemény a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság által hozott, a hozzáadottérték-adó ellenőrzésének a központi régióban történő kiterjesztésére vonatkozó ideiglenes intézkedésekről, a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság 2008. évi 170. sz. közleménye a hozzáadottértékadó-reform nemzeti végrehajtására vonatkozó több kérdéssel.

c) Az együttműködés hiánya

- (307) A kínai kormány azt állította, hogy ezt a programot a 2008. évi 170. sz. közlemény 2009. január 1-jei hatállyal megszüntette, és az e program alapján esetlegesen szerzett gazdasági előnyökkel kapcsolatos információk tekintetében a mintába felvett gyártók válaszaival hivatkozott. A Bizottság utal azokra az érveire, hogy a kínai kormányt teljes körű válaszára kérte (a fenti (34) és az azt követő preambulumbekkezdés). A Bizottság megjegyzi, hogy a 170. sz. közleményben valóban szerepel, hogy a központi régióban elhelyezkedő vállalatok számára nyújtott, a héával kapcsolatos gazdasági előnyök 2008 végén megszűnnek, és azokat csak 2009 januárjáig lehet továbbvinni. Ezek a gazdasági előnyök azonban, mivel befektetett eszközökhöz kapcsolódnak, időben elhúzódhatnak, és a vizsgálati időszakra is kiterjedhetnek; ezenkívül úgy tűnik, hogy a közlemény ezekre a központi régióban működő vállalatokra vonatkozóan 2009. januártól más kedvezményes héa-rendszerről is rendelkezik, amely az alkalmazandó héa felének kivetéséből áll. Mivel a kínai kormány nem bocsátott rendelkezésre részletes információkat azoknak az e program alapján szerzett gazdasági előnyöknek a fokozatos megszüntetéséről, amelyekre korábban szereztek jogosultságot, illetve a helyettesítő programokról sem, a Bizottság az erre a programra vonatkozó megállapításait az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló információkra alapozza.

d) A vizsgálat megállapításai

- (308) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a kínai kormány által bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi támogatásnak minősül, ezáltal az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében gazdasági előnyt biztosít a támogatásban részesülő vállalatoknak, amelynek összege megegyezik a befektetett eszközök vásárlásakor fizetett héa levonásával elért megtakarítás összegével. A program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a jogszabály a hozzáférést bizonyos vállalatokra, azaz a felsorolt ágazatokban tevékenykedő iparágakra korlátozza. Ez a program az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében is egyedi, mivel bizonyos kijelölt térségekre, azaz a központi régió régi ipartelepeinek városaira korlátozódik.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (309) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felekre átruházott gazdasági előny a befektetett eszközök vásárlása után levont hea összegének megfelelő megtakarítás összege. Mivel ennek a gazdasági előnynek az értékelésére vonatkozóan nem állnak rendelkezésre információk, és tekintettel arra, hogy egy hasonló hea-programot ezen eljárás keretében már vizsgált a Bizottság, az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrás a (297) és (298) preambulumbekzdésben végzett értékelés.

- (310) Az így megállapított támogatási ráta az összes nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,89 %.

3.3.6.4. *Ma'anshan egyéb adókedvezményei*

a) A vizsgálat megállapításai

- (311) A panasz a Ma'anshanban és Wuhanban található, szerves bevonatú acéltermékek gyártói számára 2008 és 2010 között nyújtott különböző adókedvezményeket, többek között városfenntartási és építési adó alóli mentességet, valamint oktatási alapok utáni pótdíjakat sorolt fel. A Bizottság felkérte a kínai kormányt, hogy szolgáltatson információkat ezekről az adókedvezményekről. A kínai kormány válaszában közölte, hogy a kért információk a vizsgálat szempontjából érdektelenek, mivel a mintába felvett exportáló gyártók egyike sem található Ma'anshanban. A Bizottság utal arra a magyarázatra, amelyben azt kérte a kínai kormánytól, hogy a mintába fel nem vett vállalatokat érintő állítólagos támogatások tekintetében is nyújtson tájékoztatást (a fenti (34)–(35) preambulumbekzdés).

- (312) A kínai kormány által nyújtott tájékoztatás hiányában a Bizottság megállapítja, hogy a Ma'anshanban és Wuhanban rendelkezésre álló adókedvezmények az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a kínai kormány által bevételek elengedése formájában nyújtott pénzügyi támogatásnak minősülnek. Ezek az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében gazdasági előnyt biztosítanak a támogatásban részesülő vállalatoknak, ezáltal a megfizetett adó és a program hiányában szokásosan fizetendő adó összege közötti különbségnek megfelelő adómentekarártást nyújtanak. Ez a program az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében egyedi, mivel az kijelölt térségekben, illetve Ma'snshan önkormányzatainak területén található vállalatokra korlátozódik.

b) A támogatás összegének kiszámítása

- (313) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően

számították ki. Más információ hiányában ennek a gazdasági előnynek az értékeléséhez a Bizottság megállapításait a panaszban foglalt információkra alapozta. Az így kiszámított támogatási összeget az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották a támogatásban részesülő felek vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mint megfelelő nevezővel, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

- (314) Az így megállapított támogatási ráta az összes nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,08 %.

3.3.7. TÁMOGATÁSI PROGRAMOK

- (315) A panasz állítása szerint 2005-től a közelmúltig (beleértve 2009-et is) az érintett terméket előállító vállalatok számos támogatási program és alprogram alapján részesültek gazdasági előnyben. Nem zárható ki, hogy az e program szerinti kifizetések még mindig folynak, vagy a tőkebefektetéssel összefüggésben egyszeri alapon hajtották azokat végre, és így a választott 15 éves amortizációs időszak alatt még mindig vannak folyamatban lévő, nem teljesen lezárt gazdasági előnyök. A Bizottság a szóban forgó programokra vonatkozó tájékoztatást kért a kínai kormánytól, amelyről azonban egyik programra vonatkozóan sem érkezett érdemi válasz. Tekintettel tehát arra, hogy e kérdésekre a kínai kormánytól nem érkezett válasz, a Bizottság állításait az alaprendelet 28. cikkével összhangban a lehető legmegfelelőbb bizonyítéokra alapozza.

3.3.7.1. *A „China World Top Brand” (a világ legjobb kínai márkája) program*

a) Jogalap

- (316) A panasz szerint e program jogalapját a következők képezik:

— körlevél a világ legjobb kínai márkájaként történő elismerés érdekében a termékek értékelésének elvégzéséről, GZJH [2005] 95. sz.;

— a legjobbmárka-stratégiával foglalkozó kínai promóciós bizottság 2005. évi 5. sz. hirdetménye a legjobb kínai márka címet elért termékek jegyzékének közzétételéről;

— körlevél a világ legjobb kínai márkájának 2006 évi alkalmazásáról, ZJZH [2006] 11. sz.;

— a legjobbmárka-stratégiával foglalkozó kínai promóciós bizottság 2006. évi 6. sz. közleménye a legjobb kínai márka címet elért termékek jegyzékének közzétételéről;

— a legjobbmárka-stratégiával foglalkozó kínai promóciós bizottság 2007. évi 6. sz. közleménye a legjobb kínai márka címet elért termékek jegyzékének közzétételéről;

— körlevél a világ legjobb kínai márkájának 2008 évi alkalmazásáról, ZJZH [2008] 23. sz.;

— a kínai kormány által hozott, a legjobb kínai márkák címet elért termékek igazgatására vonatkozó intézkedések.

b) Jogosultság

(317) Az e program által nyújtott előnyökre kizárólag a „világ legjobb kínai márkája” címet elnyert gyártók jogosultak. A panasz az e vizsgálat keretében értékelt acélipari vállalatok által előállított számos acélterméket nevez meg az e címet elnyert termékként.

c) A vizsgálat megállapításai

(318) A kínai kormány együttműködésének hiányában az alaprendelet 28. cikkének megfelelően a megállapítások a rendelkezésre álló információkon alapulnak.

(319) Ez a program vissza nem térítendő támogatások, piaci feltételeknél jobb feltételek szerint nyújtott hitelek és más ösztönzők formájában pénzügyi támogatást biztosít, amely az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében közvetlen transzfer formájában nyújtott támogatásnak minősül, amely gazdasági előnyhöz juttatja a támogatásban részesülő feleket.

(320) Ez a támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a jogszabály a programhoz való hozzáférést bizonyos vállalatokra korlátozza, azokra, amelyeknek termékei megkapták a „világ legjobb kínai márkája” címet. Ezenkívül a programra való jogosultságra vonatkozóan nincsenek a támogatást nyújtó hatóság által meghatározott objektív kritériumok, és ez a jogosultság az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint nem automatikus.

d) A támogatás összegének kiszámítása

(321) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrásként az Egyesült Államok hatóságai által hozott, összehasonlítható határozatok szolgáltak. A fentiekben említettek szerint amennyiben a támogatás összegének meghatározása más vizsgálatok megállapításai alapján történik, e rendelet figyelembe veszi többek között, hogy történt-e jelentős változás a szóban forgó programban, és idővel esetlegesen csökkent-e a támogatás összege. Megjegyzendő, hogy az ismétlődő támogatások összege általában így módon nem csökken. Ilyen változások és a támogatási

összeg csökkenésének hiányában, ebben az esetben a támogatás összegeként a szóban forgó vizsgálat alapján megállapított eredeti mértéket alkalmazzák.

(322) A vizsgálati időszakban az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,13 %, amely a citromsavról és bizonyos citrátokról szóló, 2009. április 6-i amerikai határozati feljegyzés (6. oldal) (Szövetségi Közlöny, 74. kötet, 69. szám, 2009. április 13., 16836. oldal), a betonacélból készült előfeszítő huzalsodratokról szóló, 2010. május 14-i amerikai határozati feljegyzés (29. oldal) (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 98. szám, 2010. május 21., 28557. oldal), az egyes acélrácsokról szóló, 2010. május 28-i amerikai határozati feljegyzés (18. oldal) (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 109. szám, 2010. június 8., 32362. oldal), az extrudált alumíniumtermékekről szóló, 2011. március 28-i amerikai határozati feljegyzés (19. oldal) (Szövetségi Közlöny, 76. kötet, 64. szám, 2011. április 4., 18521. oldal), és a többbrétegű fa padlóburkolatokról szóló, 2011. október 11-i amerikai határozati feljegyzés (17. oldal) (Szövetségi Közlöny, 76. kötet, 201. szám, 2011. október 18., 64313. oldal) szerint a hasonló programok esetében megállapított ráta számtani átlaga. Az Egyesült Államok hatóságai által lefolytatott vizsgálatokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a támogatási programokból eredő gazdasági előny összegének kiszámításához alkalmazott módszer lényegében megegyezik az Unió által alkalmazott módszerrel ⁽⁷⁶⁾.

3.3.7.2. A „Famous Brands” (híres márkák) program és alprogramjai (Chongqing híres márkái, Hubei tartomány híres márkái, Ma'anshan híres márkái, Shandong tartomány legjobb márkái, Wuhan híres márkái)

a) Jogalap

(323) A shandongi alprogrammal kapcsolatos panasz szerint e program jogalapját a következők képezik:

— közlemény a shandongi külkereskedelem és export ösztönzésére és növelésére irányuló 2003. évi politikák nyomtatásáról és terjesztéséről, LWJMCZ, [2003] 180. sz.;

— a shandongi külkereskedelem és gazdasági együttműködés fejlesztésének előmozdítására irányuló 2004. évi politikák, LWJMCZ, [2003] 1037. sz.;

— a shandongi külkereskedelem és gazdasági együttműködés fejlesztésének előmozdítására irányuló 2005. évi politikák;

⁽⁷⁶⁾ A támogatási összeg kiszámítására alkalmazott módszer leírása az egyes acélrácsokról szóló, 2010. május 28-i amerikai határozati feljegyzés 18. oldalán található (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 109. szám, 2010. június 8., 32362. oldal).

— közlemény a shandongi külkereskedelem és gazdasági együttműködés fejlesztésének előmozdítására irányuló 2006. évi politikák nyomtatásáról és terjesztéséről, LCQ, [2006] 5. sz.;

— a saját exportmárkák fejlesztésére vonatkozó különféle alap költségvetése (Lucaiqizhi, [2008], 75. sz.

b) Jogosultság

- (324) Ez a program a „híres márkák” címet elnyert és exportpiacokra szánt termékek gyártói számára gazdasági előnyt biztosít. A panasz az érintett termékek számos gyártóját megemlíti, amelyek a program révén legalább 2009-ig gazdasági előnyhöz jutottak.

c) A vizsgálat megállapításai

- (325) A panasz azt állítja, hogy e program célja a korszerű belföldi iparágak támogatása, és termékeik világpiaci exportjának ösztönzése volt. E program fő kereteit a központi programban határozták meg, és a helyi termékek exportjának támogatása érdekében a tartományi és a helyi önkormányzatok a központi programmal összhangban dolgozzák ki saját „híres márkák” programjaikat. Az Amerikai Egyesült Államok e támogatási programmal szemben a WTO-nál kifogást nyújtott be (DS 387). Ezenkívül a Egyesült Államok hatóságai ezt a programot a panaszban említett számos eljárásban kiegyenlítették. A Bizottság a bevont finompapír ügyben az e program szerinti gazdasági előnyöket szintén kiegyenlítette⁽⁷⁷⁾.

- (326) A „híres márkák” program kamattámogatású hitelek, K+F finanszírozás és az export számára nyújtott pénzjutalom formájában pénzügyi támogatást nyújt. Ezek az ösztönzők az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében közvetlen transzfer formájában nyújtott támogatásnak minősülnek, amelyek gazdasági előnyhöz juttatták a támogatásban részesülő feleket.

- (327) Ez a támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a jogszabály a programhoz való hozzáférést kizárólag azokra a vállalatokra korlátozza, amelyek „híres márkák” címet elnyert termékek exportálhatnak. Ezenkívül tekintettel arra, hogy a támogatást nyújtó hatóság nyilvánvalóan nem határozta meg az e program alkalmazásával kapcsolatos objektív kritériumokat és feltételeket, a Bizottság az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti egyedi

jelleget is megállapította. Az e program szerinti kedvezményes elbánás az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint is egyedi, mivel annak előnye a „híres márkák” címet elnyert termékek exportteljesítményének függvényei.

d) A támogatás összegének kiszámítása

- (328) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrásként az Egyesült Államok hatóságai által hozott, összehasonlítható határozatok szolgáltak (a program hasonló jellege alapján). A fentiekben említettek szerint, amennyiben a támogatás összegének meghatározása más vizsgálatok megállapításai alapján történik, e rendelet figyelembe veszi többek között, hogy történt-e jelentős változás a szóban forgó programban, és idővel esetlegesen csökkent-e a támogatás összege. Megjegyzendő, hogy az ismétlődő támogatások összege általában ily módon nem csökken. Ilyen változások és a támogatási összeg csökkenésének hiányában, ebben az esetben a támogatás összegeként a szóban forgó vizsgálat alapján megállapított eredeti mértéket alkalmazzák.

- (329) A vizsgálati időszakban az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,13 %, amely a citromsávról és bizonyos citrátokról szóló, 2009. április 6-i amerikai határozati feljegyzés (6. oldal) (Szövetségi Közlöny, 74. kötet, 69. szám, 2009. április 13., 16836. oldal), a betonacélból készült előfeszítő huzalsodratokról szóló, 2010. május 14-i amerikai határozati feljegyzés (29. oldal) (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 98. szám, 2010. május 21., 28557. oldal), az egyes acélrácsokról szóló, 2010. május 28-i amerikai határozati feljegyzés (18. oldal) (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 109. szám, 2010. június 8., 32362. oldal), az extrudált alumíniumtermékekről szóló, 2011. március 28-i amerikai határozati feljegyzés (19. oldal) (Szövetségi Közlöny, 76. kötet, 64. szám, 2011. április 4., 18521. oldal), és a többbrétgű fa padlóburkolatokról szóló, 2011. október 11-i amerikai határozati feljegyzés (17. oldal) (Szövetségi Közlöny, 76. kötet, 201. szám, 2011. október 18., 64313. oldal) szerint a hasonló programok esetében megállapított ráta számtani átlaga. Az Egyesült Államok hatóságai által lefolytatott vizsgálatokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a támogatási programokból eredő gazdasági előny összegének kiszámításához alkalmazott módszer lényegében megegyezik az Unió által alkalmazott módszerrel⁽⁷⁸⁾.

⁽⁷⁷⁾ A 452/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (172)–(181) preambulumbekkezdése.

⁽⁷⁸⁾ A támogatási összeg kiszámítására alkalmazott módszer leírása az egyes acélrácsokról szóló, 2010. május 28-i amerikai határozati feljegyzés 18. oldalán található (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 109. szám, 2010. június 8., 32362. oldal).

3.3.7.3. A kiemelt állami technológiaprojekt-alap

a) A kínai kormány együttműködésének hiánya

- (330) A kínai kormány a kérdőívre küldött válaszában mindössze azt állította, hogy ezt a programot 2003-ban megszüntették, és a program révén a mintába felvett exportőrök egyike sem jutott gazdasági előnyhöz. Mivel a kínai kormány ezt a választ semmilyen bizonyítékkal vagy további magyarázattal nem támasztotta alá, a Bizottság ezt a programot az alaprendelet 28. cikke értelmében a rendelkezésre álló tények alapján elemzi.

b) Jogalap

- (331) A panasz szerint e program jogalapját a következőképezik:

— állami körlevelek: Guojingmao Touzi 886. sz., 1999, Guojingmao Touzi 122. sz., 1999, Guojingmao Touzi 1038. sz., 1999, Guojingmao Touzi 822. sz., 2000 és

— a kiemelt nemzeti technológiafejlesztési projektekre vonatkozó különleges alap államadóssági igazgatására vonatkozó intézkedések.

c) Jogosultság

- (332) A panaszban említett fő jogalaptól származó idézet szerint az e program alapján támogatott vállalatokat „főként nagy állami holdingvállalatokból választják ki, ezek közé tartozik az iparág 512 kiemelt vállalata, 120 kísérleti vállalatcsoportja és vezető vállalatai”. Az északi, a központi és a nyugati térségek régi ipartelegeinek külön kijelölt földrajzi térségeiben található vállalatokra összpontosul, az alaprendelet 4 cikkének (3) bekezdése értelmében is egyedinek minősül.

d) A vizsgálat megállapításai

- (333) Tekintettel a kínai kormány együttműködésének hiányára, a Bizottság a panaszban felsorolt elemekre, illetve a panaszban említett egyéb forrásokra támaszkodik ⁽⁷⁹⁾.
- (334) A panasz szerint ez a program arra irányul, hogy a jogosult vállalatoknak pénzügyi támogatást nyújtson a következők előmozdítására: technológiafejlesztés a

kiemelt iparágak, vállalatok és termékek esetében; a technológiai korszerűsítések megkönnyítése; a termékstruktúra javítása; a minőség javítása; a kínálat bővítése; a belföldi kereslet növelése; a nemzetgazdaság folyamatos és egészséges fejlődése. A panasz szerint az alap 47 vas- és acélipari vállalat támogatott, összesen 75 milliárd RMB-t képviselő beruházás tekintetében. Az Egyesült Államok hatóságai ezt a programot legalább két eljárásban kiegyenlítették.

- (335) A program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében támogatásnak minősül, mivel befektetett eszközök beszerzésére vonatkozó támogatások formájában nyújtott pénzügyi támogatást foglal magában, amely gazdasági előnyt biztosít a támogatásban részesülő fél számára. Mivel a támogatás befektetett eszközökhöz kapcsolódik, és időben elhúzódó, a Bizottság a rendelkezésre álló tények alapján megállapítja, hogy ez a gazdasági előny a vizsgálati időszakban is fennáll.

- (336) Ez a támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a jogosultság bizonyos állami tulajdonú nagyvállalatokra és állami holdingvállalatokra, köztük 512 kiemelt vállalatra és 120 kísérleti vállalatcsoportra korlátozódik. Amennyiben a projekt az északi, a központi és a nyugati térség régi ipartelegeinek külön kijelölt földrajzi térségeiben található vállalatokra összpontosul, az alaprendelet 4 cikkének (3) bekezdése értelmében is egyedinek minősül.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (337) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrásként az Egyesült Államok hatóságai által hozott, hasonló határozat szolgált, nevezetesen az egyes varrat nélküli szén- és ötvözött acélból készült szabvány, vezeték és nagynyomású csövekről szóló, 2010. szeptember 10-i amerikai határozati feljegyzés (19. oldal) (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 182. sz., 2010. szeptember 21., 57444. oldal).

⁽⁷⁹⁾ Például: a Kínai Tudományos Akadémia csúcstechnológiát alkalmazó iparági konferenciája, 2002. november 11., A kiegyenlítő intézkedésre vonatkozó eljárásban hozott végleges határozatra vonatkozó kérdések és határozati feljegyzés: a Kínai Népköztársaságból származó terepgumik, 2011. április 18.; Az Amerikai Egyesült Államok Szövetségi Közlönye, C-570-913., 24. o.

- (338) Az így megállapított támogatási ráta a vizsgálati időszakban valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,01 %, amely az előző preambulumbekzdésben említett amerikai határozatban egy hasonló programra meghatározott ráta.

3.3.7.4. A dömpingellenes eljárás jogi költségeinek visszatérítésére vonatkozó programok

a) A kínai kormány együttműködésének hiánya

- (339) A panasz az Egyesült Államok hatóságai⁽⁸⁰⁾ és a Bizottság által végzett *(bevont finompapírra vonatkozó eljárás)* különböző vizsgálatokra hivatkozott, amelyek számos olyan tartományi programot kiegyenlíthetők minősítettek, amelyek keretében a helyi pénzügyi hivatal a vállalat dömpingellenes eljárásban való részvételével kapcsolatos jogi költségek 40 %-át visszatérítette. Mivel a kínai kormány úgy határozott, hogy nem válaszol az erre a programra vonatkozó kérdésekre, hanem csupán azt állította, hogy a program révén a mintába felvett exportőrök nem jutottak gazdasági előnyhöz, a Bizottság megállapításait az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló bizonyítékokra alapozza.

b) Jogalap

- (340) A panasz és a Bizottság *bevont finompapírral* kapcsolatos határozata [(193) preambulumbekkezdés] értelmében e program jogalapját a következő képezi:

— A dömpingellenes, szubvencióellenes és védintézkedési vizsgálatok során történő válaszadáshoz biztosított támogatási politika végrehajtási szabályai.

c) Jogosultság

- (341) Ez a program a dömpingellenes eljárásban részt vevő, valamint a Kereskedelmi Minisztérium és a tartományi hatóságok utasításaival összhangban működő vállalatok rendelkezésére áll.

d) A vizsgálat megállapításai

- (342) Ez a program támogatásnak minősül, mivel a dömpingellenes eljárások jogi költségeinek fedezése érdekében az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében közvetlen transzfer formájában nyújtott pénzügyi támogatást biztosít, és az alaprendelet

⁽⁸⁰⁾ A kiegyenlítő intézkedésre vonatkozó eljárásban hozott végleges határozatra vonatkozó kérdések és határozati feljegyzés: laminált szövött zsákok a Kínai Népköztársaság számára, 2008. június 16.; Az Amerikai Egyesült Államok Szövetségi Közlönye, C-570-917, 27. o.; a Kínai Népköztársaságból származó kör alakú minőségi szénacél csövekkel kapcsolatos kiegyenlítő intézkedésre vonatkozó eljárásban hozott végleges határozatra vonatkozó kérdések és határozati feljegyzés, 2009. március 23., Az Amerikai Egyesült Államok Szövetségi Közlönye, C-570-936, 18. o., a Kínai Népköztársaságból származó könnyített falú, négyzet alakú csövekkel kapcsolatos kiegyenlítő intézkedésre vonatkozó eljárásban hozott végleges határozatra vonatkozó kérdések és határozati feljegyzés, 2008. június 13., Az Amerikai Egyesült Államok Szövetségi Közlönye, C-570-915, 13. o.

3. cikkének (2) bekezdése értelmében gazdasági előnyt nyújt. Ez a támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) és c) pontja értelmében egyedi, mivel a külföldi dömpingellenes eljárásokban részt vevő bizonyos vállalatokra korlátozódik. Ezenkívül ez a program az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében is egyedi, mivel az e programot végrehajtó illetékes tartományi hatóságok irányítása alá tartozó, kijelölt földrajzi térségekben bejegyzett bizonyos vállalatokra korlátozódik.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (343) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Mivel ennek a gazdasági előnynek az értékelésére vonatkozóan nem állnak rendelkezésre információk, és az uniós intézmények ezt a programot egy korábbi szubvencióellenes eljárás keretében már vizsgálták, az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrás a *bevont finompapírra* vonatkozó eljárás keretében az ezzel a programmal kapcsolatban végzett, a fenti (252) preambulumbekkezdésben említettek szerint szükség esetén megfelelő módon kiigazított értékelés.

- (344) Az így megállapított támogatási ráta a *bevont finompapírral* kapcsolatos eljárás megállapításai⁽⁸¹⁾ alapján az összes nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,01 %.

3.3.8. MEGFELELŐ ELLENSZOLGÁLTATÁSNÁL MAGASABB ÖSSZEG FEJÉBEN BONYOLÍTOTT KORMÁNYZATI ÁRUBESZERZÉSEK

- (345) A panasz bizonyítékot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a kínai kormány állami tulajdonú vállalatokon keresztül szerves bevonatú acéltermékek gyártói által előállított acéltermékeket vásárolt. A panasz hivatkozott arra, hogy a kínai kormány számos acélterméket, köztük színezett felületű acélt, melegen hengerelt lemeztekereseket, hidegen hengerelt lemezt, középlemezeket, galvanizált lemezt és számos egyéb terméket vásárolt. A panasz szerint az állami tulajdonú vállalatok ezeknek a termékeknek a vételárát különböző elemekre és/vagy viszonyítási alapokra hivatkozva állapították meg, és terméktől függően, vagy attól függően, hogy az ügylet érintette-e kapcsolódó feleket, ársapkákat, illetve kiigazításokat alkalmaztak.

- (346) A kínai kormány az állami tulajdonú vállalatokra vonatkozó általános érveire hivatkozva válaszában kijelentette, hogy bizonyították, hogy a szóban forgó acéltermékek vevőiként fellépő állami tulajdonú vállalatok a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás értelmében vett állami szervek voltak, és

⁽⁸¹⁾ A 452/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (202) preambulumbekkezdése.

hogy a kínai kormány nem tudott ismeretlen jogalanyok ügyleteire vonatkozó adatokat összegyűjteni. A kínai kormány kijelentette továbbá, hogy a panasz egyetlen olyan áruvásárlásra sem hivatkozik, amelyben a mintába felvett exportőrök részt vettek volna. A Bizottság a szerves bevonatú és más acéltermékek vevőire, mint állami tulajdonú vállalatokra vonatkozó következtetéseire hivatkozik (lásd a fenti (49)–(73) preambulumbekendéseket) és a kínai kormányhoz intézett azon kérésre, hogy szolgáltatson információt a mintába fel nem vett exportőrökre vonatkozóan is (lásd a fenti (34) és (35) preambulumbekendést). Tekintettel arra, hogy a kínai kormány erről a programról nem adott további tájékoztatást, a Bizottság megállapításait az alaprendelet 28. cikkével összhangban az ügyiratban rendelkezésre álló információkra alapozza.

- (347) Ez a program, amennyiben ezek az árak meghaladják a piaci árakat, és az állam az állami tulajdonú vállalatokon keresztül bonyolított beszerzésekkel gazdasági előnyhöz juttatja a szerves bevonatú acéltermékek gyártóit, az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja és 6. cikkének d) pontja értelmében kiegyenlíthető. Figyelembe kell továbbá venni, hogy a panasz azon állítását, hogy a piacon az állami szektor acélpiaci túlsúlya miatt nincs megbízható magánszektori ár, a vizsgálat is megerősítette, miszerint az állami tulajdonú vállalatok a kínai acélpiacon legalább a melegen hengerelt acél és a hidegen hengerelt acél tekintetében meghatározó részesedéssel rendelkeznek (lásd a fenti (75)–(79) preambulumbekendést). A támogatás az alaprendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében is egyedi, mivel kizárólag meghatározott, állami részesedésű acélipari vállalatokra korlátozódik. A Bizottság azonban ezen ügyletek és az alapul szolgáló szerződések összetettsége, valamint a szükséges részletek hiánya miatt ezzel a programmal kapcsolatban nem tudott határozott következtetést levonni. A Bizottság ezért úgy határozott, hogy ezt a programot tovább vizsgálja.

3.3.9. EGYÉB REGIONÁLIS PROGRAMOK

a) A kínai kormány együttműködésének hiánya

- (348) A kínai kormány válaszában közölte, hogy mivel a mintába felvett gyártók egyike sem található az ebben a szakaszban szereplő regionális programok alkalmazási területén, a Bizottság által kért információk a vizsgálat szempontjából érdektelenek. Ezen információknak a vizsgálat szempontjából vett jelentőségére (lásd a fenti (34)–(35) preambulumbekendést) és a kínai kormány válaszában elmaradására tekintettel a Bizottság az ebben a szakaszban szereplő regionális programokra vonatkozó határozatát az alaprendelet 28. cikkével összhangban az ügyiratban rendelkezésre álló tényekre alapozza.

3.3.9.1. A Tianjin Binhai Új Területen és a Tianjin Gazdasági és Technológiai Fejlesztési Területen nyújtott támogatások

a) Jogalap

- (349) A gyorsított értékcsökkenési leírással kapcsolatos program jogalapja a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság körlevele a tianjini Binhai Új Terület fejlődésének és nyitottságának támogatására irányuló vonatkozó kedvezményes társaságiadó-politikákról.

b) A vizsgálat megállapításai

- (350) A panasz állítása szerint a program célja, hogy a Tianjin Binhai Új Területen és a Tianjin Gazdasági és Technológiai Fejlesztési Területen támogassa a tudományos-technológiai infrastruktúra kiépítését, valamint tudomány-technológiafejlesztési rendszert és szolgáltatási lehetőségeket hozzon létre. A panasz szerint az e program alapján biztosított pénzügyi előnyöket a tudományos és technológiai alapon, valamint a gyorsított értékcsökkenési leírással kapcsolatos programon keresztül biztosították. A panasz állítása szerint ezek az előnyök a Tianjin Binhai Új Terület igazgatási bizottságának joghatósága alá tartozó vállalatokra, többek között az érintett terméket gyártó/exportáló vállalatokra korlátozódnak. A panasz hivatkozott a Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli szén- és ötvözt acélból készült szabvány, vezeték és nagynyomású csövekkel kapcsolatos kiegyenlítő intézkedésre vonatkozó eljárás tekintetében az Egyesült Államok hatóságai által hozott határozatra, amely ezt a programot kiegyenlíthetőnek ítélte ⁽⁸²⁾.
- (351) A Bizottság a kínai kormány együttműködésének hiányában az erre a programra vonatkozó határozatát az alaprendelet 28. cikkével összhangban – amelyet a panasz és az Egyesült Államok hatóságai által hozott említett határozat is tartalmaz – a rendelkezésre álló legjobb információkra alapozza.

- (352) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében a tudományos és technológiai alapon keresztül nyújtott támogatás formájában (közvetlen transzferek) és a gyorsított értékcsökkenési leírással kapcsolatos program tekintetében az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében bevételek elengedése formájában biztosított egyszeri gazdasági előnyhöz juttatja a támogatásban részesülő vállalatokat.

⁽⁸²⁾ A Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli szén- és ötvözt acélból készült szabvány, vezeték és nagynyomású csövek, Végleges megerősítő határozat kiegyenlítő vámról, 2010. szeptember 21., Az Amerikai Egyesült Államok Szövetségi Közlönye, 75. kötet, 182. sz., 57444. o.

- (353) A tudományos és technológiai alapon, valamint a gyorsított értécsökkenési leírással kapcsolatos programon keresztül nyújtott támogatás az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében egyedi, mivel az kijelölt földrajzi térségekben (azaz a Tianjin Binhai Új Területen és a Tianjin Gazdasági és Technológiai Fejlesztési Területen) található bizonyos vállalatokra korlátozódik.

c) A támogatás összegének kiszámítása

- (354) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrásként az Egyesült Államok hatóságai által hozott, összehasonlítható határozat szolgált, nevezetesen az egyes varrat nélküli szén- és ötvözött acélból készült szabvány, vezetékek és nagynyomású csövekről szóló, 2010. szeptember 10-i amerikai határozati feljegyzés (20. és 21. oldal) (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 182. sz., 2010. szeptember 21., 57444. oldal). Az Egyesült Államok hatóságai által lefolytatott vizsgálatokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az adó- és támogatási programokból eredő gazdasági előny összegének kiszámításához alkalmazott módszer lényegében megegyezik az Unió által alkalmazott módszerrel⁽⁸³⁾.
- (355) Az így megállapított teljes támogatási ráta a vizsgálati időszakban valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,61 %, amely az előző preambulumbekkezdésben említett határozatban az érintett programokra vonatkozóan meghatározott ráták halmozott összegének felel meg.

3.3.9.2. Az északkeleti régióval kapcsolatos programok

Az északkeleti újjáfejlesztési program

a) Jogalap

- (356) A jogalap a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság 2004. szeptember 14-i körlevele az északkeleti régióban a héalevonás hatályának kiterjesztése tekintetében a vonatkozó kérdésekről szóló rendeletek nyomtatásáról és terjesztéséről.

b) A vizsgálat megállapításai

- (357) A panasz megerősítette, hogy a kínai kormány az északkeleti újjáfejlesztési programot 2003-ban a kínai acéltipar tradicionális központját jelentő Dalian városi régió ipartelep és három északkeleti tartomány, Liaoning, Jilin és

Heilongjiang újjáfejlesztésére hozta létre. A panasz szerint a kínai kormány létrehozott egy különleges bankot, az Államtanács ellenőrzése alatt álló Északkeleti Újjáfejlesztési Bankot, amelynek az volt a feladata, hogy finanszírozza a régi északkeleti nehézipari központ újjáfejlesztésének támogatását.

- (358) A panasz hivatkozott továbbá az e program keretében a Kínai Export-Import Bank (ExIm Bank) daliani fiókja által egy helyi vállalat számára 2003 novemberétől nyújtott, összesen 5 milliárd RMB összegű exporthitel és egyéb „alacsony költségű hitel” esetében 150 millió RMB értékű megtakarítás formájában nyújtott támogatásra. A panasz szerint a hiteleket a pénzügyi nehézségekkel küzdő állami tulajdonú vállalatok versenyképességének előmozdítása érdekében nem hitelképes vállalatokra is kiterjesztették, amelyek annak ellenére, hogy az országban a nem teljesítő hitelek legmagasabb arányát képviselték, a pénzügyi forrásokhoz aránytalan hozzáféréssel rendelkeztek.

- (359) A Bizottság a kínai kormány együttműködésének hiányában az erre a programra vonatkozó határozatát a panaszban és a kör alakú minőségi szénacél csővezetékéről (csővezetékek) szóló, 2008. november 17-i amerikai határozati feljegyzésben (21. és 22. oldal) (Szövetségi Közlöny, 73. kötet, 227. szám, 2008. november 24., 70961. oldal) szereplő, a fenti (252) bekezdésben foglaltak szerint – szükség esetén – megfelelően kiigazított információkra alapozza.

- (360) Ez a program a támogatásban részesülő vállalatok számára a következő formában gazdasági előnyt biztosít: i. exporthitel-kamattámogatásként nyújtott támogatások; ii. befektetett eszközök vásárlása esetén biztosított héavisszatérítések.

- (361) Ami az i. exporthitel-kamattámogatásokat illeti, a kamattámogatások az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében vissza nem térítendő támogatás formájában nyújtott támogatásnak minősülnek. Ahogy a panasz is megemlíti, az amerikai határozat erre a programra nem „északkeleti újjáfejlesztési programként”, hanem „külkereskedelmi fejlesztési alapként” hivatkozik. Ezt a programot a liaoningi tartományi hatóságok (nevezetesen a liaoningi külkereskedelmi és gazdasági együttműködési tartományi hivatal és a liaoningi pénzügyi hivatal) irányítja. A támogatható projektek körébe tartoznak többek között az exportáló vállalatok exportalapjuk versenyképességének javítására és a nemzetközi piacok feltárására irányuló projektjei. Mivel ezek a támogatások exportteljesítmény-függők, ez a program az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősül.

⁽⁸³⁾ A támogatási összeg kiszámítására alkalmazott módszer leírása az egyes varrat nélküli szén- és ötvözött acélból készült szabvány, vezetékek és nagynyomású csövekről szóló, 2010. szeptember 10-i amerikai határozati feljegyzés 20. és 21. oldalán található (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 182. szám, 2010. szeptember 21., 57444. oldal).

(362) Ami a ii. befektetett eszközök vásárlásával kapcsolatos héavisszatérítéseket illeti, azok az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében állami bevétel elengedése formájában nyújtott támogatásnak minősülnek. E program alapján bizonyos iparágak héaalanyai a befektetett eszközök vásárlásakor fizetett héát levonhatják a késztermékek értékesítésének héájából. A héalevonás az északkeleti régióban található vállalatokra korlátozódik, ezért az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében regionális szempontból egyedi.

c) A támogatás összegének kiszámítása

(363) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrásként az Egyesült Államok hatóságai által hozott, összehasonlítható határozat szolgált (a program hasonló jellege alapján).

(364) A vizsgálati időszakban az északkeleti újjáfejlesztési programmal kapcsolatban így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,18 %, amely a kör alakú minőségi szénacél csővezetékekről (csővezetékek) szóló, 2008. november 17-i amerikai határozati feljegyzés szerint (21. és 22. oldal) (Szövetségi Közlöny, 73. kötet, 227. szám, 2008. november 24., 70961. oldal) a külkereskedelmi fejlesztési alap program keretében kapott támogatásokra és héavisszatérítésekre vonatkozó halmozott rátának felel meg. Az Egyesült Államok hatóságai által lefolytatott vizsgálatokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a hasonló programokból eredő gazdasági előny összegének kiszámításához alkalmazott módszer lényegében megegyezik az Unió által alkalmazott módszerrel⁽⁸⁴⁾.

Export hitel-kamattámogatások

a) Jogalap

(365) A jogalapot Liaoning tartományban a csúcstechnológiát képviselő termékek és berendezésgyártó termékek export

pénzügyi kamatainak támogatására vonatkozó, 2004. december 16-i ideiglenes igazgatási intézkedései képezik.

b) A vizsgálat megállapításai

(366) A panasz állítása szerint ez a program a csúcstechnológiát képviselő termékek exportjának bővítése céljából támogatást nyújt a vállalatoknak, és támogatja a Liaoning tartományban található vállalatok fejlődését. Ezt a programot a liaoningi külkereskedelmi és gazdasági együttműködési tartományi hivatal, a liaoningi pénzügyi hivatal és Liaoning tartomány gazdasági bizottsága irányítja. Az Egyesült Államok hatóságai ezt a programot a csővezetékekről szóló, fent említett határozatban (lásd a (359) preambulumbekendést) kiegyenlíthetőnek minősítették.

(367) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében a banki hitelek kamatainak kifizetésére alkalmazott, a kínai kormány által nyújtott közvetlen transzferek formájában biztosított gazdasági előnynek minősül. Az exporthitelek a termékek kiviteli nyilatkozata és a fizetés kézhezvétele között a gyártáshoz és a működéshez szükséges pénzeszközök hiánya miatt a bankok és a nem banki pénzügyi intézmények által a csúcstechnológiát képviselő termékeket és berendezésgyártó termékeket előállító, a tartományban található vállalatok számára biztosított rövid lejáratú hiteleket jelentik. A jogosult vállalatok éves kivitelének meg kell haladnia az 1 millió USD-t, és az exportált termékeknek szerepelniük kell „a csúcstechnológiát képviselő kínai termékek exportkatalógusában” vagy a berendezésgyártó termékek körébe kell tartozniuk. Ez a program ezért az alaprendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében egyedi, mivel az ezeknek a kritériumoknak megfelelő vállalatokra korlátozódik. Az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében ez a program is exportteljesítményfüggő. A program a 4. cikk (3) bekezdése értelmében regionális szempontból is egyedi, mivel kijelölt földrajzi térségben, Kína északkeleti részén található vállalatokra korlátozódik.

c) A támogatás összegének kiszámítása

(368) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrásként az Egyesült Államok hatóságai által hozott, összehasonlítható határozat szolgált (a program hasonló jellege alapján).

⁽⁸⁴⁾ A támogatási összeg kiszámítására alkalmazott módszer leírása a kör alakú minőségi szénacél csővezetékekről (csővezetékek) szóló, 2008. november 17-i amerikai határozati feljegyzés 20. és 21. oldalán található (Szövetségi Közlöny, 73. kötet, 227. szám, 2008. november 24., 70961. oldal).

- (369) A vizsgálati időszakban az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,43 %, amely a kör alakú minőségi szénacél csővezetésekről (csővezetékek) szóló, 2008. november 17-i amerikai határozati feljegyzés szerint az export-hitel-kamattámogatási programra megállapított ráta (23. oldal) (Szövetségi Közlöny, 73. kötet, 227. szám, 2008. november 24., 70961. oldal). Az Egyesült Államok hatóságai által lefolytatott vizsgálatokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a hasonló programokból eredő gazdasági előny összegének kiszámításához alkalmazott módszer lényegében megegyezik az Unió által alkalmazott módszerrel ⁽⁸⁵⁾.

Exporthitelek

a) A vizsgálat megállapításai

- (370) A panasz hivatkozik az előző exporthitel-kamattámogatási programra, amelyre a jogosultság csak a fennmaradó „exporthitelekkel” összefüggésben szerezhető meg. Ezt a programot az Egyesült Államok hatóságai a csővezetésekről szóló határozatban szintén kiegyenlíthetőnek minősítették.
- (371) A jogalapot Liaoning tartományban a csúcstechnológiát képviselő termékek és berendezésgyártó termékek export pénzügyi kamatainak támogatására vonatkozó, 2004. december 16-i ideiglenes igazgatási intézkedései képezik.
- (372) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében a kínai kormány által nyújtott közvetlen transzferek formájában biztosított gazdasági előnynek minősül. A támogatás az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése és 6. cikkének b) pontja szerint gazdasági előnyt biztosít, amelynek összege a támogatásban részesülő felek által fizetett összeg és annak az összegnek a különbözete, amelyet a program hiányában hasonló kereskedelmi hitel esetében fizetniük kellett volna. Ezeket a hiteleket a kormány szakpolitikai bankjain és állami kereskedelmi bankjain keresztül biztosítja (lásd a fenti (157)–(180) preambulumbekkezdésben található elemzést). Ezek az exporthitelek az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében egyediek, mivel az exportteljesítménytől függenek, valamint a 4. cikk (3) bekezdése értelmében is egyediek, mivel Kína kijelölt földrajzi térségén belüli vállalatokra korlátozódnak.

b) A támogatás összegének kiszámítása

- (373) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrásként az Egyesült Államok hatóságai által hozott, összehasonlítható határozat szolgált (a program hasonló jellege alapján).
- (374) A vizsgálati időszakban az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 1,05 %, amely a kör alakú minőségi szénacél csővezetésekről (csővezetékek) szóló, 2008. november 17-i amerikai határozati feljegyzés szerint az exporthitel programra megállapított ráták számtani átlagának felel meg (23. oldal) (Szövetségi Közlöny, 73. kötet, 227. szám, 2008. november 24., 70961. oldal). Az Egyesült Államok hatóságai által lefolytatott vizsgálatokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a hasonló programokból eredő gazdasági előny összegének kiszámításához alkalmazott módszer lényegében megegyezik az Unió által alkalmazott módszerrel ⁽⁸⁶⁾.

Liaoning tartományi támogatások – „Öt pont egy vonal” program

a) A vizsgálat megállapításai

- (375) A panaszban az áll, hogy az „Öt pont, egy vonal a part menti övezetben” programot Liaoning tartomány regionális kormánya 2006. január 21-én vezette be. Liaoning tartomány kormánya támogatást nyújt a területen található egyes vállalatok számára. Elsősorban az öt kiemelt területen elhelyezkedő, exportra termelő gyártóbázisnak számító vállalatok vehetik igénybe a támogatást. A kedvezményes elbírás többek között olyan gazdasági előnyöket tartalmaz, mint a csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok számára biztosított 15 %-os csökkentett társasági adó, a hazai befektetéssel létrejött csúcstechnológiát alkalmazó vállalatoknak biztosított társaságiadó-mentesség, elsőbbség a kamattámogatások igénybevétele során, gazdálkodási előnyök, valamint bizonyos kormányzati illetékek megfizetése alóli mentesség. A panasz szerint a Kínai Fejlesztési Bank, egy állami tulajdonú fejlesztési bank a program keretében kedvezményes hiteleket nyújtott.
- (376) Az Egyesült Államok hatóságai ezt a programot a csővezetésekről szóló, fent említett határozatban kiegyenlíthetőnek minősítették.

⁽⁸⁵⁾ A támogatási összeg kiszámítására alkalmazott módszer leírása a kör alakú minőségi szénacél csővezetésekről (csővezetékek) szóló, 2008. november 17-i amerikai határozati feljegyzés 23. oldalán található (Szövetségi Közlöny, 73. kötet, 227. szám, 2008. november 24., 70961. oldal).

⁽⁸⁶⁾ A támogatási összeg kiszámítására alkalmazott módszer leírása a kör alakú minőségi szénacél csővezetésekről (csővezetékek) szóló, 2008. november 17-i amerikai határozati feljegyzés 23. oldalán található (Szövetségi Közlöny, 73. kötet, 227. szám, 2008. november 24., 70961. oldal).

(377) A program jogalapja a part menti kiemelt fejlesztési területek fokozottabb iparosításának Liaoning tartomány általi ösztönzéséről szóló vélemény. A Liaoningi Fejlesztési és Reformbizottság és a Liaoningi Pénzügyi Hivatal kezeli a kamattámogatásokat, a program keretében nyújtott díjmentesség adminisztrációja pedig a Huludao városi Beigang Ipari Parkért felelős, illetve Ipari és Kereskedelmi Hatóság feladata.

(378) Ez a program az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében a kínai kormány által nyújtott közvetlen transzfer, illetve az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében kormányzati bevételek elengedése vagy be nem szedése formájában biztosít pénzügyi előnyöket. Ezek a támogatások az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján a vissza nem térítendő támogatás és/vagy az adó-, illetve díjmentesség összegével megegyező gazdasági előnynek minősülnek. E támogatások továbbá az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében egyedi, mivel azok egy a Liaoning tartomány hatóságának illetékességi körébe tartozó kijelölt területen található bizonyos vállalatokra korlátozódnak. E támogatásokban elsősorban az öt kiemelt területen található és exportra termelő gyártóbázisok részesülhetnek, ezért az alaprendelet 4. cikkének (4) bekezdése szerint egyúttal egyedinek is minősülnek, mivel a támogatások exportteljesítmény-függőek.

b) A támogatás összegének kiszámítása

(379) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrásként az Egyesült Államok hatóságai által hozott, összehasonlítható határozat szolgált (a program hasonló jellege alapján).

(380) A vizsgálati időszakban az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,30 %, amely a kör alakú minőségi szénacél csővezetékekről (csővezetékek) szóló, 2008. november 17-i amerikai határozati feljegyzés szerint az e programra megállapított ráta (23. oldal) (Szövetségi Közlöny, 73. kötet, 227. szám, 2008. november 24., 70961. oldal). Az Egyesült Államok hatóságai által lefolytatott vizsgálatokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a támogatási programokból eredő gazdasági előny összegének kiszámításához alkalmazott módszer lényegében megegyezik az Unió által alkalmazott módszerrel⁽⁸⁷⁾.

⁽⁸⁷⁾ A támogatási összeg kiszámítására alkalmazott módszer leírása a kör alakú minőségi szénacél csővezetékekről (csővezetékek) szóló, 2008. november 17-i amerikai határozati feljegyzés 23. oldalán található (Szövetségi Közlöny, 73. kötet, 227. szám, 2008. november 24., 70961. oldal).

3.3.9.3. A Jiangsu tartomány „Tudomány és technológia” programja keretében nyújtott támogatások

a) Jögalap

(381) A program jogalapját a Jiangsu tartomány tudományos-technológiai közszolgáltatási platformjára vonatkozó adminisztratív intézkedések képezik (Sukeji (2006) 102. szám; Sucaijiao (2006) 22. szám).

b) A vizsgálat megállapításai

(382) A panaszban az áll, hogy a program többek között támogatást nyújt bizonyos vállalatoknak. A kínai kormány a kérdőívre adott válaszában azt állította, hogy a mintába felvett vállalatok nem vették igénybe ezt a programot, illetve nem részesültek előnyben a program keretében. A Bizottság utal azokra az érveire, hogy a kínai kormánynak teljes körűen meg kellett volna válaszolnia a mintába fel nem vett vállalatokra vonatkozó kérdéseket is (lásd a fenti (34)–(35) preambulumbekendést). A Bizottság emellett megjegyzi, hogy a panasz lehetséges kedvezményezettként felsorolja a mintába felvett vállalatokat és a mintába fel nem vett egyéb, szerves bevonatú acéltermékeket gyártó vállalatokat is, amelyek a program hatálya alá tartozó, érintett területen található. A Bizottság ezért az alaprendelet 28. cikkével összhangban megállapításait a rendelkezésre álló dokumentumokban szereplő tényekre alapozza, elsősorban a panaszban szereplő információkra és az Egyesült Államok hatóságainak megállapításaira, amelyek a Kínai Népköztársaságból származó, betonacélból készült előfeszítő huzalsodratokról szóló határozatban⁽⁸⁸⁾ a programot kiegyenlíthetőnek találták.

(383) A vissza nem térítendő támogatás formájában nyújtott pénzügyi előnyök az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében pénzügyi támogatásnak minősülnek. Az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében ezek a támogatások egyedi, mivel láthatóan nincsenek olyan objektív kritériumok vagy feltételek, amelyek a program keretében biztosított gazdasági előnyökre való jogosultságot szabályoznák (az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglaltaknak megfelelően), és a rendelkezésre álló tények alapján úgy tűnik, hogy Jiangsu tartomány tudományügyi és technológiai hivatala mérlegelési jogkörét nem objektív módon gyakorolta.

⁽⁸⁸⁾ A Kínai Népköztársaságból származó, betonacélból készült előfeszítő huzalsodratok, kiegyenlítő vám előzetes megállapítása, 2009. november 2., az Egyesült Államok Szövetségi Közlönye, dokumentumszám: E9-26322, 56576–56592. o.

c) A támogatás összegének kiszámítása

- (384) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Másutt végzett pontos számszerűsítés hiányában az exportáló gyártók gazdasági előnyének értékeléséhez a legmegfelelőbb információforrásként az Egyesült Államok hatóságai által hozott, összehasonlítható határozat szolgált (a program hasonló jellege alapján).
- (385) A vizsgálati időszakban az így megállapított támogatási ráta valamennyi nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,01 %, amely a betonacélból készült előfeszítő huzalsodratokról szóló, 2010. május 14-i amerikai határozati feljegyzés szerint az e programra megállapított rátának felel meg (35. oldal) (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 98. szám, 2010. május 21., 28557. oldal). Az Egyesült Államok hatóságai által lefolytatott vizsgálatokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a támogatási programokból eredő gazdasági előny összegének kiszámításához alkalmazott módszer lényegében megegyezik az Unió által alkalmazott módszerrel⁽⁸⁹⁾.

3.3.9.4. A Hebei tartomány „Tudomány és technológia” programja keretében nyújtott támogatások

a) A vizsgálat megállapításai

- (386) A panasz Hebei tartomány „Tudomány és technológia” programjával kapcsolatban egy szerves bevonatú acéltermékeket gyártó vállalat részére a program keretében nyújtott két támogatást – egy 700 000 RMB és 2 080 000 RMB összegű támogatást – említ. A kérdőívre adott válaszában a kínai kormány azt állította, hogy a mintába felvett vállalatok egyikének sem Hebei tartományban van a székhelye, így a kért információ érdektelen a vizsgálat szempontjából. A Bizottság utal azokra az érveire, amelyek szerint a kínai kormánynak teljes körűen meg kellett volna válaszolnia a mintába fel nem vett vállalatokra vonatkozó kérdéseket is (lásd a fenti (34)–(35) preambulumbekendést). A Bizottság ezért az erre a programra vonatkozó megállapításait az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló dokumentumokban szereplő tényekre (ebben az esetben a panaszra) alapozza.
- (387) A program keretében vissza nem térítendő támogatás formájában nyújtott pénzügyi előnyök támogatásnak minősülnek, mivel az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében pénzügyi támogatást biztosítanak. Az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján a támogatások összegével megegyező gazdasági előnyt biztosítanak. E támogatások az alaprendelet

4. cikkének (3) bekezdése alapján egyediek, mivel azokat kizárólag a Hebei tartományban található vállalatok számára biztosítják.

b) A támogatás összegének kiszámítása

- (388) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő felekre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Más információ hiányában ennek a gazdasági előnynek az értékeléséhez a Bizottság megállapításait a panaszban foglalt információkra alapozta. Az így kiszámított támogatási összeget az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották a támogatásban részesülő felek vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mint megfelelő nevezővel, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.
- (389) Az így megállapított támogatási ráta az összes nem együttműködő vállalat vonatkozásában elhanyagolható (kevesebb mint 0,01 %).
- ### 3.3.10. ESETI TÁMOGATÁSOK
- a) A vizsgálat megállapításai
- (390) A panasz több olyan eseti támogatást is felsorolt, amelyeket állítólag szerves bevonatú acéltermékeket gyártó, állami tulajdonú vállalatoknak és magánvállalatoknak nyújtottak. Ezeket a támogatásokat vissza nem térítendő támogatás vagy egyéb adómentesség, illetve adócsökkentés formájában biztosították, többek között konkrét projektek vagy eszközök finanszírozásához. A támogatásokat az acélipar korszerűsítésére irányuló általános stratégiai politika keretében nyújtották.
- (391) A Bizottság felkérte a kínai kormányt, hogy adjon tájékoztatást ezekről az eseti támogatásokról. A kínai kormány válaszában közölte, hogy a panaszban foglalt állítások az éves jelentésekből kiemelt idézeteken alapulnak, és úgy tűnt, hogy ezek egyike sem érinti a mintába felvett vállalatokat. A kínai kormány ezért arra a következtetésre jutott, hogy nincs szükség a mintába fel nem vett vállalatokra és tartományok vonatkozásában konkrét ügyletekkel kapcsolatos állítások vizsgálatára. A kínai kormány emellett egyik általános észrevételében ismeltelen kijelentette, hogy pusztán az a tény, hogy egyes ügyleteket egy vállalat éves jelentésében „támogatásként” tüntetnek fel, nem szolgál elegendő bizonyítékkal az azokkal kapcsolatos vizsgálat elindításához, mivel az „a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás 11.2. cikke értelmében nem tekinthető elegendő bizonyítéknak”.

⁽⁸⁹⁾ A támogatási összeg kiszámítására alkalmazott módszer leírása a betonacélból készült előfeszített huzalsodratokról szóló, 2010. május 14-i amerikai határozati feljegyzés 35. oldalán található (Szövetségi Közlöny, 75. kötet, 98. szám, 2010. május 21., 28557. oldal).

(392) A Bizottság utal azokra az érveire, amelyekben kifejtette, hogy miért kérte a kínai kormánytól, hogy a mintában nem szereplő vállalatokat érintő állítólagos támogatások tekintetében is nyújtson tájékoztatást (a fenti (34)–(35) preambulumbekkezdés). A Bizottság az eseti támogatásokkal kapcsolatos megállapításait az alaprendelet 28. cikkével összhangban az aktában rendelkezésre álló tényekre alapozta.

(393) A panaszban felsorolt eseti támogatások az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében a vissza nem térítendő támogatások és az erőforrások hasonló átadása tekintetében közvetlen transzfer formájában, míg az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében az egyébként megfizetendő központi, tartományi vagy települési szintű adók alóli mentesség vagy azok csökkentése következtében a bevételek elengedése formájában nyújtott támogatásnak minősülnek. A Bizottság megjegyzi, hogy a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó különböző vállalatok éves jelentései is „támogatásként” említik ezeket a pénzügyi támogatásokat. Úgy tűnik, hogy támogatások közül több *de jure*, illetve *de facto* is egyedinek tekinthető az alaprendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében, mivel azokat – a kínai kormány együttműködésének hiányában – vélelmezhetően a támogatott acélágazatban csak korlátozott számú acélipari vállalatnak nyújtják, illetve azért is, ahogyan a támogatást nyújtó hatóságok a támogatás odaítélésénél mérlegelési jogkörüket gyakorolták. E támogatások közül néhány emellett az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében is egyedinek tekinthető, mint-hogy azokat csak egy bizonyos tartomány területén kijelölt földrajzi régiókban található bizonyos vállalatok vehették igénybe.

b) A támogatás összegének kiszámítása

(394) A Bizottság alaposan tanulmányozta a dokumentumokban a szerves bevonatú acéltermékek különböző gyártóinak nyújtott valamennyi eseti támogatásra vonatkozóan rendelkezésre álló információkat. A Bizottság megállapította, hogy e támogatások közül néhány nem torzítja a kereskedelmet és/vagy viszonylag kis összegeket juttat a szerves bevonatú acéltermékek gyártói részére. Ezzel szemben van közöttük több olyan egyedi támogatás is, amely láthatóan jelentős támogatási összegeket biztosít a szerves bevonatú acéltermékek gyártóinak. Erre és az aktában található információkra tekintettel a Bizottság helyénvalónak ítéli, hogy a kínai kormány és a szerves bevonatú acéltermékeket gyártó érintett vállalatok együttműködésének hiánya ellenére az eljárásban kiegyenlített vissza nem térítendő támogatások és adóprogramok egyszerű átlagára vonatkozóan kiszámítsa az alkalmazandó kiegyenlítő vámot.

(395) Az így megállapított támogatási ráta az összes nem együttműködő vállalat vonatkozásában 0,5 %.

3.4. A FELEK ÉSZREVÉTELEI A VÉGLEGES NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALT KÖVETŐEN

(396) A kínai kormány, a mintába felvett gyártók egyike (Zhejiang Huadong) és a panaszos észrevételeket tett a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatban.

3.4.1. A KÍNAI KORMÁNY ÉSZREVÉTELEI A VÉGLEGES NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALLAL KAPCSOLATBAN

(397) A kínai kormány által benyújtott számos és meglehetősen részletes érvre és arra tekintettel, hogy lehetetlen lenne (bizonyos bizalmas információk miatt is) ezek mindegyikét ebben a rendeletben ismertetni, a Bizottság kétoldalú tájékoztatás keretében írásban adott magyarázatot a kínai kormánynak ezen állítások elutasításának jogi és tényeszerű okairól.

3.4.1.1. Eljárási kérdések

(398) A vizsgálat megindításával kapcsolatos egyes érveiben a kínai kormány láthatóan figyelembe vette a „GOES” vizsgálóbizottság jelentését⁽⁹⁰⁾, amelyet meghatározónak tekintett a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás, valamint az uniós alaprendelet bizonyos rendelkezéseinek értelmezésében. A kínai kormány például utal arra, hogy a GOES vizsgálóbizottság elosztott bizonyos „kétségeket”⁽⁹¹⁾. Míg a Bizottság tekintettel volt a vizsgálóbizottság vonatkozó megállapításaira és több következtetését sem találja helytelennek, ezek a megállapítások nem változtatnak a vonatkozó szerződés vagy jogszabályok nyelvezetén, nevezetesen a támogatásokról szóló WTO-megállapodás 11.2. vagy 11.3. cikkén, illetve a kiegyenlítő vámokról szóló alaprendelet 9. cikkének (2) és (3) bekezdésén, amelyek minden szubvencióellenes eljárásban alkalmazandók és kötelezőek a Bizottságra nézve.

(399) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság megsértette a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 11.2. cikkét, mert a vizsgálatot egy olyan panasz alapján indította meg, amely nem tartalmazott bizonyítékot „valamely vélelmezett támogatás fennállásáról, mértékéről és hatásáról”, ezért a Bizottság megszegte a 11.3. cikk szerinti kötelezettségét, amelynek értelmében köteles felülvizsgálni a bizonyíték pontosságát és adekvát voltát.

Ezt az állítást el kellett vetni. A kínai kormány hivatkozása a támogatás „fennállására, mértékére és hatására” idézet a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 11.1. cikkéből, amely a vizsgálat célját ismerteti. A Bizottság véleménye szerint az nem kapcsolódik az említett megállapodás 11.2. cikkéhez, amely szerint a panaszos kérelmének „elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia a támogatás létéről, és ha lehetséges, annak összegéről”, továbbá a panasznak tartalmaznia kell „mindazt az információt”, amely a panaszos számára

⁽⁹⁰⁾ Vizsgálóbizottsági jelentés Kínáról – Az Amerikai Egyesült Államokból származó, elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára alkalmazandó kiegyenlítő és dömpingellenes vámok.

⁽⁹¹⁾ Ugyanott.

„ésszerűen rendelkezésre áll”. A Bizottság megvizsgálta a panaszos által benyújtott bizonyítékot, amely megalapozottnak bizonyult, amint az a panasz érdekelt felek általi betekintésre szánt nyilvános változatából egyértelműen kiderül. A Bizottság szolgálatai csak azután javasolták vizsgálat indítását, miután kellőképpen megvizsgálták a bizonyítékok pontosságát és adekvát voltát, és azt *prima facie* elegendőnek találták.

(400) A kínai kormány azt javasolta, hogy az egyes támogatási programok egyes elemeiről (pénzügyi támogatás, gazdasági előny és egyedi jelleg) egyenként hozzanak döntést. A Bizottság egyetért a kínai kormánnyal abban, hogy a támogatásra vonatkozó állításokat egyenként kell megvizsgálni. Ez azonban nem azt jelenti, hogy az egyes támogatási programok egyes elemeire vonatkozóan bemutatott bizonyítékokat külön-külön kell megvizsgálni. Egy program egyedi jellegének fennállását alátámasztó bizonyíték például nagyon is lényeges lehet egy másik program egyedi jellegének megállapításakor, többek között attól függően, hogy mennyi információ áll nyilvánosan rendelkezésre a kérdéses programokról, és hogy a programok milyen szorosan kapcsolódnak ugyanahhoz a jogszabályhoz és milyen mértékben függenek attól.

(401) A kínai kormány úgy érvelt, hogy minden program tekintetében bizonyítékot kell szolgáltatni a vizsgálati időszakban nyújtott támogatás (*de minimis* érték feletti) összegéről, és minden támogatás esetében a támogatás tényleges alkalmazásáról, nem pedig a „lehetséges” vagy „valószínűsíthető” gazdasági előnyökről kell elegendő bizonyítékot szolgáltatni. Ezen a ponton a Bizottság nem ért egyet a kínai kormánnyal, hiszen sem az alaprendelet, sem pedig a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás nem tartalmaz olyan követelményt, miszerint egy adott programnál ki kell mutatni, hogy a támogatások összege meghaladja a *de minimis* értéket. Azt illetően nincs vita, hogy egy támogatásnak a vizsgálati időszakban gazdasági előnyt kell biztosítania a kiegyenlítéshez, és hogy a panaszosoknak törekedniük kell az erre utaló bizonyíték előterjesztésére. A támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 11.2. cikke azonban „elegendő bizonyítékot” ír elő a támogatás létéről a panaszos számára „ésszerűen rendelkezésre álló” információk alapján. Mivel a támogatással járó gazdasági előnyökről (például adómentesség, vissza nem térítendő támogatások, áruk rendelkezésre bocsátása) nem sok nyilvánosan hozzáférhető információ áll rendelkezésre, a panaszosok számára sokszor lehetetlen teljes bizonyossággal megállapítani, hogy a támogatás az érintett termék gyártóinak gazdasági előnyt biztosított. Az ilyen esetekben a panaszosnak a lehető legmegfelelőbb bizonyítékot kell előállítania, amelyből kiderül például, hogy az érintett termék gyártói *jogosultak* a támogatásra és a program még mindig hatályban van vagy gazdasági előnyöket nyújt. A szükséges bizonyíték mértéke az adott esetre vonatkozó tényektől és attól függ, hogy mennyi információ áll ésszerűen a panaszos rendelkezésére.

(402) A kínai kormány azt állította, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés sérti a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 22.2. cikkének iii. pontját, és azzal érvelt, hogy a különböző programok elnevezéseinek egyszerű ismételtetése nem tekinthető azok „leírásának”. A Bizottság úgy véli, hogy a kivizsgáló támogatási gyakorlatokat az érintett programok közelebbi meghatározásával megfelelően leírták az eljárás megindításáról szóló értesítésben, ezért az értesítés nem sérti a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 22.2. cikkének iii. pontját.

(403) A kínai kormány úgy érvelt, hogy a Bizottság helytelenül indított eljárást több támogatási program esetében, mert a panaszt „holisztikusan” vagy „teljes egészében” szemlélte ahelyett, hogy külön vizsgált volna minden egyes programot; a kínai kormány azt is állította, hogy a más vizsgáló hatóságok különböző programokkal kapcsolatos megállapításai önmagukban nem nyújtanak elegendő bizonyítékot az eljárás megindításához. A fent említettek szerint ((400) preambulumbekzdés) a Bizottság szolgálatai minden egyes programot megvizsgáltak. Az, hogy más hatóságok valamely adott programmal kapcsolatos megállapításai mennyiben szolgáltatathatnak elegendő bizonyítékot az eljárás megindításához, eseti alapon dönthető el és részben függ attól, hogy milyen egyéb információk állnak ésszerűen a panaszos rendelkezésre.

(404) A kínai kormány (az Egyesült Államok GOES-esetével kapcsolatos egy beadványára ⁽⁹²⁾ hivatkozva) elképzelhetőnek tartotta, hogy a szerves bevonatú acéltermékek gyártóinak „támogatott” státuszát a kormány tervdokumentumaiban „általános érvényűként” használták az egyedi jelleg igazolására. Ez nem felel meg a valóságnak. A szerves bevonatú acéltermékeket „támogatottnak” minősítő jogszabály ⁽⁹³⁾ (és az ebből eredő következmények) (a kínai kormány állításával ellentétben) nem „a kormányzati politikára vonatkozó általános információ, amely közvetlenül nem kapcsolódik a kérdéses programhoz”. Tekintettel arra, hogy az említett jogszabály a programhoz (vagy a kedvezményes juttatásokhoz) való hozzáférést kifejezetten bizonyos vállalatokra korlátozza, nyilvánvalóan nagyon is közvetlenül kapcsolódik a szóban forgó programhoz.

(405) A kínai kormány állítása szerint bizonyítani kell, hogy a támogatási programból jelenleg gazdasági előny származik, továbbá azt, hogy nem elegendő a más esetekben kiegyenlített programok ténye, mivel ezek a megállapítások egy másik vizsgálati időszakra vonatkoznak. Azt illetően nincs vita, hogy egy támogatásnak a vizsgálati időszakban gazdasági előnyt kell biztosítania a kiegyenlítéshez, és hogy a panaszosoknak törekedniük

⁽⁹²⁾ Vizsgálóbizottsági jelentés Kínáról – Az Amerikai Egyesült Államokból származó, elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára alkalmazandó kiegyenlítő és dömpingellenes vámok.

⁽⁹³⁾ Az Államtanács 40. sz. határozata az ipari szerkezetátalakítás támogatásáról szóló ideiglenes rendelkezések közzétételéről és végrehajtásáról.

kell az erre utaló bizonyíték előterjesztésére. Az eljárás megindítása céljából azonban az arra utaló bizonyíték, hogy egy programot ésszerűen közeli időszakban alkalmaztak, igen lényeges lehet, például ha nincs nyilvánosan hozzáférhető információ a program megszüntetésére vagy módosítására vonatkozóan. A GOES-vizsgálóbizottság⁽⁹⁴⁾ kínai kormány általi említése (a vizsgálóbizottsági jelentés 7.72. bekezdése) nem meggyőző, mert olyan esetekre utal, ahol „egyértelmű”, hogy jelenleg nem nyújtanak támogatást, ebben az esetben viszont nem ez a helyzet.

(406) A kínai kormány azt állította, hogy az eljárás megindításához bizonyítani kell, hogy az érintett termék egyes gyártói ténylegesen gazdasági előnyben részesültek a program keretében. Ez az állítás nem elfogadható. Sem az alaprendeletben, sem pedig a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 11.2. cikkében nincs olyan követelmény, amelynek értelmében „elegendő bizonyítékot” kell szolgáltatni „a támogatás létéről”, vagy nyilvánvaló bizonyítékát kell adni annak, hogy bizonyos gyártók a támogatást ténylegesen igénybe vették. Mivel a támogatással járó gazdasági előnyökről (például adómentesség, vissza nem térítendő támogatások, áruk rendelkezésre bocsátása) nem sok nyilvánosan hozzáférhető információ áll rendelkezésre, a panaszosok számára sokszor lehetetlen teljes bizonyossággal megállapítani, hogy a támogatás az érintett termék gyártóinak gazdasági előnyt biztosított. Az ilyen esetekben a panaszosnak a lehető legmegfelelőbb bizonyítékot kell előállítania, amelyből kiderül például, hogy az érintett termék gyártói *jogosultak* a támogatásra és a program még mindig hatályban van vagy gazdasági előnyöket nyújt. A szükséges bizonyíték mértéke az adott esetre vonatkozó tényektől és attól függ, hogy mennyi információ áll ésszerűen a panaszos rendelkezésére. A panaszosokkal szemben támasztott ilyen követelmény gyakorlatilag az ugyanolyan típusú támogatást nyújtó rendszerek esetében a nem átlátható rendszereknek kedvezne az átláthatóbbakkal szemben.

(407) A kínai kormány azzal érvelt, hogy a Bizottság nem biztosított „ésszerű határidőt” a kínai kormánynak ahhoz, hogy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12.7. cikke szerint benyújtsa a szükséges információkat. A kínai kormány azt állította továbbá, hogy a Bizottság nem adott a kínai kormánynak „bőséges lehetőséget” arra, hogy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12.1. értelmében írásban bemutassa a vizsgálat szempontjából releváns összes bizonyítékot. Ezeket az érveket el kell utasítani, minthogy a Bizottság ésszerű határidőt és bőséges lehetőséget biztosított a kínai kormánynak arra, hogy a WTO és az alaprendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban előterjessze a releváns információkat. A Bizottság megjegyzi, hogy a kérdőív kitöltésére eredetileg megadott határidőt kivételesen nagyvonalúan meghosszabbította, aminek következtében a válaszadásra összesen rendelkezésre álló idő 37 napról majdnem 2

hónapra nőtt. Figyelembe véve a hiánypótlási folyamatot is, a kínai kormánynak több mint 3 hónap állt rendelkezésére attól kezdve, hogy eredetileg megkeresték a kért információk előterjesztése céljából. A kínai kormánynak azt a lehetőséget is felkínálták, hogy a hiányzó információkat az ellenőrző látogatás időpontjáig pótolja. A Bizottság azt is megjegyzi, hogy az „ésszerű határidőt” az eljárással összefüggésben kell értelmezni, ahol a Bizottságot a szubvencióellenes alaprendelet arra kötelezi, hogy a vizsgálatot 13 hónap alatt lezárja. A kínai kormány által kért, ennél is hosszabb határidők biztosítása minden bizonnyal kedvezőtlenül befolyásolta volna a Bizottságnak azt a lehetőségét, hogy a jogszabályban előírt, vonatkozó határidők betartása végett rövid idő alatt járjon el.

(408) A kínai kormány utalt arra is, hogy a kérdőív kitöltéséhez segítséget kért a Bizottságtól, amit a kínai kormány szerint a Bizottság megtagadott. Ez nem felel meg a valóságnak, mivel a kínai kormány segítségnyújtás iránti kérése olyan széles körű és közelebbről meg nem határozott volt (lényegében a kérdőív és a mellékletek *minden* egyes kérdésére kiterjedt), hogy a Bizottság az egyes kérdések helyett csak a válaszadás során felmerült konkrét problémákra vonatkozóan tudott segítséget felajánlani a kínai kormánynak. A kínai kormány úgy döntött, hogy nem veszi tovább igénybe a segítségnyújtást. A Bizottság azt is megjegyzi, hogy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12.11. cikke úgy rendelkezik, hogy a kért segítségnek „lehetőségesnek” kell lennie, a túl széles körű, közelebbről meg nem határozott és így a vizsgálo hatóságra lehetetlenül nagy terhet róó kérések esetében viszont nem ez a helyzet, különösen, ha a kérdőív magától értetődő. A Bizottság megjegyzi, hogy a kínai kormány rendkívül tapasztalt a szubvencióellenes vizsgálatokat illetően, és igénybe veszi külső jogászok szolgáltatásait.

(409) Azokkal a panaszban foglalt támogatási programokkal kapcsolatban, amelyeket a mintába felvett exportőrök nem vettek igénybe, a kínai kormány úgy érvelt, hogy a Bizottság által kijelölt határidőn belül e programokra vonatkozóan nem tudja rendelkezésre bocsátani a kért információkat az acélipar szétagoltsága miatt. A kínai kormány azt állította továbbá, hogy tekintettel arra, hogy az információk a mintába fel nem vett vállalatokra vonatkoztak, csak az eljárásnak viszonylag késői szakaszában értesült arról a Bizottságtól, hogy milyen lehetséges következményekkel jár, ha nem bocsátja rendelkezésre a programokra vonatkozóan kért információkat. A Bizottság már a kezdetektől fogva következtetlenséget észlelt a kínai kormány álláspontjában, mivel az az állítása, hogy nem állt rendelkezésére elegendő idő a válaszok kijelölt határidőn belüli megadására, ellentétesnek tűnik azzal, hogy tudatosan nem kívánt választ adni azokkal a programokkal kapcsolatban, amelyeket a mintába felvett exportőrök nem vettek igénybe, mivel állítása szerint nem értette a Bizottság kérésének célját és nem volt tisztában a kért információk megtagadásának következményeivel. Akárhogy is, a fentebb említetteknek megfelelően ((407) preambulumbekkezdés) a Bizottság többször is meghosszabbította a határidőt a kínai kormány számára, hogy az az összes programra vonatkozóan benyújthassa a kért információkat. Az összesen rendelkezésre bocsátott idő (több mint 3 hónap a hiánypótlási folyamatot is beleértve) ennél fogva több mint

⁽⁹⁴⁾ Vizsgálóbizottsági jelentés Kínáról – Az Amerikai Egyesült Államokból származó, elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára alkalmazandó kiegyenlítő és dömpingellenes vámok.

ellegendő volt a kért információk megadásához. Maga a kínai kormány egyértelműen elismeri észrevételeiben, hogy igaz az, hogy arra az álláspontra helyezkedett, miszerint a szóban forgó többi programmal kapcsolatban nem kellett volna információkat kérni tőle, és ezt támasztja alá az is, hogy meg sem próbált részben vagy nem teljes körűen választ adni az együttműködési hajlandósága tanúsítására, hanem egész egyszerűen semmilyen információt nem adott erre vonatkozóan.

- (410) A Bizottság a kínai kormány azon érvelését sem tudja elfogadni, miszerint az nem volt tisztában azzal, hogy milyen következményekkel jár, ha nem bocsátja rendelkezésre a mintába felvett exportőrök által igénybe nem vett programokkal kapcsolatban kért információkat. A Bizottság az eljárás megindítása óta tulajdonképpen több alkalommal tisztázta ezeket a következményeket. Az együttműködés hiányának következményeit az eljárás megindításáról szóló értesítésben és a kérdőív borítóján világosan jelezték az alaprendelet vonatkozó rendelkezéseire hivatkozva. A Bizottság 2012. március 19-i, április 4-i, május 4-i (hiánypótlást kérő levél), június 7-i (ellenőrző látogatást megelőzően kiküldött levél) és augusztus 14-i levelében részletes választ adott a mintavétel céljáról és arról is, hogy az együttműködés nagyfokú hiánya miatt miért kell a kínai kormánynak megadnia a kért információkat, továbbá az egyéni elbírás iránti kérelmek lehetséges elbírálásáról. Ezért nem lehetséges, hogy a kínai kormány nem ismerte vagy félreértette a mintába felvett exportáló gyártók által igénybe nem vett programokkal kapcsolatos együttműködés hiányával járó következményeket. Alapvetően úgy tűnik, hogy a kínai kormány nem vette tudomásul, hogy a támogatást nyújtó szervezetként együtt kellett működnie és minden olyan támogatási programra vonatkozóan információkat kellett szolgáltatnia, amelyek a vizsgált termék tekintetében állítólag rendelkezésre álltak.

- (411) A kínai kormány több érvet is felhozott az ellenőrzési folyamattal és magával az ellenőrző látogatással kapcsolatban. A kínai kormány kifogásolta, hogy a Bizottság ellenőrző látogatást megelőző értesítéséből nem derült ki számára, hogy milyen mértékben ellenőrzik a vonatkozó információkat, és panasza szerint a Bizottság állítólag megtagadta az ellenőrzés konkrét ismertetését. A kínai kormány hozzátette, hogy legalább ahhoz joga lett volna, hogy némiképp „szűkítsék” az ellenőrzés lehetséges hatókörét (például azzal, hogy előzetesen megküldenek egy írásos listát azokról a kérdésekről, amelyeket a Bizottság tisztviselői feltesznek)⁽⁹⁵⁾, amely a kínai kormány álláspontja szerint a látogatás rövid időtartamára tekintettel nem lehetett kimerítő. Ez utóbbi érveléssel kapcsolatban a Bizottság elutasítja a kínai kormány érvelését, mivel sem a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodásban, sem a

szubvencióellenes uniós alaprendeletben nincs jogalapja annak, hogy érdemi jogot biztosítsanak a látogatás hatókörének szűkítésére. Olyan WTO-határozat sincs, amelyből arra lehetne következtetni, hogy létezik ilyen jogosultság.

A kínai kormány többi érvét illetően a Bizottság megjegyzi, hogy 2012. június 7-én az ellenőrző látogatást megelőzően részletes értesítést küldött, amelyben egyértelműen jelezte i) a kínai kormánnyal előzőleg nem hivatalosan egyeztetett javasolt ütemtervet, ii. az ellenőrző látogatás célját, iii. a látogatás hatókörét, tartalmát és tárgyát és iv. a mintába felvett exportőrök által igénybe nem vett programokra vonatkozóan rendelkezésre álló tények lehetséges felhasználását (lásd fentebb). Annak érdekében, hogy a kínai kormány érintett tisztviselőinek a lehető legkevesebbet kelljen a helyszínen tartózkodniuk, azt is jelezte, hogy az egyes programok melyik napon kerülnek majd napirendre. A Bizottság a teljes együttműködés szellemében a kínai kormány ellenőrző látogatásokkal kapcsolatos további részletek iránti kérésének kielégítése érdekében még ezen is túlmént, és igen rövid időn belül találkozott a kínai kormány képviselőivel, hogy kérésüknek megfelelően tisztázza számukra az ellenőrző látogatásokkal kapcsolatos részleteket. A Bizottság ezt követően a kínai kormány pontosítás iránti további kéréseinek eleget téve a kínai kormánnyal váltott elektronikus levelekben írásban nyomon követte ezt a találkozót. A Bizottság tehát minden tőle telhetőt megtett azért, hogy gondoskodjon az ellenőrző látogatás sikeréről, a kínai kormány azonban mindezek ellenére úgy tűnik, megelégedett ezekről az erőfeszítésekről.

3.4.1.2. **A megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében rendelkezésre bocsátott melegen hengerelt és hidegen hengerelt acél**

- (412) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottságnak az állami szerv létezésére vonatkozóan minimális kritériumokat kellett volna megállapítania, mielőtt konkrét ügyletekre vonatkozó információkat kér a kínai kormánynak küldött kérdőív B. függelékében. Ez az állítás nem elfogadható, mivel a gyakorlati megvalósíthatóság szempontjából nem lenne célszerű a vizsgálatot így módon két szakaszra bontani, a Bizottságnak így ugyanis két külön tájékoztatás iránti kérelmet kellene összeállítania és két külön ellenőrző látogatást kellene tennie Kínában. Az erőforrásokat érintő következmények mellett ez a gyakorlatban lényegében lehetetlenné tenné a vizsgálatok határidőre történő befejezését. A bizonyítékok összessége (ideértve az árakra és mennyiségekre vonatkozó ügyletspecifikus adatokat is) azonban mindenképp releváns lehet az állami szerv meghatározása szempontjából.

⁽⁹⁵⁾ A Bizottság szerint egy ilyen lista teljes lenne, és ezért minden rugalmasságtól megfosztaná az ellenőrzést, továbbá nem tenné lehetővé utókövető kérdések vagy olyan kérdések feltevését, amelyek az ellenőrzés során felmerülő érvek vagy tények fényében adódának.

(413) A kínai kormány azt állította, hogy a melegen hengerelt és hidegen hengerelt acélt szállító állami tulajdonú vállalatokra vonatkozó B. függelék megválaszolásának elmulasztása miatt nem kellene az alaprendelet 28. cikkét alkalmazni, továbbá azzal, hogy a Bizottság felhasználta a rendelkezésre álló tényeket, megsértette a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12.7. cikkét. A kínai kormány emellett azt is állította, hogy a Bizottság több, a vizsgálatban nem érintett vállalattal is kitöltette a B. függelékét. Ezt az állítást el kell utasítani. A Bizottság úgy állította össze a B. függelékét, hogy azzal ellenőrizhesse a panaszban tett állításokat, továbbá ezt a WTO fellebbviteli testületének a DS379. sz. ügyben tett megállapításaival összhangban tette, amely tartalmaz bizonyos útmutatásokat az állami szerv meghatározására vonatkozóan. A kínai kormány azon állítása, miszerint „a B. függelék nem csak az állami tulajdonú vállalatokra vonatkozik”, nem felel meg a valóságnak. Tény, hogy kezdetben a Bizottság minden melegen hengerelt és hidegen hengerelt acélt gyártó vállalatot felkért a B. függelék kitöltésére, miután azonban a kínai kormány válaszolt a kérdőívre, a Bizottság azzal a céllal, hogy segítse a kínai kormány munkáját a B. függelék kitöltésében, a kérést csak az érintett állami tulajdonú vállalatokra korlátozta⁽⁹⁶⁾. A Bizottság ezen erőfeszítése ellenére a kínai kormány és az érintett állami tulajdonú vállalatok nem töltötték ki a B. függelékét, noha egyértelmű (elsősorban a panasz alapján), hogy a szerves bevonatú acéltérmekeket exportáló gyártók részére melegen hengerelt és hidegen hengerelt acélt szállító állami tulajdonú vállalatok érintettek a vizsgálatban.

(414) A fentieket figyelembe véve a Bizottságnak nem maradt más lehetősége, mint hogy alkalmazza az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdését, amit a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12.7. cikkével teljes összhangban tett meg.

(415) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság által felhasznált rendelkezésre álló tények nem támasztják alá azt a következtetést, miszerint az említett acélipari „iránymutatások” jogilag kötelező érvényűek volnának. A legfontosabb acélipari tervdokumentum, amelyre a Bizottság az állami szerv létezésére vonatkozó megállapításait alapozta, a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 35. sz. rendelete – A vas- és acélipar fejlesztési politikája. A Bizottság közvetlenül rákérdezett a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság rendeleteinek jogi státuszára, és megerősítést nyert, hogy a kínai jogrendben a rendeletek jogilag kötelező érvényűek, mivel a törvények Kínában alkalmazott négy kategóriájának egyikébe tartoznak. Ez az állítás ezért ellentétes az akta vonatkozó információival.

(416) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság által megállapított piactorzulás az acélágazatban nem lényeges a melegen hengerelt és hidegen hengerelt acélt gyártók

állami szerv jellegének megállapítása szempontjából, és hogy az állami szerv létezését kifejezetten csak az exportáló gyártók mintába felvett két csoportjának melegen hengerelt és hidegen hengerelt acélt szállító vállalatokra, és nem csak az általában Kínában melegen hengerelt és hidegen hengerelt acélt gyártó állami tulajdonú vállalatok összességére vonatkoztatva kellett volna megállapítani. A kínai kormány szerint, ha a Bizottság nem rendelkezik információkkal e jogalanyokra vonatkozóan, akkor nem tehet ilyen megállapítást; ellenkező esetben megengedhetetlen hátrányos következtetéseket von le. A Bizottság nem ért egyet ezzel az állítással. A piactorzulás fennállása releváns, noha nem döntő tényező az elemzésben. A Bizottság „állami szervre” vonatkozó megállapítása az eljárással kapcsolatban minden olyan, melegen hengerelt és hidegen hengerelt acélt gyártó vállalatot érint, amelyek teljesen vagy részben állami tulajdonban vannak, mivel a megállapítás széles körű szakpolitikai és az egész iparágra kiterjedő tényezőkkel kapcsolatos bizonyítékokon alapult, és nem egy adott vállalatra vonatkozott. A mintába felvett két exportáló gyártó számára melegen hengerelt és hidegen hengerelt acélt szállító állami tulajdonú vállalatok egyértelműen az állami szervre vonatkozóan tett megállapítás hatálya alá esnek, így nem látták szükségét a kizárólag e vállalatokra korlátozódó külön megállapításnak. A kínai kormány mindenesetre a Bizottság kérdőívre válaszolva nem adott az ilyen vállalatok specifikus megállapítást lehetővé tevő információt.

A kínai kormány azon érve, miszerint a Bizottság „valós tények” hiányában nem tehet az érintett állami tulajdonú vállalatokra vonatkozóan megállapítást, azt jelentené, hogy a kínai kormány valójában jól jár az együttműködés hiányával (mivel megtagadta a „tények” rendelkezésre bocsátását), és így kedvezőbb eredményt ér el, mintha együttműködött volna, ami éppen az ellentéte a hátrányos következtetésnek.

(417) A kínai kormány kifogásolta, hogy a Bizottság csak a végleges nyilvánosságra hozatal szakaszában értesítette a megbízásra és utasításra vonatkozó elemzésekről, és így sérült a védekezéshez való joga. A Bizottság azonban nem tudhatta, hogy a vizsgálat korábbi szakaszában erre a következtetésre jut. Ez a megállapítás az eljárás során összegyűjtött információk és adatok eredménye, és azt a végleges megállapításakor azonnal nyilvánosságra hozták, azaz a végleges nyilvánosságra hozatalkor. A panasz azt állította, hogy támogatások köthetők az állami tulajdonú vállalatok kormány részére teljesített árubeszállításaihoz. A vizsgálat során kiderült, hogy a kérdéses kormányzati politika, amely kezdetben az állami tulajdonú vállalatokra vonatkozott, a magánvállalatokra is kiterjedt, így megállapítást nyert a kormányzati megbízás és utasítás.

⁽⁹⁶⁾ A kínai kormánynak címzett hiánypótlást kérő levél 5.12. kérdése.

- (418) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság által tárgyalt tények semmiképp nem igazolják azt a következtetést, hogy az acélágazatban az állam bármely magánjogi szervnek megbízást vagy utasítást adott volna a kiegyenlített támogatások nyújtására. Ezt az állítást el kellett vetni. A megbízásra és utasításra vonatkozó elemzéseiben a Bizottság utalt több kormányzati tervre és politikai dokumentumra, és részleteket idézett ezekből a dokumentumokból, amelyek közvetlen kapcsolatra utalnak a kormány és az acélipari magánvállalatok viselkedése között, és ezt a megállapítást e magánszereplők intézkedéseire adott példákkal támasztotta alá.
- (419) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság nem tett különbséget a kormányzati intézkedés következményei és a kormányzati intézkedés szándéka között, amikor a megbízásra és az utasításra vonatkozó elemzést végezte. Ezt az állítást is el kell utasítani. A Bizottság megállapította, hogy létezik az acélipart támogató, valamint a melegen hengerelt és hidegen hengerelt acél állami szervezetek (állami tulajdonú vállalatokon) keresztül, piaci ár alatt történő beszállítására irányuló kormányzati politika. Megállapítást nyert továbbá, hogy ez a politika (az állami tulajdonú vállalatok túlsúlya, valamint a melegen hengerelt és hidegen hengerelt acél exportjának ellehetetlenítése révén) ténylegesen arra kényszerítette a gyártó magánvállalatokat, hogy a szerves bevonatú acéltermékek hazai piacát az állami tulajdonú vállalatok által alkalmazott árakkal megegyezően a piaci ár alatt lássák el. Valóban van bizonyíték arra nézve, hogy a magántulajdonban lévő szállítók árai egyértelműen kapcsolódnak az állami tulajdonú vállalatok áraihoz. A Bizottság ezért megállapította, hogy a politika egyik célja a magánjogi szervek megbízása és utasítása volt, hogy azok az állami tulajdonú vállalatok gyakorlatát kövessék. Ez klasszikus esete annak, hogy a kormány saját maga és az állami tulajdonú vállalatokon keresztül „befolyást gyakorol” a magántulajdonban lévő szállítók felett. A politika a megbízáshoz és az utasításhoz szükséges minden elemmel rendelkezik, azaz van egy adott félre irányuló „kormányzati intézkedés, amelynek egy adott feladat vagy megbízás teljesítése a célja”. A kormány szándékainak szemléltetésére a 35. sz. rendelet bizonyos rendelkezései büntetést szabnak ki azokra a vállalatokra, amelyek nem a rendeletben leírt szabályoknak megfelelően járnak el. Ez azt mutatja, hogy a kínai kormány szándéka szerint az egész acélipart egy bizonyos irányba kívánja terelni, és ha a vállalatok nem követik ezt a szándékot, annak következményei lesznek rájuk nézve.
- (420) A kínai kormány további állítása szerint a Bizottság nem állapította meg, hogy a kínai kormánynak létezik olyan politikája, amelynek értelmében melegen hengerelt és hidegen hengerelt acéllal kívánja ellátni a szerves bevonatú acéltermékek ágazatát, és hogy a Bizottság nem
- vont le ilyen értelmű következtetést. Ezt az állítást el kellett vetni. Mint az a fenti (49)–(72) preambulumbekkezdésben említett elemzésből kiderül, a szerves bevonatú acéltermékek gyártói részére melegen hengerelt és hidegen hengerelt acélt szállító állami tulajdonú vállalatok állami szervek, a kínai kormány „meghosszabbított karja”, és egyértelmű, hogy melegen hengerelt és hidegen hengerelt acéllal látják el a szerves bevonatú acéltermékeket exportáló gyártókat. Az is megállapítást nyert, hogy e termékek árai nem tükrözik piaci értéküket. Ezért megállapítható, hogy ezen állami tulajdonú vállalatokon keresztül a kínai kormány a melegen hengerelt és hidegen hengerelt acél olcsón történő beszállításának a politikáját folytatja.
- (421) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az acélágazat általában átható kormányzati irányítás alatt áll és az acélipar bizonyos iránymutatásokat követ, azonban nem állapította meg azt, hogy a szerves bevonatú acéltermékek piaci áron aluli acéllal történő ellátása ugyanezen politika célja. Ezt az állítást el kellett vetni. Mint azt a fenti (419) preambulumbekkezdés kifejtette, a Bizottság úgy találta, hogy a kormányzati politikának az is a szándéka, hogy a magántulajdonban lévő szállítókat az állami tulajdonú vállalatok által folytatott piaci áron aluli ellátás gyakorlatának követésére kényszerítse.
- (422) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság nem tett olyan megállapítást, miszerint a kínai kormány kifejezett szándéka, hogy a kérdéses pénzügyi támogatást biztosítsa a melegen hengerelt és a hidegen hengerelt acél előállítására, ahogyan azt a fellebbviteli testületnek a Koreából származó dinamikus véletlen hozzáférésű memóriákkal (DRAM) kapcsolatos, az Egyesült Államok által a kiegyenlítő vámra vonatkozóan folytatott vizsgálatban foglalt jelentése ezt előírja⁽⁹⁷⁾. Ezt az állítást el kellett vetni. A szóban forgó kormányzati intézkedések olyan kormányzati politikán alapulnak, amelynek célja, hogy a magántulajdonban lévő szállítókat az állami tulajdonú vállalatok áron aluli ellátási gyakorlatának követésére kényszerítése. Ez nem kormányzati beavatkozás „következménye” vagy „melléktermék”; ez a beavatkozás célja. Nyilvánvaló, hogy ebben az esetben a melegen hengerelt és a hidegen hengerelt acél magánszállítóinak nincs „szabad választásuk” a piacon, mivel a piac az állami tulajdonú vállalatok túlsúlya miatt torzul, és visszaszorítja a melegen hengerelt és a hidegen hengerelt acél exportját.

⁽⁹⁷⁾ A fellebbviteli testület véleménye a Koreából származó dinamikus véletlen hozzáférésű memóriák (DRAM) ügyében az Egyesült Államok kiegyenlítő vámmal kapcsolatos vizsgálatáról: a megbízás és az utasítás nem terjed ki arra „az esetre, amikor a kormány valamilyen módon beavatkozik a piaci folyamatokba, és pusztán az adott tényleges körülmények alapján és a szóban forgó piac szereplőinek szabad választása folytán az bizonyos következménnyel jár vagy nem jár ilyen következményekkel”. A kormányzati „megbízás” vagy „utasítás” nem lehet nem szándékos vagy csupán kormányzati szabályozás mellékterméke.

(423) A kínai kormány azt állítja, hogy a Bizottság nem tett megállapításokat azokra a magánjogi szervekre vonatkozóan, amelyek a mintába felvett vállalatoknak melegen hengerelt és hidegen hengerelt acélt szállítottak. Ezt az állítást el kellett vetni. Az állami szervekhez hasonlóan a Bizottság az ágazat egésze tekintetében megállapította a megbízás és az utasítás tényét, ami minden magánszállítóra vonatkozik. Minthogy a szóban forgó kormányzati politika valamennyi ilyen jogalanyra is vonatkozik, nincs szükség vállalatspecifikus megállapításokra.

(424) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság elutasította a kínai kormányt a kínai gyártású, állami tulajdonú vállalatoktól származó, melegen hengerelt és hidegen hengerelt acél részesezésével kapcsolatos bizonyítékát. A kínai kormány által ezzel összefüggésben rendelkezésre bocsátott táblázat nem tekinthető bizonyítéknak. A kínai kormány megtagadta a forrásra vonatkozó adatszolgáltatást a táblázat tartalmának ellenőrzése előtt és alatt, így az nem tekinthető megbízható információnak. Ezért a Bizottság egy a világ acélgyártási kapacitását ismertető és általában a világ acélipara által is elfogadott könyv, a World Steel Capacity Book információit használta fel.

(425) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság nem adott magyarázatot arra vonatkozóan, hogy miért a melegen hengerelt és a hidegen hengerelt acél világpiaci ára a legmegfelelőbb viszonyítási alap, és az Egyesült Államok túlévelű fűrészárúkra vonatkozó IV. vizsgálatával kapcsolatos fellebbviteli testületi határozatra hivatkozott, amely szerint az országon kívüli viszonyítási alapnak az „áru-nyújtás szerinti országnak a piacán uralkodó piaci viszonyokhoz kell kapcsolódnia, kötbőnie vagy utalnia kell azokra, és tükröznie kell az árat, a minőséget, a beszerezhetőségi szempontokat, az értékesíthetőséget, a szállítási és egyéb adásvételi körülményeket”. A kínai kormány azt állítja továbbá, hogy a „kormányzati túlsúly” nem vezethet e joggyakorlat enyhítéséhez, mert ebben az esetben egyáltalán nem lenne lehetőség országon kívüli viszonyítási alap alkalmazására. A kínai kormány azt állítja, hogy a Bizottság nem felelt meg a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 14. cikke követelményeinek. A Bizottság nem ért egyet ezzel az állítással. A Bizottság úgy találta, hogy a fenti (49)–(97) preambulumbekzdésben foglaltaknak megfelelően az uralkodó piaci viszonyok torzulnak Kínában. Mivel az acélt az egész világon hasonló eljárásokkal állítják elő, és kereskedelme is világméretű, a legésszerűbb külső viszonyítási alap a világpiaci ár, hiszen ha Kína normális és torzulástól mentes piaccal rendelkezne, valószínű, hogy az árak is igazodnának a világpiaci árakhoz. A kínai kormány meglehetősen kevés információt szolgáltatott a kínai acélpiacról annak ellenére, hogy azt a Bizottság kifejezetten kérte. Kína nem tett javaslatot másik viszonyítási alapra sem, kivéve az országon belüli viszonyítási alapot, amely a megállapított piactorzulás miatt nem volt megfelelő.

A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében nyújtott melegen hengerelt és hidegen hengerelt acéllal kapcsolatos egyedi jellegre vonatkozó megállapítását nem másra alapozta, mint a panaszosok által a panaszban tett tautologikus kijelentésre, ez pedig nem elegendő a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás követelményeinek teljesítéséhez. Ezt az állítást el kellett vetni. Csak korlátozott számú vállalat használja a melegen hengerelt és a hidegen hengerelt acélt alapanyagként, mivel számos ágazatban a vállalatok nem veszik hasznát ezeknek a termékeknek. A kérdőívre adott válaszában maga a kínai kormány is megerősítette, hogy a melegen hengerelt és a hidegen hengerelt acélt csak kevés iparág használja fel. A kínai kormány nem vitatta ezt a tényt a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben. Ezért megállapítást nyert, hogy ez a támogatás az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében, amely a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2.1. cikke c) pontjának átvétele, egyedinek minősül.

3.4.1.3. *A szerves bevonatú acéltermékek ágazatának biztosított kedvezményes hitelek és kamatlábak*

(426) A kínai kormány azt állította, hogy a bankoknak nem kell követniük az iparági iránymutatásokat, számukra a kormány nem ír elő egyedi üzleti döntéseket és a bankszektort nem uralja a kormány. Ez az érvelés nem fogadható el. A 35. sz. rendelet 24. és 25. cikke a hitelek nyújtását kizárólag azokra a vállalatokra korlátozza, amelyek megfelelnek a vas- és acéliparra vonatkozó nemzeti fejlesztési politikáknak, ezért a kínai kormány azon állítása, miszerint a bankoknak nem kell követniük az iparpolitikákat, ellentmond ennek a ténynek. Nyilvánvaló, hogy ezek a rendelkezések behatárolják, hogy a bankok mely vállalatok részére biztosíthatnak finanszírozást, és melyek számára nem. Ugyanakkor azt az érvet, hogy a bankszektort nem uralja a kormány, figyelmen kívül kell hagyni. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a kínai kormány csak nagyon kevés információt adott a bankszektort tulajdonosi struktúrájáról, és azt állította, hogy nincsenek birtokában ilyen információk, míg a kereskedelmi bankokról szóló törvény 24. cikke szerint minden bank köteles jelenteni ezeket az információkat a Kínai Bankfelügyeleti Bizottságnak, amely egy az Államtanács által felhatalmazott állami hivatal. Az ebben a rendeletben említett aktákra vonatkozó másik információ vezetett ahhoz a következtetéshez, hogy a bankszektort Kínában igenis a kormány uralja (lásd a fenti (166)–(169) preambulumbekzdést).

Az ebben a rendeletben említett források mellett az IMF 11/321. számú, Kínáról szóló országjelentése megállapítja, hogy az állam közvetlenül és közvetve is érintett a pénzügyi szektorban, és azt ajánlja, hogy a kormány pénzügyi szektorban betöltött szerepének és ott ellátott feladatainak adjanak új irányt, azaz a bankszektort ne a

tágabb értelemben vett kormányzati politikai célok végrehajtására használják, és tegyék lehetővé, hogy a hitelezési döntései kereskedelmi megfontolásokon alapuljanak⁽⁹⁸⁾ ⁽⁹⁹⁾.

(427) A kínai kormány azt állította, hogy az, hogy nem felelt meg a kínai kormány részére küldött kérdőív A. függelékében foglalt követelményeknek, nem adhat alapot a rendelkezésre álló tények felhasználására, mivel a Bizottság nem várhatta volna el a kínai kormánytól, hogy belső, különleges és ügyletspecifikus adatokat szolgáltatson a bankokról, amelyek közül sokban az államnak semmiféle tulajdonjoga nincs. A fenti (426) preambulumbekkezdésben kifejtetteknek megfelelően a kínai kormány legalább a kért információk egy részéhez hozzáférése volt, de megtagadta az A. függelékben szereplő kérdések megválaszolását. Ezzel kapcsolatban azt is meg kell jegyezni, hogy mivel a kínai kormány megtagadta, hogy bármilyen, tulajdonra vonatkozó adatot rendelkezésre bocsásson, a Bizottság több bank esetében sem tudta, hogy melyek vannak állami tulajdonban és melyek nem.

(428) A Kínai Központi Bank bizonyos körleveleivel kapcsolatban a kínai kormány azt állítja, hogy az érintett körlevelek tartalmára vonatkozó, nyilvánosan hozzáférhető összefoglalók a Kínai Központi Bank tisztviselőinek tanúvallomásaival együtt megfelelően helyettesíthetik a Kínai Központi Bank tényleges körleveleit, és a megállapítást nem lehet a rendelkezésre álló tényekre alapozni azért, mert a kínai kormány ezeket az információkat nem biztosította. A kínai kormány azt is állította, hogy a Bizottság elutasította a jóhiszeműen nyújtott információkat, azaz a Kínai Központi Bank tisztviselőinek tanúvallomásait és a szóban forgó körlevelek összefoglalásait, továbbá az alaprendelet 28. cikkére hivatkozott, amely szerint csak a valótlán vagy félrevezető információkat kell figyelmen kívül hagyni. A kínai kormány emellett azt állította, hogy a Bizottság megállapításait nem a rendelkezésre álló valós tényekre vagy a rendelkezésre bocsátott információkra alapozta, hanem a kínai kormányra hárította azt a felelősséget, hogy bizonyítsa, a bevont finompapírral kapcsolatos ügyben vizsgált

helyzet többé már nem állt fenn. Ebben az esetben a kínai kormány szerint a bevont finompapírral kapcsolatos ügyben tett megállapítások még csak nem is ellenőrzések a kínai kormány által előterjesztett információkkal, mivel azok egy teljesen másik időszakra vonatkozó információkonapultak.

A Kínai Központi Bank által rendelkezésre bocsátott kivonatokat, a weboldalt és a Kínai Központi Bank tisztviselőinek tanúvallomásait illetően ezeket a forrásdokumentumok, azaz a körlevelek hiányában nem lehetett ellenőrizni. A Bizottság nem érti, hogy egyrészt a kínai kormány ezeket miért tartja bizalmas belső információknak, másrészt a tartalmuk összefoglalóját állításuk szerint közzétették a Kínai Központi Bank weboldalán. A bevont finompapírral kapcsolatos ügyben tett megállapítások igen relevánsak a jelenlegi eset szempontjából. Az, hogy az információk egy másik időszakra vonatkoztak, korlátozott jelentőséggel bír, mivel a rendelkezésre álló dokumentumokban (ideértve a panaszt is) szereplő tények bizonyítják, hogy a kérdéses gyakorlatok nem változtak azóta. Ami a kínai kormányban a bizonyítási teher Bizottság általi megfordításával kapcsolatos állítását illeti, meg kell jegyezni, hogy a bevont finompapírral kapcsolatos ügyben tett megállapítások részét képezik a figyelembe vett bizonyítékoknak, de a kínai kormányban azokat nem kell „megcáfolnia”. Az ilyen vizsgálatokban folytatott együttműködés kétirányú folyamat, és mind-egyik fél előterjeszthet bizonyítékokat vagy érveket a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok megcáfolására.

(429) A kínai kormány úgy érvel, hogy a Bizottság nem állapította meg, hogy a kínai kormány viszonyítási alapként szolgáló kamatlábai nem kereskedelmi jellegű torzulást mutatnak (ezáltal utalva arra, hogy a kínai piac kamatlábai általában megfelelő ellenszolgáltatásról tanúskodnak), és az, hogy a kereskedelmi hitelek kamatlábai esetében csak alsó határt alkalmaznak, inkább hátrányt, semmint előnyt jelent az ilyen hitelt felvevő exportáló gyártók számára. A Kínai Központi Bank által kikényszerített legalacsonyabb ár nélkül ezek a kamatlábak akár jóval alacsonyabbak is lehetnének. Ez az érvelés nem helytálló. Az a tény, hogy a kínai kormány (a Kínai Központi Bank) önkényesen jelöli ki a viszonyítási alapul szolgáló kamatlábakat, már eleve nem kereskedelmi magatartásra utal. Ezt támasztja alá az IMF Kínáról szóló, 2011. novemberi 11/321. számú országjelentése⁽¹⁰⁰⁾ is, amely a kamatszabályozással foglalkozik.

(430) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság nem értékelte a vizsgált felek hitelképességét, mint azt a bevont finompapírral kapcsolatos ügyben tette. Válaszképp, a mintába felvett exportáló gyártók hitelképességét nem vizsgálták, mivel azt minden esetben befolyásolja az

⁽⁹⁸⁾ „A bankok nagyfokú kitettsége az állami tulajdonú vállalatoknak, a kamatszabályozásokból eredő garantált árrések, a még mindig korlátozott források és a hitelkamatlábak differenciálására való hajlandóság az újabb hitelezések ütemének és irányának hallgatólagos terelésével együtt meggátolják, hogy a bankok kialakítsák a hitelkockázat hatékony kezelését. Fontos, hogy a bankok rendelkezzenek azokkal az eszközökkel és ösztönzőkkel, amelyek lehetővé teszik, hogy a hitelezési döntések kizárólag kereskedelmi megfontolásokon alapuljanak.”

⁽⁹⁹⁾ A bankszektor egy jelentős része állami tulajdonban van, hasonlóan a bankok vállalati ügyfeleihez. A legfőbb részvényesként valamennyi jelentős bankban az állam nevezi ki a felső vezetőket. Kifejezett betétbiztosítási rendszer és szanalási keret hiányában lényegében az állam biztosítja a betéteket is. Az állam hangsúlyos részvétele a pénzügyi rendszer számos ágában csökkenti a piaci fegyelmet, gyengíti a felelős vállalatirányítást és többnyire puha költségvetési korlátokat teremt.

⁽¹⁰⁰⁾ 2011, Nemzetközi Valutaalap, 2011. november, IMF 11/321. számú országjelentés, People's Republic of China: Financial System Stability Assessment (Kínai Népköztársaság: a pénzügyi rendszer stabilitásának értékelése).

iparpolitika, az állami támogatás és az állami beavatkozás. Minthogy megállapítást nyert, hogy Kínában a pénzügyi rendszer torzult, ez felesleges vizsgálat lenne. A bevont finompapírral kapcsolatos ügyben nem végeztek ilyen hitelképességi vizsgálatot.

- (431) A kínai kormány a „BB” minősítésre vonatkozó megállapítást is kifogásolja, mivel állítása szerint az „tisztán büntető” jellegű, és „a Bizottság a kiválasztásra felhozott indokokat nem úgy hozta nyilvánosságra, hogy lehetővé tette volna azok alapos vizsgálatát”. A kínai kormány részéről, ha a Bizottság úgy találja, hogy a kínai viszonyítási alap és a „BB” kockázati felár együttesen a kamatláb, akkor gyártó- és hitelspecifikus alapon ki kell fejtenie az erre vonatkozó indoklását. Ezt az állítást el kellett vetni. Tekintettel a torzulásokra és a hitelt nyújtó bankok szerves bevonatú acéltermékeket gyártó vállalatokról végzett megfelelő hitelképességi értékelésének vagy kockázatelemzésének hiányára, a Bizottság nem vehette figyelembe névértéken az egyes exportáló gyártók hitelminősítését (ha volt egyáltalán). A „BB” minősítés ebben az esetben nem kedvezőtlen az exportáló gyártókra nézve, mivel az a piacon a legjobb nem befektetési fokozatú minősítés.

3.4.1.4. *A megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított földhasználati jogok*

- (432) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság elismerte a kínai kormány azon érveléseit, miszerint a versenyalapon nyújtott földhasználati jogok jellegéből adódóan nincs szükség külső viszonyítási alapra. A kínai kormány azt is állította, hogy a kínai kormány állításainak elutasítására vonatkozó indoklásában a Bizottság a ténylegesen rendelkezésre álló tények helyett kizárólag a kínai kormány által előterjesztett bizonyítéokra összpontosított. A kínai kormány arra kéri a Bizottságot, hogy hozza nyilvánosságra azokat a tényeket, amelyek alapján megállapította, hogy a helyi hatóságok által meghatározott árak önkényesek voltak, azaz nem vonatkoztak az ipari földterületek keresletére és kínálatára, illetve nem kapcsolódtak ahhoz.

A kínai kormány nem megfelelően értelmezi ezt a kérdést. A Bizottság nem úgy találta, hogy a földhasználati jogokat versenyalapon nyújtották. A Bizottság úgy találta, hogy a földhasználati jogokra vonatkozó 13 ügyletből csak hat esetben terveztek árverést vagy aukciót. E hat ügyletre vonatkozóan a benyújtott bizonyítékból kiderült, hogy a pályázatás nem volt kompetitív, mert csak egy pályázat/árjajánlat érkezett, és az árat a hatóságok határozták meg. A Bizottság nem értette a kínai kormánynak a földhasználati jogok piacának hiányával kapcsolatban rendelkezésre álló tények közléte iránti kérését, mivel az ügyben nem utasította el a kínai kormány állításait a rendelkezésekre álló tények alapján, az elemzés pedig a kínai kormány és az exportáló gyártók által benyújtott információk alapján készült. Azon megállapítás ténybeli alapját, hogy az árakat önkényesen határozzák meg, a fenti (114)–(116) preambulumbekzdés említi, nevezetesen a tényleges ügyletekre vonatkozóan a mintába felvett exportáló gyártók által

előterjesztett, valamint a városi földterületek értékelő rendszeréből és a 35. sz. rendeletről származó információkat.

- (433) A kínai kormány szerint a Bizottság a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2.1 és 2.2. cikke értelmében nem állapított meg egyedi jelleget, és az egyedi jellegre vonatkozó megállapításait nem támasztotta alá világosan pozitív bizonyítékokkal, ahogyan azt az említett megállapodás 2.4. cikke előírja. Ezenfelül nem támasztotta alá bizonyítékkal azt sem, hogy a gazdasági előny összegét egy országon kívüli viszonyítási alappal kell összevetni, és a kiválasztott viszonyítási alapot nem a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 14. cikkének d) pontjával összhangban állította össze. Ezeket az állításokat el kellett vetni. A Bizottság egyedi jelleggel kapcsolatos megállapításai azon a tényen alapulnak, hogy az állam által előírt iparpolitikának meg nem felelő vállalatokat kizárják a földhasználati jogok biztosításából, az árakat a hatóságok gyakran önkényesen állapítják meg, a kormányzati gyakorlatok pedig nem egyértelműek és nem átláthatóak. Az országon kívüli viszonyítási alap szükségességét a fenti (109), (118) és (120)–(121) preambulumbekzdés fejti ki és indokolja. Mivel megállapítást nyert, hogy Kínában torzult a földhasználati jogok piaca, nem volt lehetőség a kínai kormány által javasolt országon belüli viszonyítási alap alkalmazására. A Bizottság nem ért egyet azzal az állítással, hogy a viszonyítási alapot nem a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 14. cikkének d) pontjával összhangban határozta meg. A Bizottság Tajvant tekinti az elérhető legjobb összehasonlítási alapnak, és ez összhangban van a fellebbviteli testület DS 379. számú üggyel összefüggésben tett ajánlásaival.

- (434) A kínai kormány állítása szerint javasolta, hogy az országon belül találjanak viszonyítási alapot, és az az „előnyben nem részesített” kínai iparágak által fizetett árakon alapuljon; a kínai kormány szerint ennek pontosan az az oka, hogy nincs különbségtétel, és így a támogatási összeg joggal lenne nulla. A Bizottság nem ért egyet ezzel az állítással, és mindenesetre a kínai kormány nem adott tájékoztatást azokról az „előnyben nem részesített” iparágak esetében alkalmazott földhasználati jogokra vonatkozó árakról, amelyek elméletileg a viszonyítási alap meghatározásához felhasználhatóak lennének.

- (435) A kínai kormány azt is állítja, hogy a panaszos utalt arra, illetve nem terjesztett elő bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a földhasználati jogokat elsősorban bizonyos vállalatoknak biztosították, és az Unió nem jutott arra kulcsfontosságú megállapításra, hogy a földhasználati jogokat kifejezetten csak bizonyos/támogatott vállalatoknak biztosítják. A Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy a földhasználati jogok biztosítása a kínai kormány által a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 35. sz. rendeletében előírt iparpolitikáknak megfelelő vállalatokra korlátozódik (lásd a fenti (116) preambulumbekzdést).

(436) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság nem végzett alapos vizsgálatot annak érdekében, hogy olyan viszonyítási alapot találjon, amely tükrözi a kínai helyzetet vagy kapcsolódóik ahhoz, és hogy a Bizottság nem tett meg minden tőle telhetőt egy olyan viszonyítási alap megtalálása érdekében, amely megközelíti a torzulás hiánya esetén valószínűsíthető piaci viszonyokat, illetve ha mégis megtette ezt, nem fejtette ki. Ezt az állítást el kellett vetni. A Bizottság alaposan megvizsgálta a különböző mutatókat és összehasonlította Tajvant Kína egészével, illetve az egyes érintett kínai tartományokkal. Ezen elemzések elvégzése után a Bizottság Tajvant⁽¹⁰¹⁾ megfelelő viszonyítási alapnak találja, mivel az aktában rendelkezésre álló valamennyi információ, azaz i. a gazdasági fejlettség szintje és az uralkodó gazdasági struktúra Tajvanban, valamint az érintett kínai tartományokban és városokban⁽¹⁰²⁾, ahol az együttműködő exportáló gyártók működnek, ii. a két kínai tartomány fizikai közelsége Tajvanhoz, iii. az infrastrukturális ellátottság magas szintje, ami mind Tajvanra, mind pedig a két kínai tartományra jellemző, iv. a szoros gazdasági kapcsolatok és határokon átnyúló kereskedelem Tajvan és Kína között, v. a hasonló népsűrűség az érintett két kínai tartományban és Tajvanban, vi. a tajvani viszonyítási alap meghatározásához figyelembe vett földtípus és ügyletek hasonlósága a kínai földtípusokkal és ügyletekkel, valamint vii. a Tajvan és Kína közös demográfiai, nyelvi és kulturális jellemzői. Ezekon túlmenően Jiangsu és Zhejiang tartomány, valamint Chongqing városa a gyártás tekintetében kiemelkedő tartományoknak tekinthetők Kínában. Noha Tajvanon ezekben a kínai tartományokban, valamint Chongqing városában az egy főre jutó GDP nem egyezik meg, az említett két kínai tartomány GDP-je az elmúlt években rohamosan nőtt, azaz felzárkóznak Tajvanhoz.

A legfrissebb adatok továbbá azt mutatják, hogy Kína egész területén, a két szóban forgó tartományban, valamint Chongqing városában sokkal magasabb a GDP növekedési rátája, mint Tajvanon⁽¹⁰³⁾, azaz nagyon gyors ütemben zárkózik fel. Ezzel kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy egy nem piacgazdasággal rendelkező ország (Kína) és egy nagy múltú piacgazdasággal rendelkező ország (Tajvan) GDP-jének pontos összehasonlítása nem döntő szempont, hiszen természetesen, hogy egy nem piacgazdasággal rendelkező ország GDP-je elmarad egy működő piacgazdasággal rendelkező ország GDP-jétől. Ezenkívül sok más tényező, pl. a tervezési szabályok vagy a környezetvédelmi politika is hatással lehet az ipari földterületek keresletére és kínálatára. Az igazi kérdés az, hogy a földhasználati jogok tekintetében milyenek lennének az „uralkodó piaci viszonyok” Kínában, ha az ország működő piacgazdasággal rendelkezne, és minden bizonyíték arra utal, hogy a tajvanihoz nagyon hasonló viszonyok uralkodnának.

(437) A kínai kormány azt is állítja, hogy a Bizottság számításában 50 éves értécsökkenési időszakot alkalmazott, míg a földhasználati jogokra vonatkozó szerződések közül nem mindegyik vonatkozott 50 éves időszakra. Ez nem volt helytálló. Mindegyik földhasználati jog, amelynek odaítélését e vizsgálat során kiegyenlítették, 50 éves időtartamra vonatkozott.

3.4.1.5. A megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított villamosenergia-szolgáltatási program

(438) A kínai kormány azt állította, hogy az egyedi jellegre vonatkozó megállapítás „teljes mértékben mesterséges” abból az okból kifolyólag, hogy a nem szankcionált díjazást fizető gazdasági tevékenységek a kínai gazdaság túlnyomó többségét felölelik. A kínai kormány a Bizottságnak a „regionális” egyedi jellegre vonatkozó megállapítását is kétségbe vonta, különösen azt a megállapítást, miszerint ez a támogatás csak azokban a földrajzi régiókban vehető igénybe, ahol az exportáló gyártó működik. A kínai kormány szerint a szankciót általános jelleggel minden olyan földrajzi területen alkalmazták, ahol az exportáló gyártók működnek, ezért a regionális egyedi jelleg nem merül fel. Ezeket az állításokat el kellett vetni. A Bizottság megjegyzi, hogy a 40. számú határozatnak megfelelően a kínai kormány észrevételeit láthatóan kizárólag a „támogatott”, „korlátozott”, „tiltott” és „megengedett” vállalatok kategóriáiban alkalmazott differenciált árképzési rendszerre alapozza. A Bizottság ezzel szemben megállapításait Chongqing önkormányzatának tágabb agglomerációjában alkalmazott különleges villamosenergia-árképzési rendszerre alapozta, ahol a mintába felvett együttműködő exportőrök egyikének gyártó üzeme van. Erre az exportőrre alacsonyabb villamosenergia-díjszabás vonatkozik, amely a nagyobb ipari fogyasztók ugyanazon kategóriáján belül kifejezetten csak bizonyos ágazatokba (nevezetesen vasötvözetből készült elektromos kemencék gyártása és műtrágya-előállítás) tartozó vállalatok egyes alcsoportjai számára elérhető. A Bizottság ezért megállapította, hogy a meghatározott, támogatásra jogosult ágazatokba tartozó vállalatok csak ezen szűk alcsoportja számára biztosított alacsonyabb villamosenergia-díjszabás *de jure* egyedinek minősülnek.

A „regionális” egyedi jelleget illetően a (149) preambulumbekzdés semmilyen szankciórendszerre nem utal, szemben a kínai kormány észrevételeiben állítottakkal. Ez a preambulumbekzdés egyértelművé teszi, hogy ez a vállalatok egy szűk csoportjának, ideértve az érintett termék gyártóját is, biztosított kedvezményes villamosenergia-díjszabás egy meghatározott földrajzi területre (Chongqing önkormányzatának tágabb agglomerációjára) korlátozódik, amely része Kína nagy kiterjedésű nyugati régiójának, és az ugyanebben a preambulumbekzdésben említett és a fenti (233) preambulumbekzdésben részletebben ismertetett jogszabály alapján támogatásban részesül. Mint azt a (149) preambulumbekzdés tovább részletezi, ez a jogszabály a villamos energia árképzésére

⁽¹⁰¹⁾ Az információk forrása: <http://www.taiwanembassy.org/be/ct.asp?xItem=306196&CtNode=3382&mp=102&xp1=> and <http://en.wikipedia.org/wiki/Taiwan>.

⁽¹⁰²⁾ Az információk forrása: <http://en.wikipedia.org/wiki/Jiangsu> <http://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang#Economy> and <http://en.wikipedia.org/wiki/Chongqing#Economy>.

⁽¹⁰³⁾ Az információk forrása: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder>.

úgy utal, mint a régió fejlődésének támogatására irányuló legfontosabb politikai célkitűzések elérésének egyik eszközére. Ezzel megerősítést nyer a Bizottság azon megállapítása, miszerint ez a támogatás regionálisan is egyedi jellegű.

- (439) A kínai kormány megkérdőjelezte a fenti (146) preambulumbekezdésnek a „támogatott”, „korlátozott”, „tiltott” és „megengedett” vállalatok kategóriái közötti differenciált árképzési rendszer alapján megállapítható egyedi jellegre vonatkozó következtetéseit. A kínai kormány ismételten kifejti, hogy a kimondottan hátráltatott projekt esetében és az egyébként fizetendő villamosenergia-díj közötti különbség szankcióként vagy különadóként működik bizonyos projektek visszaszorítása érdekében, nem pedig a támogatott projekteknek nyújtott „kedvezményként”. A kínai kormány megállapítja, hogy a Bizottságnak meg kell állapítania, hogy milyen ellenszolgáltatás lenne megfelelőnek tekinthető, és ebben az esetben a Bizottság azt feltételezte, hogy a szankcionált ár lenne a megfelelő ellenszolgáltatás. Ezt az állítást el kellett vetni. A fentiekben kifejtettek szerint a Bizottság pénzügyi támogatással kapcsolatos megállapítása arra az alacsonyabb villamosenergia-díjszabásra vonatkozik, amelyre ez a vállalat a nagyobb ipari fogyasztók kategóriájában belül a vállalatok szűk alcsoportjának tagjaként jogosult. A kínai kormány érvei ezért a Bizottság megállapításai szempontjából nem relevánsak.

3.4.1.6. Egyéb, a mintába felvett gyártók által igénybe nem vett, a „maradványvám” megállapítása céljából kiegyenlített társaságiadó- és adóprogramok

- (440) A kínai kormány úgy érvelt, hogy a Bizottság a mintavétel tekintetében nem alkalmazta következetesen a WTO dömpingellenes megállapodásában (6.10., 9.2. és 9.3. cikk) megállapított vonatkozó szabályait, mert a mintavétel célja a vizsgálat hatókörének szűkítése. Ez az érvelés a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás 19.4. cikkéhez kapcsolódott, amely a kiegyenlítő vám összegét a „létezőként megállapított” támogatás összegében korlátozza. A kínai kormány megállapította, hogy ha a Bizottság szerint a támogatás mértékét a kiválasztott minta nem adta vissza megfelelően, a megoldást a „további vállalatoknak a mintába történő felvétele” jelentette volna. A Bizottság mindenekelőtt megjegyzi, hogy a dömpingellenes és a szubvencióellenes vizsgálatok során alkalmazott mintavétel közötti párhuzamnak megvannak a maga korlátai, mivel a dömpingellenes vizsgálatokkal ellentétben a kiegyenlítő vámokkal kapcsolatos vizsgálatok esetében nincs olyan általános szabály, amelynek értelmében az egyes exportőrökre egyedi vámot kell kivetni, az úgynevezett „összevont” esetek kifejezetten megengedettek. Ezen túlmenően a dömpingellenes esetekkel szemben a kormány a kiegyenlítő vámokkal kapcsolatos esetekben elvárt résztvevő és válaszadó, és így a kormányt hallgatólagosan minden „mintába” fel kell venni a kiegyenlítő vám megállapítása céljából. Más szóval a kormánynak mint a vélelmezett támogatás nyújtójának intézkedései

minden esetben a kiegyenlítő vámmal kapcsolatos vizsgálat hatálya alá tartoznak függetlenül az exportáló gyártókból álló minta felhasználásától.

- (441) Ami a kínai kormánynak azt az észrevételét illeti, hogy a megoldás a „további vállalatok mintába történő felvétele”, a Bizottság megjegyzi, hogy pontosan ezt tette ebben az esetben. Amellett, hogy az együttműködésbe eredetileg beleegyező egyik exportőr később elállt az együttműködéstől, a Bizottság úgy döntött, hogy egy másik exportőrt is felvesz a mintába. Röviddel azután azonban, hogy ezt a vállalatot értesítették a mintába való felvételéről, az közölte a Bizottsággal, hogy a továbbiakban nem szándékozik együttműködni a vizsgálatban. A Bizottság ezt követően arra kényszerült, hogy a mintát az eredetileg a mintába felvett, az együttműködést folytató két fennmaradó exportőrre korlátozza annak érdekében, hogy elkerülje az esetleges további késekedelmeket, amelyek veszélyeztetnék a vizsgálat rövid időn belüli, előírt határidőre történő lezárását. A Bizottság megjegyzi, hogy ez a kizárólag az exportőrök magatartása következtében meghíúsult sikertelen próbálkozás hűen szemlélteti, hogy a kínai kormány ezen állítása minden alapot nélkülöz, mivel nem foglalkozik azoknak a vállalatoknak a problémájával, amelyek eleve nem hajlandók részt venni a mintavételben vagy kiválasztásuk esetén visszalépnek.

- (442) A rendelkezésre álló tények felhasználására vonatkozóan a kínai kormány utalt a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12.7. cikkére, és a WTO joggyakorlatára hivatkozott arra az álláspontra helyezkedve, hogy a dokumentumokban rendelkezésre álló tények csak a hiányzó információkat helyettesíthetik, és az együttműködés hiánya nem ok a ténybeli megalapozottságot nélkülöző megállapításokra. A Bizottság nem érti ennek az állításnak a logikáját, hiszen megállapítását a WTO vonatkozó joggyakorlatával teljes összhangban és a WTO-rendelet, valamint az alaprendelet által megengedett mértékben a dokumentumokban rendelkezésre álló tényekre alapozta. Ahogyan azt a kínai kormány is elismerte, a *bevont finompapírra* vonatkozó ügyben tett megállapítások és az Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériumának különböző határozataiban található megállapítások alkotják a Bizottság számára rendelkezésre álló legjobb tényeket, amelyeket pontosan arra használnak fel, hogy helyettesítse a kínai kormány együttműködésének hiányából adódóan hiányzó információkat.

A kínai kormány e tények felhasználását is kétségbe vonta, mivel azokból szerinte nem derül ki, hogy jelenleg nyújtanak-e támogatást, és nem kapcsolódnak különösebben az érintett termékhez sem. A Bizottság ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy e támogatási programok legtöbbje egyszeri támogatás (például vissza nem térítendő támogatás, eszközberuházáshoz kötődő adókedvezmények), amelyek általában több év alatt amortizálódnak, és így az általuk biztosított gazdasági előnyök sokáig, jelen esetben a vizsgálati időszakon túl is fennmaradnak. Az ismétlődő támogatásokat illetően nincs

bizonyíték arra nézve, hogy ezek a programok megváltoztak volna a szóban forgó vizsgálat óta. A programok és az érintett termék közötti kapcsolat tekintetében a Bizottság emlékeztet arra, hogy ezen programok mindegyike az acélágazatot célozza meg (nem termékspecifikusak) vagy azokban a régiókban vehetők igénybe, ahova a szerves bevonatú acéltermékek gyártói gyáraikat telepítették. Az aktában rendelkezésre álló ellenkező értelmű bizonyíték hiányában a Bizottság úgy döntött, hogy ésszerű azt a megállapítást tenni, miszerint az ezekkel a programokkal járó gazdasági előnyök még mindig a legjobb összehasonlítási alapot biztosítják az érintett termék gyártóinak jelenleg nyújtott támogatás felméréséhez. Hangsúlyozni kell, hogy a kínai kormánynak bőségesen adódott lehetősége arra, hogy e programokkal kapcsolatosan ellenkező értelmű bizonyítékokat terjesszen elő, azonban tudatosan úgy döntött, hogy nem nyújt be bizonyítékot, és ennek eredményeként a Bizottságnak megállapításait az alaprendelet és a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás rendelkezései szerint a rendelkezésre álló dokumentumokban szereplő tényekre kell alapoznia.

3.4.1.7. Sajátőke-programok

- (443) A kínai kormány azt állította, hogy mindezeket a programokat (pl. hitel-tőke konverzió, tőkeinjekciók, ki nem fizetett osztalék) nem a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 11.2. és 11.3. cikkével összhangban kezdeményezték.

Ezt az állítást el kellett vetni. Amint a kínai kormánynak a vizsgálat megindítására vonatkozó észrevételeire adott válaszában szóló preambulumbekzdés (a fenti (399)–(406) preambulumbekzdés) kifejti, a Bizottság szolgálatai megvizsgálták a panaszos által benyújtott bizonyítékokat, amelyek megalapozottnak bizonyultak, amint az a panasz érdekelt felek általi betekintésre szánt nyilvános változatából egyértelműen kiderül. A Bizottság szolgálatai csak azután javasolták vizsgálat indítását bizonyos programok tekintetében, miután kellőképpen megvizsgálták a bizonyítékok pontosságát és adekvát voltát, és azt *prima facie* elegendőnek találták.

- (444) A kínai kormány nézete szerint a sajátőke-programok – létezésük mértékéig – egyedi eseti támogatások, amennyiben csak egy bizonyos kedvezményezettre alkalmazandók és egyetlen különös jogszabály sem képez számukra jogalapot, és mivel „a Bizottság megbizonyosodott róla, hogy a maradványvám megfizetésére kötelezett vállalatok azok eseti jellegénél fogva nemcsak nem részesültek, de nem is részesülhettek volna” ilyen támogatásban, azokat nem kell kiegyenlíteni. Ezen túlmenően a kínai kormány kijelentette, hogy amennyiben a következtetéseket a rendelkezésre álló tények alapján vonják le, azoknak valós tényeken kell alapulniuk. Ennélfogva amennyiben az eseti támogatásokat olyan vállalatoknak egyenlítik ki, amelyek nem azonosak azokkal, amelyek

állítólag részesültek ezekben a támogatásokban, ez sérti a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12.7. cikkét.

Megjegyzendő, hogy a kínai kormány egyetlen kérdésre sem válaszolt sem az e programokról szóló kérdőívben, sem a vonatkozó hiánypótlást kérő levélben. Ezért nem helytálló a kínai kormány azon kijelentése, miszerint „a Bizottság megbizonyosodott róla, hogy a maradványvám megfizetésére kötelezett vállalatok azok eseti jellegénél fogva nemcsak nem részesültek, de nem is részesülhettek volna” ilyen támogatásban. Ellenkezőleg: a panaszos számos olyan vállalatot felsorolt, amely részesült ezekből a sajátőke-programokból, és állítása szerint a felsorolás nem feltétlenül volt teljes körű. Mivel a kínai kormány nem szolgáltatott információt e programok jellegéről és támogathatóságáról, a Bizottságnak nincs más választása, mint hogy a rendelkezésre álló tényekre alapozza döntését.

3.4.2. A ZHEJIANG HUADONG ÉSZREVÉTELEI

3.4.2.1. Földhasználati jogok biztosítása a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kisebb összeg fejében

- (445) A Zhejiang Huadong kijelentése szerint benyújtotta a Bizottsághoz a Kínában a földhasználati jogok értékesítésének mechanizmusairól és a vonatkozó értékebecslésről szóló összes jogszabályt, és az állami tulajdonban lévő építési telkek földhasználati jogának ajánlattételi felhívás, árverés és árajánlat révén történő átruházásáról szóló rendelkezésekre hivatkozott annak bizonyítása érdekében, hogy Kínában jól működő ingatlanpiac létezik, ahol az árajánlatokat és az árakat nyilvánosságra hozzák. Ezen túlmenően kijelentette, hogy a földhasználati jogok – az exportáló gyártó általi megvásárlásuk pillanatában alkalmazandó – árának értékelése céljára a legjobb bizonyítékot a jelenleg létező kínai ingatlanpiac, valamint a földhasználati jogok áráról szóló, rendelkezésre álló kiterjedt hivatalos statisztikák szolgáltatják.

Ezt az állítást el kellett vetni. A Bizottság a fenti (115) preambulumbekzdésben kifejti a Zhejiang Huadong földhasználati jogaival kapcsolatos megállapításait. Ezeket a megállapításokat a Zhejiang Huadong a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatban tett észrevételeiben nem vitatta. A rendelkezésre álló bizonyítékok arra mutatnak, hogy Kínában torzult a földhasználati jogok piaca, mivel a Bizottság által a helyszínen kivizsgált ajánlattételi felhívások nem versenyalapúak voltak, hanem az árakat a hatóságok önkényesen határozták meg. Azon megállapítás ténybeli alapját, hogy az árakat önkényesen határozzák meg, a fenti (114)–(116) preambulumbekzdés említi, nevezetesen a tényleges ügyletekre vonatkozóan a mintába felvett exportáló gyártók által előterjesztett, valamint a városi földterületek értékelő rendszeréből és a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 35. sz. rendeletéből származó információkat.

(446) A Zhejiang Huadong állítása szerint a WTO dömping-ellenes megállapodása 14. cikkének d) pontja értelmében a megfelelő referenciaáraknak elsődlegesen a szolgáltatás nyújtása szerinti országban uralkodó piaci feltételekhez kell kapcsolódnia vagy azokra kell hivatkozni, vagy ilyen körülmények hiányában az országon kívüli viszonyítási alapot megfelelően ki kell igazítani a komparatív előnyök kiegyenlítésének elkerülése érdekében. Állítása szerint továbbá a Kína és a WTO közötti csatlakozási jegyzőkönyv 15. bekezdésének b) pontja értelmében amennyiben viszonyítási alapként nem állnak rendelkezésre Kínában uralkodó feltételek, az importáló WTO-tagországnak – amennyiben ez lehetséges – a Kínán kívül uralkodó feltételek alkalmazásának mérlegelését megelőzően ki kell igazítani ezeket az uralkodó feltételeket. Noha a Bizottság egyetért az e kijelentés mögött meghúzódó jogi elmélettel, mindamellett megállapította, hogy a földterületek értékesítésének nincs működő piaca Kínában, és ezért volt szükség külső viszonyítási alap használatára. Az országon kívüli viszonyítási alap szükségességét a fenti (109), (118) és (120)–(121) preambulumbekkezdés fejt ki és indokolja. Mivel megállapítást nyert, hogy Kínában torzult a földhasználati jogok piaca, országon belüli viszonyítási alap a Zhejiang Huadong által javasolt módon nem volt alkalmazható, és nem áll rendelkezésre semmiféle alap a viszonyítási alap kiigazításához. Ezen túlmenően a Zhejiang Huadong által javasolt viszonyítási alappal kapcsolatban benyújtott információkból nem derül ki egyértelműen és nem ellenőrizhető, hogy a javasolt árinformáció az állítólag „nem favorizált” iparágaknak kínált földhasználati jog-árakra korlátozódik-e.

(447) A Zhejiang Huadong azt állította, hogy Tajvan viszonyítási alapként való kiválasztása a következő okoknál fogva nem ésszerű és tárgyilagos: 1) A földhasználati jogok megvásárlásának pillanatában Zhejiang tartomány nem volt Tajvanhoz hasonlóan fejlett, magas GDP-vel rendelkező térség; 2) a Bizottság Tajvanban a konkrét földárakat ipari földterületek értékesítésére vonatkozó ajánlatok alapján, nem pedig a Zhejiang Huadongnak megítélt ipari célú földhasználati joghoz hasonló, konkrét ipari célú földbérletijog-árak alapján határozta meg.

Ezt az állítást el kell vetni. Az 1) pontot illetően, a fenti (436) preambulumbekkezdéssel összhangban a Bizottság részletesen megvizsgálta a különféle mutatókat, és összehasonlította Tajvant mind Kína egészével, mind az érintett kínai tartományokkal. Ezen elemzések alapján a Bizottság az alaprendeletnek és a WTO szabályainak megfelelő viszonyítási alapként ítéli Tajvant. A 2) pont tekintetében meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a számára ésszerűen hozzáférhető legjobb információkat használta fel.

(448) A Zhejiang Huadong rámutatott egy számítási hibára a viszonyítási alap infláció szerinti kiigazításához használt inflációs ráták kiszámításában. A Bizottság ezt az állítást figyelembe vette, és felülvizsgálta az érintett számítás.

(449) A Zhejiang Huadong azt állította, hogy nem állapítható meg egyedi jelleg a földhasználati jogok általa történt megvásárlása kapcsán, mivel a jogszabályok értelmében Kínában minden vállalat ugyanilyen bánásmódban részesül. A Zhejiang Huadong állítása szerint továbbá a Bizottság nem foglalkozott megfelelően az egyéni jelleg kérdésével, és a végleges nyilvánosságra hozatal nem tartalmazott indoklást azzal kapcsolatban, hogy milyen alapon állapítható meg, hogy a Zhejiang Huadong által fizetett ár gazdasági előnyt eredményez.

Ezt az állítást el kellett vetni. A Bizottság egyéni jellegre vonatkozó megállapításai azon a tényen alapulnak, hogy az állam által előírt iparpolitikának meg nem felelő vállalatokat kizárják a földhasználati jogok biztosításából, az árakat a hatóságok gyakran önkényesen állapítják meg, és a kormányzati gyakorlatok nem egyértelműek és nem átláthatóak. A Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy a földhasználati jogok biztosítása a kínai kormány által a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 35. sz. rendeletében előírt iparpolitikáknak megfelelő vállalatokra korlátozódik (lásd a fenti (116) preambulumbekkezdést).

3.4.2.2. *Hidegen hengerelt acél biztosítása a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében*

(450) A Zhejiang Huadong állítása szerint az ésszerűség és tárgyilagosság, illetve a következetesség kedvéért a viszonyítási alap kidolgozása során a Bizottságnak a referenciaikosárban képviselt valamennyi régió tekintetében ugyanabból az adatforrásból (Steel Business Bulletin, SBB) kellett volna kinyernie az acélárakra vonatkozó adatokat. A vállalat továbbá azt állította, hogy az SBB a Bizottság által kiválasztottan kívül még számos különféle piacot biztosít a hidegen hengerelt acél árának megállapításához, és javasolta Mexikó és Argentína hozzáadását a kosárhoz, mivel ezek az országok képviselik az amerikai kontinensen a feltörekvő acélpiacot. Ezt az állítást el kellett vetni, mivel a Bizottság a viszonyítási alap kidolgozása során az egyes országok vagy régiók tényleges piaci helyzetét a lehető legpontosabban tükröző áradatokat használta. Ami az európai árakat illeti (többségében uniós tagállamok árairol van szó), a Bizottság úgy vélte, hogy a MEPS részletesebb áradatokat biztosított. A többi kiválasztott ország tekintetében is a MEPS adatait használta volna, ha ilyen rendelkezésre állt volna. Mexikó és Argentína hozzáadását illetően meg kell jegyezni, hogy ezek Kínával, valamint a Bizottság által használt referenciaikosárban szereplő többi országgal és régióval összehasonlítva viszonylag kis piacok.

A Bizottság a melegen és hidegen hengerelt acél felépített referenciaárainak kiigazítását követően felülvizsgálta az e program tekintetében végzett szubvenciókülönbözet-számításait. A korrekcióra a viszonyítási alap kidolgozásához használt braziliai acélárak tekintetében volt szükség, mivel a felek számára nyilvánosságra hozott számítások tévesen az adókat is tartalmazták.

- (451) A Zhejiang Huadong továbbá azt állította, hogy (egyértelmű bizonyíték hiányában) megalapozatlan és alaptalan a Bizottság egyéni jellegre vonatkozó következtetése, ennél fogva a hidegen hengerelt acél megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében nyújtott állítólagos támogatás nem kiegyenlíthető. A Zhejiang Huadong szerint a melegen és hidegen hengerelt acél megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében történő biztosításából származó gazdasági előny (ha egyáltalán létezik) nem korlátozódik bizonyos vállalatokra vagy ágazatokra, hanem abban az összes gazdasági ágazat minden potenciális vásárlója és felhasználója egyetemesen részesül.

Ezt az állítást el kellett vetni. A fenti (415) preambulumbekezdésben a kínai kormány ugyanezt az észrevételt tette, és a Bizottság azt meg is válaszolta. A „potenciális” vásárlók köre a fogalom természeténél fogva bizonyos vállalatokra korlátozódik.

3.4.3. A PANASZOS ÉSZREVÉTELEI

3.4.3.1. *A megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított víz- és villamosenergia-ellátás*

- (452) A panaszos állítása szerint a kínai víz- és villamosenergia-szolgáltatási piac torzulása és állami befolyásoltsága miatt a Bizottságnak nemzetközi viszonyítási alapokat kellett volna használnia, és a programokból származó gazdasági előnyt az alaprendelet 6. cikke d) pontjának ii. alpontjával összhangban kellett volna kiszámítania.

Ezt az állítást el kellett vetni. Ebben a konkrét esetben a Bizottság rendelkezésére álló bizonyítékok alapján nem lehetett megállapítani, hogy a víz- és villamosenergia-szolgáltatási piac olyan mértékben torzult volna, ami indokolná az országon kívüli viszonyítási alap igénybevételét.

3.4.3.2. *Bizonyos külföldi tőkével működő vállalatokat célzó adóprogramok*

- (453) A panaszos azt állította, hogy a Bizottságnak számszerűsíteni kellett volna a külföldi tőkével működő vállalatokat célzó két adóprogram – termelő-berendezések vásárlásakor biztosított társaságiadó-jóváírás és a termelési tevékenységet folytató külföldi tőkével működő vállalatok számára biztosított „2 évig mentesség + 3 évig fele adó” program – keretében nyújtott támogatás összegét, figyelemmel a kínai kormány együttműködésének hiányára és arra, hogy a kínai kormánynak kellett volna bizonyítékokat szolgáltatnia arra vonatkozóan, hogy e programok keretében a vizsgálati időszakban nem nyújtottak gazdasági előnyt a szerves bevonatú acéltermékek gyártói számára.

Ezt az állítást el kellett vetni. Amint a fenti (282) preambulumbekezdés kifejti, az összes érintett fél adminisztratív terheinek csökkentése érdekében és az e programok

küszöbönálló lezárultával összefüggő sajátos helyzetre figyelemmel a Bizottság úgy döntött, hogy azokat nem egyenlíti ki.

3.5. A KIEGYENLÍTHETŐ TÁMOGATÁSOK ÖSSZEGE

- (454) A kiegyenlíthető támogatásoknak az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban megállapított, érték szerint kifejezett, a vizsgált vállalatokra vonatkozó összegét az alábbi táblázat mutatja:

Exportáló gyártó	VÉGLEGES SZUBVENCÍÓKÜLÖNBÖZET (%)
HUADONG CSOPORT	23,8
PANHUA CSOPORT	29,7
UNION STEEL CHINA	26,8
A MINTÁBA FEL NEM VETT EGYÜTTMŰKÖDŐ VÁLLALATOK	26,8
MINDEN EGYÉB VÁLLALAT	44,7

- (455) Az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban a mintába fel nem vett együttműködő vállalatok teljes szubvenciókülönbözete a mintába felvett együttműködő vállalatokra megállapított szubvenciókülönbözet súlyozott átlaga alapján 26,8 %.

- (456) A Kínai Népköztársaság összes többi exportőre tekintetében a Bizottság először megállapította az együttműködés szintjét. Az Eurostat importadatainak, illetve az együttműködő vállalatok jelentései szerint a vizsgálati időszakban az érintett termék tekintetében az Európai Unióba irányuló exportvolumennek az összehasonlításból azonban az derül ki, hogy a Kínai Népköztársaság exportáló gyártóinak együttműködési aránya alacsony (nevezetesen 58 %) volt. Az együttműködés alacsony szintjére tekintettel az összes nem együttműködő vállalat teljes támogatási arányának megállapítása során az összes nem együttműködő vállalat összes vizsgált program tekintetében meghatározott teljes támogatási arányának szintjét (44,7 %) vették figyelembe.

4. KÁR

4.1. AZ UNIÓS GYÁRTÁS ÉS AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT

- (457) Az uniós gyártókkal kapcsolatos minden rendelkezésre álló információt – beleértve a panaszban szolgáltatott információkat, a vizsgálat megindítása előtt és után az uniós gyártóktól gyűjtött információkat, valamint a mintába felvett uniós gyártók által a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszokat is – felhasználták a figyelembe vett időszak alatti uniós össztermelés megállapítására.

(458) A vizsgálati időszak alatt az Unióban 22 gyártó állított elő szerves bevonatú acéltermékeket. Az előző preambulumbekkezdésben említett alapon a teljes uniós gyártást nagyjából 4 018 310 tonnára becsülték a vizsgálati időszakban. Az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében a teljes uniós termelést képviselő uniós gyártók alkotják az uniós gazdasági ágazatot (a továbbiakban: uniós gazdasági ágazat).

4.2. AZ ÉRINTETT UNIÓS PIAC MEGHATÁROZÁSA

(459) A vizsgálat során megállapították, hogy a mintába felvett uniós gyártók termelésének jelentős részét kötött felhasználásra szánták, azaz gyakran egyszerűen (számla nélkül) továbbították és/vagy transzferárok mellett a vállalaton vagy vállalatcsoporton belül további feldolgozás céljából tovább szállították.

(460) Annak érdekében, hogy megállapítsák, hogy az uniós gazdasági ágazat szenvedett-e kárt vagy sem, illetve hogy meghatározzák a fogyasztást és az uniós gazdasági ágazat helyzetével összefüggő különböző gazdasági mutatókat, megvizsgálták, hogy az uniós gazdasági ágazat által gyártott hasonló termék későbbi felhasználását az elemzés során figyelembe kell-e venni, és ha igen, akkor milyen mértékben.

(461) Az uniós gazdasági ágazat helyzetére vonatkozó lehető legátfogóbb kép kialakításához összegyűjtötték és elemezték a szerves bevonatú acéltermékekkel kapcsolatos valamennyi tevékenységre vonatkozó adatokat, és ezt követően megállapították, hogy a gyártott termékeket kötött felhasználásra vagy a piacon történő szabad forgalomba hozatalra szánták-e.

(462) Az uniós piacra vonatkozó értékesítési volumennel és eladási árakkal, valamint a piaci részesedéssel kapcsolatban megállapították, hogy e mutatók mélyreható elemzésének és értékelésének a szabad piacon uralkodó viszonyokra kell összpontosítani.

(463) A többi gazdasági mutató ésszerű vizsgálatát azonban csak a teljes tevékenységre vonatkoztatva – azaz a kötött felhasználást és kötött értékesítést is figyelembe véve – lehet elvégezni. A termelés, a termelési kapacitás, a kapacitáskihasználás, a beruházások, a készletek, a foglalkoztatás, a termelékenység, a bérek és a tőkebevonási képesség a teljes tevékenységtől függ, függetlenül attól, hogy a termelés a kötött piacra vagy szabad piaci értékesítésre irányul-e.

4.3. UNIÓS FELHASZNÁLÁS

(464) A hasonló terméket az uniós gazdasági ágazat független vevők részére értékesíti, valamint kapcsolatban álló vállalatok számára értékesíti/szállítja további feldolgozás céljára, például acélipari szolgáltatóközpontokban.

(465) A szerves bevonatú acéltermékek tényleges uniós felhasználásának kiszámítása során az intézmények összeadták az Unióba importált szerves bevonatú acéltermékek Eurostat által jelentett össz mennyiségét, illetve az uniós gazdasági ágazat által gyártott hasonló termék Unióban való értékesítésének és kötött felhasználásának mennyiségét, ahogyan az a panaszban szerepel, és ahogyan a mintába felvett uniós gyártóknál végzett ellenőrző látogatások során ellenőrizték.

(466) Az Eurostat importadatai azonban teljes KN-kódokon alapulnak, és egyértelmű, hogy e KN-kódok egy részének esetében nem az érintett termék importjáról van szó.

(467) Ezek alapján a teljes uniós felhasználás a következőképpen alakult:

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Felhasználás (tonna)	5 197 716	3 879 380	4 548 528	4 811 310
Index (2008 = 100)	100	75	88	93

(468) A figyelembe vett időszak alatt a teljes felhasználás 7 %-kal csökkent az Unió piacán. 2008 és 2009 között mintegy 25 %-os csökkenés következett be elsősorban a gazdasági válság globális – különösen az építőipart érintő – negatív hatásainak eredményeképp. Ezt követően a felhasználás kezdett felfelé fordulni, és 2009-től a vizsgálati időszakig összesen 24 %-kal emelkedett, de továbbra is a 2008-as kiindulási szint alatt maradt.

4.4. AZ ÉRINTETT ORSZÁGBÓL SZÁRMAZÓ BEHOZATAL ÉS A PIACI RÉSZESEDÉS

(469) A Kínából az Unióba történő behozatal a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
A Kínából származó behozatal volumene (tonna)	472 988	150 497	464 582	702 452
Index (2008 = 100)	100	32	98	149
Piaci részesedés (%)	9,1	3,9	10,2	14,6
Index (2008 = 100)	100	43	112	160

Forrás: Eurostat.

(470) A felhasználás visszaesése ellenére a figyelembe vett időszakban a Kínából származó behozatal volumene jelentősen, 49 %-kal nőtt. A gazdasági válság negatív hatásai miatt a Kínából származó behozatal volumene 2009-ben meredeken csökkent. Ez a behozatal azonban rendkívül gyors ütemben kezdett helyreállni, így a 2009-től a vizsgálati időszakig bekövetkező növekedés megdöbbenítő, 367 %-os volt.

(471) Hasonlóképpen, a Kínából származó behozatal piaci részesedése 60 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban. Bár 2008-ról 2009-re több mint felével csökkent, 2009-től a vizsgálati időszakig látványosan növekvő tendenciát mutatott, és 275 %-kal emelkedett.

4.4.1. A BEHOZOTT TERMÉKEK ÁRA ÉS AZ ÁRALÁKÍNÁLÁS

Kínából származó behozatal	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Átlagár (EUR/tonna)	875	728	768	801
Index (2008 = 100)	100	83	88	91

Forrás: Eurostat.

(472) A Kínából származó behozatal átlagára 9 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban. 2008 és 2009 között jelentősen, 17 %-kal esett vissza, majd 2009 és 2010 között öt százalékponttal nőtt, a vizsgálati időszakban pedig további három százalékponttal emelkedett.

(473) A Kínából származó behozatal árai a figyelembe vett időszak egésze alatt folyamatosan az uniós gazdasági ágazat eladási árai alatt maradtak. Ahogyan a fenti táblázat is rámutat, míg 2009-ben, a gazdasági válság csúcán még a 17 %-os árcsökkentés sem segíthetett a Kínából származó behozatalnak abban, hogy a hirtelen visszaeső felhasználás és a jelentős piaci lassulás mellett megőrizze piaci részesedését, a későbbi években alkalmazott folyamatos áralákínálás megmagyarázza a Kínából származó behozatal piaci részesedésének 2009 és a vizsgálati időszak közötti stabil, látványos növekedését.

(474) A vizsgálati időszakra jellemző áralákínálás mértékének megállapítása céljából a mintába felvett uniós gyártók által az Unió piacán független vevők számára történő értékesítés során alkalmazott, terméktípusonkénti eladási ár gyártelepi szintre igazított súlyozott átlagát összehasonlították az együttműködő kínai gyártók által az Unió piacán az első független vevőnek értékesített behozatal azon terméktípusonkénti, megfelelő súlyozott átlagával,

amelyet a behozatalt követő költségek miatt megfelelően kiigazított CIF-paritás alapján állapítottak meg.

(475) Az előző preambulumbekzdésben említett behozatalt követő költségeket az érintett termék két független importőrétől származó, ellenőrzött adatok alapján számították ki.

(476) Az árakat típusonként hasonlították össze, a kereskedelem azonos szintjén történő ügyleteket vizsgálva, az adatokat szükség esetén kiigazítva, levonva az engedményeket és visszatérítéseket. Az összehasonlítás – a mintába felvett uniós gyártók vizsgálati időszak alatt lebonyolított forgalmának százalékában kifejezve – súlyozott átlagban legfeljebb 20,2 % ár-alákínálási különbséget mutatott ki az együttműködő kínai exportáló gyártók esetében.

(477) A közzétételt követően egy exportáló gyártó további tájékoztatást kért az áralákínálás kiszámításának módjával kapcsolatban azokban az esetekben, amikor a Kínából exportált és az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon értékesített terméktípus nem volt pontosan megfeleltethető egymásnak. Információt kért arra vonatkozóan is, hogy amennyiben nem volt pontos a megfelelés, történt-e kiigazítás a fizikai eltérések figyelembevételére érdekében.

(478) Amennyiben az exportált és az uniós gazdasági ágazat által értékesített terméktípus nem volt pontosan megfeleltethető egymásnak, a Bizottság az exportált terméktípust az uniós gazdasági ágazat által forgalmazott leghasonlóbb terméktípussal hasonlította össze. Ezekben az esetekben a leghasonlóbb terméktípussal végzett összehasonlítás során a hordozórétteg vastagsága bizonyult az egyetlen különbségnek.

(479) Amennyiben több nagyban hasonló terméktípus is rendelkezésre állt, a Bizottság az exportált terméktípust az uniós piacon forgalmazott olcsóbb terméktípussal hasonlította össze, függetlenül attól, hogy ez az olcsóbb terméktípus vastagabb vagy vékonyabb hordozórétteggel rendelkezett. Ezért a Bizottság nem ítélte szükségesnek a fizikai különbségek miatti kiigazítást.

5. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT GAZDASÁGI HELYZETE

5.1. ELŐZETES MEGJEGYZÉSEK

(480) Az alaprendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján az intézmények minden olyan idevágó gazdasági tényezőt és mutatót megvizsgáltak, amely hatást gyakorol az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(481) A panaszos által a szerves bevonatú acéltermékek valamennyi uniós gyártójára vonatkozóan szolgáltatott, más rendelkezésre álló források és a mintába felvett uniós gyártók ellenőrzött adatai alapján keresztellenőrzött adatokat használta fel a makrogazdasági mutatók (például az uniós gazdasági ágazat termelése, termelési kapacitása, kapacitáskihasználása, értékesítési volumene, piaci részesedése, növekedése, kötött értékesítése, foglalkoztatása és termelékenysége) megállapítása érdekében.

(482) A Bizottság a mintába felvett hat uniós gyártó által szolgáltatott, ellenőrzött adatokat használta fel a mikro gazdasági mutatók (pl. egységár, egységnyi előállítási költség, nyereségesség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése, tőkevonzási képesség, készletek és bérköltség) megállapítása érdekében.

5.2. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT EGÉSZÉRE VONATKOZÓ ADATOK

5.2.1. TERMELÉS, TERMELÉSI KAPACITÁS ÉS KAPACITÁSKIHASZNÁLÁS

(483) A Bizottság az uniós gazdasági ágazattal kapcsolatos minden rendelkezésre álló információt – beleértve a panaszban szolgáltatott információkat, a vizsgálat megindítása előtt és után az uniós gyártóktól gyűjtött információkat, valamint a mintába felvett uniós gyártók által a kérdőívekre adott, ellenőrzött válaszokat is – felhasználta a figyelembe vett időszak alatti uniós össztermelés megállapítására.

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Termelési volumen (tonna)	4 447 780	3 514 965	3 992 209	4 018 310
Index (2008 = 100)	100	79	90	90
Gyártókapacitás (tonna)	6 007 536	6 128 301	6 099 587	5 923 311
Index (2008 = 100)	100	102	102	99
Kapacitáskihasználás (%)	74	57	65	68
Index (2008 = 100)	100	77	88	92

Forrás: a panasz és a kitöltött kérdőívek.

(484) A fenti táblázatból látható, hogy a figyelembe vett időszakban 10 %-kal csökkent a termelés. A kereslet csökkenésével összhangban a termelés 2009-ben

drámaian visszaesett, majd 2010-ben részben helyreállt. Noha a vizsgálati időszakban nőtt a felhasználás, a termelési volumen többé-kevésbé a 2010. évi szinten maradt.

(485) A termelési kapacitás a figyelembe vett időszak során stabil maradt. A kapacitáskihasználás a termelés tendenciáját követte, és 8 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban.

5.2.2. ÉRTÉKESÍTÉSEK VOLUMENE, PIACI RÉSZESEDÉS ÉS NÖVEKEDÉS

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Értékesítési volumen (tonna)	2 951 468	2 280 304	2 643 923	2 592 540
Index (2008 = 100)	100	77	90	88
Piaci részesedés (tonna)	56,8	58,8	58,1	53,9
Index (2008 = 100)	100	104	102	95

Forrás: a panasz és a kitöltött kérdőívek.

(486) 2009-ben az uniós gazdasági ágazat független vevőknek történő értékesítésének volumene drámaian, 23 %-kal csökkent. 2010-ben az értékesítések volumene tizenhárom százalékponttal nőtt, de azután a vizsgálati időszakban két százalékponttal csökkent.

(487) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 2,9 százalékponttal csökkent. Miután 2009-ben először emelkedett a piaci részesedés, az uniós gazdasági ágazat a részesedése csökkenését tapasztalhatta 2010-ben és a vizsgálati időszakban, ami azt eredményezte, hogy a vizsgálati időszakban a piaci részesedése öt százalékponttal alacsonyabb volt, mint 2009-ben. Ez amellett történt, hogy 2009-től a vizsgálati időszak végéig több mint 24 %-kal nőtt a felhasználás. Az uniós gazdasági ágazat így nem tudott részesülni a növekvő felhasználás jelentette előnyökből, és a korábban elvesztett értékesítési volument és piaci részesedést sem tudta visszaszerezni.

(488) Míg a figyelembe vett időszakban 7 %-kal mérséklődött az uniós felhasználás, és 12 %-kal csökkent az uniós gazdasági ágazat független felek számára történő értékesítései volumene, az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 2,9 százalékponttal csökkent, a 2008. évi 56,8 %-ról 53,9 %-ra esett vissza a vizsgálati időszakban.

5.2.3. FOGLALKOZTATÁS ÉS TERMELÉKENYSÉG

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Foglalkoztatás (FTE)	7 088	6 470	6 097	6 046
Index (2008 = 100)	100	91	86	85
Termelékenység (tonna/FTE)	627	543	655	665
Index (2008 = 100)	100	87	104	106

Forrás: a panasz, a kitöltött kérdőívek és az Eurofer.

- (489) A foglalkoztatás fokozatosan csökkenő tendenciát mutatott az uniós gazdasági ágazatban. Így a foglalkoztatottak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) mért teljes száma 15 %-kal csökkent az ágazatban a figyelembe vett időszakban, és legalacsonyabb szintjét a vizsgálati időszakban érte el. A termelékenység azonban 6 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban, ami azt mutatja, hogy a gazdasági ágazat próbálta racionalizálni az előállítási költségeit.

5.2.4. KÖTÖTT FELHASZNÁLÁS ÉS KÖTÖTT ÉRTÉKESÍTÉS

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Kötött felhasználás és kötött értékesítés (tonna)	1 135 987	914 412	986 386	970 757
Index (2008 = 100)	100	80	87	85
Piaci részesedés (%)	22	24	22	20
Index (2008 = 100)	100	108	99	92

Forrás: a panasz és a mintába felvett gyártók által a kérdőívre adott, ellenőrzött válaszok.

- (490) A (459) preambulumbekkezdésben jelzettek szerint az Unióban jelentős piaca van a szerves bevonatú acéltermékeknek, amelyet a szerves bevonatú acéltermékek uniós gazdasági ágazat általi downstream felhasználása alkot.
- (491) Megállapítást nyert, hogy a kötött felhasználás és a kötött értékesítés célja az volt, hogy a terméket tovább alakítsák maguk a vállalatok vagy a velük kapcsolatban álló, főként építőipari anyagokkal foglalkozó vállalatok, azaz a szerves bevonatú acéltermékek végfelhasználói.

- (492) A fentebb azonosított alapon megállapítást nyert, hogy az uniós gazdasági ágazat általi kötött felhasználás és kötött értékesítés a teljes termelési volumen 24 %-át tette ki a vizsgálati időszakban. A figyelembe vett időszakban a kötött felhasználás és a kapcsolódó értékesítési volumen 15 %-kal csökkent, piaci részesedésük pedig 8 %-kal esett vissza.

- (493) A vizsgálat azt állapította meg, hogy a termék végső felhasználását illetően nem volt lényeges különbség a kötött felhasználás és a kötött értékesítés között. Kötött felhasználást olyan vállalatok jelentettek, amelyeknél a downstream gyártást ugyanazon a jogi személyen belül végezték, ugyanakkor a kötött értékesítés a más, kapcsolatban álló jogi személyeknek való, számla ellenében történő értékesítés. Ezenkívül az árképzési módszer mind kötött felhasználás, mind kapcsolatban álló felek számára történő értékesítés esetén hasonló volt, azaz a termék valós értékét („költség-plusz” módszer) számították fel mind a kapcsolatban álló vállalatoknak, mind a mintába felvett vállalatok belső downstream termelési egységeinek.

- (494) A tonnánkénti átlagos érték stabil maradt a figyelembe vett időszakban, és 3 %-kal volt alacsonyabb, mint a mintába felvett uniós gyártók által a vizsgálati időszakban független vevőknek felszámított eladási ár. Ezt az árkülönbséget nem ítélték jelentősnek, és a kötött értékesítések ártendenciái igazodnak a független vevőknek felszámított árak alakulásához.

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Kötött felhasználás és kötött értékesítés (EUR/tonna)	962	802	901	965
Index (2008 = 100)	100	83	94	100

Forrás: a mintába felvett gyártók által a kérdőívre adott, ellenőrzött válaszok.

- (495) Tekintettel arra, hogy a kötött értékesítések és a kötött felhasználás többsége az uniós gyártók downstream építőanyag-üzletágát célozta, ezek az értékesítések és a kötött felhasználás közvetetten ki voltak téve a más piaci szereplők, köztük a támogatott kínai behozatal által előidézett versenynek is. A downstream termelés belső kereslete attól függött, milyen esély volt a downstream termékeknek a szerves bevonatú acéltermékek támogatott behozatalától nem érintett szabad piacon történő eladására. Levonható tehát az a következtetés, hogy a mennyiség és piaci részesedés a kínai támogatott behozatal által támasztott verseny miatt csökkent a figyelembe vett időszakban.

5.3. A MINTÁBA FELVETT UNIÓS GYÁRTÓKRA VONATKOZÓ ADATOK

5.3.1. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT ÁTLAGOS EGYSÉGAIRAI ÉS ELŐÁLLÍTÁSI KÖLTSÉGEI

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Független vevők részére értékesített termékek uniós egységára (EUR/tonna)	1 023	805	911	994

	2008	2009	2010	Vizsgál- lati idő- szak
<i>Index (2008 = 100)</i>	100	79	89	97
Egységnyi előállítási költség (EUR/tonna)	925	884	893	978
<i>Index (2008 = 100)</i>	100	95	97	106

Forrás: a mintába felvett gyártók által a kérdőívre adott, ellenőrzött válaszok.

- (496) A mintába felvett uniós gyártók független uniós vevőknek történő értékesítéskor érvényesített átlagos eladási árai a figyelembe vett időszakban 3 %-kal csökkentek. A legnagyobb, 21 %-os csökkenés 2009-ben, a felhasználás visszaesésével párhuzamosan következett be. A 2009 és a vizsgálati időszak közötti időszakban

a felhasználás és az értékesítési volumen növekedésével összhangban az árak 23 %-kal emelkedtek, de nem érték el a 2008. évi szintet.

- (497) Ezzel párhuzamosan a hasonló termék előállításának és értékesítésének átlagköltsége 6 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban: ennek oka a nyersanyagköltség emelkedése volt.

- (498) A független vevőknek felszámított egységár 2009. évi 21 %-os csökkenését követően az egységár kezdett emelkedni. 2010-ben és a vizsgálati időszakban 2009-hez képest az uniós gazdasági ágazat a költségek növekedését tapasztalta, és csak mérsékelten tudta emelni az árakat a költségek fedezése érdekében, épp csak annyival, hogy 2010-ben és a vizsgálati időszakban ugyanazon az alacsony szinten tartsa a nyereségességet. Ennek következtében azonban tovább veszített a piaci részesedéséből, mivel a kínai behozatal árai folyamatosan elmaradtak az uniós gazdasági ágazat áraitól.

5.3.2. NYERESÉGESSÉG, PÉNZFORGALOM, BERTUHÁZÁSOK, BERTUHÁZÁSOK MERTÉRÜLÉSE ÉS TÖKEBEVONÁSI KÉPESSÉG

	2008	2009	2010	Vizsgál- lati idő- szak
Az Unióban a független vevőknek történő értékesítések nyereségessége (az értékesítési forgalom %-ában)	6,7	- 9,3	2,8	2,6
<i>Index (2008 = 100)</i>	100	- 138	41	39
Pénzforgalom (EUR)	328 190 880	211 298 356	152 030 083	204 650 414
<i>Index (2008 = 100)</i>	100	64	46	62
Bertuházások (EUR)	55 717 957	4 537 128	12 530 132	15 302 264
<i>Index (2008 = 100)</i>	100	8	22	27
Bertuházások megtérülése	13,8	- 13,9	5,9	6
<i>Index (2008 = 100)</i>	100	- 101	43	44

Forrás: a mintába felvett gyártók által a kérdőívre adott, ellenőrzött válaszok.

- (499) Az uniós gazdasági ágazat nyereségességét a hasonló termék független vevőknek történő értékesítéséből származó, adózás előtti nettó nyereséget az említett értékesítések forgalmi százalékában kifejezve állapították meg. 2009-ben az uniós gazdasági ágazat nyereségessége drámaian csökkent, ez pedig 13,9 %-os veszteséget eredményezett. 2010-től ismét emelkedni kezdett a nyereségesség, de a növekvő előállítási költségek megakadályozták, hogy elérje a gazdasági ágazat számára egészségesnek és fenntarthatónak tartott szintet (ez 6,7 %). A teljes figyelembe vett időszak folyamán a nyereségesség 61 %-kal esett vissza.

- (500) A pénzforgalomra jellemző tendencia bizonyos mértékig követte a nyereségesség negatív tendenciáját. A pénzforgalom 2010-ben érte el legalacsonyabb szintjét.

Hasonlóképpen a bertuházások megtérülése 56 %-kal, a 2008. évi 13,8 %-ról 6 %-ra csökkent a vizsgálati időszakban.

- (501) A nyereségesség, a pénzforgalom és a bertuházások megtérülésének alakulása a figyelembe vett időszakban korlátozta az uniós gazdasági ágazat bertuházási képességét, és akadályozta fejlődését. Az uniós gazdasági ágazatnak sikerült jelentős bertuházást eszközölnie a figyelembe vett időszak elején, azután azonban a bertuházások drámaian visszaestek 2009-ben, és összességében 73 %-kal csökkentek a figyelembe vett időszak folyamán.

- (502) Az uniós gazdasági ágazat jellegénél fogva, mivel az bizonyos részben nagy, integrált nemzetközi acélipari vállalatokból épül fel, e vállalatok tőkebevonási képességét nem befolyásolta a szerves bevonatú acéltermékek ágazatának gyenge pénzügyi teljesítménye.

5.3.3. KÉSZLETEK

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Zárókészlet (tonna)	116 852	97 533	124 848	130 593
Index (2008 = 100)	100	83	107	112

Forrás: a mintába felvett gyártók által a kérdőívre adott, ellenőrzött válaszok.

- (503) A mintába felvett hat uniós gyártó esetében a készletek a gyártási mennyiség körülbelül 8 %-át tették ki a vizsgálati időszakban. A zárókészlet szintje 12 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban. Megjegyzendő azonban, hogy a készletek nem jelentős mutatói a gazdasági ágazatnak, mivel a gyártás főként megrendelésre zajlik; a készletek terén bekövetkezett legnagyobb növekedés 2009-től a vizsgálati időszakig tartott, és egybeesett a Kínából származó támogatott behozatal áradatával.

5.3.4. FOGLALKOZTATÁS, BÉREK ÉS TERMELÉKENYSÉG

Munkavállalónkénti átlagos munkaerőköltség (EUR, a mintába felvett uniós gyártók)	60,959	57,892	58,637	62,347
Index (2008 = 100)	100	95	96	102

- (504) A mintába felvett uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége csak 2 %-kal növekedett a figyelembe vett időszakban, ami alacsonyabb az infláció mértékénél. A vizsgálat azt mutatta, hogy a mintába felvett gyártók jelentősen csökkentették főként az általános és az adminisztratív költségeket, ezáltal fokozott hatékonyságra törekedtek.

5.3.5. A KORÁBBI DÖMPING VAGY TÁMOGATÁS HATÁSAI

- (505) Mivel a jelenlegi az első szubvencióellenes eljárás az érintett termékre vonatkozóan, nem állnak rendelkezésre adatok a lehetséges korábbi dömping vagy támogatás hatásainak értékeléséhez.

5.4. A TÉNYLEGES SZUBVENCIOKÜLÖNBÖZET NAGYSÁGA

- (506) A fentebb, a támogatásokra vonatkozó részben megállapított és meghatározott valamennyi különbszet jelentősen meghaladja a *de minimis* szintet. Figyelembe véve

a Kínából származó támogatott behozatal volumenét és árait, a tényleges szubvenciókülönbszet uniós piacra gyakorolt hatása nem tekinthető elhanyagolhatónak.

5.5. A KÁRRA VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

- (507) A vizsgálat feltárta, hogy a figyelembe vett időszakban (a termelékenység kivételével) valamennyi kármutató rosszabb lett vagy nem a felhasználásnak megfelelően változott.

- (508) A figyelembe vett időszakban, miközben a felhasználás csökkent, a Kínából érkező behozatal volumene jelentősen nőtt. Ugyanakkor az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene összességében 12 %-kal csökkent, piaci részesedése pedig a 2008. évi 56,8 %-ról 53,9 %-ra esett vissza a vizsgálati időszakban. Bár a felhasználás a keresletet is érintő gazdasági válság éve után 2009-től a vizsgálati időszakig 24 %-kal nőtt, az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése egyre csökkent. Az uniós gazdasági ágazat a Kínából az uniós piacra irányuló támogatott behozatal jelentős növekedése miatt nem tudta visszaszerelni az elvesztett piaci részesedését. Az olcsó, támogatott behozatal mennyisége a figyelembe vett időszakban nőtt, és folyamatosan alákínált az uniós gazdasági ágazat árainak.

- (509) Emellett jelentősen romlottak az uniós gazdasági ágazat pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatók, például a pénzforgalom és a nyereségesség. Ez azt jelenti, hogy az uniós gazdasági ágazat tőkebevonási és beruházási képessége is gyengült.

- (510) A fentiek figyelembevételével azt a következtetést lehetett levonni, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében.

6. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

6.1. BEVEZETÉS

- (511) A Bizottság az alaprendelet 8. cikke (5) és (6) bekezdésének megfelelően megvizsgálta, hogy a Kínából származó támogatott behozatal olyan mértékű kárt okozott-e az uniós gazdasági ágazatnak, amelynek alapján azt jelentősnek lehet minősíteni. A támogatott behozatal mellett azokat az egyéb ismert tényezőket is megvizsgálta, amelyek ugyanakkor kárt okozhattak az uniós gazdasági ágazatnak, annak érdekében, hogy az ilyen egyéb tényezők által okozott esetleges kárt ne a támogatott behozatal hatásának tulajdonítsa.

6.2. A TÁMOGATOTT BEHOZATAL HATÁSA

- (512) A vizsgálat feltárta, hogy az uniós felhasználás a figyelembe vett időszakban 7 %-kal csökkent, míg a Kínából érkező támogatott behozatal volumene mintegy 49 %-kal nőtt, ráadásul piaci részesedése is gyarapodott 60 %-kal: a 2008. évi 9,1 %-ról a vizsgálati időszak alatt 14,6 %-ra nőtt. Ugyanakkor az uniós gazdasági ágazat független felek részére történő értékesítéseinek volumene 12 %-kal csökkent, az ilyen értékesítések piaci részesedése pedig 2,9 %-kal, a 2008. évi 56,8 %-ról a vizsgálati időszak alatt 53,9 %-ra esett vissza.
- (513) Ezenkívül míg a Kínából származó behozatalt szintén érintette a gazdasági válság és 2008-ról 2009-re 68 %-kal visszaesett, 2009-től a vizsgálati időszakig nagyon gyors ütemben állt helyre, a vizsgálati időszak végén 367 %-kal növekedve, bár az uniós felhasználás csak 24 %-kal nőtt ebben az időszakban. Azzal, hogy 2008-hoz képest 9 %-kal csökkentette az egységárat és a vizsgálati időszakban akár 20,2 %-kal alákínált az uniós gazdasági ágazat árainak, a kínai behozatal 2008-tól a vizsgálati időszakig 60 %-kal, 14,6 %-ra növelte a piaci részesedését.
- (514) Ugyanakkor 2008-tól a vizsgálati időszakig az uniós gyártók független felek számára történt értékesítéseinek volumene összességében 12 %-kal esett vissza. A piac fellendülése idején – 2009-től a vizsgálati időszakig – az uniós gazdasági ágazat csak 13 %-kal tudta növelni

a független felek számára történt értékesítések volumenét, de 8 %-ot veszített a piaci részesedéséből, így korlátozott mértékben részesült a növekvő felhasználás előnyeiből. A fellendülő felhasználás a kínai behozatal számára volt a legelőnyösebb, amely messze maga mögött hagyta a többi piaci szereplőt.

- (515) A Kínából származó behozatal átlagára 9 %-kal csökkent a figyelembe vett időszak alatt. Bár a 2009-es drámai visszaesés után emelkedő tendenciát mutatott, 2009-től a vizsgálati időszakig folyamatosan az uniós gazdasági ágazat által kért ár szintje alatt maradt. A független uniós vevőknek felszámított egységár csak 3 %-kal csökkent, bizonyos mértékű ellenállást mutatva a kínai behozatalok által kifejtett árnyomással szemben. Ezeket az árakat azonban nyilvánvalóan az értékesítések alacsonyabb volumene és az ilyen értékesítések csökkent nyereségessége árán tartották fenn, mivel azok 61 %-kal, a 2008. évi 6,7 %-ról 2,6 %-ra estek vissza a vizsgálati időszakban.
- (516) A fentiek alapján a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a Kínából származó, az uniós gazdasági ágazat árainak folyamatosan alákínáló támogatott behozatal áradata meghatározó szerepet játszott az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárban, amely megakadályozta az uniós gazdasági ágazatot abban, hogy teljes mértékben élvezze a fellendülő uniós felhasználás előnyeit.

6.3. TOVÁBBI TÉNYEZŐK HATÁSA

6.3.1. HARMADIK ORSZÁGOKBÓL SZÁRMAZÓ BEHOZATAL

Ország		2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Dél-Korea	Volumen (tonna)	228 123	226 568	173 935	237 164
	Index (2008 = 100)	100	99	76	104
	Piaci részesedés (%)	4,4	5,8	3,8	4,9
	Index (2008 = 100)	100	133	87	112
	Átlagár	901	727	846	903
India	Index (2008 = 100)	100	81	94	100
	Volumen (tonna)	159 999	149 138	155 384	141 391
	Index (2008 = 100)	100	93	97	88
	Piaci részesedés (%)	3,1	3,8	3,4	2,9
	Index (2008 = 100)	100	125	111	95
Más országok	Átlagár	932	667	773	824
	Index (2008 = 100)	100	72	83	88
	Volumen (tonna)	249 151	158 461	124 319	167 007

Ország		2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
	<i>Index (2008 = 100)</i>	100	64	50	67
	Piaci részesedés (%)	4,8	4,1	2,7	3,5
	<i>Index (2008 = 100)</i>	100	85	57	72
	Átlagár	951	809	924	955
	<i>Index (2008 = 100)</i>	100	85	97	100
Valamennyi harmadik ország összesen, kivéve Kínát	Volumen (tonna)	637 274	534 167	453 637	545 562
	<i>Index (2008 = 100)</i>	100	84	71	86
	Piaci részesedés (%)	12,3	13,8	10,0	11,3
	<i>Index (2008 = 100)</i>	100	112	81	92
	Átlagár	929	735	842	898
	<i>Index (2008 = 100)</i>	100	79	91	97

Forrás: Eurostat.

(517) Míg a Kínából származó behozatal az Unióba érkező teljes import 56 %-át tette ki a vizsgálati időszakban, a behozatal egyéb fontos forrását jelentette az Indiai Köztársaság (a továbbiakban: India) (11 %) és Dél-Korea is (19 %). A kínai behozattal szemben az Indiából származó behozatal, bár az átlagára meredeken, 12 %-kal csökkent, összességében 12 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban, és 5 %-ot veszített a piaci részesedéséből. A dél-koreai behozatal csak 4 %-ot emelkedett amellett, hogy az átlagára ugyanazon a szinten maradt, mint 2008-ban. Az Indiából származó behozatal piaci részesedése 2,9 % volt a vizsgálati időszakban, míg a dél-koreai behozatal részesedése 4,9 %-ot tett ki.

(518) A teljes behozatal 14 %-át alkotó egyéb behozatok 33 %-kal csökkentek, és az átlagáruk ugyanazon a szinten maradt, mint ahol 2008-ban volt.

(519) Bár valamennyi egyéb behozatal átlagára elmaradt az uniós gazdasági ágazat árszintjétől, e behozatok hatása, ha van egyáltalán, csak marginális lehet. Először is a Bizottságnak nem nyújtottak be arra utaló bizonyítékot, hogy az egyéb forrásokból származó behozatal tisztességtelen kereskedelmi feltételek mellett történt. Másodszor, a kínai behozattal szemben az egyéb fő behozatali források esetében az általános árszint stabilabb maradt a teljes figyelembe vett időszakban, és ez azt mutatja, hogy az uniós gazdasági ágazat sikeresen versenyezhet a piaci szegmensekben ezekkel a behozatokkal. Harmadszor, az egyéb országokból érkező behozatal összességében csökkent a figyelembe vett időszakban, és továbbra is alacsony szinten marad, mind általánosságban, mind egyenként a fő exportáló országokat tekintve. Ezenkívül az egyéb behozatok csökkenő

piaci részesedése megerősíti, hogy ezek a behozatok nem okozhattak volna kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

6.3.2. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT EXPORTTELJESÍTMÉNYE

	2008	2009	2010	Vizsgálati időszak
Export, Eurostat (tonna)	669 790	612 204	580 477	605 760
<i>Index (2008 = 100)</i>	100	91	87	90
Átlagár (EUR/tonna)	1 068	937	995	1 092
<i>Index (2008 = 100)</i>	100	88	93	102
A mintába felvett uniós gyártók exportja	53 542	46 516	48 102	46 228
<i>Index (2008 = 100)</i>	100	87	90	86
Átlagos eladási ár (EUR/tonna)	1 086	826	984	1 132
<i>Index (2008 = 100)</i>	100	76	91	104

Forrás: Eurostat és a kérdőívre adott, ellenőrzött válaszok.

(520) Az Eurostat szerint a szerves bevonatú acéltermékek uniós gazdasági ágazat által lebonyolított, harmadik országokba irányuló teljes exportja 10 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban. Az átlagár azonban viszonylag magas volt, és 2 %-kal növekedett a figyelembe vett időszakban. Az export a teljes uniós termelés

15 %-át tette ki, és így segített az uniós gazdasági ágazatnak a méretgazdaságosság elérésében és az általános előállítási költségek csökkentésében. Ezért levonható az a következtetés, hogy az uniós gazdasági ágazat exporttevékenysége nem okozhatta a jelentős kárt.

- (521) Ugyanez az általános kép látható a mintába felvett uniós gyártók által harmadik országbeli független vevők részére történő exportálás esetében is. Ez az export 14 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban, és az egységenkénti exportár folyamatosan meghaladta (az évtől függően átlagosan 2–14 %-kal) az uniós árat.

6.3.3. A KÍNÁBÓL SZÁRMAZÓ, PANASZOSOK ÁLTALI BEHOZATAL

- (522) A vizsgálat során és a végleges nyilvánosságra hozatal követően azt állították, hogy a panaszosok (a velük kapcsolatban álló vállalatok útján) saját maguk is részt vettek az érintett termék Kínából való behozatalában, és ezek a behozatalok állítólag a Kínából származó teljes behozatal 20–40 %-át tették ki. Bizonyítékot azonban nem szolgáltatott ezen állítás alátámasztására. Az állítások vizsgálatát követően a mintába felvett uniós gyártók által szolgáltatott adatok elemzése során megállapítást nyert, hogy az uniós gyártók csak körülbelül 10 000 tonnát importáltak a vizsgálati időszakban, ez pedig nagyjából összhangban volt a panaszban foglalt adatokkal. A Bizottság megállapította, hogy körülbelül hasonló, az alaprendelet 29. cikkének megfelelően nyilvánosságra nem hozott mennyiséget importálnak a mintába felvett uniós gyártókkal kapcsolatban álló vállalatok is. Ezek a behozatalok összesen csak nagyjából 2–3 %-át tették ki a Kínából származó teljes behozatalnak. Nem lehet tehát levonni azt a következtetést, hogy a panaszosok olyan mennyiségben és olyan rendszer alapján importáltak Kínából, amely az alaprendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján megkérdőjelezné saját uniós gyártói státuszukat, vagy saját maguknak okozna kárt. Az érvelést ezért a Bizottság elutasítja.

6.3.4. KÖTÖTT FELHASZNÁLÁS ÉS KÖTÖTT ÉRTÉKESÍTÉS

- (523) Egyes érdekelt felek azt állították, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kárt az okozta, hogy az uniós gazdasági ágazat vagy közvetlenül, vagy a csoportokon belüli, kapcsolatban álló vállalatok útján részt vett az építőanyagok (pl. szendvicspanelek, trapézlemez stb.) gyártásának downstream üzletágában is. Konkrétan azt állították, hogy az uniós gazdasági ágazat alacsonyabb áron tett elérhetővé szerves bevonatú acéltermékeket a saját downstream üzletága számára, mint a független vállalatok számára, így a csoporton belül „támogatta” a saját üzletágát és lehetővé tette, hogy az alákínáljon a versenytársainak a downstream szegmensben.

- (524) Amint a fentiekből kiderül, a kötött felhasználás és kötött értékesítés átlagos tonnánkénti értéke csak 3 %-kal volt alacsonyabb, mint a vizsgálati időszakban a független vevőknek felszámított eladási ár. A vizsgálat azt mutatta, hogy valószínűleg magát a kötött felhasználást és kötött értékesítést is érintette közvetve a támogatott behozatal által támasztott tisztességtelen verseny. Ha – amint azt állították – fennállt volna bármilyen előny a downstream üzletág számára, azt a kötött és a független értékesítési árak közötti összehasonlításnak tükröznie kellett volna. Ezt az érvelést ezért a Bizottság elutasítja.

- (525) A végleges nyilvánosságra hozatal követően a CISA ismét azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat „támogatott” áron tett elérhetővé szerves bevonatú acéltermékeket a saját downstream üzletága számára, így lehetővé tette, hogy az alákínáljon a versenytársainak a downstream szegmensben. A CISA nem szolgáltatott azonban olyan bizonyítékot, amely miatt a Bizottság megváltoztatta volna az (524) preambulumbekkezdésben leírt következtetését, miszerint a kötött és független értékesítési árak közötti különbség kicsi volt (2 %), ezért ebben az esetben nincsen szó az ágazat saját maga ellen irányuló károkozásáról.

- (526) A CISA ezenfelül vitatta a szerves bevonatú acéltermékek előállítási költségeivel kapcsolatos adatokat, és ezzel összefüggésben a szerves bevonatú acéltermékek kapcsolatban álló feleknek kínált árát is. Állításuk szerint figyelemmel a melegen hengerelt galvanizált tekercsek (a szerves bevonatú acéltermékek gyártása során felhasznált nyersanyag) értékesítési árára, a szerves bevonatú acéltermékek előállítási ára a vizsgálati időszakban nem haladhatta meg a 900 EUR/tonna értéket.

- (527) Először is nem volt egyértelmű, hogy a CISA által említett összköltség milyen mértékben tartalmazta az összes költséget, például az SGA- és a finanszírozási költségeket. Másodszor, a Bizottság a mintába felvett összes uniós gyártó esetében ellenőrizte a szerves bevonatú acéltermékek előállítási költségét, és megbizonyosodott arról, hogy a teljes előállítási költség tartalmazta többek között a nyersanyag, a feldolgozás és a bevonás költségeit, valamint az SGA- és a finanszírozási költségeket is.

- (528) A CISA továbbá azt állította, hogy a kapcsolatban álló feleknek veszteséges áron értékesítik a szerves bevonatú acéltermékeket, ami kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak. Ezt az állítást a teljes előállítási költségnek (978 EUR/tonna) és a kapcsolatban álló feleknek történő értékesítések átlagárának (965 EUR/tonna) összehasonlítására alapozza.

- (529) Noha egy egyszerű matematikai összevetés alapján valóban azt lehetne gondolni, hogy a kapcsolatban álló feleknek történő értékesítés veszteséges volt, ez azon a feltételezésen alapul, hogy az uniós gazdasági ágazat azonos szintű SGA-költségeket és más állandó értékesítési költségeket visel a kötött értékesítés esetében, mint

a független értékesítés során. A (493) preambulumbekézdésben leírtak értelmében a kapcsolatban álló feleknek való értékesítés „költség-plusz” alapon történt, ezért az uniós gazdasági ágazat költségei megtérültek ezeken az eladásokon.

6.3.5. GAZDASÁGI VÁLSÁG

- (530) A gazdasági válság és annak az építőipari üzletágra gyakorolt hatása legalábbis részben magyarázza a kereslet csökkenését és az árnyomást a figyelembe vett időszakban. A fent említetteknek megfelelően 2009-ben 25 %-kal csökkent a felhasználás. 2010-től azonban kezdett fellendülni a piac, és 2009-től a vizsgálati időszak végéig a felhasználás 24 %-kal nőtt.
- (531) A kár és az okozati összefüggés elemzése során azonban a Bizottság külön vizsgálta a 2009-es piaci összeomlást és azt követő, 2009-től a vizsgálati időszakig tartó fellendülést. A kár és az okozati összefüggés elemzése egyértelműen megmutatta, hogy a Kínából származó behozatok teljes mértékben kihasználták a növekvő felhasználást, és emellett folyamatosan alákínáltak az uniós gazdasági ágazat árainak, így annak a lehetőségét, hogy valamennyi szereplő egyenlő eséllyel álljon talpra a visszaesés után, a túlélésért folytatott folyamatos harccá változtatták.
- (532) A végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételek határidejét követően egy érdekelt fél felhívta a figyelmet egy belgiumi létesítmény már bejelentett bezárására, továbbá arra, hogy vis maior nehézségek merültek fel a szokásos termelés, illetve a többi belga létesítményből történő szállítás kapcsán. Az érdekelt fél állítása szerint mindez a szerves bevonatú acéltermékek terén az uniós ellátás biztonságának hiányát jelzi, és indokolja, hogy az importőrök és a felhasználók miért szerezhették be a szerves bevonatú acéltermékeket az Unióból és Kínából.
- (533) Ezeket az érveket elvetették. Tekintve, hogy az Unión belül alacsony a kapacitáskihasználás, az ellátásban esetlegesen mutatkozó problémák nem mérlegelendők, mivel az uniós gazdasági ágazat megfelelő kapacitással rendelkezik. Ugyanakkor a Belgiumban bezárás alatt álló létesítmény nem gyártott szerves bevonatú acéltermékeket. Az ellátás biztonsága természetesen lényeges, ám ebben az esetben a javasolt vámtételek nem hivatottak a Kínából származó szerves bevonatú acéltermékek ellátását megszüntetni, céljuk mindössze az, hogy megakadályozzák a kínai piacra történő dömpingelését.

6.3.6. SZERKEZETI KAPACITÁSFELESLEG

- (534) Egyes érdekelt felek azt állították, hogy a főként vertikálisan integrált acélgyártókból álló uniós gazdasági ágazatot ért kárt nem a Kínából származó behozatal

okozta, hanem az uniós acélipar szerkezeti problémái, például a kapacitásfelesleg. Azzal is érveltek, hogy az acélipar konszolidációja, amelyre a figyelembe vett időszak előtt került sor, kapacitásfelesleget eredményezett, és az esetlegesen bekövetkezett kár oka a túl sok termelő létesítmény volt.

- (535) A szerves bevonatú acéltermékek gyártása tőkeintenzív, és az ágazatban viszonylag magasak az állandó költségek. Az acélipar konszolidációja, amelyre a figyelembe vett időszak előtt került sor, mindemellett nem eredményezett kapacitásfelesleget. A beépített kapacitás 2009-es kisebb növekedését követően az ágazat kismértékben csökkentette a kapacitását 2010-ben, majd újra a vizsgálati időszakban is. A vizsgálati időszak során a beépített kapacitás alacsonyabb volt az uniós felhasználásnál, és ha az adott időszakban a kereslet ismét elérte volna a 2008. évi szintet és az uniós gazdasági ágazat kihasználhatta volna ezt a keresletnövekedést, a kapacitáskihasználás 74 % körül alakult volna.
- (536) A kapacitásfelesleg negatív hatása csak minimális mértékben tulajdonítható a szerves bevonatú acéltermékek uniós gyártóinak. Először is, a vizsgálat azt mutatta, hogy az uniós gazdasági ágazat nyilvánvalóan tett lépéseket a hatékonyság fenntartása érdekében, mivel a termelékenység 8 %-kal nőtt a teljes ágazat esetében. Másodszor, a gyártóberendezésekbe való folyamatos beruházás és a használatuk terén a más termékek gyártására való felhasználás tekintetében tanúsított rugalmasság segítette a méretgazdaságosság elérésében és az állandó költségek csökkentésében. Így azzal együtt, hogy a mintába felvett vállalatok kapacitáskihasználása 18 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban, a gyártás átlagköltsége csak 6 %-kal emelkedett, és ebbe a nyersanyagköltségek növekedése is beletartozik. Nem lehet tehát arra következtetni, hogy a kapacitásfelesleg megszüntetné az okozati összefüggést. Ezt az érvelést ezért a Bizottság elutasította.

6.4. AZ OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉSRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

- (537) Bizonyítást nyert, hogy a Kínából származó támogatott behozatal volumenében és piaci részesedésében jelentős növekedés történt a figyelembe vett időszakban, főként 2009-től a vizsgálati időszakig. Megállapításra került az is, hogy ezek a behozatok folyamatosan alákínáltak az uniós gazdasági ágazat árainak az uniós piacon, különösen a vizsgálati időszak alatt.
- (538) Az olcsó, támogatott kínai behozatal volumenében és piaci részesedésében bekövetkezett növekedés egybeesett az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetében tapasztalható kedvezőtlen változásokkal. A helyzet rosszabbra fordult a vizsgálati időszak alatt, amikor a fellendülő

felhasználás ellenére az uniós gazdasági ágazat nem tudta visszaszerezni elveszített piaci részesedését, a nyereségesség és más pénzügyi mutatók – mint például a beruházások megtérülése – a 2010-es szinten stagnáltak, a foglalkoztatottság pedig elérte mélypontját.

- (539) Megvizsgálva azokat az egyéb ismert tényezőket, amelyek okozhatták volna az uniós gazdasági ágazatot ért kárt, kiderült, hogy ezek a tényezők nem szüntetik meg a Kínából származó támogatott behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggést.
- (540) A fenti elemzés alapján – amely egyértelműen elkülönítette az összes ismert tényező uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásait a támogatott export káros hatásaitól – azt a következtetést vonták le, hogy a Kínából származó támogatott behozatal az alaprendelet 8. cikkének (6) bekezdése értelmében jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak.

7. AZ UNIÓS ÉRDEK

7.1. ELŐZETES MEGJEGYZÉSEK

- (541) Az intézmények az alaprendelet 31. cikke alapján megvizsgálták, hogy a fenti megállapítások ellenére fennáll-e olyan kényszerítő erejű ok, amely alapján arra a következtetésre lehetne jutni, hogy a kiegyenlítő intézkedések elfogadása nem szolgálná az Unió érdekét. Az uniós érdek elemzése az összes különböző érintett érdek felméréseivel történt, beleértve az uniós gazdasági ágazat, az importőrök és az érintett termék felhasználóinak érdekeit.

7.2. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT ÉRDEKE

- (542) A teljes uniós gazdasági ágazatot 22 ismert gyártó alkotja, amelyek a szerves bevonatú acéltermékek uniós termelésének egészét lefedik. A gyártók az Unió különböző tagállamaiban találhatók és közvetlenül több mint 5 400 dolgozót foglalkoztatnak a hasonló termékkel összefüggésben.
- (543) A gyártók egyike sem ellenezte a vizsgálat megindítását. Ahogyan fentebb a makrogazdasági mutatóknál látható, a teljes uniós gazdasági ágazat a helyzete romlását tapasztalhatta, és negatívan érintette a támogatott behozatal.
- (544) Az uniós gazdasági ágazat a Kínából származó támogatott behozatal következtében jelentős kárt szenvedett. A figyelembe vett időszak alatt valamennyi kármutató kedvezőtlen tendenciát mutatott. Különösen az uniós

gyártók pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatók, így a nyereségesség és a beruházások megtérülése volt súlyosan érintett. Intézkedések hiányában nagyon valószínű, hogy tovább romlana az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete.

- (545) A kiegyenlítő vámok kivetése várhatóan helyreállítaná az uniós piacon a tisztességes kereskedelmi feltételeket, és lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat számára, hogy a szerves bevonatú acéltermékek árát hozzáigazítsa a különféle összetevők költségeihez és a piaci feltételekhez. A kiegyenlítő intézkedések elrendelése várhatóan azt is lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat számára, hogy a figyelembe vett időszak alatt elveszített piaci részesedésének legalább egy részét visszanyerje, ami kedvező hatással lenne nyereségességére és általános pénzügyi helyzetére.
- (546) Intézkedések elrendelése hiányában a piaci részesedés további csökkenése várható, és az uniós gazdasági ágazat nyereségessége visszaesne. Ez közép- és hosszú távon nem lenne fenntartható. Valószínű az is, hogy egyes egyéni gyártóknak be kellene zárniuk a termelő létesítményeiket, mert azok veszteségesek voltak a figyelembe vett időszakban. Tekintettel az elszenvedett veszteségekre és a gyártásban a figyelembe vett időszak elején végrehajtott beruházások magas szintjére, várható, hogy intézkedések elrendelése hiányában a legtöbb uniós gyártó számára nem térülnének meg a beruházások.
- (547) Ennek megfelelően a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a kiegyenlítő vámok kivetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná.

7.3. A FELHASZNÁLÓK ÉS AZ IMPORTŐRÖK ÉRDEKE

- (548) A fenti (14) preambulumbekkezdésben említettek szerint öt importőr jelentkezett, de csak kettő válaszolt a kérdőívre. A panaszban felsorolt körülbelül 100 felhasználó közül 19 jelentkezett és fejezte ki érdeklődését az eljárás iránt. Később tíz vállalat nyújtott be választ a kérdőívre.
- (549) A legaktívabb felhasználók és importőrök közös írásbeli beadványokat készítettek, és számos meghallgatásra került sor a vizsgálat során. Az intézkedések bevezetésével kapcsolatos fő érvek elemzésére az alábbiakban kerül sor.
- (550) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően érkeztek észrevételek egyes importőröktől és más érdekelt felektől. Mindamellet ezek az alább felsoroltakon felül nem tartalmaztak új állításokat.

7.3.1. VERSENY AZ UNIÓS PIACON

- (551) A felhasználók és az importőrök azt állították, hogy a szerves bevonatú acéltermékek uniós piaca nem volt kellően versenyképes, és hogy a Kínából származó behozatal szükséges volt ahhoz, hogy erősebb legyen a szerves bevonatú acéltermékeket importáló és felhasználó vállalatok tárgyalási pozíciója. Utaltak továbbá arra, hogy az uniós gazdasági ágazat oligopolisztikus intézkedéseket hozott a piac ellenőrzése érdekében. Az uniós termelők ugyanazon a piacon versenyeztek, és gyakran ugyanazon vevők részére vagy egymás építőipari vállalatai számára végeztek értékesítést. Figyelemmel arra, hogy az ártárgyalások nehézségeiről szóló nem hivatalos panaszokon túl nem nyújtottak be bizonyítékokat, és az uniós gyártók panaszt benyújtó öt csoportja mellett az Unióban a szerves bevonatú acéltermékek 11 gyártója folytat tevékenységet, amelyek között vannak nagyon nagyok is, és figyelemmel az egyéb importforrások sokféleségére, ezt az állítást a Bizottság elutasította.

7.3.2. KÍNÁLATHIÁNY

- (552) A felhasználók és importőrök azt is állították, hogy a kínai behozatalokra vonatkozó intézkedések bevezetése a szerves bevonatú acéltermékek hiányát idézné elő az uniós piacon. Figyelemmel azonban a beszerzési források fentebb leírt széles választékára és az uniós gazdasági ágazat szabad termelési kapacitására, nem tekinthető valószínűnek, hogy bekövetkezhet ilyen hiány. Az érvelést ezért a Bizottság elutasítja.

7.3.3. A FELHASZNÁLÓK ÉS IMPORTŐRÖK ÉRDEKEIRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

- (553) A tíz együttműködő felhasználó a Kínából a vizsgálati időszakban érkezett összes behozatal 7 %-át képviselte. A vizsgálat azt mutatta, hogy mindegyik felhasználó többféle beszerzési forrást tart fenn. A Kínából való beszerzések átlagosan körülbelül 15 %-át tették ki az általuk vásárolt összes szerves bevonatú acélterméknek; megállapítást nyert, hogy a legnagyobb mennyiségeket az uniós gyártóktól szerzik be (73 %), és 12 %-ot importálnak más harmadik országokból. Mivel az érintett termék nagyban szabványosított, a vevők hűségének fontossága meglehetősen viszonylagos, és ami a termék minőségét illeti, mind a felhasználók, mind az importőrök egyszerűen megváltoztathatják a beszerzési forrást.
- (554) A vizsgálat azt mutatta, hogy egy kivételével valamennyi együttműködő felhasználó nyereséges az érintett terméket felhasználó ágazatban, és a vizsgálati időszakban a nyereségességük a vállalatoktól függően 1 % és 13 % közötti volt. E vállalatok nyereségessége nem függött jelentős mértékben az érintett termék Kínából származó behozatalától.
- (555) A felhasználók által a kérdőívre adott válaszok alapján a Bizottság megbecsülte a javasolt intézkedések valószínű hatását. Így még azt a valószínűtlen, az együttműködő

felhasználók számára legkedvezőtlenebb esetet alapul véve is, amelyben az árnövekedést nem lehet áthárítani, és kénytelenek lennének ugyanakkora mennyiségeket importálni Kínából, mint a vizsgálati időszakban, a vám szintjének az előállítási költségekre gyakorolt hatása 1–5 %-os emelkedés lenne, a nyereségességre vonatkozóan pedig 1–2,8 százalékpontos csökkenést jelenthetne a legtöbb behozatalra és körülbelül 4 százalékpontos csökkenést a maradványvám melletti behozatalra vonatkozóan. A valószínűbb forgatókönyv azonban egy ennél jelentősen kisebb hatást tartalmaz. A Kínából származó behozatok meglehetősen kicsi részét jelentik a felhasználók üzleti tevékenységének, ezért várható, hogy a kiegyenlítő intézkedések miatti költségemelkedést viszonylag könnyen át lehet hárítani. Ezenkívül tekintettel arra, hogy a számos uniós gyártó mellett jelentős alternatív, az intézkedések hatálya alá nem tartozó behozatali források állnak rendelkezésre, pl. India és Dél-Korea, várható, hogy a piaci árak az intézkedések elrendelését követően ezeket a tényezőket is figyelembe veszik.

- (556) A két együttműködő importőr körülbelül 6 %-át képviselte a Kínából származó, a vizsgálati időszakban érkezett behozatalnak, a pontos mennyiség az alaprendelet 29. cikke szerint nem hozható nyilvánosságra. A felhasználókhoz hasonlóan az importőrök is fenntartottak más beszerzési forrásokat Kína mellett. A Bizottság megállapította továbbá, hogy az intézkedések lehetséges, hogy erőteljesebben érintenék az importőrök nyereségességét, mint a felhasználóké, amennyiben fenntartják a vizsgálati időszak során alkalmazott importrendszer. A gyakorlatban azonban az importőrök mint kereskedők általában még rugalmasabbak, mint a felhasználók, és valószínű, hogy elsőként fordulnának az alternatív beszerzési források felé.

- (557) A kínai behozatal felhasználói és importőri oldalon jelentkező előnyének egy része valójában a kínai exportőrök által gyakorolt tisztességtelen árdiszkriminációból ered és az által válik lehetővé, nem pedig egy természetes versenyelőny miatt. Így az uniós piac egyenlő versenyfeltételeinek a támogatott behozatal miatti kereskedelmi torzulások kijávitásával történő helyreállítása ténylegesen lehetővé fogja tenni, hogy a szerves bevonatú acéltermékek piacán ismét egészséges, a piacgazdaság által vezérelt dinamika és áralakulás érvényesüljön, ugyanakkor nem hoz hátrányos helyzetbe más szereplőket (felhasználókat, gyártókat, végfelhasználókat), akik nem tudják azonnal élvezni a támogatott behozatal előnyeit.

7.4. AZ UNIÓS ÉRDEKRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

- (558) A fentiekre való tekintettel a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy – az Unió érdekeit illetően rendelkezésre álló adatok alapján – nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek a Kínából származó érintett termék behozatalára vonatkozó intézkedések elrendelése ellen szólnának.

8. VÉGLEGES KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

8.1. A KÁR MEGSZÜNTETÉSÉHEZ SZÜKSÉGES SZINT

- (559) A támogatással, a támogatásból származó kárral, az okozati összefüggéssel és az uniós érdekekkel kapcsolatban levont következtetéseket figyelembe véve kiegyenlítő intézkedéseket kell elrendelni annak megakadályozása érdekében, hogy a támogatott behozatal további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.
- (560) Ezen intézkedések szintjének meghatározása céljából a Bizottság figyelembe vette a megállapított szubvenciókülönbségeket, valamint az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét.
- (561) A kárt okozó támogatások hatásának megszüntetéséhez szükséges vám összegének kiszámításakor a Bizottság figyelembe vette, hogy az intézkedéseknek lehetővé kell tenniük az uniós gazdasági ágazat számára, hogy az előállítási költségeit fedezni tudja, továbbá hogy olyan adózás előtti nyereségre tegyen szert, amelyet egy ilyen fajta iparág ebben az ágazatban rendes versenyfeltételek mellett, vagyis támogatott behozatal nélkül, a hasonló terméknek az Unióban történő értékesítéséből ésszerűen elérhetne. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a támogatott behozatal hiányában elérhető nyereségnek a 2008. éven kell alapulnia, amikor a kínai behozatal kevésbé volt jelen az uniós piacon. A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy egy, a forgalom 6,7 %-ával megegyező haszonkulcsot kell annak a megfelelő minimumnak tekinteni, amelynek megszerzésére az uniós gazdasági ágazat a kárt okozó támogatás hiányában számíthatott volna.
- (562) Ennek alapján a Bizottság kiszámította az uniós gazdasági ágazat és a hasonló termék vonatkozásában kárt nem okozó árat. A kárt nem okozó ár kiszámítása úgy történt, hogy a fent említett 6,7 %-os haszonkulcsot hozzáadták az előállítási költségekhez.
- (563) A szükséges áremelést ezután az együttműködő kínai exportáló gyártók behozatali költségeikkel és vámokkal megfelelően kiigazított, súlyozott átlagos importárának az uniós gazdasági ágazatnak a vizsgált időszak alatt az uniós piacon alkalmazott, kárt nem okozó árával való összehasonlítása alapján határozták meg. Az összehasonlításból származó különbséget az összehasonlított típusok átlagos CIF-importértékének százalékában fejezték ki.
- (564) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az érdekelt felek vitatták az uniós gazdasági ágazat elérendő nyereségének 6,7 %-os értékben történő megállapítását és a 2008. év nyereségesség szempontjából referenciaévként történő figyelembevételét. Azonban az az érvük, miszerint az uniós gazdasági ágazat által 2008-ban termelt nyereséget a pénzügyi válság befolyásolta, ezáltal 2008 kivételes év volt, a felek szerint arra mutat, hogy a 2008-ban realizált nyereség alacsonyabb volt az ágazat által egy

átlagos évben elvárnál. Ezt az érvet elvetették, mivel nem nyújtottak be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a pénzügyi válság hiányában mekkora lett volna 2008-ban az uniós gazdasági ágazat nyeresége.

- (565) Az érdekelt felek arra is rámutattak, hogy a Kínából származó behozatal volumene 2009-ben, nem pedig 2008-ban volt a legalacsonyabb. Mivel azonban az uniós gazdasági ágazat 2009-ben nem volt nyereséges, a 2009. év nem használható fel az uniós gazdasági ágazat elérendő haszonkulcsának meghatározásához.
- (566) A CISA ezenfelül azt állította, hogy a független vevőknek 2008-ban történt értékesítések nyeresége nem használható elérendő nyereségként, mert abban az évben volt a legnagyobb a kötött és független értékesítések közötti különbség. Ezt az állítást a Bizottság elvetette, mivel ez az árkülönbség nem releváns a független vásárlóknak történő értékesítés nyereségének kiszámítása szempontjából.
- (567) A CISA ezután javasolta, hogy a szerves bevonatú acéltermékek Unión belüli független vásárlóknak történő értékesítésének elérendő nyereségét az ArcelorMittal multinacionális vállalat 2010. és 2011. évi átlag össznyeresége alapján kellene megállapítani. Ezt a javaslatot a Bizottság elvetette, mivel véleménye szerint nem tükrözné megbízhatóan az Unióban támogatott behozatal hiányában a szerves bevonatú acéltermékeken elérhető nyereséget, tekintve, hogy a teljes globális ArcelorMittal csoport nyeresége nyilvánvalóan nem reprezentatív a szerves bevonatú acéltermékek Unióban történő értékesítésének nyeresége tekintetében.
- (568) Egy érdekelt fél vitatta a Bizottság által az alákínálási különbszet kiszámítása során alkalmazott módszertant. Ez azonban azon a téves feltevésen alapult, hogy a Bizottság az alákínálási különbszet kiszámítása során a piaci árból levonta az uniós gazdasági ágazatnak a vizsgált időszak során elért átlagos nyereségét (2,6 %), így kiszámította a „jövodelmezősségi küszöböt” (az árat, amely esetén a nyereség elmaradna), majd ehhez a „jövodelmezősségi küszöbhez” hozzáadta az elérendő nyereséget.
- (569) A Bizottság az alákínálási különbszetet úgy számította ki, hogy minden egyes terméktípus előállítási költségéhez hozzáadta az elérendő nyereséget. Az érdekelt fél által felvetett módszertan nem helytálló, mert a 2,6 %-os átlagos nyereséget nem érte el automatikusan az összes adatszolgáltató vállalat az összes modelljének összes eladásán.
- (570) Az egyik érdekelt fél vitatta a Bizottság kárkülönbszettel összefüggő számításait is. Mivel ez a fél nem rendelkezett teljes körű hozzáféréssel a Bizottság által a kárkülönbszet kiszámítása során felhasznált adatokhoz, saját számítást

próbált végezni az alumínium-cink bevonatú és a cink-bevonatú hordozóréteg piaci árai közötti különbségek e fél általi értelmezése alapján, amely számításai szerint 50 USD/MT volt. Ennek a nem teljes körű adatok alapján végzett „újraszámításnak” az eredménye alacsonyabb kárkülönbözetet mutatott a Bizottság által kiszámított és nyilvánosságra hozott értéknél.

- (571) Érvelésüket azonban a Bizottság elvetette, mert sem az exportáló gyártóktól, sem az uniós gazdasági ágazattól származó teljes körű adatok elemzése nem erősítette meg az állítólagos árkülönbözet meglétét. Ennélfogva hangsúlyozni kell, hogy az érdekelt fél által használt adatok nem voltak teljes körűek, és nem nyújtottak megbízható alapot a Bizottság kárkülönbözet-számításának reprodukálásához.

8.2. VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK

- (572) A támogatással, az ebből származó kárral, az okozati összefüggéssel és az uniós érdekekkel kapcsolatban fent levont következtetéseket figyelembe véve és az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban a szerves bevonatú acéltermékek Kínából származó behozatalára végleges kiegyenlítő vámtól kell kivetni, a támogatás és kárkülönbözet szintje közül az alacsonyabbat figyelembe véve – a kisebb vámtétel szabályával összhangban. Ebben az esetben a vámtételt ennek megfelelően a megállapított szubvenciókülönbözet szintjén kell meghatározni. A fentiek alapján az ilyen vámtételeket a következő mértékek szerint kell megállapítani:

A vállalat neve	Szubven- ciókül- önbözet (%)	Kárkü- lönözet (%)	Kiegyen- lítő vám (%)
Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd.; Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd.; Zhangjiagang Free Trade Zone Jiaxinda International Trade Co., Ltd.	29,7	55,8	29,7
Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co. Ltd.; Hangzhou P.R.P.T. Metal Material Co., Ltd.	23,8	29,7	23,8
Union Steel China	26,8	13,7	13,7
Egyéb együttműködő vállalatok	26,8	43,0	26,8
Maradványvám	44,7	58,3	44,7

- (573) Az e rendeletben előírt, az egyes vállalatokra alkalmazandó kiegyenlítő vámtételeket a Bizottság e vizsgálat megállapításai alapján határozta meg. Így ezek az értékek

a vizsgálat során a vállalatokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Ezeket a vámtételeket (ellentétben a „minden más vállalatra” alkalmazandó országos vámmal) kizárólag az érintett országból származó és az említett vállalatok mint egyedi jogi személyek által előállított termékek behozatalaira kell alkalmazni. Az 1. cikkben névvel és címmel nem említett vállalatok – beleértve a névvel és címmel felsorolt vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatokat – által előállított importált termékekre nem vonatkozhatnak ezek a vámtételek; ezekre a termékekre a „minden más vállalatra” vonatkozó vámtételeket kell alkalmazni.

- (574) A vállalat-specifikus kiegyenlítő vámtételek alkalmazására irányuló kérelmeket (például a jogalany nevében bekövetkezett változást, illetve új gyártási vagy értékesítési egységek létrehozását követően) a Bizottsághoz ⁽¹⁰⁴⁾ kell benyújtani, és mellékelni kell hozzá minden vonatkozó információt, különös tekintettel a vállalatnak a gyártáshoz, a belföldi értékesítéshez és az exportértékesítésekhez kapcsolódó olyan tevékenységeiben bekövetkezett változásokra, amelyek például névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységekben bekövetkezett változással függenek össze. Adott esetben a rendeletet ennek megfelelően módosítják az egyedi vámtételekben részesülő vállalatok listájának aktualizálásával.
- (575) A kiegyenlítő vám megfelelő érvényesítésének biztosítása érdekében a maradványvámszintet az együtt nem működő exportáló gyártók mellett azokra a gyártókra is alkalmazni kell, amelyek a vizsgálati időszak alatt egyáltalán nem exportáltak az Unióba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

- (1) Végleges kiegyenlítő vámtól kell kivetni a Kínai Népköztársaságból származó, jelenleg az ex 7210 70 80, ex 7212 40 80, ex 7225 99 00 és ex 7226 99 70 KN-kódok alá tartozó (TARIC-kódok: 7210 70 80 11, 7210 70 80 91, 7212 40 80 01, 7212 40 80 21, 7212 40 80 91, 7225 99 00 11, 7225 99 00 91, 7226 99 70 11 és 7226 99 70 91) egyes szerves bevonatú, a következő jellemzőkkel rendelkező acéltermékek behozatalára: síkhengerelt termékek ötvöztött vagy ötvöztelen acélból (kivéve a rozsdamentes acélt), legalább az egyik oldalon festve, lakkozva vagy műanyaggal bevonva, az olyan, úgynevezett „szendvics-panelek” kivételével, amelyeket épületekben alkalmaznak, és két külső fémlemezről állnak, köztük stabilizáló magként szigetelőanyaggal, és kivéve azon termékeket, amelyek végső bevonata cinkpor tartalmú (olyan, cinkben gazdag festék, amely legalább 70 tömegszázalék cinket tartalmaz), és kivéve azon termékeket, amelyek hordozórétege króm vagy ón anyagú fémbevonattal rendelkezik.

⁽¹⁰⁴⁾ European Commission (Európai Bizottság), Directorate-General for Trade (kereskedelmi Főigazgatóság, Directorate H (H. igazgatóság), 1049 Brüsszel, Belgium.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, és az alább felsorolt vállalatok által gyártott termékek vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított árára alkalmazandó végleges kiegyenlítő vámtételek a következők:

Vállalat	Vám (%)	Kiegészítő TARIC- kód
Union Steel China	13,7	B311
Zhangjiagang Panhua Steel Strip Co., Ltd.; Chongqing Wanda Steel Strip Co., Ltd.; Zhangjiagang Free Trade Zone Jiaxinda International Trade Co., Ltd.	29,7	B312
Zhejiang Huadong Light Steel Building Material Co. Ltd.; Hangzhou P.R.P.T. Metal Material Co., Ltd.	23,8	B313
Angang Steel Company Ltd.	26,8	B314
Baotou City Jialong Metal Works Co., Ltd.	26,8	B317
Changshu Everbright Material Technology Co., Ltd.	26,8	B318
Changzhou Changsong Metal Composite Material Co., Ltd.	26,8	B319
Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd.	26,8	B321
Jigang Group Co., Ltd.	26,8	B324

Vállalat	Vám (%)	Kiegészítő TARIC- kód
Maanshan Iron & Steel Company Limited	26,8	B325
Qingdao Hangang Color Coated Sheet Co., Ltd.	26,8	B326
Shandong Guanzhou Co., Ltd.	26,8	B327
Shenzen Sino Master Steel Sheet Co.,Ltd.	26,8	B328
Tangshan Iron & Steel Group Co., Ltd.	26,8	B329
Tianjin Xinyu Color Plate Co., Ltd.	26,8	B330
Wuhan Iron and Steel Company Limited	26,8	B331
Zhejiang Tiannu Color Steel Co., Ltd.	26,8	B334
Minden más vállalat	44,7	B999

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a vámtételekre vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2013. március 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

E. GILMORE